

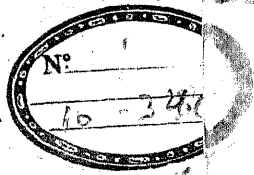
Q. 2360

Nno abhinc tertio Lector candido,
 farraginem quandam iumuluarum
 am Epigrammatum cum Grecorum
 tum Latinorum, non in hoc princi-
 pio quidem a nobis, sed in primum
 congestam usum, divulgauimus, ra-
 ti omnino, aliunde proditurum quempiam, qui hac temeritate
 mea factus animosior, eius rei, cuius tum pro quatuordecim
 unculam praeberem, & de pliore eruditione, & ore liberore,
 quam quae nobis contigere, fretus, fustis per nos adde-
 ansam sumeret. At cum neminem exciaret noster h
 conatus, interimq; libelli illi nostri desiderari coepissent, quo-
 rundam acquiescens monitis, uerum Epigrammatum tem-
 perate adu sub incudem reuocauimus, consarcinatis illis
 us exhibitis plus minus ducentis, uel uersis interim, ut
 quae antea nos latuissent. Adiecta sunt & alia pleraq; fi-
 teor, quae ad Epigrammata quidem pertineant minime
 sed quae uel argumeti amoenitate, uel aliqui singulari eru-
 ditione pellecti, quodq; iuuentuti non passim essent obuia
 sumpta utcunq; occasione, huic nostro Enchiridio inculcaui-
 mus: quod genus sunt, Theocriti Charites, ἠρώδων ἠρώδων
 ἠρώδων ἠρώδων ἠρώδων ἠρώδων ἠρώδων ἠρώδων ἠρώδων
 Martis & Veneris ex Homero adulterium, & si qua sunt
 alia. Obtrudimus itaq; tibi nunc denuo libellum hunc mi-
 no quam antea locupletiozem, qui quamuis in speciem mi-
 nutus sit, non potest esse tamen non maximus, si uiritate me-
 riatur. Siquidem in hunc unicum, non unius modo aut maximi
 us, sed multi multorum congesti sunt flosculi. Boni tamen
 sule hanc nostram impudentia, atq; uide.

Off. Calc. de la Comp. de St. J.
 de Gran.

B. P. E.

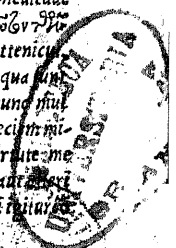

informe d

Handwritten signature or name at the bottom left of the page.

Nno abhinc tertio lector candidè,
 farraginem quandam iumultuari-
 am Epigrammatum cum Græcorū
 tum Latinorum, non in hoc princi-
 pio quidem à nobis, sed in præparatum
 congestam usum, divulgavimus, ra-
 ti omnino, aliunde proditurum quempiam, qui hac temerè
 tate mea factus animosior eius rei, cuius tum præcursati-
 unculam præberem, & ampliore eruditione, & ois liberè
 ore, quàm quæ nobis contingere, fretus, fustus per præcursati-
 ansam sumeret. At cum neminem excitaret noster h. co-
 natus, interimq; libelli illi nostri desiderari coepissent quo-
 rundam acquiescēs monitis, uerum Epigrammatum com-
 munitate sub incudem reuocavi, consarcinatis illis
 us exhibitis plus minus ducentis, uel uersis interim, ut
 quæ antea nos latuissent. Adiecta sunt & alia pleraq; fi-
 teor, quæ ad Epigrammata quidem pertineant minime
 sed quæ uel argumēti amoenitate, uel alioqui singulari eru-
 ditione pellecti, quodq; iuuentuti non passim essent obuia
 sumpta utcunq; occasione, huic nostro Enchiridio inculcaui-
 mus: quod genus sunt, Theocrūti Charites, πρῶτον ἔργον
 ἑλευπονήμων ἡ Πυλάκου ἔργον, Marcus Huttenicus
 Martis & Veneris ex Homero adulterium, & si qua sunt
 alia. Obrudimus itaq; tibi nunc denuo libellum hunc mi-
 nō quàm antea locupletiorem, qui quamuis in specimē mi-
 nutus sit, non potest esse tamen non maximus, si uir uite me-
 eiatur. Siquidem in hunc unicum, non unius modo aut auctori-
 us, sed multi multorum congesti sunt flosculi. Bona tibi
 sule hanc nostram impudentiā, atq; Vale.

Est Celsi de Vita Composita de Vita
 de Exant.

B. P. E.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εἰς ἀγῶνας	Pag.	1	Μελιτότητα	100
Αμπελον	2	Μηδύκον		
Ανοκπιρούς		Μυσήριον		102
Ανδρείους	5	Ναούς		
Αντοστροβισιν	9	Νωαόγιον		103
Απφλίυ		Νήκς		
Αρεπίω	17	Οἶνον		105
Αυτοκίδων.	19	Οἶνις		108
Βίον νθρώπιτιν	22	Παραμυθίαν		110
Γάμν	37	Πλουδύντας.		
Γήψ	39	Ποιητός		114
Γριμιακίγυς	42	Πόλγς		120
Δλω	43	Πονηρούς		121
μαροαγίαν	45	Πόργς		
παίνουε	48	Πτωχούς		122
ερωταε.		Σιωπίω		123
Ευσέβηον	74	Σοφίαν		124
Ευτοχίαν		Σύγκρισιν		
Ευχαρίστουε	75	Σωφροσύνηω		125
Ευχλίω	76	Τύχλω		
Ζώα		Υπεροφίαν		129
Ζωλιώ	78	Φθόνον		130
Θάνκζον	79	Φλακέρουε		133
Θιούε	81	Φιλίαν		134
Ιαβούε.	85	Φιλοσόφουε		135
Ιχθύεε	93	Φιλοσοργίαν		138
Κόλακίε	94	Φρόνησιν		145
Κριτόε	98	Φροντίδιε		145
Λογογραφίαν		Χρόνον.		
Μαθήματα	99	Ωραε.		

Εἰς τοὺς τεσσαράς

ἀγῶνας.

Ἀρχίου.

Βασίλειε εἰσιν ἀγῶνὸς ἀν' ἑλλάδα, τίς
σαρκὸς ἱστοί,
ὅι δὺο μδω θνητῶν, ὅι δὺο δ' ἀθά-
νατων.

Ζωὸς. λιβίδω. Παλαίμωνοε. Αρχιμοροε.

ἄθλα δὲ τῶν κέστινοε. μῦλα. σέλινα. πίτωε.

RAPH. VOLATER.

Grecia concelebrat duo bis certamina sacra,
Quorum hominum duo sunt, caetera coelicolum.

Sacra Iouis, Phoebiq, Palamoni, Archemorig,

Dona oleaster erunt, mala, felina, pinus.

IO. BAP. PIVS.

Quattuor insignis certamina conficiu Hellas.

Sunt duo quippe hominum, sunt superimq; duo.

Archemori, Iouis & Phoebi, atq; Palamoni, ipsa

Pinus, oliuaster praemia, poma, apium.

ALCIATVS.

Sacra per Argiuas certamina quattuor urbeis

Sunt, duo facta iuris, & duo coelibus.

Vi Iouis, & Phoebi, Meliceratq; Archemorig,

Praemia sunt pinus, poma, apium, atq; oleae.

POLITIANVS.

Ζωὸε δαδμτικα νικωντόε φέρον ἀνθρελαιοαν.

μῦλα δ' ἀπ' ἑλλαννοε πωδιηε ἕρην ἀγῶν.

ἰδ' μωκλιώ ὃ πίτων τῶρεν ἰνωεε μελιέρταε.

εὐ δ' ἑλίω ἰπῶεε ἀρχιμορ ἐν νεμῶε

1107 E A 2

Eis

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Εἰς Ἡρακλῆν καὶ Ἀνταῖον.

Διοπίμου.

Τὸν ἵβαν ὄσ' ἀέθλα πάλας ἤσκησε κραταιῶς
ἄσπερος δ' αὖτις Διὸς ἄγερας
κείτη δ' ἄσπερον ἄντι λείβωτος,
ἀλλ' ὅστις ἰσὼν οἴσεται, ἢ θεὸν ἔσται.
ἄνταῖον τὸ πῦμα. πρὸς δ' Ἡρακλῆος νιῶν
τὸν Διὸς ἀργείων ἄπαλα, οὐ λιβύων.

POLITIANVS.

Incaluere animis dura certare palestra

Neptuni quondam filium atq; Iouii.

Nec certamen erant operoso ex aere lebetes,

Sed quod uel uitam, uel ferat interitum.

Occidit Antæum, Ioue natum uincere fas est,

Estq; magistra pæles Græcia, non Libya.

Σιμωνίδου.

Κοίμω. καὶ πύθοι Διοφῶν ὁ Φίλων ὁ ἐνίκησεν,

ἔλλωκε. πρὸς δ' Ἡρακλῆος. Διοφῶν ἀχροντα πάλας.

ALCIATVS.

Isthmia Philonis, Diophon, & Pythia uicisti,

Ei cursu, & iaculo, & saltibus, orbe, pale.

Εἰς Ἀμφελέον.

Φιλίππου.

Τίς σὲ πάρος δυνάστημος ἀνήλιος ἔβη βίβην,

ἢ βορέου συνθήμης, ἀπτελον ἀγροιάδης.

ἢ μετώων νηροβλήτων ἀεί κρυμώδης ἀλφει,

ἢ τε σιδυροκόχου βώλος ἰβυριόδου,

ἢ ἄμφω ἀργαῖος εἰγένεο ἢ ἀπτερόνους

βόρνας, ἢ σφυριλλῶ ἔβη χεον σαχόνα.

Νίξωκα Δυκὸν ἔργα τῶν χεράς, ὡς ἀπὸ βίβης

καὶ μωζέω

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

καὶ μωζέω ἀμωκόχου βώλος ἰβυριόδου βίβης.

IO. BAP. PIVS.

Agrestem quis te uitam siue in hostia Phœbo

Saxa alueret Scythas propter Hyperboreos,

Celtarum gelidæ ne alpes, tumuliq; niuales?

An iellus ferri mater libera truci?

Immatura acinis, tristi foecunda racemo,

Nil nisi duritiem, nil nisi uirum habes.

Quæro Lycurge tuas falces, radicibus omnia

Turpis ut ancipiti rampinibus ære cadat.

Εἰς Ἀναπήρους.

Φιλίππου. διὰ τὸ σιδυροκόχου.

Πυρὸς, ὁ μὲν γένοι, ὁ δ' ἀρ' ὄμμασιν ἀμφοτέροι ἔσται

εἰς ἀντὶ τὸ τύχης ἐκδοκίης ἠράνισαν.

τοφλὸς ἢ λιπύγων ἐπιωμόδιον βόρος ἀίρων,

ταῖς κείνου φωναῖς ἀζάκτον ἄρτο βόας.

παίντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε περὶ πόντο βόρος ἀνάγκη

ἀλλήλοισ μερίσαι βύλλαιτες εἰς ἔλαον.

Διονύσιου.

Τυφλὸς ἀλιτύων χυλὸν τῆσδε ἠέρας ἐν,

ὄμμασιν ἀλλοίοις ἀντεραιζέωμαι.

ἄμφω δ' ἢ μετελῆς πρὸς ἐνός φύσιν ἠρμόδωσαν,

βύλλαιτες ἀλλήλοισ ἀντὶ τῶν χυλῶν.

Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἀνίρα τις λιπύγων ὑπὲρ νόβιο λιπαυγῆς

ἦγε, τῆσδε χερσῶς, ὄμμασιν χρυσάμωμαι.

Ἀντιφίλου.

Ἀμφω πυρὸς, ἢ ἀλήμονος. ἀλλ' ὁ μὲν ἔβη,

ὡς δὲ βόας. ἄλλου δ' ἄλλος ὑπερσίου.

τυφλὸς ἢ χυλῶν ἐπιωμόδιον βόρος ἄρας,

Α 4 ἀρτοβόρος

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

ἀποκτείναν ὀφθαλμοῖς ἑαυτοῦ ἀκροβαστῆς.
ὁ μίος δ' ἀμφοτέρωθεν ἤρκετο φῶς. ἐν δ' ἐκείνῳ
Ζυλλίπτις, ἀλλήλοισ ἐπὶ δλον ἤρκετο φῶς.

A V S O N I V S.

Infidens caeco graditur pede claudus utroq;

Quo caret alteruter sumit ab alterutro.

Cæcus namq; pedes claudo gressumq; ministrat,

At claudus caeco lumina pro pedibus.

IDEM.

Ambulat infidens caeco pede captus utroq;

Atq; alterna subit munita debilitas.

Nam caecus claudo pede commodat, ille uicissim,

Mutua dat caeco lumina pro pedibus.

P O L I T I A N V S.

Τυφλὸς ἀγρὸς τ' ἤττω ἀλλήλοισιν θεράττην ὄσ,

τυφλὸς ὁ δὲ γ' εἶς, ἄλλοι δ' ἀγρὸς.

M O R V S

Claudipedem gestat caecus uicinis ocellis,

Conducitq; oculos arte, locatq; pedes.

IDEM.

Cæcus claudipedem gestat, prudenter uterq;

Rem gerit, atq; oculos hic locat, ille pedes.

IDEM.

Cæcus fert claudum, atq; opera conducit eadem.

Istius ille oculos, istius ille pedes.

IDEM.

Claudum caecus onus graue, sed tamen utile uectat.

Prospicit atq; oculis, huic regia ille pedes.

IDEM.

Tristis erat nimium miseris fortuna duobus,

Huic

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Huic oculos, illi dempsit iniqua pedes.

Sors illos copulat similis, claudum uehit alter.

Sic sua communi damna leuant opera.

Hic pedibus quauis alienis ambulat, tur

Huic recta alterius semita luminibus.

IDEM.

Vilius nihil esse potest, quam fidus amicus,

Qui tua damna suo leniat officio.

Foedera contraxere simul mendicis uterq;

Cum claudo solida caecus amicitia.

Claudo caecus au, collo gestabere nostro,

Rettulit hic, oculis caece regere meis.

Alta superborum fugnat penetrabilia regum,

Inq; casa concors paupere regnat, amor.

IDEM.

Cum claudo caecus sic lege paciscitur æqua, ut

Hic ferat illum humeris, hunc regat ille oculis.

Εἶς ἡμῶν ὀφθαλμοῦ ἀδελφῶντος Ἀδελφῶντος

ὁ δὲ βασιλεὺς ἰσοφῶν.

Ἡμῶν μου τὴν κινε. τὸ δ' ἡμῶν λιμὸς ἐλεῖ χθ.

ὁ δὲ μου βασιλεὺς, μουσικὸν ἡμῶντος

Ἀπὸ κρισίς τὸ βασιλείως.

Ἀμφοτέρωθεν ἀδελφῆς, πλουτίαι, καὶ φασίβοντος

τὸν μὲν εἶς ἐξ ὀφθαλμῶν, τὸ δ' ἀπὸ κρισίς ἡμῶντος.

Huic rursum respondet in

hunc modum,

P O L I T I A N V S.

Ὁ δὲ κρισίς ἀδελφῶν, τὸ δ' ἀπνοον οὐκ ἐστὶ λεῖψ

ἡμῶν, ἐμῶντος γ' οὐκ πλουτίαι καὶ κρισίς.

Ea nos obiter sic uertimus.

A 5 Mortuus

6 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Mortuum heu medium, mediumq; fames necat ipsa,
Semitonum affere rex me inclyte musicum age.

Responso Adriani regis.
Phoebum quod uideas, laceras male, sic quoq; Dixem,
Stamina quod uir e haud ruperit ipse iuae.

Responso Musici.
Diem non lacero, rutilum nec lumine Phoebum,
Exinctum haud uidet hic, uirua nec ille caput.

ΕΙΣ ΑΝΑΡΕΙΑΝ ΚΑΙ
ΑΝΑΡΕΙΟΥΣ.
Εἰς Λακωνίαν.
Ἀδελφον.

Τυμὸν ἰδοῦσα λάκωνίαν παλιγγόρον ἐκ τρυλμοῖο
παῖδ' ἰοῦθ' ἄσταν ὠκὺν ἴντα τῆδ' ἄσταν,
Ἀντι ἀΐξασα, δι' ἠπαλῶ ἤλασε λόγγυν,
ἔρρενα βυξομύτι φθόπον ἰσηκτομύτι.
Ἄλλοθιον ἀσάρτος ἔπεν γένος, ἔρρε τῆθ' ἄσταν,
ἔρρε, ἐπὶ ἐφέσω παρῖδα, καὶ γένετον.

MORVS.
In patriam amissis celeri pede dum redit armis,
Conspiciens gnatum seuua Lacæna suum,
Obuia sublata corpus transuerberat hasta,
Hæc super occisum masculua uerba loquens:
Degener o Spartes genus, ito in tartara tandem,
Ito, degeneras, & patria, & genere.

LILVS.
Quum nudum è bello gnatum remeare Lacæna
Vidit, & in patros accelerare lares,
Insultans contra, petitiu traiecerat hasta,
Horrida in exinctum uoce uirago furens.
Spartia.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ, 7
Spartanam quando es patriam mentitus, auosq;
Ad manes tandem degener, inquit, abi.

C. VRS. VELIVS.
In patriam amissis refugum uelociter armis
Ut uidu natum fortè Lacæna suum,
Obuia transadigens librato uiscera ferro,
Argui horrenda hac uoce uel exanimem:
Degener o Spartes soboles, hinc te aufer ad umbras,
Aufer, nec parte hoc tunc, nec patria.

MARVLLVS.
Mater Lacæna conspicata filium,
Relicta inermem parvula,
Progressa contra, traicitu ferro latius,
Super necatum his increpans:
Abi hinc, morere, non digna me proles, abi
Mentite patriam & genus.

POLITIANVS.
Εκπροφύγοντα μάχαι τὸν ἰοῦ παῖδ' ὡς ἐδοῦσεν
σαρτιάτις μάτιρ, φασγόνω ἀντίασεν,
καὶ κτανε τὸν Ἰστανον, ὃν ἔρρεν, ὃν τέκνη αὐτός,
ταῦτα δ' ἐπερὸ μιν ἀδ' ἰδοῦσε κρόμυος.
ἔϊόν σ' ἰδοῦσεν, οὐκ ἀντέκην. ἔρρε λακωνίως
ὡς παῖς, οὐκ ἐλέων ὡς λακωνομῶν. &

Τίνας ἀνέκτωρ τῆρω κρόμυος
ὕψ' ἑλλάνων.
Βόλλετι νῦν μ' ἄρτμον ἑμὸν θύμας, ὅτι κ' αὐτὸ
νεκροῦ σώμα κλονεῖ ἐφυβρίουσι λαγωοί.
MORVS.
Proiecitote meum Danai post fata cadauer,
Nam metuunt lepores defuncti membra leonis.

Est

Eis Pwmlw

Kpivaxpou.

Oud' in akainds pason plim miron egeri,
oud' in Germaniu rivan apantoi pin,
pomas oud' bason bla-f-g d'inos, axpi ne mlym
d'xiota smai vni xpi sape bocecaxi.
vntw xpi ierai zlwds d'p' d'ls impidia p' i'ois
isaon. p'allw d' ada x'ous' anmoi.

Oceanus moueat licet omneis undiq; fluctus,
Et potes Rhenum Theutona terra suum,
Non cadet imperium Romæ, quo tempore Cæsar
Præerit, ac solus publica facta reget.

Sacra Ioui quercus nam sic radicibus hæret,
Et tamen aridulas huic rapit aura comas.
Operæ pretium facturum me spero, si huc adscri-
psero Urbis ROMÆ querelâ, quam sic
lufit uere generosus ille

HERM. A' NOVA AQUILA, CO.

En ego quæ rerum quondam pulcherrima ROMA,
Scilicet & terror & caput orbis eram,
Expugnata meo nunc seruo turpiter hosti,
Cogor & iniuso subdere colla iugo.
Parcite caudarum probro me affligere Pœni,
Heu non sum tales nunc habitura uices.

O me felicem si Punica secla redirent,
Vt uideam strages ð Thrasimene tuas,
Hannibiles' ue truce[m], aut magni stratagemata Pyrrhi,
Aut pressum nostris uiribus Antiochum,
O me felicem si gens iniusa Gothorum,

In

In nostrum reparat bella cruenta caput.
Non ego te metuum fortissime Tottila, quamuis
Diruta sint iussu moenia nostra tuo.
Nec me perculerint Theodrici castra superbi,
Non uesani Athile sanguinolenta manus.
Non qui suspensis olim ad mea moenia signis
Odiacer, de me prima trophæa tulit.
Tot concussa malis uiresq; decuq; resumpsit,
Et redijt nomen, quod fuit ante mihi.
Sed modo quæ miseræ restabat summa malorum,
Ultima cum imperio spes quog; nostra perit.
ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ.

Eulwou.

Kw me p'axys id' p' i'ou, d'mas i'ti x'ep' p' p'orhsw,
bason id' p' p' e'ioxi Gi p'oxe' d'uo m' d'w.

OVIDIUS.

Rode caper uinem, tamen hinc cum stabis ad aras,
In tua quod spargi cornua possit erit.
Detortum est olim distichon hoc in Domitianum, ob pro-
positum de excidendis uineis edictum, cuius (autore Sue-
tonio) ut gratiam faceret, non alia re compulsus credi-
tur, quam quod spargi libelli cum bis uersibus erant.

Kw me p'axys id' p' i'ou d'mas i'ti x'ep' p' p'orhsw,
bason id' p' p' e'ioxi x'ep' sape d'uo m' d'w.

Διωvidου Τερακτινου.

Iξalos ewpawon aigade p'ois en p'ot' alwñ,
d'inos d' ap' alous p'ontois id' d'af-e' k'ad' d'ous.
Tad' i't' p'ois i' n' galous p'ou d' p'ne, t'ep'e' x'ep' i'ois
n'ad' mo'ois h'm'etepou k'w'm' d' x'ep' p' p'orhron.
p' i'ou d' i' m'pidios o'us' p'oi' x'ep' x'ep' d' an' d' d' d'
d'arou

10 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Baron ἑπιπέσει σὺ δὲ δόξῃ θουοιδέω.

Ego utcumq; sic expressi.

Barbatu caper alta petens cum erraret in agro,

Decerpfit tenera brachia unis ouans.

Talibus affata est quem unis: Pessime, rode

Fœcunda usq; tuis germina nostra labris.

Hæc feret ipsa tamen radix mox robore fulta, ut

Sufficiant aris, uictima, uina tuis.

Est super hæc re apologus in trimetris

ΓΑΒΡΙΟΥ.

Τρόπῳ προσέειπεν ἄμπελος, Βλάπτερό σὺ μά

κείρων τὰ φύλλα. κἢ ἴσ' οὐκ ἔστι χλόη;

Ἔδον ἴσ' ἂν βλάπτερόν, εὐρήσω τὰ χόρα

πρὸς εὐσίαν σὺν, εἰς θεοῦ οἶνον βλάσαι.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΛΗΝ.

ΑΔΗΛΟΥ.

Ο Ζεὺς πρὸς ἄν' ἔρωτος, βέλει τὰ σὸν πόδ' ἀφελούμαι

χ' ὃ πόντος, βρόντα, καὶ πόλι κύνος ἔση.

Huc alluisse uidetur hoc epig.

IACOB. SANNAZARIYS.

De Veneris nato quæsta est Dictynna tonanti,

Quod nimis ille puer promptus ad arma foret.

Tunc pater accio ostendens graue fulmen Amori,

Hoc tibi sæue puer spicula franget, ait.

Cui lasciuus Amor motis hæc reddidit alis,

Quid si iterum posito fulmine cygnus eris?

Μουσικίου. δι δὲ, Πλάτωνος.

Platoni tribuit & Diog. Laërtius.

ΑΚύπρις μούσασσι, κηράσσι τὸν ἀφροδίταν

πρὸς, ἢ τὸν ἔρον ἕμιν ἐφοπλίθμαι.

χάι

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ. II

χάι μούσασσι τὸν Κύπριον, ἔρφα τὰ σωμύλα τὰντα

ἡμῖν δ' οὐ πέτασθ' ἔβω ὃ παιδοόριον.

BENTINVS.

Hæc Venus ad Musas. Venerè exhorrescete nymphæ,

In uos armatus Amor insiliet.

Cui cōtra Musæ: lepida hæc ioca tolle precamur,

Aliger huc ad nos non uolat ille puer.

Huius epigrammatis argumentum festiuissime

in Cupidine suo tractauit Lucianus,

quem sic latinitati donauit

GEORG. ANONYMVVS.

Forte sub ærio, uireas Heliconis ad undas,

Pieridum celebris monte chorea fuit

Cum Venus aligerum mater complexa puellum

Non procul audita est talia uerba quæri:

Dic age qui fiat dulcissime nate Cupido

VENVV

Omnes cum timeant numinis arma tui,

Humanumq; genus, manes Erebiq; profundi,

Sollicitænt superos & simul illa deos,

Sola tamen doctis quæ præsidet artibus, omne

Effugit imperiū, casta minerva tuum

Si meminisse potes, moderator Iuppiter orbis

Ipsæ tuas sensit captus amore faces.

Sensit & æquoreis Neptunus uictus in undis,

Iunoq; furtiuo sepe reperta toro.

Vt tacram reliquos, & tu quoq; nate parentem

Iura pudicitie me uiolare iubes.

An igitur solam quo Pallada uincere possis

Extinctus nullam uim tuus ignis habet?

Desine diua parès mirari, et quærere causas CVPIDÒ.

Hanc

Hanc mea quod nequeant tela ferire deam.
Cumq; potestati sint omnia subdita nostræ,
 Sola meas spernat cur tamen illa faces.
 Hanc equidem ualde metuo cum lumine tantum
 Aspici, aut uultu me truculenta notat.
Assumptis illam uero quandoq; sagittis
 Aggressus temere nocte silente fui,
Calauiq; meum perplexis artibus ignem
 Successu ueritus posse carere dolos.
Nemo sed occulium quantumuis calat amore
 Ipse ego cum semper produrus igne meo.
Insidias igitur nostras ubi sensit aperte,
 Proximus hac tanquam pulsus ab hoste fui.
Nam galeam quoties, hastam uibratq; trementem,
 Non leuis illa mihi caussa pauoris adest.
Siste puer tales oro proferre querelas. VENVS.
 Hosq; tuo uanos excute corde metus,
Marte quid asperius fuit, aut quid durius olim,
 Succubuit regnis trux tamen ille tuis.
Qui prius indomitus tibi bella necemq; parauit,
 Sæpe dedit uinctas in tua uincta manus.
At Mars ille Venus nobis se dedit ultro, CVPIDVS.
 Nec quicquam nostrum ferre grauat onus,
Improba sed quoties Pallas me conspicit illa,
 Dij quas commoto non iacit ore minas?
Quam gerit horrendam magna ui corripit hastam,
 Taliq; infando dicta dolore refert:
Ne mihi tela puer, mihi ne puer arma mineris,
 Erras, haudquaquam nos tua turba sumus.
Si temere accedes, nec me finis esse quietam,
Crede

Crede mihi, puero sat tibi fortis ero.
 Aut ego præcipiem te nunc ad tartara mittam,
 Aut tibi perfodiet lancea nostra latus.
Hoc pater ipse mihi cuius sum uertice nata
 Iuppiter, hoc diuum rex mihi testis erit.
Hæc simul ut dicit, totus miser ecce tremisco,
 Ex manibus statim tela facesq; cadunt.
Nec scio quid faciam, lædendi nulla facultas
 Aut uis turbato nulla relicta mihi est.
Lædere nec cupio, quin hoc miser opto precorq;
 Hinc ut ego solum saluus abire queam.
Præterea anguicomæ gestat caput illa Medusæ
 Cuius ad aspectum lumina nostra pauent.
Hoc ubi præteridit, fugio ceu cerua leonem,
 Aut fugi infestum territa dama lupum.
Et metuus diuam tu territus ægide tantum? VENVS
 Magnanimi curas cum Iouis arma nihil.
Hoc quoq; contemnunt dic cur tua spicula Musæ,
 Et fugi imperium turba nouena tuum.
Num galeas uibrant etiam, aut hastilia torquent,
 Aut fera prætendunt Gorgonis ora tibi?
Aonides uultu sunt o Cytheræ pudico, CVPIDVS.
 Vnice & istarum numina sacra colo.
Et quoniam semper studijs retinentur honestis,
 Iuris in hos planè nil meus ignis habet.
Inuigilant cantu, molles ducuntq; choreas,
 Luxuria sed quæ desidijsq; uacant.
Quin ego nonnunquam uocis dulcedine captus,
 His iungo socium me comitemq; Deis.

EK TΩN EIS ENTA,

Esto, quod Aonides uultu sint nate pudico
Vnice & istarum numina sacra colas:

VENVS

Ipsa tuis autem cur non est fixa sagittis,
Castaq; perpetuo uirgo Diana manet?

Hanc nunq; fateor mater deprædere possum,
Conatus omnes effugit illa meos.

CVPI.

Improba perpetuo dea montibus errat in altis,
Oblectat castis seq; cupidinibus.

Venatrix etenim syluas saltusq; fatigat,
Et gelidâ signa retia tenfa iugis.

Talia sum olim matri quæ dicta Cupido
Respondens tenero reddidit ore suæ.

At Venus ut sperni tantum sua numina sensit,
In patriam tristis cœpit abire Paphum,

Nunc ubi cum nato castis neglecta deabus
Mœret, & Aonijs est inimica choris.

Ergo si quis erit stulto deceptus amore
Qui uacuum utiq; petus habere uolet,

Optabitq; graues uisare Cupidinis arcus,
Armigeram colat hic Pallada, tutus erit:

Concilietq; sibi dulces ante omnia Musas,
Ac fugiet monitis ocia cuncta meis.

Sic nullis unquam rebus, sic tempore nullo
Iuris in hunc aliquid prorsus habebit Amor.

IOAN. FICKHARD.

Dic mihi chare puer, quod te rogo, iam tua dudum

VENVS.

Læserunt cunctos spicula missa deos.

Illâ tulit Phœbus, Mars & Saturnia Iuno,

Æquorâ illa deus, Aetheris illa deus,

Ipsa

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Ipsa etiam mater quæ te genuitq; tulitq;

Sum quoties telis saucia facta tuis?

Nec quisquam tua tela fugit, nec uulnera uisat,
Et tamen una tuo Pallas ab igne uacat,

Hanc age cur linquis? quid ab hac tuus abstinet arcus?
Hic tibi cur (aliâs prompta pharetra) iacet?

Nem mihi succense mater charissima, si non
Sive meos arcus, seu tulin illa faces.

CVP.

Illâ uirago sedet, uultu metuenda mimaci,
Armis terribilis, terribilisq; minis.

Et si forte ad eam ueniens, mea spicula tendo,
Extemplo galeam concutit illa suam:

Et contra insistens, sic terreat, ut mihi sepe
Arcus de manibus excidat ipse meus.

Territus hoc igitur pacto aufugio, atq; reuertor,
Et mihi stat nullis hæc ferienda modis.

Sic ais? & metuis gaudentem casside diuam?
Nec metuens, Martem sub tua regna trahis?

VENVS

Et quem non potuit deuincere terrificus Mars,
Hunc uanis terret parua puella minis?

At, mihi crede, uenit multo minus ille timendus,
Quin ultro accersit meq; measq; faces.

CVP.

At Pallas nostros ignes obseruat & arcus,
Designtq; oculos in mea tela suos.

Et quoties rapidis illam circumuolo flammis,
Intenditq; arcus aspicit illa meos,

Tum mihi continuo uerbis irata minatur,
Atq; quid hoc, inquit, stulte Cupido facis?

Per summum tui iuro patrem, ni protinus aufers

B 2

Teq; BIBLIOTHECA
UNIVERSITARIA
GRANADA

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Teq̄ tuasq̄, in me nil ualiture, faces,
Hac te transfodiam, (& ferratam cōcuti hastiam,
Et uelut in nostrum stat ruitura latus)
Aut pede raptum, inquit, tenebrosa in tartara mūtam,
Vt te nil arcus, nil tua tela iuuent.

Talibus illa mihi obfistit, timidumq; retinet,
Et toruo crebras occidit ore minas.

Adde, quod in primis trepidus metuo fugioq;
Illi, nescio quæ peccora monstra tegunt,

Vipera pro crine est, facies funesta nocensq;
Hei mihi, quis celerem non daret inde fugam?

Ergo Gorgoneos metuis refugioq; colubros? VENVS.
Qui metuis magni fulmina nulla Iouis.

At cur interea nunquam tua spicula Musas
Figunt, non illis addita flamma nocet?

An quia & he galeas quassant, hastasq; minantur,
Aut facie terrent, uiperaq; comas?

Has ego, chare parēs, cur quæso figere uelle, CYPIDO,
Ante omnes habeo quas in honore Deos?

Quas ueneror uereorq; simul, quas te pore nullo
Aspicio ignauas octa lenta sequi.

Semper habent quod agunt, nec eorum carmine quæcūq;
Me, toto hoc cœlo plus retinere solet.

Ac quoties asto, me nostræ obliuia flammæ
Tentat, & manibus labitur illa meis.

Credo equidē, sed blande puer, cur deniq; nunq̄ VENVS
Ditynna est iaculis saucia facta tuis?

Difficile est meter, neq; enim hęc cōprehendere possū CVP.
Quæ nullo cessat certa tenaxq; loco.

Nam

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Nam modo frondosi, non nota cacumina salui,
Nunc imas ualles irrequieta peti.

Præterea proprio quodam deflagrat amore.
An proprio? quæ nam dic amat illa, puer?

Ceruorum catulos sequitur, gaudetq; sagittis
Sternere transactos, hoc amat, hocq; facit.

Hac eadem cum fratre illi, quo certior alter
Non figit. VEN. Noui, ast fixi & ille tibi.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ.

Αδελφον.

Laërtius bis tribuit Athenæo Epigram
matū scriptori.

Ω σωτηριων μύτων εδωκεμονδς, εδ πανορις α
δωματα τοις ιεροις εθελιδου σελισιν.
ταν αρεταν, ψυχαι αγαθον μονον. αει κ ανδρων
μονων, κ βιοτον ενσκις, κς, κλια-
σαρις δ' ηδλυπαθημα φιλον τιλον, ανδραρον αλλοις.
η μιλ κ ηδ μνημις ηνσε θυρατερων.

MICHAEL BENTINVS.

Stoicidæ spectata cohors, qui insignia sacris
Mandatis melius dogmata uestra libris.

Vnam animi summum uirtutem culmen habere,
Vrbes quod seruet, sola quod ipsa homines.

Carnis at illecebras alijs, sibi finis ut esset
Vnica perfecit filia Mnemosynēs.

IDEM.

O Stoicæ gnari sectæ, quàm insignia uestra
Dogmata, quæ sacris scribitis in tabulis.

Esse bonum unam animi uirtutem, sola tuetur

B s Quod

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Quod ualidas urbes, quodq; ea sola homines.
Ast alijs uita scopus esset spurca uoluptas
Vna egit pulchre filia Mnemosynes.

INTER. LAER.

Stoicidæ menti solum æui fertis honestum,
O quam dogma bonum uestra tabella tenet.
Hoc etenim solum uita est seruata uirorum,
Moenia & hostili tuta fuere manu.
Meta uiris alijs dulcis sit passio carnis
Vna uiris dixit filia Mnemosynes.

Εἰς δ' ἀντ'.

Σοὶ χερὶν ἔχει λεγεὶ τὴν ἑ, ἢ ἀβίσοφοις ἰδρωσ,
χάριον ἔχον τριπλάσιον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχον ἀντ'.

BERGIVS.

Sudor & assidui præbent tibi tecta labores,
Hæc nam quisq; iners haud facile assequitur.
Επὶ τῷ τριπλάσιον ἔχοντων.

Παλλὰ δ' αἶ.

Πολλοὶ ἔτι καρβυχοφόροι, παύροι δ' ἔτι Βακχοί.

ERASMVS ROT.

Plures thyrsigeros, paucos est cernere Bacchos.
Huic affine est hoc:

Πολλοὶ θριοβόλοι, παύροι δ' ἔτι μὲν πόσις ἀνδρῶν.

IDEM.

Plures thriobolos, paucos est cernere uates.

Et illud:

Πολλοὶ βουκέντωα, παύροι δ' ἔτι γῆς ἀροτῆρῶν.

IDEM.

Qui tauros stimulent multi, sed rarus arator.

ΕΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Αλφειοῦ Μιταλινοῦ.

Οὐ τέρψω βαθυλιχοῦς ἀρούρας,
οὐκ ἔλαβον τριπλάσιον δ' ἰα Γύγυς.
ἀντ' ἀρκους, ἔραμαι βίον Μακρῆν.
ἢ μὲν ἄγον, ἄγον μὲ τέρψη.

MORVS.

Agros ego haud porrectiores appeto,
Non auream aut Cygis beatitudinem.
Quæ sit satis sibi uita, sat eadem est mihi.
Illud, Nihil nimis, nimis mihi placet.

Huc pertinet nobile hoc epigramma

MARTIALIS.

Vitam quæ faciunt beatorem
Iucundissime Martialis hæc sunt:
Res non parua labore, sed relicta,
Non ingratus ager, focus perennis,
Lis nunquam, toga rara, mens quietæ,
Vires ingenuæ, salubre corpus,
Prudens simplicitas, pares amici,
Conuictus facilis, sine arte mensa,
Nox non ebria, sed soluta curis,
Non tristis thorus, attamen pudicus,
Sonnus qui faciat breues tenebras,
Quod sis esse uelis, nihilq; malis,
Summam nec metuas diem, nec optes.

Id hunc in modum imitatus est
libro Amorum Tertio,

CONRADVS CELTIS.

B 4

Salicet

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Scilicet hū rebus una est querenda beata,
 Corporū atq; animi non caruisse bonis.
 Non eget sanum corpus cum pectore sano,
 Et rerum causas discere semper amet,
 Excudatq; aliquid residens sub pectore Phœbus,
 Quod bona posteritas laudet, honoret, amet.
 Certa domus mihi sit, mediocri et splendeat usu,
 Contegat et corpus patria lana meum.
 Iucundus ueniat parillis taciturniq; sodalis,
 Qui nultum sortis ferre utriusq; queat.
 Hinc Cytheræa meo consors sit candida lecto,
 Quæ sit carminibus lima seuera meis.
 Rite deos uenerer, nec mens mihi conscia culpæ,
 Et maneat uiræ candida fama meæ.
 In ius nemo uocet, nec opus mihi iure proteruo,
 Iudice me nemo sic neq; teste cadet.

ΑΔΙΛΟΝ.

Ελπίδων εἰς ἀδελφῶν ὅτι θεῶν ἠνυσσε γῆρας
 Διογένης ὁ κύνων, Κροῖδον ἰδὼν ἐχέλοε.
 καὶ ἐρώσας ὁ γέροντος βιβλῶνιον ἐπὶ δὲς ἐκείνων,
 βῶ πρὸν ἐκ τρεταμοῦ χρυσὸν ἀφισαμαρτυρῶν,
 ἔπει, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων ἄρετας ἢ ἔχων,
 πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ Κροῖδε. σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

AVSONIVS.

Effigiem rex Croese tuam diuissime regum
 Vidit apud manes Diogenes Cynicus.
 Constitui, utq; procul solūo maiore cachinno
 Concussum dixi, quid tibi diuitiæ
 Nunc profunt regum rexo diuissime? cum sis

Sicut

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Sicut ego solus, me quoq; pauperior.
 Nam quæcunq; habui mecum fero, cum nihil ipse
 Ex tantis tecum Croese feras opibus.

ΠΑΛΛΑΔΩ.

Ελπίδων οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλλω, οὐδ' ἀλεγειῶ
 λοιπῶν. ἢ ἀποτίμω ἡλυθὼν εἰς λιμῆσιος.
 εἰμὶ πίνω ἀνδρωπῶτος. ἐλευθερίῳ δ' συνοικίῳ,
 ὁ βριστῶ πτωχῶν πλούτων ἀπρεσφίφομαι.

E G O.

Non Spes, non Fortuna mihi est, nil deniq; curæ,
 Tutum à fraude locum nata carina mea est.
 Sum pauper fateor, libera at mihi contigit uxor,
 Pauperibusq; graues sperno ego diuitias.

ΔΟΥΚΙΟΝΟΥ.

Ὡς δὲ τὸν βροχιδῶν, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπλάσι.
 ὡς δὲ βροσίδῶν, φείδω σῶν κτεάτων.
 ἔστι δ' ἀνὴρ θεῶν θυῶν, ὃς ἀμφὶ ταῦτα νοήσας,
 φησὶ, καὶ λαπαρνὶ μέτρον ἐφυρμώσασθαι.

Huius epigramatis priores duos uersus uer-
 tit Ausonius, apud quem Me-
 nandro adscribitur.

Re fruerē ut natus mortalis, dilige sed rem
 Tanquam immortalis. Sors est in utroq; uerenda.

G. LILIVS.

Diuitijs utare tuis tanquam mortuorum,
 Tanquam uicturus denuo parce tuis.
 Vir sapiens ille est quidem, qui hec ambo uolutans,
 Parci, quicq; modum sumptibus applicuit.

MORVS.

B 5 Tanq̄

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Tanquam iam moriturus partis utere rebus,

Tanquam uicturus denovo parce tuis.

Ille sapit, qui perpensis his rite duobus,

Parcus erit certo munificentiq; modo.

Αδελιον.

Σώματα τραλά ῥέφν, ἢ δώματα τραλ' ἀνεγέρην,
ἀΐσας εἰς πενίαν εἰν ἐξισοτάτη.

MORVS.

Multas edificare domos, & pascere multos,

Est ad pauperiem semita recta quidem.

G. LILIVS.

Corpora multa alere, & complures ponere sedes,

Ipsa est ad summam semita pauperiem.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΒΙΟΝ.

Αρχίου.

Ορθίγες αἰνέτω τις, ὅτι σοναχ' ἐνσι μῶν ἦας
μητέρῳ ἐκ κολπῶν πρὸς Φαίῳ ἔρχομῆκου.

Ἐμπελι δ' ὀλβίλουσιν, ἔθους αἰώνου ληπνταί,
ἀπρὸς δὲ κερῶν λάβει ἔμαρτε μέρῳ.

ὀ μῶν ἄ' ἔσονται δὲ εἰ πανθίος πρῶσιν
ὄς κ' αἰετ' ἐξὶ ἡγεμονίαν ἔυρον ἀκρὸς φθιμῶναι.

IN VITAM HUMANAM.

LVSCINIUS.

Laudantur Thraces, natos quod uiscera matrum

Egressos gemitu protinus excipiant:

Quodq; relinquentes unam sine fine beatos

Credunt, incautos dum fera parca rapit.

Illos uita malis quia destinat omnibus: hinc hos,

Pharmaca quod mortem toti reperere malis.

Αδελιον.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Αδελιον.

Ἐν βίον ἠροκλατε τραλ' πλέον ἤπερ ὄτ' ἔχης

Δόκρνε. νῦν ὀ βίῳ εἰς' ἐλεφνότερῳ.

Ἐν βίον ἀρπ' γέλα Διμύοιριτελ' πλέον, ἢ πρῖν.

νῦν ὀ βίῳ πάντων εἰσι γελοϊότερῳ.

εἰς ἡμῶν δὲ κ' ἀντὶς ὄρων, ὅ μετὰ ἐν μὲρ μῶν,

πῶς ἄμα ὀ κλαύσω, πῶς ἄμα ὀ γελάσω.

LVSCINIUS.

Tempora uix credas Heraclius sua quondam ut

Planxerit, at nostra hæc sunt puto fausta minime.

Contraq; perpetuo uitam Democræus olim

Ridebat, quam nunc rideat ille magis.

Sic ego dum nostræ scrutor mala, uanâq; uixæ,

Iam fleo si liceat, iamq; cachinno magis.

C. VRS. VELIVS.

Tristius atq; olim, uixæ Heraclite labores

Vi mage qua miserum nil queat esse, gemas.

Tu quoq; maiori Democræie diffiue risu,

Quâdoquidem hæc uita est ridiculosa magis.

Ipsæ autem iterea uos cernens, differor anceps

Te risu, lachrymis quomodo teq; iuuet.

Ποσὶ δὲ ἴππου. ὀ δὲ, Κρατιγῆς

τῷ κινηγῷ.

Ποίλω τῆς Βοιόθιο τῶμοι, ἴβον; εἰν ἀγορῇ μῶν,

νέκκα κ' αἰ χ' αλεπαι πρῆξημδ, ἐν ἡ δόμοις,

φροντῖδδ. ἐν δ' ἀρπῶς, κ' αμῶστων ἄλις. ἐν ἡ θαλάσσης

τῶρ βος. ἰδὲ ξείνυς, ἢν μῶν ἔχης τῆ, δὲ ὀ.

ἢν δ' ἀπρῆς, ἀνιμῶν. ἔχης γέμοις; ὀν ἀμῆρ μῶν

ἔασει. ὀ γομῆς; ἡς ἔτ' ἐρμῖντερῳ.

τέκνα,

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

τέσσα, τένοι. πύρωσις, ἀπύωσις βίθ. ἀινεότιτος,
 ἀφρονός. ἀι τριλάι δ' ἑμπαλιν ἀδρανόδ.
 Ἦν ἀρα ἔιν δλοῖν ἔνος ἀρισσις, ἦ δ' ἰνιάδ
 μολιπρτ, ἦ δ' θανέν, ἀντιπρ πικρμῶνον.

L V S C I N I V S.

Quem tenes vitæ callem, rogos iuxta tribunal,
 Iurgia, & anxius est quæstus. at in domibus,
 Curæ. durus agris labor imminet. undiq; ponto,
 Terror. opes peregre qui gerit, usq; pauet.
 Pauperies, grauior. connubia, mēte quietem
 Excuiunt. cœlebs, heu male solus eris.
 Proles, fastidium. genus hac sine concidit. omnia
 Mente caret iuuenis. uiribus inde senex.
 Vtrum igitur malis optandum, uel neq; nasci.
 Vnquam, uel fato perniciose rapi.

C. VRS. VELI VS.

Nam quod iter vitæ sectabere. plena molestia
 Sunt foralutigijs. anxia cura domi.
 Rure, labor. terrenis medio discrimina ponto.
 Si peregre es, partis rebus ubiq; times.
 Ac rursum tristariis egens. uxoriū autem
 Angeris. es vitæ cœlibe. solus eris.
 Sollicitant nati. non uiuis & integer, orbis.
 Corde iuuenta caret. robore canities.
 Alterutrum iccirco est nobis optabile, nunquam
 Aut nasci, aut natos occubuisse cito.

E R A S M V S.

Quod nam iter humanæ cupias insistere vitæ?
 Quoquo te uertas, omnia plena malis.

Lūigijs

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Lūigijs caufisq; forum strepit usq; molestia.
 Perpetua cruciat sollicitudo domi.
 Enecat assiduis rus triste laboribus. undas
 Et freta si sulces, mille pericla premunt.
 Viuenti peregre. si res tibi suppetit ampla,
 Cuncta miser melius, nec bene tutus ages.
 Rursum si uacue pendebunt ære crumene,
 Vi durum ac miserum est hospitem egere uirum.
 Coniugium sequeris, quanta hic te cura sequetur?
 Desolatus eris, si sine coniuge eris.
 Si tollis sobolem, multo educanda labore est.
 Non tolles, orbi lumine vitæ uacat.
 Si iuuenis fueris, uaga & inconsulta iuuenta est.
 Viribus effeta est cana senecta suis.
 Ergo quid reliquum est quæso nisi sanus ut optes
 Alterutrum, aut nunquam tristibus & finibus
 Materni prædisse uteri, aut ubi protinus illinc
 Exieris, stigas abdiere in latebras.
 Hinc cōfinxit de Vita humana Eclogen hæc

A V S O N I V S.

Quod vitæ sectabor iter? Si plena tumultu
 Sunt fora. Si curis domus anxia. Si peregrinos
 Cura domus sequitur. Mercantem si nona semper
 Damna manent. Cessare uetat si turpis egestas.
 Si uexat labor agricolam, mare naufragus horror
 Infamat: poenæq; graues in cœlibe vitæ
 Et grauior cautis custodia uana marinis.
 Sanguineum si Martis opus. Si turpia lucra
 Fœnoris: & uelox inopes usura trucidat.

Omne

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΗΤΑ,

Omne æuum curæ: cunctis sua displicet ætas.
 Sensus abest paruis lætentibus: & puerorum
 Dura rudimenta: & iuuenum temeraria pubes.
 Afficiat fortuna uiros per bella, per æquor,
 Irasq; insidiasq; catenatosq; labores,
 Matandos semper grauioribus. Ipsa senectus
 Expectata diu, uotisq; optata malignis,
 Obijcit innumeris corpus lacerabile morbis.
 Sperrimus in cōmune omnes presentia. Quosdā
 Constat nolle deos fieri: luturna reclamat:
 Quò uitam dedit æternam? Cur mortis adempta
 Conditio? Sic caucea sub rupe Prometheus
 Testatur saturnigenam: nec nomine cessat
 Incusare louem, data sit quòd uita perennis.
 Respice & ad cultus animi. Sic nempe pudicum
 Perdidit Hippolytum non felix cura pudoris.
 At contra illecebris maculosam ducere uitam
 Quem iuuat: aspice & ad poenas & crimina regum,
 Tereos incesti, uel mollis Sarnapali.
 Perfidiam uiuare monent tria Punica bella:
 Sed prohibet seruare fidem deleta Saguntis.
 Viue, & amicitias semper cole: crimen ob istud,
 Pythagoreorum perijit schola docta sophorum.
 Hoc metuens igitur nullas cole: crimen ob ob istud,
 Timon Palladys olim lapidatus Athenis.
 Dissidet ambiguus semper mens obuia uotis.
 Nec uoluisse homini satis est: optata recusant.
 Esse in honore placet: mox poenitet. Et dominari
 Vt possint, seruire uolunt. Idem auctus honore,

Inuidiæ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Inuidiæ obijciunt. Pernox est cura discretis:
 Sed rudis ornatu uiuæ caret. Esto patronus,
 Et defende reos: sed gratia rara clientis.
 Esto cliens: grauis in perij persona patroni.
 Exterrent hunc uota patrum: mox aspera curis
 Sollicitudo subit: contemnitur orba senectus:
 Et captatoris præda est heredis, egenus.
 Vitam parcus agas: auidi lacrabere fama.
 Et largiorem grauius censura notabit.
 Cuncta tibi aduersis contraria casibus. Ergo,
 Optima Graiorum sententia: quippe homini aiunt,
 Non nasci esse bonum, natum aut cito morie potiri.
 Est simile huic Posidippo, in Amoris calamitatis mi
 bro epigrammatiων Septimo: quod cū ad huius uideatur
 tationem confictum, nec minus sit elegans,
 adscribere non pigebit.

Ἄρα: ἰου χολαστικῶ.

Ποίνης πρὸς ἕρωτας τοῦ βίου, ἐν μὲν ἀρχαῖς,
 μαχλαδὲ σιμῶντος χρυσῶν πρὸς τὸν
 εἰ δ' ἄρα πορθεντικὸν πελάσφι λέχος, ὅς γὰρ μὲν ἴσθι
 ἔννομον, ἢ πρηνὸς τὰς πόδας τῆν ὀφθαλμῶν.
 χρυδιλίαι δὲ πναιξίν ἀτρεπῶς κῦπρην ἐπέφην,
 πῆ καὶ ὑπὸ τλαίῃ, πρὸς χροῖος ἐλκῶν μῶθ;
 μοίχιοι κεντὰ κῶμισ αὐ, κῆ ἐκθῶν εἶσιν ἐρωτῶν,
 ἔν μῆ, ποιιδιομανὴς κείσθω ἀλίβροδον.
 χῆρη δ' ἢ μὲν ἀκροσμοῦ, ἐχθρὸν πάντῶν ἐρωτῶν,
 κῆ πάντῶν φρονίῃ δ' αὐτὰ μαχλοσύνῃ.
 ἢ δὲ σοφοφρονέουσα, μάλισ φιλότητι μιχῆσαι,
 δὲ χυνητῆς ἀσθροῦν κέντρα παλαιμ βολίης.

166

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

ῥῆς συγῆς ἰοτελιωδῆν. ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδούσας
 ἀφ' ἑσθῆς λυσιστόμου χαίρει ἄμφοτεροῖς.
 ἢν δὲ μίγῃ ἰδίῃ θεραπευίδι, τλήθῃ καὶ ἀνὰ τὸν
 δούλῳ ἑσθῆς ἀλλοτρίῳ δὲ μὴδὲ γιγνώσκοντι.
 εἰ δὲ καὶ ὀδύνη, τότε θί νύμῳ ἄϊχος ἀνάτῃς,
 ἕβριν ἀνιχνεύων σώματος ἀλλοτρίου.
 πάντ' ἄρα Διογένους ἔφυγεν τόσῳ. ἦν δ' ὑμείναιον
 ἡσθῆν παλάμῃ, Δαίδαλῳ οὐ χατίων.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΠΙΘΑΝΑ,

Μηλοδωρον.

Πανθάλω Βοιόθιο τόμοις βίβον; εἰν ἀρροῆ μῆν
 κύδλα, καὶ πινυταὶ πηξίβδ. ἐν δὲ δώμοις,
 ἀμπαυμ. ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις. ἐν ᾧ θαλάσσης,
 κίρδος. ἑσθῆς εἰνός, ἢν μῆν ἔχῃς π, κλέθ.
 ἢν δ' ἀπρῆς, μόνῳ ὀδύνης. ἔχῃς γάμον, οἷος ἀρισθ.
 ἔατετῷ οὐ γαμῆς; ἦν ἔτ' εὐαφρότερον.
 τίνα, τῆθῳ. ἀφροντις ἀπαισι βίθῳ. δεινότητος
 ρωμαλέα. τῆλα δ' ἔμπαλιν εὐσεβίβδ.
 οὐκ ἄρα τῆθῳ διασῶν ἐνός ἀίρεσις, ἢ τὸ γενέθῃς
 μολοῦσι, ἢ τὸ θανεῖν, πάντῃς ἔδ' ἰσθῆ βίου.

LYSCINIUS.

Quam lubeat uixæ callem tene. Iuxta tribunal,
 Gloria & ingenij questus. at in domibus,
 Certa quies. gratas fruges ager educat. affert
 Lucra, mare. hospitibus, ere paratur honos.
 Pauperiem norunt soli. uxor rite gubernat
 Aedes: ni placeat libera uixæ magis.
 Proles, dulcis amor. mimor hac sine cura. iuuentâ,
 Vires: at canos gloria pulchra manet.

Optandum

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Optandum est igitur, nec luce carere, nec orbe
 Diuelli, in summis est quia uixæ bonis.

C. VRSINVS VELIVS.

Omne iter infestas uixæ, fora nomen, & usui
 Dant rerum uarios. uixæ quæta domi est.

Gratia delectat ruri. dant æquora lucrum.

Lauis est si peregre diues haberi opum.

Solus egens noris. domus est uxore beata.

Cœlebs curarum pondere uixæ uacat.

Pignora nata iuuant. non sollicitaberis orbis.

Robur inest iuueni. sunt pia uota seni.

Alierutrum ne optes igitur, non nascier, aut non

Esse diu. nam sunt cuncta referta bonis.

ERASMVS.

Quamlibet immo uiam uixæ ingrediare licebit

Vndiq; blanditur plurima commoditas.

Concio si placet atq; forum, hinc uberrima famæ

Materia, hinc ingens gloria colligitur.

Hic bene tractandis prudentia callida rebus

Exeritur, rursum uixæ quæta domi est.

Rura petis, uario illic oblectamine mentem

Naturæ facies pascet amoena tuam.

Dulcia prædiues lucra suppedanaueris æquor;

Si peregre uiuis, resq; tibi superest.

Multus honos comitatur. habes nihil, ergo pudoris

Est minus, ipse tibi conscius unus eris.

Vxor ducta tibi est, domus optima proinde futura est.

Non ducta est, curis exoneratus ages.

Si tibi dulce patris cognomen, pignora nata

Donant, & quod ames, unde & amaris eris.

C Orbis

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Orbis ages, orbi est sine sollicitudine uita,
Quam patribus soboles ferre aliuura solet:

Vt constanti uiridi, robur uigorq; iuuentæ:
Commendat pietas sic sua canitiem.

Nil igitur uideo causæ cur alterutrum optes,
Aut nasci nunquam, aut interijisse statim.

Quandoquidem humane quæ tandem est portio uitæ
Non optanda bonis, atq; adamanda suis.

Est apud Petrum Crimnium chorus Laconicus carmine he
roico: qui quum diuersarum ætatum studia pulchre ponat
ob oculos, dignus mihi quem huc adscriberem, uisus est.

PVERI.

Viuemus pueri: sed nunc iuuenilibus annis
Lasciuitre iuuat, tenerosq; admittere lusus,
Dum uacat, & molles agitare hos possumus artus

Mox ueniet tempus, nobis cum crescere uires

Incipient, longeq; graui torquere lacerto

Spicula, & audaci fortes confligere bello.

Ergo agite o pueri, melius sperare licebit,

Si modo ad optatam dabitur creuisse iuuentam,

IUVENES.

Viuentis, o iuuenesi iuuat his florentibus annis

Viuere, & in cunctis animos præbere uigentes.

Nunc licet egregios uitæ decerpere fructus,

Et pariter claris uirtutem extendere gestis.

Mox dabitur tempus, cum iam languescere uires

Incipient, tremulisq; cadent membra omnia neruis.

Ergo agite o iuuenes præsentia carpine uitæ

Munera, & ætatem penitus seruate uirilem,

SENES.

Viximus

ΤΟΥ ΚΡΕΙΤΤΟΥ.

Viximus insignes olim, dum tempora robur

Auxerunt, simul atq; animi uigere potentes.

Nunc senio affecti uix languida membra mouemus

Nec licet infirmos quicquam sperare per annos.

Non procul à miseris senibus mors imminet atras

Hæc etenim cunctos æquatis uiribus urget.

Ergo agite interea funestas pellis e curas,

Et senium aprica foueamus mollirem aura.

Λουκιανού.

Θνῆτοὶ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντοι παύρηστοι ἡμεῖς,

ἢν σὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

LVSCINIUS.

Mortales fugiunt nos cuncta, cadentia fato,

Vel, quod crediderim, nos magis hæc fugimus.

Παλλὰδῶ.

Τῆς ἐπιβλῆς θυμὸς, θυμὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἀπθῆ.

καὶ τί μὲν τῶν μοχθῶν, θυμὸν δ' ὄρων τὸ τέλθ.

LVSCINIUS.

Conscendi terram nudus, subiturus eandem

Nudus, quid moliar: mors quoq; nuda uenit.

G. LILIVS.

Ingredior nudus terram, egredior quoq; nudus.

Quid frustra studeo, funera nuda uidens?

MORVS.

Nudus ut in terram ueni, sic nudus abibo.

Quid frustra sudo, funera nuda uidens?

Τὸν αὐτῶ.

Πλοῦς σφοδρῶς τὸ ζῆν, χαρμῶς ὀδῆμοι ἢ ἐν αὐτῶ

πρῶτοι νευηγῶν πῶσι μὲν οὐκ ἴσθηται.

αὐτῶ δὲ τυχὼν βίβωιο κυβερνῆτράν ἔχοντος,

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

ὡς ἴδι τῷ πλοῦτος ἀμφίβολοι πλοῦτος
 εἰ μὴ, ἐπ' ἠὲ πλοῦτος, εἰ δ' ἔμπολον. ἀλλ' ἄμα πάντῃ
 εἰς ἕνα τὸν κτ' γῆς ὄρμον ἀπ' ἄχθιδος.

L V S C I N I V S.

Vna rapix miseros ceu scapha vicina pericliis,
 Naufragum erumnis qua patet assiduis.
 Inconstans regni hanc fortuna uolubilis, errans,
 Nec nisi per gyros, & uada caeca trahit.
 Nauigat hinc felix alius, forte alter iniqua,
 Cuiq; tamen puluis, tumbaq; portus erit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκλαῖν πᾶς ὁ βίῳ, ἢ παύσειον. ἢ μόδι παύσειον,
 πῶς σπουδῶν μεταβῆς, ἢ φέρε τὰς ὁδύνας.

L V S C I N I V S.

Disce iocos, scena est, ludus quoq; uitae repugnans
 Fortunae, tristis damna nocua ferēs.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρων σε φέρει, φέρε καὶ φέρου. εἰ δ' ἀγνοακτεῖς,
 καὶ σωτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρων σε φέρει.

L V S C I N I V S.

Si ducunt te fata, feras: dolor additur omni
 Inuito, & collo non minus illa trahunt.

M O R V S.

Si ferris ferre & fer. sin irasceri, & te
 Laferis, & quod fert te feret, immo trahet.
 Ab huius epigrammatis sententia, quae Bian
 tis esse fertur, non abhorret hoc

Αδελφον.

Εἰ μὴ ἢν μαθεῖν ἔδει μαθεῖν,
 καὶ μὴ παθεῖν, καὶ μὴ ἢν τὸ μαθεῖν.

εἰ δ'

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

εἰ δ' εἰ μαθεῖν ἔδει μαθεῖν,
 πῶς μαθεῖν; μαθεῖν ἢ χρεῖ.

G. L I L I V S.

Si posset casus quisquam praescire futuros,
 Et uitare simul, scire suauē foret.
 Sin patiēda tibi profus quae scire requirit,
 Quid praescisse iuuat; namq; necesse pati.

M O R V S.

Si uitare queas, quae sunt patiēda, sciēdo,
 Scire quidem pulchrum, quae patere, foret.

Sin quae praescieris uitandi est nulla potestas,
 Quid praescire iuuat, quae patere tamen?

I D E M, Carmine Iambico trimetro.

Praescire si queas, quae oporteat pati,
 Queasq; non pati, bonum est ut praescias.

At si te oporteat, licet scias, pati,

Praescire quid iuuat? necesse enim est pati.

Πολλὰ δὲ.

Δακρυχέων γινώσκω, καὶ δακρυόσους ἀποθήσκω,
 Δακρυοὶ δ' ἐν τραδίῳ γὰρ βίον ἔμρον ἔλκω.

ἢ γένῳ ἀνθρώπων τραυδακρυόεν, ἀσθένει, αἰμῶν,
 σурбодуон κτ' γῆς, καὶ διακλυόμενον.

L V S C I N I V S.

Fundebam lachrymas genium, moribundus idem nunc
 Plango, uidens luctu tempora cuncta teri.

O mortale genus, male firmum, triste, miscellum,
 Seu te habeat tellus, seu fera parca ferat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡ γένῳ ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, ἀνὸς ὄλωσκω,
 μέχρι τέλους βίβου μισῶν ἰδὲ σ' ἀμῶνον.

L V

Quam uana tenet fiducia, proxima uento
Mortales, uerum non nisi morte scient.

Ἐπιφώνημα ἐστὶν hoc distichon epigramatis hexastichi lib. 7.
de Cestio quodam, id quod suo loco apponetur.

Cæteræ humanæ naturæ fragilitatem,
ut alios interim præterea, quæ alibi
iura Odys. Σ. scite admodum
depinxit his uerbis.

HOMERVS.

Οὐδὲν ἀειδνότερον γαίᾳ τίθει ἀνθρώπων
πάντων ἄσασ τε γαίᾳ ἀπὸ πνέει τε καὶ ἔρπυ.
οὐ μὲν γὰρ γὰρ φισι καὶ χθὲν πείσειας ὀπίσω,
ἔφρ' ἄρε τίς ποιεῖ χασσι βιοί, καὶ γούνατ' ὀρώρη
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ βιοί μάκαρσδε τελείωσι,
καὶ τὰ φέρει ἀέκησ' ἀιδυσ' τετλησσι θυμῷ.
ἔσ' ἄ νῆος ἐστὶν ἀπὸ χθονίων ἀνθρώπων,
εἶον ἐπ' ἡμᾶρ ἀγνησι πατῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Hos uersus inter cæteros sic uerit

~~καὶ τὰ φέρει ἀέκησ' ἀιδυσ' τετλησσι θυμῷ.~~

Quicquid alit tellus, quicquid mare, quicquid & ær,
Nil homine infirmum magis est. Qui donec ab alto
Fortunam præbent superi, uiamq; ministrant,
Nil metuens uiui uentura nescium horæ.
At si quando leues mutauit Iuppiter auras,
Tristiaq; eueniunt mutatis tempora lætis
Improvisa animo perfert incommoda moesto,
Et grauis ipse sibi consumit corda dolore.
Nam ceu fortuna est, præsentem quæ regit horam,
si humiles magniq; sumus, mememq; paramus.

Ἰουλιανῶ.

Ἡδὲ πάντα κλειθῶσ λαχέω βίῃ. ἄστὶ μάστι,
εὐχος. ἔταιρείαι. κρύπτα δόμοισιν ἀνι.
ἀίρεος τέρπιν ἀγγ. κέρδος πλοῦ. ἀλλοδαπῆ χθῶν
γνώσεις. ἐπὶ δὲ γάμων. οἴκτος ὁμορφονεί.
ἔσ' δ' ἀγαθῶσι, ἀφροντις ἀεὶ βίῃ. ἔρπος ἐπύχθι
παῖσι, τίχως. φροῦδος ἔσ' ἀγνοισι φόβῃ.
ἠνορέτω νεότης. γὰρ ληθ φρένας οὐδὲν ὀπόσιν.
ἐνθεοσ θερῶσ ἔχων, ἔω. φύτει γένῃ.

L V S C I N I V S.

Dulcia cuncta homini fors præbuit. Vrbe repostum,
Hinc decus, hinc socij. grata domiq; quies.
Agris, deliciae. lucrum, mari. & extera tellus,
Raxa docet. concors coniugioq; domus.
Exors est curis coelebs. nati, addere robur
Norunt. at orbos non trinet usq; timor.
Flore iuuentutis uires. sapientia canis
Parta. Ignur uiue, & si sapi auge genus.

Ἀδελφον.

Πῶς πρ' ἀνευ θανάτου σε φύγοι βίη. μύρια γὰρ σεν
λυγρὰ καὶ οὔτε φουγῆν εὐμαρείς, οὔτε φέρειν.
ἀδύοσ μὲν γὰρ σεν τὰ φύσῃ καλὰ, γαίᾳ, θαλάσσης,
ἀέρος, σελινοῦσις κύμασ, καὶ ἡλίου.
τᾶλλα ἢ πάντοσ, φόβοι τε, καὶ ἀλλοσ, κῆν πὸ πάθῃ πρ'
αἰσθλόν, ἀμοιβοῖσιν ἐκείλ' ἔχουσ γέμισιν.

L V S C I N I V S.

Non mihi uita patet, te, dein tua dona reuoluens,
Quo mala tot fugiam, uel tolerare queam.
Allicit affectu blando mare, tellus & æther,
Cynthia ac Phoebe, s'ydera quæq; poli.

C 4 At

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

At rogo quis contra numeret mala cuncta uicissim,
Virrix non aequa quae mihi lance refert?

Αδελον.

Πόντος γέλωτ, κῆρ, πόντος κῆρ, πόντος τὸ μισῶν,
πόντος δ' ἔξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνώσκω.

LVSCINIUS.

Sanum nil, puluis sunt omnia quae capit orbis,
Deniq; ni fallor, mens quoq; stulta simul.

Αδελον.

Φροντίδ' εἰ παίδ' εἰδ' ἄλλοι μὲν κῆρ κῆρ εἰ π πόθειονα
εἰσι δ' εἰ κῆρ ζῶντ' εἰδ' φροντίδ' οὐκ ὀλίγοι.
ἢ γαμῆτ', χρεσὶ μὲν, ἔχει πνὸς τέρψιν δ' ἄντ' ἴω.
ἢ δ' εἰ κῆρ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

LVSCINIUS.

Cura patris nati rebus licet usq; secundis,
Sollicitant animum, tum mage si doleat.

Quae frugi est coniunx fateor bona plurima praestat,
Praua, uiro, certo certius exnium.

Αδελουδον.

Ω θυρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πόντος σε μισεῖ
πανθάλωρ. πόντι δ' ἐνδύχεται σε μὲρ θ'.
ἢν ἴδῃ γῆς φέρης, ἀρχοῦ λυκῆς. ἢν δ' εἰ πρὸς ἕψος
ἀνδροβραχίης, ἀσπίδ' εἰ μ' ἔπιρ ἀκρεμόνων.
πρῶτ' εἰ κῆρ, νεῖλον; ἢ δ' ἐν δινουσι κροχιδίαν
ἔβροπον, εἰς ἀσιβέτις θύρασ ἀκροτάτων.

LVSCINIUS.

O caput inuisum beluis crudelior ipse,
Maclians cede feras, praeda futurus homo.

Te lupus in terris ni praefocat: alta petentem,
Dendrobates: herbis, uipera saeva necat.

Pascitur

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Pascitur & Nili pestis crocodilus in antris,
Virrix dira mali, certaq; perniciis.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ.

Αδελον.

Εἴ τις ἀπαξ γάμος, πόλι δ' ἄντ' ἄρα κληρὸς δ' ἰωῆς,
κακὸς γὰρ πλώη δ' εἰς βυθὸν ἀργαλέον.

ERASMVS

Altera connubium experto cui ducitur uxor,
Hic fracta repetit aequora saeva rate.

MORVS.

Qui capit uxorem defuncta uxore secundam,
Naufragus in tumido bis natat ille freto.

Πάυλον Σιλνταρίου.

Καλὰ τὰ παρθένια κημέλια, παρθένια δ' εἰ,
τὸν βίον ἄλλωσιν ἄν, πᾶσι φιλοπονήν.
ἔννεκεν ἐνθίσμως ἀλοχον λάβει, κρείπνος κῆρ μα
δὸς βρότων ἀντ' ἴσθον. φεύγει δ' εἰ μαχλοσύνας

ARNOL. VESALIEN.

Virginitas pulchris ornatur dotibus. at si
Illam omnes foueant, uita peribit iners.

Duc itaq; uxorem, tibi fac succedat & orbi
Heres legitimus. Subfuge adulterium.

Ego sic.

Optima uirginitas homini est possessio, uerum
Amplexa à cunctis, uiam ea perdidit.

Rite igitur tu uxorem ducto, mundus ut olim
Fignus pro te habeat: sed fuge adulterium.

Αδελουδον.

Ἐνδοξίμων πρῶτον μὲν, ὁ μισῶν ἢ μισῶν ὀφείλων.
ἔτα δ' ὁ μὴ γάμος, τὸ βίον ὅτις ἀπαίσι.

C 5 ἢν δ'

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Ἦν δὲ μακρὴ γήμητις, ἔχθη χάριν, ἢν καὶ ἄρβυλλον
 ἰδοὺς πῶν γαμετῶν, προήκε λαβῶν μεγαλήτων.
 ταῦτ' εἰδὼς, ὄφρα ἴδοι, μοκτῶ δ' Ἐπιχθρον ἰσάων
 ἦν τὰ κενὸν (ἠτείν, κῆ) τίνος δει μονάδδως.

ERASMVS.

Qui nulli debet, fortunatissimus ille est.
 Proximus huic coelebs, tertius orbis erit.
 Quod si quis demens uxorem duxerit, illi
 Hic na res demum commoda grata feret,
 Eueniat si fors, ut grandi dote recepta,
 Protinus uxorem deferat in tunulum.

Hec doctus sapias, Epicurum querere frustra,
 Quia sit inane sinas, quæsi, sicut monades.
 Hinc desumptum arbutur hoc

MORI.

Res graui est uxor, poterit tamen utilis esse,
 Si sua det pro pere se moriente tibi.

ΑΔΥΛΟΝ.

Ὅν ἐστὶ γήμοος, ὅστις οὐ χημῶζειται.
 ἀγροσι πόντος, κῆ) γαμοῦσιν εἰδὸτῶς.

MORVS.

Hoc quisq; dicit. Rebus in mortalibus
 Quod tristius sit, ac magis uiros grauet,
 Natura nil produxit his uxoribus.
 Hoc quisq; dicit, dicit, at ducit tamen.
 Quin sex sepultis, septimam ducit tamen.

Huc pertinent uersus hi,

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ.

Πολλοὶ μὲν ὄργα ἠνμοῦτων θελαπλων.
 πολλοὶ δὲ προαμῶν, κῆ) πρὸς θερμῶν προοσι.

ΔΙΩΝ.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Δίον δὲ ποῖτα. Δίον δ' ἄλλας μωρῶς.
 πλῶν οὐδὲν ὄντω δίον, ὡς γυνὴ κημῶ.

ERASMVS.

Furore multo seuit iratum mare,
 Proniq; fluuij, & ignis acris impetus,
 Inopia acerba, acerba alia quamplurima,
 Sed nil ita acerbum & noxium, ut uuluer mala.
 Libet & huc adducere, Cari, magni illius
 Romanae difficultatis, ut ille an, uersiculos.

CARVS.

Nec sua respiciunt miseri mala maxima sepe.
 Nigra μελιχρο: & immuda est & foetida ἀρημο: &
 Cæsta, πολλοῦσιν: neruosa & lignea, Δορκῶς.
 Paruula pumilio, charitonia tota, merum sal.
 Magna atq; immanis, κητῶπλιξῆς, plena q; honoris.
 Balba, loqui non quia, ἰωαλιξῆς; muta, pudens est.
 At flagrans, odiosa, loquacula, λαμπῶσιν sit.
 ἰχθὺς ἐρωμῶσιν tum sit, quom uiuere non quia.
 Præ macie ἰσάδιν, uero' st iam mortua iussi.
 Aclamia' st, manosa adeo' st certe ipsa ab Iaccho.
 Simula, σελήνη: at satura' st λαλοῦσα φιλονη.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑ.

ΔΟΥΜΗΛΙΟΝ.

Εἶπε γηράσας ἔην ἰχθῆς, ἀξῆς ἐστὶ
 γηράσων ἡλλῶν εἰς ἐτέων δὲ κημῶσιν.
 Ego.

Dij dent, Nestoreos optanti uiuere in annos,
 Multas annorum uiuere myriadas.

Hoc sensisse uidetur in quadā epigrammate

MARTIALIS.

ΔΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΗΤΑ,

At nostri bene computentur anni,
 Et quantum tetricæ tulere febres,
 Aut languor grauis, aut mali dolores,
 A uita meliore separentur,
 Infantes sumus, & senes uidemur.
 Aetatem Priamiq, Nestoriq,
 Longam qui putat esse Martiane,
 Multum decipiturq, falliturq,
 Non est uiuere, sed ualere, uita.

Libet hoc loco, quando toti in ludicris uersamur rebus,
 adscribere fabellam quandam de hominibus atq; serpentibus,
 qui scilicet factum sit, ut hi suam cum pelle exuat senectam,
 atq; uia perpetua quadam fruantur iuuenta: illi uero non
 senescant modo, sed & uarijs morbis, qui ipsam committantur
 senectam, sint obnoxij. Eam sic conscripsit

GEORGIUS ANONYMVS,

Iuppiter imperium quo tempore cepit olympi
 Et superis primum regia iura dedit,
 Sacra nouo domino terrestris turba parauit,
 Atq; dies toto festus in orbe fuit.
 Cæduntur niuei passim de moye iuueni,
 Incensis redolent thura Sabæa focis.
 At Deus hac tanta motus pietate, rogari int
 Mortales quicquid, iussit id esse ratum.
 Conueniunt homines, simul æternamq; iuuentam
 Ledere quam possent nulla senecta, petunt.
 Audiit ille preces, tardumq; uocabat afellum
 Quo senior Bacchi uetulus alumnus erat:
 Cuius in ignauo pulcherrima munera tergo
 Ad nos mortales ille ferenda dedit.

Quid

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Quid tibi cum tali turpissima bestia dono?
 Te graue lignorum dignius esset onus.
 Ecce sum fessus dum colligam inter eundum,
 Flectam ad irrigui flumina fontis iter.
 Ad quem sic breuiter per cærulea colla loquutus
 Seruator liquidi gurguis hydrys ait:
 Fluminis huius erit tibi copia nulla bibendi,
 Ni mihi quod portas munus afelle dabis.
 Heu pecus ignauum, coelesti ne ctare munus
 Nobilitus, uili uendat afellus aqua.
 Exiit tenui quare cum pelle uerustas
 Anguibus, aut homines ægra senecta premis.
 Sed caueat porro ne quid committat afellis
 Qui bene curatas res uolet esse suas.
 Hanc fabulam in Theriacis sic narrat

NIKANDER.

Ωτι γινῶσθαι δὲ ἄρα μύθος ἐν αἰχμοῖσι φορεῖται,
 ὡς ὅτι τὸ εὐρανόθεν ἔχει κρόνον πρὸς βυσαῶς ὕδρος,
 Νημοῖ μὲν ὁ κροῖσσῶν ἐν αἰχμοῖσι πῶθεν δὲ αἰχμοῖσι
 Ἰδμοσύνῃ, νεότερα γέρας ἴσθαι ἰμφοῖσι,
 Κυδοκίων. Δὴ δὲ ῥὰ πύρος λυῖσθαι ἐν τῶν
 Αφρονδῶν, οὐ μὲν δὲ κροῖσσῶν αἰχμοῖσι
 Νωθεῖ δὲ κροῖσσῶν αἰχμοῖσι ἀπαρῶν
 Δῶρα. πρὸς κροῖσσῶν αἰχμοῖσι ἀνὴρ δὲ αἰχμοῖσι
 Ρῶν. γωλοῖσι δὲ ἰδίων δακρυῶν θῆρα,
 Οὐλοῖν, ἀλλοτρίων κροῖσσῶν ἀπαρῶν αἰχμοῖσι
 Σαίων. αὐτὰρ ὁ βρῶν δὲ αἰχμοῖσι ἀπαρῶν αἰχμοῖσι
 ἤταν ἀφρονδῶν αἰχμοῖσι. ὁ δὲ οὐκ ἀπαρῶν αἰχμοῖσι
 Ἔστι γωλοῖν μὲν ἀπὸ φλόιν ἐρπετῶν βόλλῃ
 Οκλήρι, θνητῶν δὲ κροῖσσῶν πῶθεν γέρας ὁ πῶθεν
 Νούβου

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΉΠΤΑ,

Νούθον δ' ἀργαλέω βρωμίβροσ οὐλομήνθον
Δίξασθε. καὶ τὸ πῆσιν ἀμυδροτίρησιν ἰάπῃθ.

Φίλωνθ.

Δὲ γραικοὶ σὺν νῶδ, γιερὰντῶσ. εἰ δ' ἄτιρ νοῦ,
μᾶλλον τῶν γραικῶν εἰσὶν ὄνηθ. ἐν τῶ.
εἰ δὲ βίχθσ, ἂν σιγᾶσ, εἰσὶ φρένθσ. ἂν δὲ λαλοήσθ,
εἰ δὲ τῶ βίχθσ, οὐ φρένθσ, ἀλλὰ βίχθσ.

ARNOL. VESALIEN.

Si mentem sociam teneant in uertice cani,
Oblectant: aliās sanna perennis erunt.

Si taceas, cani mentis sum signa disertæ:
Sunt pilus ut iuuenum, si blaterare uelis.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Πολλὰ δὲ εἰς πῶν ἰωτῶν νοσῶ
καὶ ἀνδρομοχέω.

Μῦθιν τ' οὐλομήνθω γοαμῆν ὁ τόλασ γοαμῆθ
καὶ πῶν τ' τέχνησ μῦθθ. ἀρξάμῶθ.

Ἐμοὶ ἐγὼ γραικῶν ἔχων ἀρχαίων ἀνοήθσ,
τέχνησ γραμματικῆσ, καὶ γοαμῆσ μοαχίμῶθ.

LVSCINIUS.

Grammatico ducta est uxor mihi, pestifer ira,
Artis ἔ infelix ira mihi auspicium.

Heu miser, en gemina fati modo comprimor ira,
Artis Grammaticæ, foemineâq; domi.

Huc alluisse uidetur

AVSONIUS.

Arma uirumq; docens, atq; arma uirumq; perennis,
Non duxi uxorem, sed magis arma domum.

Nanq; dies totos, totasq; ex ordine noctes
Liniibus oppugnat meq; meumq; larem.

Atq;

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Atq; ut perperuis dotata à Marte duellis,
Arma in me tollit, nec datur ulla quies.

Iamq; repugnanti dedam me ut deniq; uictum,
Iurgia ἔ ob hoc solum iurgia quod fugiam.

Τοῦ ἄνθ.

Ἀρχὴ γραμματικῆσ ποταστὶχθσ εἰσὶ κριτάροσ.
πρῶθσ, μῦθιν ἔχθ. ἀντίτεροσ, οὐλομήνθω.

καὶ μὲ δ' οὐλομήνθω, ἀνοήθσ πάλιν ἄλλοσ γραικῶ.
ὁ βίτασθσ, τυχᾶσ εἰσ ἀίδηθσ κριτάροθ.

τῶ δὲ τιταρτάου, τὰ ἰλιώρια, καὶ κινῶθσ ἀρροί.
πέμπου δ' αἰωνοί, καὶ χῶθσ εἰσὶ Διῶσ.

πῶσ οὖν γραμματικῆσθσ ἀνοήτῶ μὲ πέντε κριτάροσ,
καὶ πέντε πῶσθσ, μὲ μῆρα πῶθθσ ἔχθν.

Ego utcunq; sic uerti.

Grammaticæ auspicium pentastichon est maledictum.

Iram primus habet, perniciosam alius,
Postq; hanc haud paucos Danaum habet ille dolores.

Tertius at fortes micitu ad orcum animas.
Traetus quartus habet foedos, celeresq; molossos.

In quinto ἔ uolucres, ἔ Iouis ipse furor.
Mirum igitur, post sex casus, quinq; ἔ maledicta,

Quintuplicem luctum Grammaticus si habeat.
Alludit autem ad Homerice Iliados exordium,

quam hunc in modum orditur

HOMERVS.

Μῦθιν ἀφθσ θεὸσ πηλιῖσθσθω ἀχιλλῶθ,
οὐλομήνθω. ἢ μῦθθ ἀρχαίοσ ἀλλ' ἔθικον.

γραικῶ δ' ἰσοθίμουσ τυχᾶσ ἀίδηθσ προήσθσ,
ἡρώων. ἀνθῶσ δ' ἰλιώρια τῶσθσ κινῶσθσθσ,
θιωνοῖσθσ τε πᾶσθσ. Διῶσ δ' ἔτελεθσ βουλήθ.

Eos

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Eos uersus sic ueritæ

FRAN. PHILEL.

Iram diua refer Pelidæ immittis Achilli,
Innumeris quæ seua malis afflixit Achiuos,
Heroumque animas tot fortes impulit orco,
Membra minutatim quorum laniata, molossis
Alitibusque dedit pro regis mente deorum.

NICO. VALLA.

Iram pande mihi Pelidæ diua superbi,
Tristitia quæ miseris iniecit funera Graijs,
Atque animas fortes heroum tradidit orco,
Latrantumque dedit, rostris uolucrumque trahendis
Ullorum exangues inhumatis ossibus artus.

Sed quid prohibet & idem fieri in diuine illius Ver-
gilianæ Aneidos exordio, cui nõ minus aptum inest argu-
mentum, id quod utcumque sic efficere conatus sum.
Grammatici infelix quam sit omen, tibi quinque
Versibus hoc primis usque patere potest.

Arma canit primus Martis dira atque cruenta.

Fato alter profugum prædicat orbe uirum.

Terno, multum ille & terris iactatur & alto.

Vis superum est quarto, atque ira deæ memoris.

Multa quoque & bello patitur quinto, omnia dira.

Iure ergo exagitant hæc mala grammaticum.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ.

Αρχίον.

Εν τῷ πεμφένοντι μελλόντες & αἰθέρι νότων,
σημασίον ἐκ γαίης εἰσελθόντες ἡρώεσσι,
ὄν μάρτυρας ἔρουσιν. ὃ δ' αἰτίωνος ἐπ' οὐδέος,
ὄν βροχίδος, ὑμνούντων πύλλον ἔτυψεν βλάσφι,

κωδ.

κωδ. τῶν μιν ἀμειροσιν. ἴδ' ὅσον ἔτυπον ἐπ' ἄλλω,
ἐκ κείνου τὰ μὲν αὐτῶν ἔδωκε μόνον.

ERASMVS

Scorpius è terra prorepererat, idque uidentè
Coruo, qui coelo uictinat in liquido.

Corripuit uisum, fugitque, sed hic ut humum ales
Contigerat, telo mox ferit, atque necat.

Ecce tibi quod in hunc auis insidiosus parabat,
Inde sibi acciuit ipsa necem misera.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ανδροφόνω σαρβρόν πῆξεν τήχλον ὑπνώοντα,
νυκτὸς ἰδὲ σὺνοί φασὶ Σάραπτιν ὄνομα.

κωδ. χρυσωδύσοι, κρατακέρμη & ὄντος, αἰνίσω.
κωδ. κρημῶ μεταβῶς ὡς πάλαι ἀλλοχόθι.

ὅς δ' εἰ, δινπνισί εἰς, μετέβη. ὃ δ' εἰ σαρβρόν ἐκείνο
τήχλον, ἔξαιφνης ἐθὺς ἐκτελέχασασι.

σῶσρα δ' ἔωθεν ἔθνη θεῶν χείρων ὁ κρημῶ &
ἠδὲ νομισαί τὸν θεὸν ἀνδροφόνου.

ἄλλ' ὁ Σάραπτις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἰδὲ σὸς
κῆλυδαί μ. ἰσχυρὸς ἀθλιε τῶν ἀδύμων.

εἰ μὴ νῦν σε μετῆκε θανεῖν, ἰάνοβον μὲν ἔλυττον
νῦν ἐφυρθε. σαρπῶ δ' ἴω. ρυλα πτόμη &.

C. YRSINVS VELIVS.

Pone ruinosas homicida quieuerat aedes,

Cui uisus, tacta nocte, Serapis ait

Præcius: hinc o qui stertis te protinus aufer,

Atque alio cubitum progrediare miser.

Euigilans homicida abiit, pariesque ruinam

Lapsus humi uasta mole repente dedit.

Sopita dehinc fecit dijs sacra nepharius, orto

D Sole,

Sole, ratus letum cædibus esse deum.
Cui deus in somnis iterum uentura ferebat:
Men' fontes scelerum perditæ amare putas?
Quippe quodd averti facilis discrimina leti,
Hinc te seruandum noueris esse cruci.

LVSCINIVS.

Dum caperet somnos murum prope latro uetustum,
In somnis præsto numen adesse uidet.
Et subito oraculum monuit: Latro mitte soporem,
Teq; miser aliò confer, abiq; celer.
Cessit ut ille loco, parens, mox concidit ingens,
Inq; solum paries sternitur innocuus.
Sacra memor tantæ fecit latro mane salutis,
Atq; adeo gratos prædicat esse reos.
Postera sed reddiit nox uerba, deumq; latroni
Qui cæde ouanti contudâ ora uiri:
Non, ait, hac nece te uisum fuit orbe moueri,
Quin magis immanis crux malefacta luet.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ.

Φιλιππον.

Εβρον θρηϊνίου κρυμδ πεπελιμδχον υδωρ,
νιπιθ ει βαινω, ουκ εφυγε θανατων.
εδς πταμιον δι' ηδμ λαγαροδμδμων ιχνοσ ολιδδων.
κρυμδ ηδ απελουδσ αυχινασ αμφειχερι.
ιθδ ηδ μδμ, ελευδρη λοτην δμμοσ. η δμ μδμουσοσ
δφτσ, ανασχεδιδν ετχε τδφου ηρθωσιν.
Αυσμορθ ησ ωδινασ διετλεδ πρ τηχδ υδωρ,
αμφοτέρων δμ δουδν, οδσ νδσ εσιν υλθ.
Est libro tertio huius argumenti & hoc:
Φιλώκεθν.

Εβρον

Εβρον χιμφοισ αταολδ κρυμοσι πεδωθεσ
κρυθθ, ολιδδμοισ πταιν εθρωσε ποταν.
πδ, ηδσ ανροδμδμοιο, πδσ ηδσ ανασ αυχεν ετχε
θηγαλιον πταμοδ Βισονιοιο ηυφθ.
κθδ ηδ μδμ, ηρθδδμ δινασ μερθ. η δμ τηχδσσα,
ληθδν η περθε τδφου μδνον εθικε κθρα.
μυραδδμ δμ τδλακινασ, τηχδ, τηχδ, ετπε, ηδ μδμ θν
πυρκαδιν, η δμ, θν πικρον εθαφεν υδωρ.

C. GERMANICVS AVG.

Thrax puer astricto glacie dum luderet Ebro,
Frigore concretas pondere rupis aquas.
Dumq; imæ partes rapido traherentur ab amni,
Præsciuu tenerum lubrica testa caput.
Orba quod inuentum mater dum conderet urna,
Hoc peperit flammis, cætera (dixit) aquis.

POLITIANVS.

Παιδ εβρω επεθρωσε πεπηγθθι τυθδσ αδθρων,
κρυσδλλον δι' εδμ μαρμαριον διαπιδλον.
χ' ω μδμ ολιδδων πδσεν εδσ βυθον, αλλ' αδινδνθου
κροδδσ εμερε δμρδν οσρακθδσ παχετσ.
σινθ εδ εδδδμυχον ροθδν ταχδσ εσασσεν ολιχδσ,
τδσ πυρι δι' ηδ μιτηρ μδνον εδωκε κθρη
ετπε δι' απσενδχουσοσ, τι δυσμορθ ιδν ετευεσ;
εδ ωσ σφχοισιν βρωμα γενοισ δουιν.

Est apud Epigrammatarij elegans admodum epigrā-
ma, non huius tamè argumenti, sed quod alioqui mirum ha-
beat & Auasparyfoc exemplum.

MARTIALIS.

Quæ uicina pluix Vispanis porta columnis,
Et madet assiduo lubricis igne lapis,

D a In

49 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
In iugulum pueri, qui rosida templa subibat,
Decidit hiberno prægrauis unda gelu.
Cumq; peregisset miseri crudelia fata,
Tabuit in calido uulnere mucro tener.
Quid non seua sibi uoluit Fortuna licere,
Aut ubi mors non est, si iugulatis aquæ.

Αδελον.

Ἄπιδος, καὶ νέμεσιν εὐνοῦς ἤδη βωμόν ἔτευξας,
πῶ ἄδου, ἢ ἐλπίζεις. πῶ δὲ, ἢ νοε μινδὲν ἔχεις.

MARULLVS.

Quæ nam hæc tam semper quæ læta est? optima rerum
Spes bona. quæ lateri iuncta? potens Nemesi.
Dux magis, an comes est? uindex magis. unde duabus
Templa eadem? speres ne, nisi quod liceat.

ΕΠΑΙΝΟΙ.

Αδελον.

Ἐπὶ δὲ λέγειν οἷοί ποίντασ, καὶ λέγον. οἷοί ποίντασ δὲ λέγον.
καὶ ὡσιν ἔστων ἄξιοι ὧν λέγομεθα.

BERGIVS.

Dicere de cunctis bona pulchrum est, turpia iniquum:
Sint licet hoc digni crimine quod loquimur.

Nos ruditer sic, Iambico dimetro.

Est de omnibus fari optima,

Bonum: est iniqua, pessimum:

Et si is uir quo de dixeris,

Sit criminis dignissimus.

ΕΙΣ ΕΠΩΤΑ.

Αδελον.

Ἄντ' ὃ πῦρ καὶ ὄσφιν διζήμεν ὅσ' ὅσ' ὅσ' ὄσφιν
ἔστων καὶ ἔστων λυχνον ἀναφλογισοίς.
Διεύ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ. 49

Διεύ' ὅσ' ἔμεις ψυχῆς ἀναφον σέλασ. ἔστων ὄσφιν
καὶ ἔστων, πρᾶλλῶ ἔστων φλόγα.

BERGIVS.

Huc properate omnes qui ardentem quæritis ignem,
Quos iuuat accensam corde fouere facem.
Flammiger est animus, mea sunt præcordia flamma,
Hinc lucem à nostra sumere mente licet.
Huius argumenti est ἔ hoc è li. Δ'.

Ὅσ' ὅσ' ἔστων φλοῦν ἴνα λυχνον ἀναφον,
Διεύ' ἔπ' ἔμεις ψυχῆς ἀφον. ἔστων φλόγα.

Huc pertinent qui à Cellio ciantur uersus

PORTII LICINII.

Custodes ouium teneraq; propaginis agnùm,
Quæritis ignem? ne huc. quæritis? ignis homo est.
Si diguo atigero, incendam syluam simul omnem,
Omne pecus flamma est, omnia quæ uideo.
Sed ἔ præcedentes ibidē, cum sint ἔ ipsi festiuissē
mi, nec multū absint ab hoc argumento, subijciā.

AEDITVI.

Dicere cum conor curam tibi Pamphila cordis,
Quid mi abs te quæram, membra labris abeunt.
Per pectus miserum manat subito mihi sudor.
Si tacitum, subidus, duplo ideo pereo.

IDEM.

Quid faculam præfers Phileros, quæ nil opus nobis
Ibimus, hic lucet pectore flamma satis.
Istam non potis est uis seua extinguere uenti,
Aut imber coelo candidus præcipitans.
At contra hunc ignem Veneris, si non Venus ipsa,
Nulla est quæ possit uis alia opprimere.

D ; ΕΡΩΣ

Ακύπρις ἄν Ερωτα ἄν ἴτα μακρὸν ἐβόσθη,
 εἶπε ἐνὶ βύβλοισι πλανώμενον ἐσὺν Ερωτα,
 δρακπιπιδας ἐμοὶ ἐσιν· ὁ μανυτάς γέρας ἔφευ.
 μισθὸς σοὶ τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδ'· ἂν δ' ἀγάγῃς νιν,
 οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα σοὶ δῶξέ νιν· κῆρ πλὸν ἔφευ.
 ἐσὶ δ' ὁ παῖς πῶδ' ἴσαμ'· ἐν ἐκείνῳ πᾶσι μάθοις νιν.
 χρώτα μῆν οὐ λευκῆς, πυρὶ δ' ἐκίλος· ὄμματά δ' ἄντ' ὅ
 δριμύλας κῆρ φλογόντας· κῆρ φρένδς· ἀδὺν λάλαμα,
 οὐκ ἔστιν νοσὶ κῆρ φρένδς, ὡς μέλι φωνός.
 ἂν δὲ χολαί, νόσ' ἐστὶν ἀνόμωρ'· ἢ προσηύταός.
 οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέθ'· ἀγρία παῖσι δὲ
 εὐπλόχεμον τὸ κῆρ ἄνον· ἔχθρ' ἴτα μὲν τὸ πρόσωπον.
 μικκύλας μῆν τήνω τὰς χερσίδριος, μοκρὰ δὲ βόλλα,
 βόλλα κῆρ ἀχέροντας, κῆρ εἰς ἀἰσὶν βασιλῆος.
 γυμνὸς μῆν τὸ γε σώμα, νόσ' δὲ δι' ἐμπροσθέντασιν
 κῆρ πτερόδ' ἔστιν ἔπιπαστ' ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλου
 ἀνέρας ἠδὲ πυναίης· ἰδὲ ἀσπαστ' ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλου
 τῶν ἔχθρ' ἠδὲ βόλλας, ἔπιπαστ' ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλου
 τυτθὸν εἰς τὸ βέλεμον· ὅς ἀνέρας δ' ἀχέρι φορεῖται.
 κῆρ χρύσειον πῶδ' ἠδὲ φαρίσιον· ἐνδοθ' δ' ἐπὶ
 σοὶ πικροὶ κῆρ ἄλλοι, σοὶ τῶν κῆρ κῆρ πῶδ' ἠδὲ
 πάντα μῆν ἀγρία, πάντα τῶν πλεον δὲ ἢ ἀντ' ὅσ'
 βουαί λαμπρὰ εἶσα, τὸν ἄλλιον ἀντὶν ἀναίθη.
 ἂν τὴ γ' ἔλῃς τήνων, διαμύσας ἄγε· μὴ δ' ἐλῆσῃς.
 κῆρ τῶν ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσει μὴ σε πλανήσῃ.
 κῆρ γὰρ τὸ νιν ἔλῃς· κῆρ ἂν ἴδῃς σε φιλᾶσαι,
 φεύγε· κῆρ τὸν τὸ φίλαμα· τὰ χεῖρα φαρίμακρον ἐπὶ
 ἂν δὲ λέγῃ λάβε ταύτα, χαρίζομαι ὑσά μοι ὄπλα,
 μὴ π

μὴ π θῆμ· πλάνος δῶρα· τὰ δ' ἐπὶ πάντα βέβαια
 AMOR FUGITIVVS.

ANGELVS POLITIANVS.

Cum Venus intento natum clamore uocaret,
 Si quisquam in triuijs errantem uidit Amorem,
 Hic fugiuus, ait, meum est, pretium feret index
 Basulum Veneris. quod si ad me duxeris illum,
 Non simplex dabo basulum, plus hospes habebis.
 Insignis puer est, totam ac cognosce figuram.
 Corpore non niueus, uerum ignem imitatur. ocelli
 Acres, flammeoli, mala mens, suauiissima uerba.
 Quod loquitur non sentit idem, uox mellea, sed cum
 Ira inflammatur, tum mens illi efferat. fallax,
 Fraudator, mendax, ludæ crudele puellum.
 Crispulus est illi uertex, factesq; proterua,
 Exiguæq; manus. procul autem spicula torquet,
 Torquet in umbriferumq; Acheronta, & regna silentium.
 Membra quidem nudus, mentem uelatus, auisq;
 More citans pennas, nunc hos, nunc aduolat illos,
 Sæpe uiri pressans præcordia, sæpe puellæ.
 Arcum habet exiguum, super arcu imposta sagitta est.
 Parua sagitta quidem, sed cælum fertur aduq;
 Parua pharetra olli dependet & aurea tergo.
 Sunt & amari intus calami, quibus ille proteruus
 Me quoq; sæpe ferit matrem: sunt omnia seua,
 Omnia, seq; ipsum multo quoq; seuius angit.
 Verbere si prendes age, ne miserrare puellum.
 Si silentem aspicias, ne mox fallare caueto.
 Sin arridebit, magis attrabe: & oscula si fors
 Ferre uolet, fugito: sunt oscula & noxia, in ipsis

92 EK TON EIZ ENTA,
Sunt uenena labris. Si fors in a dixerit, heus tu
Accipe, nempe tibi cuncta hæc mea largior arma.
Nequicquam attigeris fallacia munera Amoris:
Omnia nanq; igni sunt infecta illius arma.

ALITER.

Incerto Interprete.

Perdiderat natum genitrix Cytherea uagantem,
Anxia sollicito quem dum per compa passu
Querit, ab excelsis tales canit aggerere uoces:
Errabunda meus uestigia forte Cupido
Quæ fugiens tulerit, quisquis monstravit aperto
Indicio, huic merces Veneris libanda ferentur
Oscula. captiuum si quisquam adduxerit, illi
Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
Quo reperire queas puerum, bis dena dabuntur
Signa tibi, cautius memori quæ mente recondes.
Huic non candor inest: rubor igneus inficit omne
Corpus, & ardescunt acri contenta nitore
Lumina: nec dulces sequitur mens subdola uoces.
Quippe hyblea sonus uincit dulcedine mella,
Sed male fallaci respondent pectore sensus.
Feruidus accensa si quando exætuat ira,
Indomitos animos gerit, immanis uetq; corda.
Seducit uerbis, nec uera fatebitur unquam.
Est puer ille quidem, magno sed prouidus astur:
Ludit & interdum, sed ludens serua tentat.
Dependent humeris crispis certo ordine crines.
Nec pudor audaci, nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi paruæq; manus, paruæq; lacerti.
Sed tamen exiguo longos de corpore tactus

Dirigit:

TOY HPΩTOY. 93

Dirigit: ima ferum telo sub tartara Diuem
Perculit, & regem manes sensere subactum,
Candida cum stygio rapta est Proserpina curru.
Corpora nuda gerit nullo uelamine tectus,
Verum animus uario prudens ornatur amictu.
Præterea aligero suspendens membra uolatu
Hinc nymphas petit, inde uiros: utroq; receptus,
Visceribus sedem sibi ponit & ossibus imis.
Est breuis huic arcus, sed quo fatalis arundo
Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem.
Auratum cernes humero pendere pharetram,
Pestiferosq; intus calamos, quibus impius ille
Ipsi sæpe mihi letalia uulnera fecit.
Omnia sæua quidem, sed cunctis sæuius illud:
Dextra facem uibrat, miseras quæ iacta medullas
Pascitur: hæc ipsum solem succenderet æstu.
Hunc si nexilibus poteris constringere nodis
Duc arcte uinctum, neu tu miserare precantis:
Quamuis afficias manantia lumina fletu,
Decipiare caue: nec si ridentia cernas
Ora, graui iubeas laxari uincula nexu.
Quod si te blandis inuinit ad oscula uerbis,
Effuge: nam labris cerum est habitare uenenum.
Si uero facili promittet uulnera uultu,
Telatq; Gnosticosq; arcus, pictamq; pharetram,
Noxia dona time, quicquid tetigere perurunt,
Huc alludit quum de se ipso scriberet,

C. VRS. VELIYS.

Bastolum merui Veneris, si friuola non sunt
Verba deæ, seruat pollicinisq; fidem.

D 5 Nanq;

Nanq; per immensum profugum dum quaerit orbem

Filiolum, & triuis errat in ambiguis,

Aequoreosq; aditus rimatur, & ardua coeli

Culmina, nec puerum reperit alma parens,

Inueni fugitiuum in me sua tela nouantem

Intra formosae lumina Pasiphiles.

Prodere quem mens est, nostris nanq; ossibus ille

Ignem lasciuus implicat ex oculis.

Accenditq; malis crudelis amoribus egrum.

Si prodo hunc duplici commoditate fruam.

Suauiolum Cytheræa dabit, me pressus & ille

Desinet occulta perdere seuentia.

Quod si diua neget mortali basta, tanti

Mi fuerit, si det figere Pasiphilæ.

Operæ pretium facturum me puto, si post Fugitiuum

Amorem, eundem Cruciatum adscripsero.

AMOR CRUCIATVS,

AVSONII.

Aëri in campis (memorat quos musa Maronis)

Myrteus amantes ubi lucus opacat amantes,

Orgia ducebant Heroides: & sua quæq;

Vt quondam occiderant, leti argumenta gerebant,

Errantes sylua in magna, & sub luce maligna

Inter arundineasq; comas, grauidumq; papauer

Et tacitos sine labe lacus, sine murmure riuos.

Quorum per ripas ne buloso lumine marcent

Fleti olim regum & puerorum nomina flores,

Mirator Narcissus, & Oebalides Hiacynthus,

Et Crocus auricomans, & murice pictus Adonis,

Et tragico scriptus genuu Salaminius Aëas.

Omnia

Omnia quæ lachrymis & amoribus anxia moestis

Exercent memores obuia iam morte dolores:

Rursus in amissum reuocat heroidas æuum.

Fulmineos Semele decepta puerpera partus

Deflet, & ambustas latera hæc per inania cunas

Ventilat ignauum simulati fulguris ignem,

Irrua dona quaerens, sexu gausa uirili.

Moeret in antiquam Ceneis reuocata figuram.

Vulnera siccata adhuc Procrii, Cephalig; cruentam

Diligat & percussa manum, fert fumida testæ

Lumina Sestiaca præceps de turpe puella.

Et de nymbo saluum Leucate minatur

Mascula Lesbiacis Sappho peritura sagittis.

Hermionæ cultus Eryphile moesta recusat

Infelix nato, nec fortunata marito.

Tota quoq; ævæ Minoia fabula Crete

Picturarum instar tenui sub imagine uibrat.

Pasiphææ niuei sequitur uestigia tauri.

Licia fert glomerata manu deserta Ariadne.

Respicit abiectas desperans Phædra tabellas.

Hæc laqueum gerit, hæc uana simulacra coronæ.

Dædalæ pudet hanc latebras subisse iuuentæ.

Præreptas queritur per inania gaudia noctes

Laodamia duas uiui functiq; mariti.

Parte truces alia strictis mucronibus omnes

Et Tysbe & Canace, & Sydonis horret Elyssa,

Coniugis hæc, hæc patris, & hæc gerit hospitis ensem.

Errat & ipsa olim qualis per Latmia saxa

Endymioneas solita affectare sopores

Cum face & astrigero diademate Luna bicornis.

Centium

36 EK TON EIZ ENTA,
 Centum alie ueterum recolentes uulnera amorum,
 Dulcibus & moestis refouent tormenta querelis.
 Quas inter medias furuae caliginis umbram
 Dissulit inconsultus Amor stridentibus alis.
 Agnouere omnes puerum, memori' q; recurso
 Communem sensere reum: quanquam humida circum
 Nubila, & auratis fulgentia cingula bullis,
 Et pharetram rutilae fuscarent lampados ignem.
 Agnoscunt tamen, & uanum uibrare uigorem
 Occipiunt, hostem' q; unum loca non sua nactum
 Cum pigro ageret densa sub nocte uolatus,
 Facta nube premunt, trepidantem & casta parantem
 Suffugia, in coetum mediae traxere cateruae.
 Eligitur moesto myrtus notissima luco
 Inuidiosa deum poenis: cruciauerat illic
 Spreta olim memorem Veneris Proserpina Adonin.
 Huius in excelsa suspensum stipulae Amorem.
 Deuinctum post terra manus, substricta' q; plantis
 Vincula moerentem nullo moderamine poenae
 Afficiunt: reus est sine crimine, iudice nullo
 Accusatus Amor: se quisq; absoluere gestit,
 Transfert & proprias aliena in crimina culpas.
 Cunctae exprobrantes tolerati insignia leti
 Expediunt: haec arma putant, haec ultio dulcis,
 Ut quo quaeq; perit, studeat punire dolorem.
 Haec laqueum tenet, haec speciem mucronis inanem,
 Ingerit illa cauos annem rupem' q; fua gossam,
 Insani' q; metum pelagi, & sine fluctibus aequor.
 Nonnullae flammas quatunt, trepido' q; mimantur
 Stridentes nullo igne faces, rescindunt adultum

Myrrha

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ. 37

Myrrha uerum lachrymis lugentibus, inq; pauentem
 Gemmae fleitiferi iaculatur succina trunci.
 Quaedam ignoscentum specie ludibria tantum
 Sola uolunt, stilus ut tenuis sub acumine puncti
 Eliciat tenerum (de quo rosa nata) cruorem:
 Aut ubi admoueant petulantia lumina lychni.
 Ipsa etiam simili genatrix obnoxia culpae
 Alma Venus tantos penetrat secura tumultus,
 Nec circumuento properans suffragia nato
 Terrorem ingeminat, stimuluq; accendit amarum
 Ancipites furias, natiq; in crimina confert
 Dedecus ipsa suum, quod uincula caeca marui
 Depresso Mauorte tulit, quod pube pudenda
 Hellepontiaci ridetur forma Priapi.
 Quod crudelis Eryx, quod semiuir Hermaphroditus,
 Nec satis in uerbis, roseo Venus aurea sero
 Moerentem pulsat puerum, & grauiora pauentem
 Olli purpureum multato corpore rorem
 Sutilis expressit crebro rosa uerberere, quae iam
 Vincula prius, traxit rutilum magis ignea fucum.
 Inde truces cecidere minae, uindictaq; maior
 Crimine uisa suo Venerem factura nocentem.
 Ipsae intercedunt heroides, & sua quaeq;
 Funera crudeli malunt adscribere fato.
 Tum grates pia mater agnoscisse dolentes
 Et condonatas puero dimittere culpas.
 Talia nocturnis olim simulacra figuris
 Exercent trepidam casto terrore quietem.
 Quae postquam multa perpeffus nocte Cupido,
 Effugit, pulsa tandem caligine somni

Euolat

Euolat ad superos, portāq; euadit eburna.

*Secū eundem κηριοκλεπῆδω, ordinū apud
Theocrūm, hic argumenti rati
one subiungam.*

ΕΡΩΣ ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Τοῦ κηριόκλεπῆδω ἔρωτα κηριόκλεπῆδω μέλιτος
κηριόκλεπῆδω ἐν σίμβλων συλλέγειν, ἀκρότερον δὲ χερῶν
ἀκρότερον πόνου ὑπὲρ νύκτωρ. ὁ δὲ ἄλλοι κηριόκλεπῆδω
κηριόκλεπῆδω τὸν γόνυ ἐπὶ πόνου, κηριόκλεπῆδω ἄλλοι. τὰ δὲ ἀφροδίτη
ἀφροδίτη τὸν ὀδύνην, κηριόκλεπῆδω μέλιτος. ὅτι γὰρ τὸν
θηρίον ἐπὶ μέλιτος, κηριόκλεπῆδω ἀλλοίω. ἴσως μάλιστα τριῖς.
χ' ἂν μάτηρ γελᾷσασα, τί δὲ οὐκ ἔσται μέλιτος
χ' ὡς τὸν ὄντιν ἔσται, τὰ ἢ ἴσως μάλιστα ἀλλοίω τριῖς.

AMOR MELLILEGVΣ.

C. VRS. VELIVS.

*Nuper apis furem pupugit uiolenter Amorem
Ipsū ex aluelis clam mella fauosq; legentem:
Cui summos manuum dignos confixit, at ille
Indoluit, lese tumuerunt uulnere palmae.
Planxit, humum & saltu crepitans pulsauit, & ipsi
Ostendens Veneri casum narrauit acerbum,
Questus apem exiguam uolucrum tam uulnera magna
Possē dare, huic ridens genitrix, tu paruulus inquā
Nunquid apum similis, qui das quoq; uulnera tanta.*

INCER. INTERP.

*Subdola apis quondam furtiuum elusit Amorem,
Dulces namq; fauos Veneris sublegit ab alueo.
Sensit apis, stimulumq; suo de uentre reducens,
Furaces dignos telo multauit acuto.*

Tristis

*Tristis Amor doluit, molliq; afflamine palmas
Demulcens terram teiugit, simul extulit alis,
Et charæ uulnus genitrici ostendit apertum,
Indignatus, apis uolucris quod paruula, tantum
Incuteret uulnus, tantoq; dolore grauaret:
Cui Venus arridens, apibus te comparo dixit,
Paruus enim es, tamen infligis non uulnera parua.*

*È paruo aluelo furantem mella procacem
Fixit apis puerum Veneris, dignosq; tenellos
Vulnere non uno lacerauit saucia lasso
Intumuitq; manus, uerum puer ipse doloris
Impatiens, plodensq; solum pernicibus alis
Subuolat ad matrem, dignos monstratq; cruentos,
Quantula, aut, uolucris mortalia uulnera fecit.
Mater aut ridens, tantillus qualia saepe
Vulnera das puer, ac apibus non corpore prestat.*

IOACHIMVS CAMERARIVS.

*Fortē fauos puerum prædantem, infesta, uolucrum
Punxit apis, stimulumq; recentē in uulnere liquit.
Ergo extrema manus diguitq; tumebat ab ictu.
Ipse solum plodens pedibus, super aëra fertur,
Et Veneri lacerā suffusum carne cruorem
Ostendit, questus saniem seuos dolores,
Ac nihili, tantum, uermis infligere uulnus.
Cui mater ridens, at tu charissime nate
Robore quantillo quantos, aut, edere strages
Sæpe soles, apibus paruo discrimine prestant.
~~Quantillo quantos, aut, edere strages~~*

Fortē petiuurum ueniebat mella Cupido

Hinc

Hinc ubi spiranteis apibus aeficarat aceruos.
Iamque manus teneris admouerat ille cauernis,
Cum subito inuadens apibus ordine summos
Compungit digitos, et signat cuspide furem.
Saucium hinc refugit, magis ac magis ille doloris
Impatiens, terramque quatit, pedibusque resultat,
Et iumidos matri digitos et uulnera monstrans
Vulnus, an...

Cui genitrix blanda respondit talia uoce:
Tu quoque nonne apibus paruo discrimine praestas,
Immensumque facis uulnus non magne Cupido?

Libet hic hoc tibi dolo diuagari paululum, adscribe
reque, quando in Theocrum incidimus, eius poetae Charit-
tes ipfas, hoc est Idyllion IV. dignissimum sane ob Musarum
adeoque bonarum litterarum encomium, quod sedulis studiosae
iuuentutis manibus teratur.

ΧΑΡΙΤΕΣ, Η ΙΕΡΩΝ.

Αἰεὶ τὸς Διὸς κούραις μέλας αἶναι ἀοιδαῖς
ἔμνεϊν ἀθανάτους, ἔμνεϊν ἀγροῶν κλέος ἀνδρῶν.
μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντὶ θεοῦ θεαὶ ἀείδουσι.
ἀμμόβη δὲ βροβί, οἱ δὲ βροβῶν βροβί ἀείδωμι.
τίς ἔ τῶν, ὁ τῶν γλαυκῶν νεύουσι ὑπ' ἡῶ,
ἡμῖν τῶν χάριτας πέτασας ὑπὸ λῆξτε οἴκω
ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήσας ἀπρῆμψι.
οἱ δὲ σκεῖ δῶμινα σιμωνῶν τῶν οἴκω δ' ἴασι.
τῶν μετὰ δάσσοισι, ἢ ἄλντῆλω ἦνθον.
ὀκνηραὶ δὲ πόλιν κενῶν ἰδὴ πνυθῶν χυμού,
ψυχροῖς ἐν γονατῆσι χεῖρῶν μίμονον βολοῖσας
ἐνθα αὖθι σφιν ἔλρη, ἐπὶ ἀν ἀπρῆμψι τῶν πῆ *
τίς τῶν νῦν τοῖσδε; τίς εἴ ἐπῆνται φιλκας εἴ;

60B

ὅν οἱ δ' ἄνδρες ἐπ' ἔργων, ὡς παρῶν, ἐδ' αὖθις
αἰνεῖσθαι ἀνέδοντι. νεκίω τῶν δ' ὑπὸ κερδῶν,
πᾶσι δ' ὑπὸ χόλῳ χεῖρας ἔχων. τῶν αὖθις τῶν ἀπρῆμψι
ἀπρῆμψον. οὐδὲ καὶ τῶν ἀπρῆμψι τῶν πῆ δῶν,
ἀλλ' εὐθὺς μὲν τῶν ἀπρῆμψι τῶν γόνυ κούμω.
οὐδ' ἄν μὴ τι γένοιτο, θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδῶν.
τίς δὲ κενῶν ἀπρῆμψι τῶν πῆ δῶν ἄμψι.
ἀνθις ἀοιδῶν λῶσος. ἢ τῶν ἐμῶν οἴσῃ τῶν οὐδ' ἄν.
δαίμονιοι. τί δὲ κέρδῶν ὁ μὲν τῶν ἐνδοθι χρυσοῦ
κεῖμψι, οὐδ' ἄν πλούτῳ φρονέουσι ὄνασι
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχρῶν, τὸ δὲ κέρδῳ τῶν δῶν ἀοιδῶν.
τῶν δὲ εἴ τῶν παῶν, τῶν δὲ κέρδῳ ἀλλων
ἀνθρώπων. ἀεὶ δὲ θεοῖς ἰδὴ βῶμω ἐπέμψι.
μὴ δὲ ἐφ' ὁδοῦ κέρδῳ ἐμψι, ἀλλὰ τῶν ἀπρῆμψι.
μψι τῶν ἀπρῆμψι, ἐπὶ ἀν ἐθέλω τῶν νῆδῳ.
μουσῶν δὲ μάλιστα τῶν ἱεροῦ ὑπρῆμψι.
ἄφρακτι κενῶν ἀείδω κενῶν μψι, ἐδ' αὖθις ἀκούσῃ.
μὴ δὲ ἀκλήτῳ μύραι ἰδὴ ψυχροῦ ἀπρῆμψι,
ὡς εἴ τις μακίλῃ τετυλωμψι, ἐνδοθι χεῖρας.
δαινῶν ἐμ ψατέρων πωλίω ἀντήμονα κερδῶν.
τῶν δὲ ἐν ἀντίχῳ δῶμοις κέρδῳ ἀνέμψι ἀείδω,
ἀρμολίῳ ἐμψι κενῶν ἐμψι κενῶν πέντεσσι.
τῶν δὲ σκεῖ δῶμοισιν ἐλανώμψι τῶν ψακῶν
μψι σὺν κερδῶσιν ἐμψι κενῶν βῶμωσι.
μψι δὲ ἀν πῆ δῶν κενῶν ἰδὴ ἐμψι ἀσπασίω
τῶν δῶν ἐμψι κενῶν μψι φιλκῶν κενῶν κερδῶν
ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἦδω, ἐπὶ τῶν γλαυκῶν ἐμψι κενῶν
θυμῶν, ὡς εὐρεῖαν χεῖρῶν συγνῶ ἀπρῆμψι.
ἀνέμψι δὲ τῶν τῶν ἄλβω τῶν κενῶν ἀπρῆμψι
ἀπρῆμψι ἐν κενῶν μακροῦ ἀνέμψι κενῶν.

Εἰ μὲν
ΕΝΕΚΕΙΝΑΤ

εἰμὴ δ' ἄνδρ' ἀοιδὸς ὁ κῆρος ἀΐλας Φωνέων
 Βορέϊδ' ἴδ' ἄνδρ' ἀοιδὸν ἐν ἀνδρῶσι θῆκ' ὀνομαστούς
 ὀπλοτῆρας, τιμὰς δὲ κηρὸν ἠκίβητ' ἔλλαχον ἵπποι·
 εἰ σφιν ἔξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἴθρον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστῆας λιυῖων ἤρῃ, τίς κημάωντας
 πηριαμίδας, ἢ θῆλιν ἀπ' ἡρώεσσι κύνων ἔγνω,
 εἰμὴ φιλόπιδας προτέρων ἕμνησαν ἀοιδοί.
 οὐδ' ὀδυσσεύς ἔχετ' ἐν τε κηρῷ, ἔχετ' ἐν μῆνας ἀλαθέϊα
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπων, ἀΐδαντ' εἰς ἔχρατον ἰθῶν
 ἔχρος, κηρὸν ἀσπληγῆσι φηγῶν ὁλοσὸν κύκλωτος,
 Διωκῶν κλέϑ' ἔχετ' ἐσιόθῃ δ' ἂν ὑφορβός,
 ἕμμοιαι· κηρὸν βουσί φιλοίπιδος ἀμφ' ἀγελαίαισι
 ἔργον ἔχων, ἀντί τε πόδι' ἀσπασχῆτος ἀκέρτις,
 εἰμὴ σφῶς ἄνωσαν ἰσόνϑ' ἀνδρῶς ἀοιδαί.
 ἐκ μοισῶν ἀγασθὸν κλέϑ' ἔρχετ' ἀνθρώποισι.
 χρήματα δὲ ἔχοντι δὲ ἀμαλδύνοισι θανόντων.
 ἀλλ' ἴδ' ἄνδρ' ὀμοχθῶς ἐπ' αἰὶνι κῆματα μετῆϊν,
 ὄσ' ἀνέμϑ' χερσὶν ἔμ' ἡ γλαυκῶς ἄλδος ὠθεῖ,
 ἐξ ὕδατος νύξιν ἠολεράν ἰσθδ' ἰπλίνθον,
 κηρὸν φιλομερδέϊν Βεβλαμμῆδον ἀνδρῶς παρελθῆν,
 χουρέτας ὄσ' τις ἕως ἀνθρώπων δ' ἰδοί εἴη
 ἄρπυρϑ', αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἡμερϑ' ἄνόν.
 ἀντάρ ἐγὼ πῆλαι τε κηρὸν ἀνθρώπων φιλότιτος
 τραλῶν ἡμῶνων τε κηρὸν ἵππων προδέν ἐλοιμα·
 Διζήμαι δὲ πνιθνατ' ἔμ' κηχαριστῆϊϑ' ἔνθῃ
 σὺν μοισῶν· χαλεπαὶ δ' ἰδοί τε κίθουσι ἀοιδῶν,
 μοισῶν, ἀπάνευθε δῖος μεγάλου βασιλῆϑ'
 οὐπω μῆνας ἄγων ἔχετ' οὐρανόσ' οὐδ' ἐπισυβῶς
 τραλοὶ κινήθουσι ἐπιβόχον ἀρματῶς ἵπποι·
 ἔατετ' ὄσ' ἀνθρ', ὄσ' ἐμοῦ κηρήσειτ' ἀοιδοῦ

ῥέξας

ῥέξας, ἢ ἀχιλιδόσασον μέγας, ἢ βορέυς ἀΐλας
 ἐν πεδίῳ σιμόσῳ, ἢ φρυγὸς ἱρίον ἴλου.
 ἢ δὴ νῦν φαινόμεν ὑπ' ἡλίῳ δύνοντι
 οἰκύνντ' ἰβύτας ἀκρον σφυρῶν, ἐρρίγαταιν.
 ἢ δὴ Βορῆοισι συρκαχτοῖσι μέσος δούρας,
 ἀχιθῶδῃσι σακκίαισι Βορῆοισι ἐπίνοισι.
 ἐν δ' αὐτοῖς ἱέρων, προτέρους ἴδ' ἡρώεσσι
 ἔχοντες, ἵππέτας δὲ κηρῶν σηπεάουσι ἐβήσας.
 αἰ ἰτ' εἰ κῆρὸν πατέρ, κηρὸν ἑρτῆν ἀθάνα,
 κηρῆ θ' ἢ σὺν ματῆι τραυκλήρων ἐφυρασίαν
 εἰληχῶς μέγας ἄστυ παρ' ὕδασι λυσιμελείας,
 ἐχθροῦ ἐκ νόθῳ κηρῶν πέμψαν ἀνάγκησι
 σαρδόνιον κηρὸν ἡμῶν, φίλων μόνον ἀπέκλοντας
 τῆνοισι ἢ δ' ἀλόχοισιν ἀριθμοῦς ἀπ' τραλῶν.
 ἄστυ τε προτέρους πάλιν ναίοντες τραίταις,
 Διουμῆων ὄσ' ἀπὸς ἐλαβῆσαν κηρῶν ἀίραται.
 ἀπρῶς δ' ἔργαζοίντες τεθαλότα· ἢ δ' ἀνάρθμοι
 μῆλων χηρῶσιν βοτάναισι διαπικνωθείσαι,
 ἐν πεδίῳ Βλήχοις, βόδ' ἂν ἀγλαδῶν ὄσ' αὐλίη
 ἐρχόμενοι σκηνπαῖον ἰσπασέδουσι ὀδίταν
 νῆσι δ' ἐκρηγῶσιν ἡρῆσιν ἡνίχῃ τετῆξ
 κηρῶσιν ἐνδῆσιν πεφυλακῆσιν· ἐνδοθι δὲ δῖων
 ἀχέτ' ἐν ἀκρημόνεσιν· ἀράχνας δ' ἐπ' ὅπλα ἀράχνας
 λεπτὰ δεικῆσιν ἰδ' ἰδ' ἔτι μὴ δ' ὄνομα εἴη
 ἕψιλον δ' ἱέρωνι κλέϑ' φηροῖσιν ἀοιδοί,
 ἐξ ἡρῶν σκηνηγῶν πέρας, ἐξ ἵππων πλατῶν τετῆξ
 ἀσφάλατῳ δῖος σασσιμῶσι ἐμβασιλῶν
 εἰς κηρὸν ἐγὼ τραλοῦς δὲ δῖος φιλοτῆτι κηρὸν ἄλλου
 θυγατῆρος, ἕως πᾶσιν ἴχθῃ σικαλλῶ ἀρέθασαν
 ὁμῆντι σὺν λαοῖσι, κηρὸν ἀχιμῶντων ἱέρωνας.

ἃ ἐτέοκλοι χαρίτες θεοῖ, πν μινύφον
 ἄρχουδον Φιλιοισοι ἀπεχθέρων ἄρε θήβαι,
 ἄλλοις ἰδῶ ἐνῶ ἰδρῶμι κεν, δὲ δὲ κελύδτων,
 θεορόπτος μοῖσαισι σὺν ἀμντέρσι ν ἰχθῆμον.
 κελλέφω δ' οὐδ' ἕμιμ. π' ἔ χαρίτων ἀγαποδῶ
 ἀνθράωρις ἀπῶνδων, ἀπὲι χαρίτων δέμ' εἶλῶ.

Donauit Latio primus nuper,

~~Donauit Latio primus nuper,~~

Cura louis soboli, musis hæc una canoris
 Carmine mortales extollere, carmine diuos
 Factaq; clara uirum superas efferre sub auras.
 Ac diuæ diuos musæ, diuinaq; cantant,
 Nos homines hominum celebramus facta poetæ.
 At nunc immenso nemo sic uiuit in orbe
 Vt Charites grato uenienteis limine nostras
 Accipiat foueatq; lubens, aut munera donet.
 Sed simul ac iussas aliquid mittuntur ad ædes,
 Mox redeunt tristes, nudo pede, multa querentes
 Deq; uia uana, de frustratoq; labore,
 Atq; ita sub uacuas iterum sua limina capsas
 Affectæ subeunt, uix iam capsa ægra trahentes,
 Hæc etenim sedes quoties elusa remisit,
 Re, spes, infecta, frigentes excipit illas.
 Nam quis adhuc musas amat, aut quis tempore nostro
 Digna referre cupit facundæ præmia lingua?
 Haud facile inuenies, neq; enim uelut ante solebant
 Mortales faciunt, quæ laudem facta merentur.
 Sed pariter cunctos scelerata pecunia uicit:
 Ac taciti sub ueste manus clauduntq; premuntq;
 Dum quisq; intentis oculis circumspicit aurum

Vnde

Vnde ferat, quantumq; ferat, nec donat amico
 Vel quantum recidit deersa erugine quisquam.
 Sed propius quam sura genu mihi scilicet, inquit.
 Si petis, & dederis tute, ipse ego sumere malim.
 Ac potius superi reddant sua dona poetis.
 Hinc alius solus satis est, respondet, Homerus
 Omnibus, & nobis doctissimus ille poeta est
 Qui minimum poscet, qui nil afferre rogabit.
 O miseros homines, quid plena conditus arca
 Thesaurus iuuat, & multo congestus aceruos?
 Non hic usus opum, sed qui sapientius illis
 Viuitur, has genio partes, has sumet amicis,
 Multaq; cognatis faciet bene, multa poetis
 Atq; hominum reliquis, quorum res poscet & usus.
 In primis super um donis uenerabitur aras,
 Hospitiq; lubens acceperit urbis egentem
 Et patriæ, atq; iterum placide dimittet euntem,
 Cum uolet, acceptum lauto sermone ciboq;
 Pieridumq; colet sacros ante omnia uates,
 Vt bene sub Stygijs uel mortuus audiat umbris.
 Nec fleat obscurus, residens Acherontis ad adam.
 Vt qui pauperiem uacuo deplorat in agro
 Confectus longo squallentia membra labore,
 Tristia callosis manibus cum sarcula iactat.
 Antiochus magno, magno regnabat Aleuas
 Imperio, Peneus qua Thessala circueit arua.
 Illis mille domi famulæ data pensa trahabant,
 Et totidem tulerant demensa diurna ministri.
 Multa boum montes ibant armenta per altos
 Hæmonia, & uirides nemorosa cacumina syluas

¶ 5 Multæ

Multæ cum teneris errabant matribus agnæ,
 Diuiniæ regum, læio Cranonis in agro.
 Ast ea tantarum rerum tam chara uoluptas
 Cuncta abiit, postquam hi Stygiam tetigere carinâ.
 Et nunc obsecuri cæca Plutonis in aula
 Post tot diuicias, post regna amissa iacerent,
 Atq; eadem premerent nomen corporiq; tenebræ,
 Ni tua Simonide fecissent carmine notos
 Et Scopadum leuibus sonuissent nomina chordis.
 Hæ quoq; dixerunt uolucrum certamen equorum
 Partaq; in Elæo uicticia munera campo.

Quis Lycios proceres, Glaucum aut Sarpedona nosset
 Troianos' ue duces, & canum tempora Cygnum?
 Ni ueterum prouidi scripserissent bella poetæ.
 Nec qui uiginti centumq; errauit Vlysses
 Mensibus, atq; herebi pallentes uenit ad umbras.
 Vnus & infandi terebrauit lumina monstri
 Trimacrii Cyclopi, in altæ rupibus Actnæ,
 Nomine tantus erat. Tu nunc Eumæe lateres.
 Et tu qui errantis pauidi arma Philœti,
 Læertesq; tuum uix nosset secula nomen,
 Ni uos diuini seruassent carmine uates.
 Carmine mortales pariunt nomenq; decusq;
 Quod neq; mors aufert, nec sæui cymba Charontis.
 Cum nudi ad cæcas omnes descendimus undas,
 Et manet heredi collecta pecunia uiuo.
 Ast idem pelagi sterilem numerabit arenam
 Quam gelidus sicco congeffit litore uentus,
 Et lateris nuda sordes absterferit unda,
 Qui poterat lucri cupidas euincere mentes.

Quinto

Quin longum ualeant qui sic sunt, & sine fine
 Et sine mensura cumulent aurumq; lucrumq;
 Et manus maniq; uelint, nec uelle quiescant.
 Ast ego præ cunctis mulis, cunctisq; caballis
 Optarim laudem, & populi meruisse fauorem.
 Verum aliquem grato qui nunc mea carmina uultu
 Accipiat, quero, neq; enim modo certa poetis
 Stat fortuna, loue a musis aliena agitante
 Nec dum uertendi cessarunt tempora mundo,
 Aut sua luciferi posuerunt plaustra iugales.
 Magnaq; adhuc superest uoluendis mensibus ætas.
 Atq; aliquis ueniet uenturis forsitan annis,
 Qui uirtute potens per nostræ carmina muse
 Gaudeat ad seros nomen misisse nepotes.
 Dum faciet, magnus quæ quondam fecit Achilles,
 Aut Telamone satus, Phrygi Simoentis ad undam
 Laomedontiadæ tumulum quæ circum Ili.
 Iamq; adeo extremis Lybiæ Carthago sub oris
 Tota tremat, magnis iterum conterrita bellis,
 Bella Syracusis Hieron quæ cogit in agris
 Heroum præcæ referens animoq; figuras
 Et uultu galeam cauda cristatus equina.
 Quem circum Siculi decurrunt undiq; ciues
 Sub medijsq; gemunt hastis, clypeoq; saligno.
 Iuppiter omnipotens atq; armis inclita Pallas,
 Quæq; Ephyreorum sortita es ciuibus urbem
 Facundæ profugis sub margine Lysimeleæ,
 Alma Ceres, tuq; o Ceresis Proserpina nata
 Hoc facite, ut ualidis compressi uiribus hostes
 Ortygiam trepidi linquant, fugiantq; relicta,

E 4 Sardi.

68 EK TON EIZ ENTA,
 Sardinio inter tranantes æquora fluctus,
 Diraq; coniugibus denarrent funera mœstis,
 Et Tyrios Siculo confossos ense colonos.
 Tum sua deiecto reddantur mœnia cui
 Quæcunq; hostili fuerant direpta furore.
 Atq; iterum curuo peraretur uomere tellus,
 Et pecus herbofi rursum per pascua campi
 Fecundis pariat balantes foetibus agnos.
 Ac pingues stabulis redeant cum uespere uacæ
 Grandia distento portantes ubera lacte.
 Incipiant pulchra flauere noualia messe.
 Cum canit, & uiridi suadet de fronde cicada,
 Pastores gelida recubant sub arboris umbra.
 Cumq; leuis cœptam pertextit aranea telam,
 Impia tum cessent ipso cum nomine bella.
 At magnam pariant Hieroni carmina laudem,
 Laudem quæ Scythici uoluerit trans æquora ponti.
 Atq; Semiramidis solida referatur in urbe.
 Et quanq; Sicilia uates ego solus in agris
 Canto, tamen multis seruant sua munera musæ,
 Qui laudes Arethusa tuas, qui fortia facta,
 Magnanimumq; Hierona ferent ad sidera cantu.
 O Etheocleis habitantia numina tectis,
 Diuinæ charites, quæ celso è uertice quodam
 Inuisa Orchomeno spectastis mœnia Thebas,
 Vester ego obscura cultor sub nocte latere
 Haud reuam, & possum petisse ignobilis orcum.
 Sed tamen ex tanto numero nos si quis amari
 Atq; uocet, Musis fretus comitantibus, ibo.
 Vos quodq; ubiq; sequar, quid enim sine numine uestro

Hoc

TOY HPOTOTY. 69

Hoc toto pulchrum restat uel amabile mundo?
 Vobiscum Charites liceat mihi tempora uiuæ,
 Et unam uestros inter finire lacertos.

Ad hæc allusi in Hædæporico, idem

~~Μουσῶν~~
 Musarum nulla est quæ uincat gloria laudem,
 Et Musas homines & coluere dei.
 Quis foret hoc æuo tantum laudatus Achilles.
 Amphilochiq; pater Telemachiq; pater.
 An quisquam nosset ueteris monumenta Latini,
 Et ualida Turni prælia gesta manu.
 Quis Fabios, quis Scipiadæ, fortemq; Camillum,
 Quis nosset Lybici tristia bella ducit?
 Si non Pierides seruassent omnia Musæ,
 Nec longa sinerent ista perire mora.
 Musas semper ama, Musæ laudemq; decusq;
 Et famam, leitho quæ caret una, ferunt.
 Nec tibi si quando gemmas aurumq; probari
 Ante illas, cernes corda labare uelint.
 Diuinæ pereunt, pereunt ingenia tecta,
 Et pereunt aurum, purpura, uestis, ebur.
 Adde, quod & multo sunt hæc seruanda labore,
 Plenq; curarum, plenaq; tristitiæ.
 Solo immortalis musarum gloria uiuit
 Nullæ illam uires, nulla senectæ domat.
 Atqui comone facit me hic Hieronis inclyti illius Syra-
 cusarum tyranni memoria, ut & adjiciam hymnum primū
 Ὀδύπποσικων, quem in eius potissimum laudem cecini
 Pindarus, nemini imitabilis uates: quæ Latio donauit

MENRADVS MOLTHERVS.

E 5 IEPΩ

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥ

σίω, κίλιπ-
ΕΙΔΩ. α.

ΣΤΡΟΦΗ Α.
κάλων ΙΖ.

Αριστον μὲν ὕδαρ. ὃ ᾧ
χρυσός, αἰθέριον πύρ
ἔτε Διοσφρέτη νυ
κτ, μερόνιρος ἔξοχα πλού-
σι δ' ἀέθλα γαρήν (βν.
ἔλδαι φίλον ὕδρ,
μικρό' ἄλιου σκῆπτρ
ἄλλο θαλπνότερον
ἐν ἑμέρα φαίνον ἄστρον
ἔρμας δι' αἰθέρος.
μή δ' ὀλυμπίας ἀγῶνας
φίετρον ἀνδράσθωδμ.
ἕθεν ὃ τάλυφαός
ἕμνος ἀμφιβόλλητ
θῶν μητίσι, κίλασῆν
κράνος ποιδ', ὅς ἀφνεόν ἦν
ιδύουτ

μοῦκαιραν ἱέρωνος ἔστιαν. →

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ,
κάλων ΙΖ'.

θεμισέον δὲ ἀμφέπρ
σχεπτον ἐν τρλημόλω
σικελίας ἀρτίπων μὲν
κορυφός ἀρτίων ἀπ' πασσάν
ἀγλαίξιντ δὲ κῆρ

μουσι

HIERONI REGI SY-
racusano, equo uictori abeūti
primus hymnus cātatus.

STROPHE I.
Membroru XVII.

Nihil præstat aquæ quidē,
Ignis utq; coruscet
In tenebris micans, sic
Super eximias opes aurū ē,
Sive clara olympica
Inde scribere speras,
Quærius ne lucidam,
In polo rutilo
Die micante, sole stellam
Magis, pectus intimum.
Nec trophæa clariora
Quam celebrantur Pisæ,
Canere statuimus.
Iudicantibus sophis
Eius laus modica neq; erit
Iouem qui colunt be-
ata

Domo nūc Hieronis inclyti.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ
Membroru XVII.

Regū qui Siculum solum
Pinguē, fertile, pulchrū,
Candida sceptra portans,
Stimul oīa summa uirtutum
Continens, celebrāter

Μυσι

μῦθος μὲν ἐν αὐτῷ,
ἴσα παῖσ' ὀμνῶ φίλαν,
ἀνδρὸς ἀμφὶ θεαμὸς
ἴσπεύαν. ἀλλὰ δωρίαν ἀ-
πὸ φέρμινα πασσάλω
λαίμβαν', εἴ τι βί πισοκτε
κῆρ φερνίκω χάρις
ἔδον ὑπὸ γλυκύντα-
ταις ἔθηκε φροντισιν.
ἔτε παρ' ἀλφειῶ σὺβ, ἄμιας
ἀκένυτ' ἐν δρόμοισι παρ' ἔχ'.
κράτη δὲ προσμιξέ Δεασό-

ΕΠΩΔΟΣ. (ταν-
κάλων ΙΓ'.

συρακούσιον, ἵπποχάρμαν
βασιλῆα. λαίμπε (δου
δὲ δὲ κίλιος παρ' ἰνάγορι λυ-
πέλοτρι ἀσθικίαι. ἔμεγαδ-
(νῆς) (δῶν,
ἔρασαθ γαιόχθ' ἔπει-
ἔπει νιν κρεθαρού λιβνιθ

(ἔβελν
κλωθῶ, εἰς φανη φαίδιμον
ἔμον κησάμεινον.
ἦ θαύμα τὰ πολλὰ
κῆρ πρὸ κ, βροτ' φρίνα,
ὑπὲρ τ' ἀλιθῆ λόγον, (κίλιος
Δεασό ἀκένυτοι φῦδ' ἴσι τρι
ἔλασπατῶν τ' μῦθοι. →

ΣΤΡΟΦΗ Β'.

Musices quog; callet
Gratiam pississimam,
Qua, epulis positis,
Viri colunt amice amicos,
Lyram at modo arripe,
Mente situa reposta
Gaudia sunt maxima,
Equidem equus abiens
Victor ex olympicis,
Rotæ ceu celeripedis est
Rotatus, Syracusanum
Trophæo decorauit inclyti.

Musices quog; callet
Gratiam pississimam,
Qua, epulis positis,
Viri colunt amice amicos,
Lyram at modo arripe,
Mente situa reposta
Gaudia sunt maxima,
Equidem equus abiens
Victor ex olympicis,
Rotæ ceu celeripedis est
Rotatus, Syracusanum
Trophæo decorauit inclyti.

ΕΠΩΔΟΣ.
ΕΡΩΔΟΣ.
Membroru XIII.

Et illius honoris ingens
Micat inde fama
In isula Lydi Helidæ patria
Pelopis, at hūc amauit aquo-
sare-

gna territeneus qui regnū tri-
dentii (pu-
Suo, cum tribuisset, ex lebetē
ro tracto, hūeros eburneos
Clotho, simul ὁ prio-
ris munera uixæ.
Res mira sic homunculos
Capi, ut phaleratas uelint
Inanesq; sic credere fabulas,
Fallere quis decori est.

Membroru XVII.

Ταμεν

Χαίρις

χάρις δ' ἄπρ' ἄπαντα τεί-
 χη τὰ μέλιχα θναῖσι
 ἰσθέροισα πμοῖν,
 ἢ ἄπισον ἑμίσας πισῶν
 ἑμμέναι δ' ἄλλοῖσι.
 ἀμείρασι δ' ἰσθλοῖσι,
 μάρτυρες θνάσασσι.
 ἔσι δ' ἄνδρ' φαίμεν
 εὐκχεῖσ' ἀμφοῖν δαιμόνων κει-
 λά· μέλων δ' ἄετιος.
 ἕξ ταντάλου, σέ δ' ἀντί-
 σε προτέρων φθύξαμοι.
 ἄρτ' ἐκχέλισε πα-
 τήρ τὸν ἐνομότατον,
 ἐξ ἑραῶν, φίλων τε σίπυλον,
 ἀμοιβῶσσι βδοῖσι δισπνα πα-
 ρέων, (σαι, —
 π' ἄγλαοτρίαιναν ἄρπα-

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

δαιμόντα φρένας ἑμέρω,
 χρυσάοισιν ἀν' ἵπποις,
 ἕπατον ἐνρυτίμον
 γρηθὶ δαίμοσι διὸς μεταβῶ-
 ἔνθα δαιτέρω χρόνω (σαι.
 ἤλθε δ' ἰαννυμίδης
 (ῶ) τωῖτ' ἰσθ' χρεῖσ'.
 ὧσ' δ' ἄφαντος ἔπε-
 λαι, οὐδ' ἄλλοι μαιδ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'
 ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'
 ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'

Tamen gratia, cuncta quæ
 Crata reddi in orbe,
 Efficit, ut decore
 Habito, simul ipsa credatur
 Vera sæpe fabula.
 Porro tempora testes
 Sunt ne certissimi
 Quos nihil lateat.

Log est decēs hōesta de dijs,
 Virum. Sicq; culpa non
 Magna, si prioribus nunc
 Dixero contraria.
 Pater ubi uocāt
 Cœlites ad eximi-
 a conuiuia Sipyslo
 (Vicem dijs ut exhiberet)
 Triceps flumina qui regit,
 rapit.

Membrorū xvii.

Tuo captus amore, te
 O' Pelops, reuehiq;
 Aureo ad ipsa curru
 Iouis altitonantis augusta.
 Hinc priore tempore
 Veni & Ganymedes,
 Ut Ioui seruat,
 Inde querere ma-
 ter, & diu quidem solebat,
 Nihil nuntius repor-
 tat, Sed inuidus uicinus

Clām

κει θρονῶν γρόνων,
 ἰσθ' ὅτι τε πυ-
 ρὶ ζῶσαν ἀμφοῖν
 μοχαίρας ταμῶν κ' μέλι,
 ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'
 κριῶν
 ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'

ΕΠΩΔΟΣ.

ἑμοὶ δ' ἄτρωα γαστρίμαργον
 μοχαίρων πν' εἰπεῖν,
 ἀφίσταμαι ἀκέρδ' ἀελλοχεν
 θαμινὸς κχακχόρωσ· εἰ δ'
 δὴ τιν' ἄν-
 δρα θναῶν ἀλύμην σκχρη
 ἔτιμα-
 σαν, ἢν τάνταλ' ὄνδ' ἄλ-
 λά δ' κχατα-
 πέται μέγαν ὄλεον οὐκ ἐδν
 νόδην κχρω δ' ἔλεν
 ἄταν ὑπέροπλον,
 τάνδι πατήρ ὑπερρέμα-
 σε κχαρτερὸν ἀνδρ' ἰσθ' ἰσθ'
 ἔσθ' αἰεὶ μχωνῶν κχακχόρωσ
 ἔσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'

ΣΤΡΟΦΗ Γ'.

ἔχθ' δ' ἀπάλαμον βίον
 τῶν, ἑμπελόμεχθον,
 πν' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'
 τῶν. ἀθανάτ' ἑπιπέλας

ἀλί-

Clām hæc aliquis dixerat,
 Aqua calida tua
 Membra quod resoluerit,
 Cruento at lacera gladio
 Vbi facta, nempe carnis
 Tue pinguislima deuorata
 sunt.

Membrorum XIII.

Sed haud mihi uidetur, esse
 Aliquem deorum
 Vt explicè subinde famelicū
 Fugio & abhorreo tale. se-
 pius
 Lues mala blasphemias se-
 quuta est.

Honorant aliquem sub orbe
 cœlites

Si usquã, nẽpe erat ipse Tan-
 Hanc sed beatita. (talim,
 tem ferre recusans,
 Poena rotante plectitur.
 Super caput est maximus
 Lapis quem cupit pellere,
 Iuppiter

Nulla gaudia donat.

Membrorum xvii.

At hæc uita, fama, sitii,
 Stando perpetuo, ma-
 net quoq; tum labor quar-
 tum adest. Equidẽ ille sublegit

Et

ἀέλκασι σμηπύροις
 νέκταρ ἀμβροσίαν τε
 δάκρυ, δισιν ἀφ' ἴδων
 θέασαν· ἐὶ δὲ θεὸν
 ἀνὴρ τις ἔλπεται τι λαβέ-
 μῃν ἔρδων, ἐμαρτόνῃ.
 Ἐυνοῖα προύχον ἦν
 ἀθανάτοισι πάλιν
 ἦν τὸ ταχὺ τῆμον
 αὐθις ἀνέρωσ' ἔνθ'·
 πρὸς ἰωάνθεμον δ' ὅτε φωνῶν
 λαχνοῖσι νιν μέλαινα γένθησεν ἔρε-
 φον.

Ἐμοὶ ἀνεφρόντισεν γάελ, →

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

πισότατος ἦδ' ἐπαρῆς εὐ-
 δαμον ἵπποδάμοσιν
 θεβήμῃν, ἀρχὴ δὲ ἑλθῶν
 τρῳάσ' ἀλδρ' εἶθ' ἐν ἕρφιν, αὐ-
 πνευ βαρύνευσεν
 εὐπίσινον, ὅδ' αὐθις
 παρ' ἑσπ' ἡλδον φάνη.
 ἔσθ' ἠδὲν ἔπει φίλι-
 α δῶρασιν κρηπίδασ' ἔγ' ἐπὶ
 τρῳείδασιν ὅτε χείριν
 τίλλετ' ἐπὶ δαίμων ἔγχ'·
 οἰνομάσιν χαλκίον,
 ἐμὲ δὲ ἐπὶ ταχυτά-
 των ἤρευσεν ἀρμάτων
 ὅτε ἄλιν, κρῆτ' ἢ πέλασθον.

ἐπεὶ

Et dedū sodalibus
 Nectar ambrosiamq;
 Quæ deis attinent,
 Morte quis caret i-
 pte, prandio suo. Deum uir
 Latere hoc quod egerit
 Si quis existimabit, errat.
 Is labor, dijs filius
 Placuit ut abeat
 Rursus ad genus suum,
 Simul florigera ubi redi-
 bat ætas, nigrum' que men-
 tum,

Futuras petit ipse nuptias,

Membrorum XVII.

Pisam urbem ueniens sacrâ,
 Inde ut Hippodamie
 Connubium reposeat,
 Mare ceruleum propè incla-
 nocte solus abdūta (ma-
 Supplici prece Neptun-
 num Pelops, mox adest,
 Si tibi Veneris
 Ait benigna dona Neptun-
 ne sunt grata, te precor,
 Nunc ferocis pellino hastam
 Oenomai principis,
 Celeripedeq; ro-
 ta subinde splendife-
 ra uictoria in Elide fit

Mibi,

ἐπεὶ βῆσ' γὰρ δὲ δὴκ' ἀνδρῶσιν
 ὀλίγοισιν (μον →
 ἔρῳντασ', ἀναβαλλεται γὰρ
 ΕΠΩΔΟΣ.

Θυγατέρος δὲ μέγας ἢ κινδύ-
 νος ἀνακλινῶσ' οὐ φῶ-
 τας λαμβάνῃ· θεοῖσιν δὲ
 σιν ἀνάγκησ',
 τί κ' ἐτις ἀνώνημον γῆρας ἐν
 σκῆτῳ

καθ' ἡμῶσ' ἔψοι μάταν, ἀ-
 πάντων
 καλῶν ἀμμορ'· ἀλλ' ἐμοὶ
 μῆν' ὀυβῶσι

ἄθλοσ' γ' ὑπεκρίσσετ', τὴ δὲ
 πρῶξι φιλακ' ἀιδιοί.
 ὡσ' ἔνεπεν. οὐδ' ἀ-
 κρῶνθις ἐφῶ· φατ' ὧν ἔπισ-
 σι. τὴν μ' ἀγάλλ' ἔθεδ', (πρῶ-
 ἔδωκεν δὲ φρ) χρύσε', ἐν πῆ-
 σιν τ' ἀχρῶσ' μαντασ' ἵππεσ'. →

ΣΤΡΟΦΗ Δ'.

ἔλασ' οἰνομάσιν βίαν,
 παρβῆσαν τε σὺννευον.
 ἀ τῆκε λαγύτασ' ἔξ
 ἀρετασῶσιν μεμαλῶτασ' ἡούσ'.
 νῦν δ' ἐν δαιμαρχυρίαισιν
 ἀγλαῶσιν μίμικται,
 ἀλφειῶσ' ἤρωσ' κληθεῖσ',
 τύμβον ἀμφιτρων

ἐχων

Mibi, Nam uiris negauit
 Peremptis tredecim ille nu-
 ptias.

Membrorum XIII.

Pericula sed ampla nemo
 Nisi fortis amplecti-
 tur. Proinde cum rapiat in-
 or

be propere, quod tenet spiri-
 tum, cruen-
 ta mors, Quid inertem se-
 quar senectiam,

Et expers sedeam perinde
 gloriae?

Est propositum quidem mihi
 Certamen, sed faue
 Neptunne meis ce-
 ptis, sic ait, nec has preces
 inutiliter fuderat,

Dedit namq; currū deus au-
 Illi, et equos rotantes. (reū
 Membrorum XVII.

Proinde Oenomai domat,
 Virginem sibi iungit
 Connubio, illa sex ge-
 nuit egregios studentes uir-
 tutibus duces. Cele-
 bratur ergo perenni
 Laude, spectaculis
 Incluyit, equidem

ἐχων

In

Si mihi bos ferat dea uir te dante futurus,
Cur non insane Prætidus ora dabas?
Ζῆσο δόξω.

Τὴν γὰρ φασὶν ἔρωτα, πρὸς κρήνην ἔθηκεν,
οἰόμενος παύσθαι τὸν πῦρ ὑλοσπ.

IANVS LASCARIS.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ.

Καρπυλλίδου.

Ἐχθρὸς ἀγρίστρε τις ἀπ' ἡνὸς ἔβληξεν Βολλων
ἔλκευσε νοσητοῦ κρῆται λιγυρίχια.
οἰκτερὰς δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἔξ ἀσιδήρου
χρῆσιν ἰδίῃσι πίων, λιπὸν ἔχουσι τῶνον.
ἔνυρε δὲ κενθόμενον χερσὶν ἡτέρο. ἢ φῶς δὲ κηλοῖσι
ἀνδράσιν εὐσεβείης οὐκ ἀπράωλε χάρις.

C. VRS. VELIVS.

Capturo pisces hamata in litore scia
Naufraga forte hominis calua prehensa fuit.
Qui caput auulsum membris miseratus, inermi
Profubigens fecit uilia busta manu.
Pondus ubi infossi terræ graue repperit auri.
Gratia sic iustis nulla boniq; perit.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

Αναπαύτου.

Ἢ κηρὸν ἔτ' ἐν βρέφει, καὶ κρημνίην Ἀνποδμῆς,
πρῶτον Πισφίνης νοσῆσι τῶν κροκιδίων,
ἢ τακτικαῖς λυθουσα κῆραις μαλακώτερον ἦπνον,
λυσιδίῃ ἀλκυῶν τερπνὸν ἀθυρμας μῖθους,
ὑλοσπίνου φορέουσα βραχίονας, ἢ μόνη ὄσον.

69

οὐ λόχος, ἢ ἂν ὄνι ταλαίροισι γάλα,
ἰταλίῳ ἤμφρει, ἢ να πολέμοιο, κῆρ, αἰχμῆς,
ἀμπόσση ῥώμην μαλακώτερον χάρτι.

IO. BAR. PIVS.

Cum Veneris puero mollis uix Antiodemii,
Cui data lasciuus pulchra crocota modis
Irriguo somno, flammantibus atq; papillis,
Cum ludo ebrietas corda hominum demat.
Hæc dulce alloquium, tremulq; coagula lactis
Ore gerens, molli et brachia diua manu
Italiam inuasit, hinc sudor et arma puellæ
Cesserunt. Romam sic charis una domat.

Δουκιανού.

Ὡκεία χάριτος, γλυκερώτερος, ἢ δὲ βροχιδύνη,
πῶσα χάρις κενὴ, μὴ δὲ λέγειν χάρις.

AVSONIVS.

Gratia quæ tarda est, ingrata est: gratia namq;
Cum fieri properat, gratia grata magis.

IDEM.

Si bene quid facias, facias cito: nam cito factum
Gratum erit: ingratum gratia tarda facit.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ ΚΑΙ
ἀχαριστους. Ἀσπασίου.

Τὸν λύκον ἔξ ἰδίων μαζῶν ἴφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλὰ μὲ ἀναγκάζει τριμυδίῃ ἀφροσύνη.
κνηθῆς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κηρὸν ἐμοῦ πόλι θηρίον ἔσται.
ἢ χάρις ἀλλόθου πᾶσι φύσιν οὐ δύνανται.

ERASMVVS.

Lacto lupum uberibus proprijs, non sponte, sed horsum
Me demens adigit pastor, ut id faciam.

F 2 III

86 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΗΤΑ,

In me rursus erit fera, postq̄ creuerit ex me.

Natura haud unquam uertitur officijs.

C. VRS. VELIVS.

Ad moueo nolens catulo distenta lupino

Vbera, eo me amens sed trahit upilio.

In me, lacte meo nutritus, sc̄uierit olim.

Fle etere naturam gratia nulla potest.

Τίνας ἄν ἐπὶ λόγους Κλυταίμνης ρα,
μύλλοντος ἀντιῶ σφάξην Ορέσου.

Πῦξ ἔσθ' ἰθύνει, καὶ γαστήρ, ἢ καὶ τὰ μαστῶν;
γαστήρ ἢ σ' ἔλθ' ἔχουσιν ἀνιθρήφαντος δὲ μαστοί.

MORVS.

Qua gladium intrudes, per uentrem ne, an'ne papillas?

Te peperit uenter, te lactauere papillae.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ.

Αἰσώσων.

Ζεῦ Βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐδ' ἄρα καὶ ἐν χοιρῶσι, καὶ ἀνένικῳ
ἄμμι δίδου. τὰ δὲ λυτὰ, καὶ ἐν χοιρῶσι ἀπερὶχθῆς.

MORVS.

Da bona, siue rogere deus, seu nulla rogere,

Ei procul a nobis mala quaeq; petentibus aufer.

Ei mala siue petare nega, siue nulla petare.

ΕΙΣ ΖΩΑ.

Πολικίου.

Δορκάδ' ἄρ' πρὸς κίον πθλωτιήριον οὐδαρ
ἔμπλον ἐδιδούσα πικρὸς ἔτυψεν ἔχμι.

νεβρὸς δ' ἰομιγὴ θηλὴν σασίσε, καὶ δ' δισαλβὸς
ζαυμάτος θζ' ὀλοοῦ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.

ἄδλω δ' ἠλλάξεν, καὶ ἀντιγὰ νηλεῖ μοίρῃ
ἂν ἔτρωεν γαστήρ, μαισὶ δὲ ἀφ' ἔλε χάριν.

C. VR-

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

77

C. VRS. VELIVS.

Vbera uix posito caprae nutriticia foetu

Plena uident tetigit uipera dente graui.

Deinde uenenate lac immedicabile mammae

Himmulus attactis hausit ab uberibus.

Ἐπὶ γὰρ parente recens natum occidit, illico uenter

Quod dederat se uia morte papilla tulit.

Ἀρχίου.

Οὐ μόνον ἐν ἀροῶν βόβος οἰδακτῆρ ἀύλακος τέμνει,
ἀλλ' ἴσθ' καὶ τῆνδ' ἄνως ἀφελκόμενος.

ἔργα δ' ἐπὶ λῶσι δειδιδότα γέμει. καὶ σὺ θάλακας
δελφίνας γαίῃ ζεύξον ἀροῶσφορέν.

C. VRS. VELIVS.

Non solum humectas profcindere uomere terras

Scimus, ex alto ducimus ecce rates.

Pacis opus docti sumus. Delphinas aratro

Iunge mare, et iunctos arua secare iube.

Γερμανικῶν καίσαρ.

Οὐρὶ θζ' ὑπάλβιο λογῶσι πῖσεν ἐς τῆτι βίνθ'.

ἐμπροσφυθὲν μεμῶσις ἴμχ' ἂν ὀδόντα κύνος.

ἀλλ' οὐδ' ὡς ἠλυξέ καίχ' ἂν μόνον. ἀντιγὰ γὰρ μιν
ἐνάλιθ' ἀράφας, πνύνμαθ' ὠρράνισεν.

ἂν πνρὸς ὡς ἀνῶσι πῖσθ' ἔς φλόγας. ἢ δ' ἄσ' ἀκαίμω
κύν' ἀλί, κύν' χέρσων, θρέψ' ἐκύντατι βορλί.

Τοῦ ἀντ'.

Ἐκ κύνος ἔλε μύων με. π' ἄ ξίνον. εἰς ἔμα θύρθ'
ἦτροι, καὶ πείσοι, θυμὸν ἔχουσιν ἔνας.

ἂν θύρα λοτῆν ἔχοιτε λαγοὶ βοκτῆν. ἀλλὰ φοβούμει
θύρασι, καὶ σὺ φέρεις ἀστερόντα κύνος.

C. VRS. VELIVS.

F 3 A cane

A cane uenanti profugum satius equore capri,
Nec mirum, in me saeuit uterq; pari.

Restat adhuc coelum lepores, sed & horreo coelum
Te, cui sydereum scimus inesse canem.

Τιβεριου.

Διήκοον κινθρώσκοντα τραύπλοκον ἄρπ λογωδόν,
σύνε κύνων θερμάς ἴχνησιν ὠμητράδων.
Ἰνυχλὸν ὄδ' ἐκινώσας τοαχινώσ παρόγον, ἔξ βαδὸν τρῖντων
ἤλατ' ἄλλοσκότων κῦμα πρὸσ κηπίδιον.
εἰνόλιθ' ἔνδ' αἰθέρα κύνων βρυχάδων ὀδοῦσι
μοῖρα φεικιστὶ τλήμων ἢν ἄρ' ὀφθαλμοῖσιν.

Ex his tribus unum confinxit

AVSONIUS.

Trinacrij quondam currentem in litoris ora
Ante canes, leporem ceruleum rapuit.

At lepus: in me omnes terrae pelagiq; rapina est,
Forstian & coeli, si canis astra tenet.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Παλλαδα.

Πολλά μεταξὺ πέλας κύλικος, καὶ χέλιος ἄκρου
GELLIVS.

Multa cadunt inter calicem supremamq; labra.

Adducit ex Lycophronis Iambicis huc pertinentes uer-
ficulos in Chiliadibus suis ERAS.

Εγὼ δὲ τλήμων σὺν κελικῷ μαθὼν ἔπιθ',
ὡς τραλὰ χέλιος καὶ δὲ πασραίων τρῶν
μίσω κελινδῆ μοῖρα ποιμμήτων βροτῶν.

ERASMVVS.

Misera est ego meo dicta cognoscens malo
Ut plurima inter poculum ac labrum, solet

Vertisse

Οἶνθ', καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἢ πῶς κῦπρον ἔρω,
ὄντιρω πέμπη πῶσ ὀδὸν εἰς ἄδιδλω.

MORVS.

Si quis ad infernos properet descendere manes,
Huc iter accelerant balnea uina, Venus.

G. LILIVS.

Nos caligantiq; rapiunt ad regna tyranni
Præcipiti cursu balnea uina, Venus.

Huc pertinet & hoc.

Balnea uina, Venus, corrumpunt corpora nostra.
Sed uitam faciunt balnea uina, Venus.

Λουικονού.

Ἀνθρώπου μὲν ἴσως λήσος, ἀέτην πηρήσασα
οὐ λήσος δὲ θεὸς οὐδὲ λογιστὸν.

BERGIVS.

Improbe mortales quamuis tua crimina celes,
Fallere coelestes non potes ipse deos.

Ego obiter sic uerit.

Impostor licet usq; homines celaueris, atq; uē
Celare haud ulla quiueris arte deos.

Αλκαστοβ.

Ζῆς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσός, δι' ἔρωτα
λῆδρος, εὐρώπης, ἀντιόπης, δαναός.

MORVS.

Taurus, olor, satyrusq; ob amorem Iuppiter aurum est,
Europes Ledes, Antiopes, Danaes.

G. LILIVS.

Taurus, olor, satyrus, per amorem Iuppiter aurum,
Europa, Ledes, Antiope, Danaes.

G. VRS. VELIUS.

F 5 Iup-

Iuppiter Europam niuei sub imagine tauri
 Dilectum Cretes per mare uexit onus.
 Duxit olorinis candēti corpore plumas,
 Cum deus ad Ledaē tecta uolaret amans.
 Et clausam pluuio Danaën delusit in auro.
 Semihominis satyri cornibus Antiopen.
 Amphitryona fuit regem mentitus, in unam
 Mirifice noctes cum coiere duæ.
 Et si te uideat, sed ne te uideri oro,
 Cynnama, in amplexus & uolet ire tuos.
 Non aurum, non taurus, olor' ue, aut quilibet horum
 Verum se maior si queat esse uelū.
 Has Iouis metamorphoses sic narrat

OVIDIUS.

Mæonis clusam designat imagine tauri
 Europam: uerum taurū, freta uera putares.
 Ipsa uidebatur terras spectare relictas,
 Et comites clamore suas, tamumq; uereri
 Assilientis aquæ, timidæq; recondere plantas.
 Fecit & Asterien aquila luctante teneri.
 Fecit olorinis Ledaem recubare sub alis.
 Addidit ut satyri celatus imagine pulchra
 Iuppiter implet gemino Nyctæida foetu.
 Amphitryon fuerit cum te Tyrinthia caput.
 Aureus ut Danaën: Asopida luserit ignis:
 Mnemosynen pastor: uariisq; Deloïda serpens.
 Νιχάρεχου.
 Παρθένε δίδυμήνα, τί γέν Κύπριν ἄρτι με ληπίς;
 ἄρπαξάσσα δ' ἐμὸν Δῶρον, ἕχθρ' ἀλαλάμης;
 μίμνησθα τὸ πάροιθεν ἐν ἰδαιόισι σησπέλοισιν,

66

ὡς Πάρις οὐ σε καλῶ, ἀλλ' ἐμ' ἔδλομοσποι;
 εὐὸν Δῶρον, καὶ σάχθρ' ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῦλον ὑπάρχθρ'
 ἀρκεί θρ' ἄλλω κείνῳ ὃ πρὶν ἤλεμῳ.

MORVS.

Cur nā me ledis Venerem Tritoniā uirgo,
 Corripis in dignos cur mea dona tuos?
 Scilicet Idaïs memor esto in rupibus olim
 Me, non te, pulchram censui esse Paris.
 Hasta tua est, ensisq; tuus. mihi uendico malum.
 Mars modo sit malo pristinus ille satis.

Subiçia hic, quando nā ordo ipse tulit, hymnos duos, et
 eos non uersos, id quod præter nostrū in scituū facimus: is
 enim eorū est genius, ut oratione ligata reddi non possint.
 Prior Bacchi, alter Apollini nomina ac epitheta cōplecti
 tur. Hic interpretatus est Io. Alexander Brassicanus. Arti
 ficiosissimus uterq; est, ut qui alphabetica serie, cum singulis
 elementis singuli tribuantur uersiculi, decurrant.

Μέλπωιδου βασιλικῆ φιλέιον,
 ἐραφιώττω.

Α βροχόμω. ἀρτοίχον. αἰοιδικον. ἀγλαόμορφον.
 βοιακόν. βρομίον. βακχούροισι. βοῦνοχαίτω.
 γυθόσνον. γονόεντα. γιγανόλιττω. γελώωντα.
 διογενή. διγονον. διδυραμβογαή. διόνου.
 εἶον. εὐχαίτω. εὐάπελον. ἐρασινωμον.
 ζηλακόν. ζάχολον. ζηλήμονα. ζηλοδοτῖρα.
 ἥπιον. ἠδύπρωττω. ἠδύθρονον. ἠπεροπῖα.
 θηροθρόνον. θρήνχα. θιασώττω. θυμοκίοντα.
 ἰνδολίτην. ἰμερκόν. ἰοπλόχον. ἐραφιώττω.
 κωμάς τω. κερκόν. κισοσφόρονον. κελαιδύνην.
 λυδλόν. λυαῖον. λαθικηκία. λυσιμέριμονον.

μύστα.

μύστω. μαινόλιον. μισθώτω. μυριάμορφον.
 νυκτίλιον. νόμιον. νεβρώδεια. νεβριλόπιπλον.
 ξυσοβάλον. ξυνόν. ξυνοδώτω. ξανθοκάρηνον.
 όρπίλον. όβριμόθυμον. όρέσικιον. όυρεσιφοίτω.
 πρηνύτω. πλαγκτήρος. πρυνύφανον. πρυνύμων.
 ριζίνσον. ροδίνον. ρηννώδεια. ρινοχορής.
 σικριτιώ. σάτυρον. σεμληνηνέτω. σεμλήος.
 τερπνόν. τιμωργην. τυρηνολέτω. τοκχόμινι.
 ύπνοφύβω. ύπρον. ύμνηήιον. ύλνεντα.
 Φιρομανή. φρικέν. φιλομησίας. φοταλιώτω.
 χρυσόκρυν. χαρίεντα. χαλιφρονα. χρυσομήϊνον.
 ψυχοπλανή. ψύστω. ψοφομησίας. ψυχολοκίτω.
 ώρον. ώμιστώ. όρεσίφορον. ώρεσίλοπην.

Χμνέτω πασιόνα μέγαν θεορί

Ατράλλων.

Αβροζην. αγλαόμορφον. ακερσεόμω. αβροχαίτω.
 βριθίνσον. βασίπια. βελικαρχαρή. βιοδωτήτω.
 γηδόσνον. γελδωντα. γηκανθώλετω. γλυκύνθμον.
 διαγενή. διαπαιδα. διακρονθώλετιν. διαφρογηνή.
 εύλακον. εύροβίν. έχρητήβολον. έλπιδοδωτήν.
 ζροδόνον. ζάθον. ζινόφρονα. ζηνοδοτήρα.
 ήπιον. ήδινεπή. ήδύθρον. ήπιόχρα.
 θηροφόνον. θαλερόν. θελξίφρονα. θελαγίμυθον.
 ιαφέτιν. ίμεκέν. ήϊόν. ήππορωτώ.
 κρομοπλόκον. κλαόριον. κρατερόφρονα. κερηργένεθλον.
 λιθγενή. λαρόν. λυρογηθία. λαμπέωντα.
 μυσοπλον. μάκτιν. μεγαλήθρα. μυριάμορφον.
 νεβροχαρή. νεκράν. νηπινθία. νηφαλίον τέ.
 ξυνοχαρή. ξυνόν. ξυνόφρονα. ξυνοδοτήρα.
 όλβιον. όλβιοεργόν. όλύμπιον. ούρεσιφοίτω.

πρηνύτω.

ήρινν. πανορήν. παναπήμονα. πονοδωτοήρα.
 ρυσότρον. ραδωχρον. ριζιλωρα. ριζικέλευθον.
 σιγαλόκτα. θφόν. σιλανηνέτω. σωτήρα.
 τερψίχορον. τιπάνα. τελείορα. τιμήντα.
 ύμναγόρω. ύπαθόν. ύψαύγονα. ύκέντα.
 φάϊβον. φοιβάζοντα. φιλοσίφανον. φρονόγηνή.
 χρυσμαγόρω. χρύσιον. χρυσόχροα. χρυθώβέλεμνο.
 φαλμοχαρή. φάατω. φουσίονα. φυχολοτήρα.
 ώνύτρον. ώκνεπή. ώκνόςτρον. ώρεσιδωτήτω.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Είς Ιπποκράτην.

Ιπποκράτης φάσθ' ήν μερόπων. κηθ' σάωζε λαών
 ζήντα. κηθ' νεκρών ήν ασάντις είν αϊδη.

Ego quantum potui sic imitatus sum.

Hippocrates decus est hominum, servator ab orco,
 Plutonis potuū hic premere ingluuiem.

Αντίεριφον.

Είν αϊδη ασάντις ήν νεκρών. κηθ' ζήντα λαών
 σάωζε. κηθ' μερόπων ήν φάσθ' ήπποκράτης.

Et meum.

Ingluuiem premere hic potuū Plutonis, ab orco
 Servator, hominumq; est decus Hippocrates.

Sunt libro ε'. hec,

Νηγμύθλον ήρακλωζου,

ΠΑΝ-

Πλωεόπι, πάλθ' φάσθ' κηθ' χαλίαν οδυσάειν
 ήνεγεν, δολιχλή θ' ζανύσα αϊδακτόν.

ΤΑ

Τομ' ζαρότρον εμέ Πάνα φίλον βρομίοιο, κηθ' ήόν
 αρεκείδθ' άντ' άλληθ' ήραφεν ώφελίων.

ΑΝ-

ΑΝ-

Αερόπις δάκρυον ἱερὸν, καὶ λείψανον δέσπων
Δύσνομος, καὶ τρινὴν ἔρασαν ὠφελίων.

ΤΙ-

Πραξιτέλης ἔπλασε Δαναῶνα, καὶ φορέα νυμφῶν
ἀνδρῶνα, καὶ πένθιμ Πάνα με παντελικῆ.

ΣΤΡΕ-

Κύπριδι κρυοδόφω δάμασιν ἔξεντοῖς ἔφη Βοῶ.
χαίροντοῖς, νύμφας ἐν θαλάμῳ ἀγοῶν.

ΦΟΝ-

Αἰθολύκις ὑπὸ χάσιν ἐν εὐρυχωρῶ πατρὸς οἴκῳ,
παρένουν ἐν χερῶν ἡγαγόμενὸν Κύπριδι.

ΤΑ-

Ασθενίη μέγα χαίρει καλῶ, καὶ χρύσεια Βοόκχον
ἔργα, καὶ μύσαι προκριθεὶς ἐνέω.

Primi ego, quādo nimis laboriosum ē cōntis ῥέφοντα σιν
dere, plusq; molestiae habet q̄ artificij, simpliciter sic uertit:

Hanc tibi Penelopae uestem cum pallio Ulysses
Misti, longinquum quum ingrederetur iter.

ΕΙΣ ΑΕΙ ΝΟΣΟΥΝΤΑΣ.

Δουκιλλίου.

Τοῦς μεταλείψαντας γλυκερὸν φάσθ' οὐκ ἔπ βρωῶ,
ὧν δ' ἴδη προσδοκίη ζώντοισ ἀεὶ θανάσιν.

NICOL. HAMERVS.

Non ego iam uitae defunctos lumine, sed quos
Mortis habet uiuos saepe cupido, fleo.

Eis Νίχηνδρον.

Καὶ κλοφῶν ἀρίστην ἐνὶ πόλεισι τέτυκτο,
λοιπὸν θρεψομένην παίδας ἀριστοῦτους.
πρωτόθεν μὲν ἄμυρνον, ἀτὰρ Νίχηνδρον ἔπειτα,
ἀμφο

ἀμφοτέρους μούσαις ὠρανήσι φίλους.

Inter praecipuas Colophon caput exerit urbes,
Infantes quippe nutrit illa duos.

Alter Homerus erat, post hunc quoq; numine diuini
Nicander, Musis gratum uterq; sacris.

Αἰλλων.

Φάρμακε πολλὰ μὲν ἐδάλα μμιγιδύα, πολλὰ δ' ἄντρα
Νίχηνδρῳ κατέλεξεν, ἰδυστάμνος πᾶσι πάντων
ἀνθρώπων. ἢ ἂ πακίονος ἐσι γονέθλις.

Multa quidem retulit Nicander Apolline cretus
Pharmaca, suntq; ex his bona, sunt mediocria que dñs,
Sunt mala. Quid mirum? praestat mortalibus ille.

Alluditur ad huc locum Homeri Odyss. d'.

ἔνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε Ἑλένη Διὸς ἐμγαγίμος.

ἀντὶς ἄρ' εἰς οἶνον βόλε φάρμακον ἔνθον ἔπινον,
νηκευθ' ἔτ' ἀχολόν τε κερῶν ἰδύλινον ἄπᾶντων.

ὄς τ' ἔτατο βρόχεν ἐπιὸν κρατῆρι μίγειν, καὶ
οὐκ ἂν ἐφικέριος γε βόλοισι δάκρυ παρῶν.

οὐδ' ἔῃ ἂν κρετατινὴν μίτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' ἔῃ οἱ προπαρτίθον ἀδελφὸν ἢ φίλον ἕδθ

χαλκὸς δισσοῦν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωθ.

ὅσα Διὸς θυγατὴρ ἔχε φάρμακε μιπιπέττε,
ἐδάλα, τὰ οἱ Πολύδραμνα πρὸς Θῶνος ἦδ' ἄρ' ἔπειτα

αἰνῶντι μ, τῆ πλεῖστα φέρη (ἐδάλα) φάρμακε
φάρμακε, πολλὰ μὲν ἐδάλα μμιγιδύα, πολλὰ δ' ἄντρα.

B V D A E V S.

Hic Helene subijt uino miscere uenenum,
Soluere quod luctu, iras sopire minaces,

Quod

Quod memori fertur refides abstergere sensus
 Sortis acerbæ animo, itq; obliuiscere mædorum.
 Qui semel id patera mixtum nepenhus iaccho
 Hauserit, inde diem totum non fuderit ullam
 Ille oculis lachrymam: non si suauissima proles,
 Si germanus ei charus, mater' ue pater' ue
 Oppetat ante oculos ferro confossus atroc.
 Tyndaris hæc habuit summo Ioue nata uenena,
 Que Polydamna dedit coniunx Aegyptia Thonis
 Commoda, consulte medica composita sub arte:
 Ipsa etenim Pharia follers tellura phæna
 Noxia multa legi, mixturaq; salubria multa.

Παλλασθία.

Ὀὐκ ἀλόγως ἐν δισυδίοις δύνανται τινα θέσσειν
 εἶναι ἔφην. χθὲς γοῦν δισυθον ἐν χρονίῳ
 ὑπὸ κλάω κείμνοντι τετραεταίῳ πδδὶ ἡφθα,
 καὶ γέγονεν ταχέως ὄϊα Κρότων ὑγιής.

ERASMVVS.

Diuinum quiddam, uimq; admirabilem inesse
 Dixisti certe diximus haud temere.
 Nam modo quem febris longa & quartana tenebat,
 Iamq; fatigatum conficeret miserum,
 Dixisti ad moui, neq; erat mora longa, Crotonē,
 Hoc ubi fecissem, sanior ille fuit.
 Hic obiter illud aduerte candidè lector, δισυθον, quod nos
 Erasmus imitati posuimus, in codice Græco esse δισυθον
 quanq; Io. Baptista Pius ἱεροσολων legendum censet.

Τοῦ ἀντιπ.

Κονδίσου μοι δεῖ. ὅ δὲ κενδίσου, πρῶτον ἔχει
 ἑὐνομας, ἔφωνήν ἐστι δὲ ἀλλοθῆιον.

κ 759

τῆς τῆς ἑλλήνων. ἐπιρωμαϊκῶν δὲ καλεῖται.
 αὐτὸς δὲ ἐπὶ δέξιν ῥωμαϊκῶν καὶ ὦν.
 κενδίσου ὡν μοι τῶ. ὅ δὲ κενδίσου με νόσησε
 τὸ σομαχον, χρῆσις γὰρ τῶ δὲ λένουσι τῶ δὲ.

IO. BAP. PIVS.

Conditio mihi optima. Conditio monimio quæde
 Propositum? Græcis uox aliena sonis:
 Si bene Romana Conditum uoce loquuntur
 Ipse scies, lingue qui decus es Latine.
 Id quodcunq; para, stomacho penetralia morbus
 Occupat, hoc potu tinguiet illa iuuat.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Αντιπύλου Θεπάλου.

Πούλυπρος ἐνοκλήν τῆς ἰσθίου προβλήπ τεκνοδῆε,
 ἡλιώ τῆς χυθὴν πολλὸν ἀνέκει τῶ δὲ.
 οὐ πω δὲ ἦν πῆξιν ἡμελθὸς χροα. ἑὐνεγε καὶ μιν
 αἰσῶν ἐκ νεφείων ὄξει κενδίσου ἰδίων.
 πολυμοῖς δὲ ἑλιχθῆεις, πῆσον εἰς ἄλλο δὲ ὄμορος. ἦ ἔρει
 ἀμφω, καὶ ὄφεις ἡμ βροτὲ καὶ βίδου.

Extendit Polyripi bibula porrectus harena

Extendit Polyripi bibula porrectus harena
 Multiplicem nuper solis amore pedem.
 Nec dum corpus erat lapidi conforme. iacentem
 Ales corripuit lapsa repente Iouis.
 Que tamen in pontum, mox ut perplexa fuisset,
 Corripuit, præda dein quoq; luce carens.

Αντιπύλου Βυζαντίου.

Αἰγυπιοῦ τινός γε καὶ ἐν τῶ πλωθοντα λαβραχίη
 ἐπίσιν, Φαίδων εἰσι δὲ πρηνυτῶ δὲ.
 μαρτῶς δὲ, ὄξει κενδίσου ἰσθίου χθόνος, πρῶτον πδδὶ χεῖρας
 C πλῆξου

πλῆθος βρύχων ὀκταένους ἔλιξες.
 Δισκευεῖς δ' ἰδί θάμνον ὄσ οἰκία δ' ἄλλ' ἀλοκωοῦ
 ἔλιξιδόν ταχ' ἠοῦ πῶκος ἔδισσε πρῶτα.
 ἔλα δ' ἄλόν. οὐ δ' ἄλλ' ἴσον ἔχ' ἔργος ἀμφοτέρωθεν
 ἀγρῶ χειρσίνης πρὸς βυκρῶ ἐναιλίης.

Orbum luce uirum uitali munere fretus
 Piscis ego uexi fluctibus è medijs.
 At mihi pro tanto merces miseranda labore
 Proq; pio studio mors cūta munus erat.
 Lesit utrunq; nimis fors immutata, grauiq;
 Pontui ei damno, sed mihi terra fuit.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ.

Παλλὰδᾶ.

Ἦν ὁ φίλος ἢ λάβη, δόμινε φράτερ εὐθὺς ἔρα-
 ῖν δ' αὖ μὴ π' λάβη, τὸ φράτερ ἔπει μόνον.
 ὄνεια ἢ κῆρ ταῦτα τὰ ρήματα. ἀντὶ ἔργων
 οὐκ ἐβίλω δόμινε, οὐκ ἔχω δόμιναι.

Ego sic.

Munere te accipio. Dominum fratremq; uocabunt
 Cuncti: ubi nil dederis uix mihi frater eris.
 Magno emitur domini saluatio, & aegre tenetur.
 At ego quod do, minus, sum nemini dominus.
 Huc respexisse uidetur

MARTIALIS.

Quod te nomine iam tuo saluto,
 Quem regem & dominum prius uocabam,
 Totis pilea sarcinis redemi.
 Ne me dixeris esse contumacem,
 Reges & dominos habere debet

Qu

Qui se non habet, atq; concupiscit,
 Quod reges dominiq; concupiscunt.
 Seruum si potes Ole non habere,
 Et regem potes Ole non habere.

IDEM.

Cum te non nossem, dominum regemq; uocabam,
 Cum bene te noui iam mihi Pifiscus eris.

IDEM.

Mane salutau i uero te nomine casti,
 Nec dixi dominum Caeciliane meum.
 Quanti libertas constet mihi tanta, requiris?
 Centum quadrantes abstulit illa mihi.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐὼ κῆρ λάβηλα, μόνον κέρρατος κέρρατος τε δισκῶ.
 οὐκ ἔδιν ταῦτ' κέρραξ βωμολόχος τε κέρραξ.

Ζῆνε κῆρ μοι βέλτιστε πρὸς ζωὸν πεφύλαξο,
 ἐδωκῆς ἔργων τῶν κέρρατος, κέρρατος.

Hoc ego epigramma, agnominacione τῶν κέρρατος, κέρ-
 ρατος relicta, utcūq; sic reddidi.

Rho Lambdaq; solum κέρρατος κέρρατοςq; dirempti,
 Caetera nil distant scurra κέρρατος, q; κέρρατος.

Obseruandum igitur caute hoc animal tibi, gnaro
 Viuorum haud aliud quam κέρρατος, κέρρατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ ὄντω βλασφημίστην ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
 ἄσπρ' ὁ πῶ κέρρατος φωνάζων φιλίαν.
 ἔν ἡδὴ ἢ μισθόντα, προφθόβος ἐκπύρρωτα.
 τὸν δὲ λέγοντα φιλίαν, οὐ προφιλίας ὀμνέει.
 ἔχθρὸν ἐγὼ κείνον κρινῶ βαρύν, ὄσ γρτε λάθρη
 τῶν ἀπρ' ἢ φιλίης πιστὴν ἔχων ἀδμίστη.

G 2 M Q

Non æque nocet hic, qui sese odisse fatetur,
Atq; hic qui puram fingit amicitiam.
Oso rem monitus fugio: fugisse sed illum
Quomodo qui me se fingit amare, queo?
Pessimus hic certe est inimicus, quisquis amicus
Credidit, occulta subdolis arte nocet.

G. LILIVS.

Non iam lædit, siquidē qui dixerit, odi,
Quam qui sinceram fingit amicitiam.
Vitabis certe quem noueris esse nocentem,
Ast illum nunquam qui tibi dixit, amo.
Ille mihi grauis est hostis, qui clām nocuisse
Gaudet, quiq; fidem fert in amicitia.

C. VRS. VELIVS.

Non æque damno est odium ore professus aperto,
Ac qui sinceram fingit amicitiam.
Vitatu facilis nobis qui cognitus hostis,
Vitari qui se dicit amare, nequit.
Hic hostis capitalis erit, quicumq; nocebit,
Prætextu fidæ fretus amicitia.

Huc pertinet et illud:

Μισῶ δὲ ἄνθρωπον ὃν ἀπλοῦν περὶ φίλου
Χρῆσθ' ὄν λυγροῖσι, γρηγοροῖσι δὲ. Ζῆς Ἰδῆρις.

ERASMVVS.

Equidem virum odi duplicem, sermonibus
Probitate ceterum hostem moribus.
Prætextu et iucunda illa de Momo fabella,
Quam his uerbis conscripsit
ERAS. EBNERVS.

Festa

Festa dies aderat maiorum ex more deorum
Venerat in sacrum cum pia turba locum.
Floribus ornatam tulerat sibi quisq; coronam,
Cingebantq; pijs mollia ferta comas.
Vina dabat Bacchus, uinoq; expellere curas,
Falluntur uarijs tempora longa iocis.
Cumq; animum læti multo sermone leuant,
Est quoq; de studijs mentio facta bonis.
Atq; inter superos certamina magna fuerunt
Quis magis egregium condere possit opus.
Diuum nemo suæ uult cedere laudibus artis
Ingeniumq; cupit quisq; probare suum.
Neptunus ualidum præstanti corpore primus
Effringit summa sedulitate bouem.
Attica magnificis immensam turribus arcem
Ac altam magna construit arte domum.
At Vulcanus, atrox cui seruit turba Cyclopum
Quiq; hac perpetuo clarus ab arte fuit:
Quin Neptune tuas pascis sub gurgite phocas,
Et lanas carpis Attica uirgo rudes.
Nos labor ille decet, tractent fabrilis fabri,
Dixit, opusq; Dijs attulit ille suum.
Istud ad humanam confinxerat ille figuram,
Formam mortalis indueratq; uiri.
Quisq; suum collaudat opus, operumq; labores
Quenq; iuuat longa commemorare mora.
Cedere nemo cupit, studijs certamina crescent,
Ac illis magne uincere laudis erat.
Cumq; diu in dubio diuis uictoria staret,
Fertur ad arbitrium res tibi Mome tuum.

G s Ille

98 EK TΩN EIS EHTA,
 Ille diu in reliquis dum culpat multa figuris,
 Illic Mulciberis nobile cernit opus.
 Omnibus hic alijs id profert, Attamen unum
 Hoc operi unicum dicit inesse suo.
 Quod non humano finxisset corde fenestras,
 Et nullas animo fecerit ille uias,
 Ut cerni posset falso quid corde lateret,
 Blandaq; ne quemquam ledere lingua queat.

Αλλυλον.

Πλάτων ἔχθρ' ἔν' ἔρωτος, φόβω δὲ φιλείη ἀνάγκη,
 τὸ δὲ φιλεῖν ὄντων οὐδ' ἐν ἀπίσθερον.

NICO. HAMERVS.

In speciem firmi venerare coactus amicis?
 Perfidius dici quo quid amore potestis?

EIS KRITAZ.

Αλλυλον.

Θερσαλίοι Κελσι, τρωαμὸς (ιλημμονι ρήνω
 γένος τελοκέντουοσι. κηθ' οὐ πάρος εἰσι Γηήδω,
 πρὶν παῖν ἀθρήσασι λελουμδῆον ὕδατι σεμνῶ.
 κίτφοε ἢ ἠνίχε μῆδ' ὀλιθ' ἠσας δικά κηλπω
 σπιπίαχος, πρῶτων προχέη δακρυ, τὴν ἰδῶ ἀέρος
 ἀντ' ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νῆον παῖν, οὐδ' ἄλειψ.
 οὐπω ἢ γένεταο φέρη νόον, πρὶν γ' ἰσθρήσῃ
 κενρῆδῶον λουρῶσιν ἐλεγχιγῆσμον τρωαμῶ.
 ἢ δὲ μετ' εἰλέθωσαν ἐπ' ἀλγισιν ἀλγῶ ἔχουσαο
 μήτιρ, εἰ κηθ' ποιιδὸς ἀληθῆα οἶδ' ἐβήσα,
 ἐκὼ χεῖτ' ῥομῶσασ, πὶ μῆσειτ' ἀσάων ὕδαρ.

IO. BAR. PIVS.

Audaces rapido Celtæ noua pignora Reno
 Explorant: non hos genitrix prius ubere laygo

Alma

TOY ΠΡΩΤΟΥ. 99

'Alma fouet, uitreas fluij quàm uenit ad undas.
 Lympha nouum caput alta genus, quod remigis instat
 Vmbo regis, fluidiq; effulcū corpus alumni.
 Et foetum sic unda probat, lectumq; iugalem:
 Damnat adulterij foedo si decolor igne.
 Post dubios genitrix casus memor lūhyiæ
 Ancipitis, fulcū gelidū in fluctibus ortum
 Anxia dispiciens cui mobilis annat unda.

ANTO. CALCATERRA.

Audaces rapido dubios in gurgite paruis
 Explorant Celtæ, donec djudicat unda.
 Hæ nunquam capiunt gentes noua pignora matris,
 Quam prius imponant clypeo: tum flumina monstrat
 An genus obliquum fuerit, post mater ad undas
 Egeriam tendit natos usura recentes,
 Et suspensa tenet censoris flumina Rheni.

EIS ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ.

Ἰβι ἐπ' ἑρπῆσαν.

Κυρίλλου.

Πᾶν κεκλόν ἐστι ἰδιόγραμμα τὸ δίστιχον. ἢ ἢ παρὶ λθῆς
 ὄντ' ἴεῖς, ῥαφωδέης, κὼν ἰδιόγραμμα λέγῃ.
 Nos ruditer sic.

Omne epigramma uenustū est distichū, ubi auxeris ultra,
 Dulce poema canis, non epigramma facis.

EIS ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Πζλεμαίου.

Οἶδ' ὅτι θναὸς ἐγώ, κηθ' ἐφάμερος. ἀλλ' ὅταν ἔσρω
 μαστύω πνιγνὰς ἀμφιδρόμονας ἔλικας,
 ἀν' ἔτ' ἰδιόφωῶ πρὸ γαίης, ἀλλὰ παρ' ἀντ' ὄντ'
 Ζῶι διστίφει πῖμπαμα ἀμβροσίως.

G 4 Raph

100 EK TΩN EIZ ENTA,
RAPHAEL VOLATER,
Mortalem quamuis norim me forte creatum,
Dum tamen astrorum scrutor in orbe uias,
Sum pedibus tellure procul, iuxtaq; Tonantem
Assideo diuis, pascor & ambrosia.
EIZ MEPTIOHTA.

Αδελφον.
Πῶν τὸ πῶν τῶν, ἀεὶ γινόν, ἐπὶ λόγῳ ἔσι παλαιός,
ὡς καὶ τὸ μέλι τὸ πικρὸν ἐστὶ χολή.

MORVS.
Ingratū est quicquid nimium est, sic semper amarū est,
Vt uerbum uetus est, mel quoq; si nimium est.

ERASMVS.
Insuaue est quicquid nimium est. Nam dicitur olim
Mel quoq; si immodica est copia, bilis erit.
EIZ MHTPYIAN.

Καλλιμάχου.
Στῆλιν μιν θῆναι μικρὸν λίθον ἐπιφύετον,
ὡς βίον ἡλλοχθεῖν καὶ δόξην οὐρανίου.

ἢ δὲ τὰ φωνὴ κλιθεῖσαι καὶ τὸ πικρὸν παῖδος πικρῶν,
Φαίγεται μιν θῆναι καὶ τὸ φωνὴ ἐπιφύετον.

ERASMVS.
Exiguo lapidi puer addit ferta nouerca,
Mutasse ut uitam sic ratus ingenium.
At puerum extinguit tumulo hæc illapsa, nouerca
Priuigni exanimem uel tumulum fugie.

MORVS.
Flore nouercalem cingis priuigne columnam,
Morte ratus mores interijisse malos.
Te tamen illa premis subito inclinata, nouerca,

Si

TOY ΠΡΩΤΟΥ. 101
Si priuigne sapis, ipsa sepulchra fuge.
LVSCINIVS.

Priuignus tentat statuum decorare nouerca,
Mutatos mores cunctaq; morte putans.
Mole cadens miserum mox comprimū illa: nouerca
O uos priuigni busta etiam fugie.
C. VRS. VELIVS.

Dat puer exiguo monumento ferta nouerca,
Cum una & mores deposuisse ratus.
Illa pium oppressit tumulo delapsa, nouerca
Vos quoq; priuigni busta cauetis procul.

~~Πῶν τὸ πῶν τῶν, ἀεὶ γινόν, ἐπὶ λόγῳ ἔσι παλαιός,
ὡς καὶ τὸ μέλι τὸ πικρὸν ἐστὶ χολή.~~
Busta coronauit priuignus sacra nouerca,
Mores ut uitam sic abijisse ratus.
Cum subito iuuenem compressit petra. Nouerca
Quisquis es, infidam post quoq; fata, time.
Ego utcunq; sic expressi.

Forte redimibat priuignus busta nouerca,
Sertis, mores ut uitam, abijisse putans.
Priuignum perimunt hæc heu collapsa, Nouerca
Priuigni exemplo hoc busta cauetis simul.
Simile casum Tarcontis cuiuspiã ab ultrice hostis
statua oppressi, eleganti epigramate depinxit
PET. CRINITVS.

Marmoream effigiem Tarcon cum cerneret hostis
Substitit, & niueam despuit in faciem.
Protinus & gladium stringens quem forte gerebat,
Incipit iniusum sæpe ferire latin.
Sed statua indignos ceu si pernosceret istus,
Paulatim e proprio concidit acta loco.

G 5 Et

102 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Et simul infensum dum prona inclinat in hostem,
Contrivit miserum certa ruina caput.
Sic pietas diuūm scelerate conscia mentis,
Sustinuit partes iudicis & statue.

ΑΔΥΛΟΝ.

Μυθική προγόνοισιν αεί κελόν. οὐδ' φιλοῦσαι
σώζουσιν. Φαίδραρον γυνῆτι, καὶ Ἰππολύτων.

MORVS.

Priuiuo uel amans infortunata nouerca est.
Hippolyto grauis hoc Phædra docere potest.

~~ΠΡΑΙΟΥΝΤΟΣ~~

Priuiuos etiam perdunt in amore nouerca est.
Phædra sit exemplo, castus & Hippolytus.

Παρθένων & Μαιηδόνων.

Μυθική Διδόμων αεί χάλων. οὐδ' ἐν ἔρωτι
ἔπι & Ἰδα πάθω σὺ φρον & Ἰππολύτων.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Ira nouercarum quid non designat amando
Lædens? Hippolyti me docet ista malum.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ,

Δουκιανού.

Ἀρρήτων ἐπιών γλώσση σφρηγίς ἀπικρίστω.
κρίστων κ' μύθων, ἢ κτεάνων θυλακίς.

Nos obiter sic.

Sermoni occulto linguam obijcitate sigillum.
Verbi nam rerum longe custodia præstat.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Αντιπάρου.

Καὶ κροναῖς βαβυλωνίων & Ἰπποδρόμου ἄρμασι τείχεος.
καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῶ Ζηνῆ κατηνυγασάμω,

καί πων

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ. 103

ὅτι πωντ' αἰώρημα, καὶ κελίοιο κηλοσάν,
καὶ μέγαν ἀπὸ πέναν πυραμίδων καί μαζόν.
μνάμοτε Μωσσολοίο παλάριον. ἀλλ' ὅτ' ἐσείδων
ἀρτίμιδι & νεφίων ἀχρηθίοντος δόμον,
εἴνεκα μὲν ἡμικύρωστος ἐπὶ τῷ πύθοντι ἀλφειῶν
ἄλλ' & οὐδ' ἐν πωζίον ἐπαυγασάω.

Ex hoc sumptum est illud

MARTIALIS.

Barbara pyramidū sileat miracula Memphis,
Assyrius iacet nec Babylona labor,
Nec Triuicæ templo molles laudentur honores,
Dissimuleq; deum cornibus ara frequens,
Aère nec uacuo pendentia Mausolea
Laudibus immodicis Cares in astra ferant.
Omnis Cesareo cedit labor amphitheatro.
Vnum pro cunctis fama loquatur opus.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ.

Ἰδαίου Δικωνίδου.

Εἰν ἐνὶ κινδύνους ἐφυγον δύο Μυρτίλ & ὄπλη,
τὸν μὲν ἀριεῦσαι, τὸν δ' ἰδὼν νεφέλῃ &
ἄρξίς ὅτ' ἔδινσε νιῶς ἴσπιν. ἀσπίδα δ' ἔχον.
σθεῖς κυρμύθων ἴδωκα καὶ τρελίμα.

~~ΠΡΑΙΟΥΝΤΟΣ~~

Vnum bina mihi repulsi discrimina telum,
Cum premerer pugna, cumq; necarer aqua.
Cauris enim puppi costam conuulsi: at ipse
Scutum subnectens, sic quoq; tutus eram.

Ἰουλιου Διοκλεους.

Ὅν οἶδ' εἶτε σάχος λέξομαι σε, πῶν ἰδὼν θάλασσαν
ἀνπάρουσι πιστῶν σύμμαχον ὠπλισάμω,

ἔτα

ἔτε δὲ βοῶν ἐμοὶ τῶνδ' ἰσχυρόφθ'. ἢ μ' ἄτ' ἄνθε
 ἄλλυμδύς, χόμισσας νηκτὸν ἐπ' ἠϊόνος.
 ἄρεος ἐν τῶνδ' ἰσχυρὸν χόλον. ἐν δὲ βοκλάσῃ
 νηῖος. οὐ δ' ἄρ' ἦς ὄπλον ἐν ἀμφοτέροις.

Nescio te scuii compellem nomine, cuius
 Robur in extremos transit usq; viros.
 An cymbæ potiùs, qua tum fistebar harena
 Postquam dissilite rupta carina mihi.
 Quod Martem fugi, quod Nerea triste furentem,
 Acceptum refero gratus utrunq; tibi.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ.

Ζηλωτῶν.

Ἐς τὴν πτόν πελάγῃ πισεύετε γομφωτῆροδ',
 ἦς τῶνδ' ἄρ' ἰσχυρὸν ἔλκεν ἔλκεν νότ' ὄ;
 ἄισιον οὐκ ἔσμαι τῶνδ' ἰσχυρόφθ', ἐχθρὸν ἀήταις
 δὲ νηῖον, ἐν χέρω τὰς ἀέρος οὐδ' αὖ τῶνδ'.

Quid pinus à vobis fabri deducor in altum?
 Ausfer me ualidis præcipitiâ in humi.
 Sum uentis exosa, mari quoq; inutilis arbor,
 Fortunam pelagi nunc bene tuta scio.

Τῶν ἀντῶν.

Ἐκλάδω ἰδὴ ἦς ἀνέμω πτόν. ὄς π' ἄτ' ἄνθε
 ἔλλατε νηῖον κλάσῃ πρὸ νηπιλίου.
 Ἀλάστων.

Ἐκλάδω ἀνέμοισι πτόν. τί με τεύχετε νῆα,
 νηπιλίου ἀνέμων χερσὶ νηπιλίου;

MORVS.

Ventis pinus humo sternor, quid mator in undas?

Iam

Iam nunc passa prius quam nato naufragium.

Αδύλων.

Τί τίς με πτόν ἀνέμοισιν ἐλάσσωσι ἢ ἐπ' ἄνθε,
 πτόν δὲ πτόν τεύχερ νῆα βοκλάσῃ;
 ἀντ' ὄσανδ' ἔλκεσας, ὄτ' ἰσχυρὸν ἔλκεν
 ἐν χθονί. πτόν ἀνέμους φέρωμαι ἐν πελάγῃ;

MORVS.

Pinus ego uentis facile superabilis arbor,
 Stulte quid undiuagam me facis ergo ratem?
 An non augurium metuis? quum persequitur me
 In terra, Boream qui fugiam in pelago?

Vt mare perlustrem quid me faber impie adornas?
 Sum pinus, hinc uentis præda futura tamen.

Ten' mouet augurium? Borea uexabar usq;
 Cum starem. Pontus que mala porro dabit?
 Λεωνίδου τὰρ ἐν πτόν.

Ὀληθῆσά περ μ' ἀνέμω, ἔστω ἄλλ' ἀνέμωισι
 ἐν χθονί, τῆ πτόν ἔλκεσας ἐμὴ κερσὶ νηπιλίου.
 ἦν πτόν ἀνέμωισι ἐπ' ἠϊόνος, ἀλλὰ βοκλάσῃ
 πτόν ἐμὴ γῆρας πτόν ἔστω ἀνέμωισι πτόν.

MORVS.

Iam ratis æquoreas oneraria fugerat undas,
 Matrìs at in terre deperit sinibus.

Corripitur flammis, atq; ardens auxiliare
 Quas maris hostiles fugerat, optat aquas.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Αντιπάλου.

Τλάσῃ ἀνέμωισι κερσὶ νηπιλίου ἀνέμωισι
 χερσὶ νηπιλίου κερσὶ νηπιλίου, ἔλκεσας
 ἔλκεσας

Hæc aut, haud spirans utrem, dulcissime Bacche,

Magna Cratinus dolia sed redolens.

Leta coronatus cantabat carmina, frontem

Namq; habet ut Liber tu redimitam hedera.

Ciatur a quibusdam primum huius epigrammatis

distichon paulo diuersius, idq; nomine

Διμήσιον ἀλιχθρανοσώων.

Ὅϊος ἔσθ' ἡμεῖς ἄλλοι φέρει τοῦ χυμοῦ ὄσοιδῶν,

ἢ δὴ πῶς ἂν πῶς ἔσθ' ὄσον ὄσον ἂν τῆνος.

VOLA TERRANVS.

Dulce merum musis equum est in carmine uelox,

Si quis aquam potes nil bene parturies.

LVS CINIVS.

Præbet equum docto uinum gratosq; poetæ,

Frigebit carmen mox ubi potat aquam.

Huic affine est illud

MARTIALIS.

Possum nil ego sobrius, bibenti

Succurrunt mihi quindecim poetæ.

Et hoc

HORATII.

Fœcundi calices quæ nō fecere disertum? Et hoc

PINDARI.

Ὁμοσάλλια δὲ πῶς κρυπτοῦ φωνῶς γίνετ'.

Et

BAP. MANTVANI.

— Fluit melius post pocula sermo.

EIS OPNIIS.

Παλλὰ δὲ.

Ἰπποὶ μᾶλλον σφινῶν γίνεσι, τῶροι δὲ μέλασιν.

Ego sic.

Vespe equus est generis ignauæ, apibus uero taurum.

Hanc

Hanc metamorphosin sic narrat

OVIDIUS.

Nonne uides quæcunq; mora fluidosq; calore

Corpora tabuerint, in parua animalia uerti.

I quoq; delectos mactatos obrue tauros,

(Cognita res usu) de putri uiscere passim

Florigere nascuntur apes, quæ more parentum

Rura colunt, operiq; fauent, in spemq; laborant.

Pressus humo bellator equus crabronis origo est.

Prolixius aut hoc reparandarū apum arti-

ficiū his uerbis docet

VERGILIUS.

Tempus & Arcadij memoranda inuenta magistrī

Pandere, quoq; modo cæsis iam sepe iuuenis

Insyncerus apes tulerit cruor, altius omnem

Expediam, prima repeiens ab origine famam.

Nam quæ Pelei gens est formata Canopi

Accolit effuso stagnantem flumine Nilum

Et circum pictis uehiur sua rura phaselis,

Quaq; pharetræ uicinia Persidis urget,

Et uiridem Aegyptum nigra fecundat arena,

Et diuersa ruens septem discurrit in ora

Vsq; coloratis amnis deuexus ab Indis,

Omnis in hac certam regio iaci arte salutem.

Exiguus primum, atq; ipsos contractus ad usus

Eligitur locus, hunc angustiq; imbrice tecti,

Parietibusq; premunt arcibus, & quattuor addunt

Quattuor a uentis obliqua luce fenestras.

Tum uinulus bina curuans iam cornua fronte

Quæriur, huic geminæ nares, & spiritus oris

H Multa

110 EK TON EISEHTA,
 Multa reluctanti obstruitur, plagisq; perempto
 Tonsa per integram soluuntur viscera pellem.
 Sic positum in clauso linquunt, & rames costis
 Subijciunt fragmenta, ibimon, castasq; uirentes.
 Hoc geritur zephyrii primum impellentibus undas,
 Ante nouis rubeant quam prata coloribus, ante
 Garrula quam tignis nidum suspendat hirundo.
 Interea teneris tepe factus in ossibus humor
 Aestuatur, & uisenda modis animalia miris
 Trunca pedum primo, mox & stridentia pennis
 Miscentur, tenuemq; magis magis aera carpunt,
 Donec ut aestiuis effusus nubibus imber
 Erupere, aut ut neruo pulsante sagitta
 Prima leues incunt si quando prelia Parthi.

EISE PARAMYΘIAN.

Παλαοδῶ.

Προδοτικὸν θανάτου τραυώδης ἐστὶν ἄνθρωπος,
 ὅτε δὲ κερδαίνῃ θνήσκῃ ἀπὸ πλῆθους.
 μὴ εἶναι καλοῦσιν τὸν ἀπὸ πλῆθους βίβου,
 οὐδὲν ἢ θανάτου δεισιπὼν ἐστὶ πάθος.

Expectare necem, res plena doloribus hæc est:
 Qui perijt, tacite gaudeat ille sibi.
 Desine nunc tandem defunctos plangere uita,
 Certus, post cineres nil superesse mali.

EISE PLOUTONTAS.

Αἰνολον.

Μὴ νῆψ, ἀλλὰ πένυς· νῦν γινώσκω, πλούσιός εἰμι
 ὡς μόνον ἐν πόντων οἰκῶν ἐν ἀμφοτέροις
 ἔστι πῦρ καὶ χυμὸς δυνάμεν ὄψιν· οὐδὲν ἔχων.

νῦν

TOY ΠΡΩΤΟΥ. 111

νῦν δ' ὄψιν χυμὸς καὶ δυνάμεν, ὅτι ἔχων.

C. VRS. VELIYS.

Pauper eram iuuenis, natu modo grandis abundo,
 Hei, quia sum ē cunctis solus utroq; miser.

Cum mihi nulla foret poteram feliciter uti:
 Nunc ubi res large superest, usus abest.

LVSCINIYS.

Pauper eram iuuenis quondam, modo diues, utraq;
 Heu uideor nimium iam mihi sorte miser.

Nam fortuna, frui rebus dum rite liceret,
 Nil dedit: at præbet nunc, minus apta seni.

IDEM.

Pauper eram iuuenis quondam, nunc esse beatus
 Coepi, utraq; senex, heu mihi sorte miser.

Namq; uti ut poterā rebus, fortuna negauit,
 Serius ut ueniunt rite frui nequeo.

Παλαοδῶ.

Χρυσὸς πότερ ἡ χαλκῶν, ὁ δὲ νῦν καὶ φροντίζῃ
 καὶ τὸ ἔχων σε φείβῃ, καὶ μὴ ἔχων ὁ δὲ νῦν.

Ego sic.

Paspanium pater æs, fili curæ atq; doloris,
 Qui te habet is metuit, qui caret usq; dolet.

Huc pertinent qui a Seneca cūantur, de
 pecunie tyrannide, uersus

EVRIPIDIS.

Sine me uocari pessimum, ut diues uocer.
 Nemo an bonus, an diues omnes quaerimus.

Non quare & unde, quid habeas, tantum rogant.
 Vbiq; tanti quisq; quantum habuit, fuit.

Quid habere nobis turpe sit, quaerit nihil.

H 2 AN

An diues, omnes querimus: nemo, an bonius,
 Aut diues opto uiuere, aut pauper mori.
 Bene moriur, quisquis moriatur dum lucrum facit.
 Pecunia ingens generis humani bonum.
 Cui non uoluptas matris, aut blandæ potest
 Pare esse proli, non facer meritis parens.
 Tam dulce si quid Veneris in uultu micat.
 Merito illa mores coelium atq; hominum mouet.

Posteriores ex hisce grecos ex Atheneo citat Eras.

Ω χρυσὸς δὲ ξίμας καλλιστον βροτῶν,
 Ως οὔτε μήτηρ ἠδοναὶς ζῶας δ' ἔχῃ,
 οὐ πατὴρ δὲ ἐν δόμοισιν, οὐ φίλῳ ποτὴρ
 δίαισιν οὐ, χ' οἱ σὲ δάμοσιν κεντημένοι,
 εἰ δ' ἢ κούπρις ζῶντων ὄφρα μοις ὄρα,
 οὐ θεοῖμα ἔρωτες μύριον ἀντιῶν ἔχῃν.

Pertinent & illi è Comœdia quapiam.

Τὰρτρίον ἐστὶν ἄμα καὶ ψυχὴ βροτῶν.
 ὅστις δὲ μὴ ἔχῃ ζῶντι κτήσασθαι,
 ὄντος μὴ ζῶντων τεθνηκώς περὶ πατέρι.

ERASMVVS.

Argentum & anima & sanguis est mortalibus.
 Hoc qui caret, nec sibi parauit sedulo,
 Viuos hic inter, mortuus circumambulat.

Λουκιανού.

Πλούσιος ὁ τ' ψυχῆς, πλούσιος μόνος ἐστὶν ἀληθῆς.
 τ' ἄλλος δ' ἔχῃ ἀντιῶν πλείονος τ' οὐ κτεσάνων
 τ' ἄλλος τραυκτικόν, καὶ πλούσιον ἐστὶ δὴ κελον
 κληθῆναι, ὅς χρῆσθαι ζῶας ὁμοίως δύνανται.
 εἰ δὲ πρὶν ἐν ψυχαῖς μετακίνηται, ἄλλον ἐπ' ἄλλω
 σωρήνῃ ἀεὶ πλούσιον ἐπιφύκει.

ὄντος

ὄντος ὁ τ' ἄμα ξίμας καλλιστον βροτῶν
 μοχθῶσθ' ἐτέρων δρεφορῶντων ὅ μάλι.

MORVS.

Diuitias animi solas ego iudico ueras.
 Qui rebus pluris se facit ipse suū,
 Hunc adeo diem, hunc opulentum rite uocamus,
 Magnarum quis sit qui uidet usus opum.
 Calculus at si quem misere numerandus adurit,
 Qui misere semper diuitias cumulet,
 Hic ut apes paruo crebroq; foramine fosso
 Sudat in alueolo, mel alij comedunt.

~~ἡλικία τῶν ἀνθρώπων~~

Nobilis est animi thesaurus, nobilis ille
 Postrema quisquis parte locabit opes.
 Diues erit uere, qui fidos inter amicos
 Largiter effundit parua labore bona.
 Sed genium quisquis defraudat, opesq; tenacem
 Congerit in testam, quo numerare queat,
 Qualis apes, frustra studio complebit auaro
 Vascula, mox fuco diripiente fauos.

Παλλαδά.

Πλουτεῖς, καὶ τὸ βλοπιόν. ἀπὲρ χόμην, μὴ σωπῆ
 πρὸν πλούσιον σύρρε εἰς θρῶν ἐλαχμῶν;
 ἂν πλούσιον συναράς, διαπαντῶν χρονον. οὐ δύνασαι ᾗ
 ζωῆς σωρεῖσαι μίτρα περὶ αὐτῆρας.

~~ἡλικία τῶν ἀνθρώπων~~

Quo tibi diuitiæ: num post quoq; fata sepulchro
 Ingeris? & socias putre cadauer habes?
 Ne tenuis uideare, peris male temporis ingens
 Portio, nam uitæ nil potes adhibere.

Ερώτησις Ομήρου.

Ανδρὸς ἀπ' ἀρχαίων ἐκλήθροβ, ἢ ἔ' ἔχολῶν τῆ
Ego.

Num quid Arcadij cœpisti? dicte amici.

ΑΠΗΡΙΣΙΣ.

Ἰσ' ἔλομῶν, λιπρῶν δ' ἄσ' οὐχ' ἔλομῶν, φεραμῶν δ' ἄσ.
VITVS VVINTZ.

Quod captum est, perijt: sed quæ non cœpimus, adsunt.

Hoc responso audito, hoc distichon fecit

HOMERVS.

Ἰσίων ἢ ποστέρων δ' ἄξιμοις ἐκγεγασατε...

οὐτ' ἔβαθνε κληρών, οὐτ' ἄσσι τοι μῆλα νεμίντων.

VITVS.

Qui uos o pueri tales genuere parentes

Certe non humili peniæ, nec sorte suprema.

Libet hoc loco adscribere Homeri Caminiῶν,

καὶ τὰ Ἑίρωσιώνη.

KAMINOS.

Εἰ μὲν δώσατε μὲν ὄν, ἀέσω ὡ κεραμῶν δ'.

ἀντ' ἄγ' ἀθλωαίν, καὶ ὑπέριχε χεῖρα κερμίνου.

αὐ δὲ κελανθέων κέτυλοι, καὶ ποίντο μοῶν ἱρά.

φρυχθῆναι τε κελῶν, καὶ τιμῆς ὠνον ἀρέων.

πρῶτ' ἄνθ' ἐν ἀγορῇ πωλεύοντα, πρῶτ' ἄνθ' ἄγρῶν.

πρῶτ' ἄνθ' κερμίνου, ἡμῖν δὲ δὴ ὡς σφι νοῦσαι.

ὄν δ' ἀπ' ἀναιδείων πρῶτ' ἄνθ' ἄρῶν τε,

συκκῶν δ' ἡπφτα κερμίνω δὴ κλητῶν.

σύνθ' ἄνθ' ἡμῶν μακρῶν τε, καὶ ἄσβισον, ἡ δὲ γ' ἄβακων.

ὡμῶν δ' ἄνθ' ὅσ' τῶν τε χυνη πρῶτ' ἄνθ' κερμίνου.

κείθι

πᾶσι πυρκαϊδοῦσαν, καὶ δώματα, σὺν δὲ κερμίνου.

πᾶσα κικηθῆναι κεραμῶν μέγα κωμισάντων.

ὡς γὰρ ἔ' ἱππέη βρῦθ, βρῦθ δὲ κερμίνου.

ποίντ' ἔνθ' ἄνθ' κεραμῶν λεπτοῦ τριούσοι.

ἀνθ' ἄνθ' ἡλίου θυγατρὶν τραυφάρμακε Κίρκη,

ἀνθ' ἄνθ' φάρμακε Βάλλε, καὶ κερμίνου δὲ ἀνθ' ἄνθ' ἔργα.

ἀνθ' ἄνθ' καὶ χεῖρων ἀγύτω πρῶτος κερμίνου.

ἢ ἢ ἡρακλείου χεῖρας φύγον, ὅτι τ' ἀπ' ἄλλων.

τύποιον τὰ δ' ἔργα κερμίνου, τύποι δὲ κερμίνου.

ἀνθ' ἄνθ' οἰμῶν ὄνθ' ὄνθ' ἔργα τριούσοι.

ζυθῶν δὲ ὄνθ' ἄνθ' ἄνθ' κερμίνου τέχνην.

ὄ δὲ ἔχ' ὑπερῶν τῶν τούτων πᾶν ἢ πρῶτον τῶν

φλεχθῆναι. ὡς ποίντ' ἄνθ' ἄνθ' οἰμῶν ἔ' ἔ' ἔ'.

VITVS.

Si mihi mercedem dabis figuli, ista canemus.

Huc ades o Pallas dextraq; foueto caminum,

Pulchre ut durecant calices, & mollia cuncta

Siccanturq; probe, & figulis lucra magna reportent

Vendita, perq; forum multa & per compita multa.

Sic illis questus crescat, prudentia nobis.

At si deposito iuuat irridere pudore.

Huc precor ut pestes ueniant quæcunq; per orbem

Grassantur, fundant & in hunc mala cuncta caminum.

Contere tu Pallas flammamq; uasa camini,

Ille licet rapido multum nunc ferueat aestu.

Insuper Omodanum per das qui damna dat arti.

Omnia misceto, fornacem, uasa, domumq;

Ut fragor immensus fiat, figuliq; tremiscant,

Non secus ac malæ crepitu clauduntur equinæ.

Sic subita fornax crepueitq; cadatq; ruina,

Η + Ιη;

Tu prius Alcide clauam fulmenq; Tonanti,

Maeonio uersus abstuleriq; feni,

Quam cyathum excucias Germano. Quattuor ista

Vllius fieri posse negantur ope.

Attamen efficies tu quattuor ista, priusquam

Ausonio pueri. Dicere cuncta pudet.

IDEM.

Cum tria sint passim fieri quae posse negantur,

Quae nemo abstulerit quamlibet ipse ualens:

Robur ab Alcida, fulmen Ioue, carmen Homero,

Pontice quartum addis, pocula Theutonico:

Quattuor his grauius liceat coniungere quintū,

Ausonio pathici. Scis puto quid sequitur.

ΕΙΣ ΣΑΠΦΩ.

Παύτων &.

Εννέα τὰς μούσας φασὶν πνθὲς ὡς ὀλιγώρων.

ὐνὲ δὲ καὶ Σαπφῶ λισβόθεν ἢ Ληγέτη.

AUSONIUS.

Lesbia pierijs Sappho soror addita Musis,

ἐμὲ ἐκτὸν λυρικῶν, ἀονιδῶν Ληγέτη.

MORVS.

Musas esse nouem referunt, sed prorsus aberrant,

Lesbica nam Sappho pieris est decima.

G. LILIVS.

Quam temere dixere nouem quidam esse sorores

Musarum, en Sappho Lesbis adest decima.

HERM. A' NOVA AQUILA CO.

Esse nouem falsò quidam dixere camoenas,

Ipsa etenim Sappho pieris iam decima est.

Ὅσκι μούσαι, καὶ δέκα.

ΚΑΛ-

Καλλιόπη, Θφίλω ἠρωίδος ἔνρον ἀοιδίης.

Καὶ δὲ Κελλιχόρον κινέρις μελιμῶδες μολπῶ.

Εὐτέρπη, Παιγικῆς χοροῦ τρηνιχέας φωνῶ.

Μελτερμῆν, θνητίσι μελτρονα Βοίρ Βίβιν ἠρε.

Ἐρμῆς χόρον χαρίεσας, τέρου τεχνήμονας ἀυλοῦς.

Ἰμνους ἀθανάτων Ερστώ τρλυτερπείας ἔνρε.

τίρτες ὄρχηθμοῖο Πολύμνιος πόνθθθ ἔνρεν.

Ἐρμονίως πόσασσι Πολύμνιος δάκην ἀοιδίαις.

Ὀυρσνίω, τρλον ἔνρε, καὶ οὐρανίων χορὸν ἀσρων.

Κωμικῶν ἔνρε Θάλας Βίον τε, καὶ ἴβιος κεδνός.

De Musis & earum inuentis sic

VERGILIUS.

Clio gesta canens trāsactis tempora reddi.

Melpomene tragico proclamat moesta boati.

Comica lasciuo gaudet sermone Thalia.

Dulciloquis calamos Euterpe statibus urget.

Terpsichore affectus cithari mouet, imperat, auget.

Plectra gerens Erato saltat pede, carmine, uultu.

Carmina Calliope libri heroica mandat.

Vrania poli motus scrutatur & astra.

Signat cuncta manu, loquitur Polymnia gestu.

Mentis Apollineae uis has mouet undiq; Musas.

In medio residens complectitur omnia Phoebus.

FAVSTVS ANDREI.

Nanq; meas uarijs mulcebat cantibus aures

Celestes referens Musa nouena sonos.

Has medias nitida lustrabat lampade Phoebus,

Rectus & ex illo principe coetus erat.

Priscaq; conuoluens & gesta recentia Clio

Rettulit in fastis tempora scripta suis.

Euterpe

Euterpe calamos inflabat laeta sonoros.

Tersyphore cantus associante pares.

Et quae uincta manet tenui comcedia focco,

Prolata est uerbis blanda Thalia tuis.

Stabat Melpomene rubeis induta cothurnis,

Et tragicum mœsta uoce canebat opus.

Nec minus o Erato terram dimensa profundam

Monstrabas spatio quanta sit illa suo.

Ipsaq; rhetoricis facunda Polymnia neruis,

Miscuit Aetæi dulcia mella faui.

Quinetiam assidua rapiti uertigine coeli,

Vrania cum docta notabat iter.

Heroum ingenti carmen reboabat hiatu

Excellentis reliquas Calliopea deas.

At tu Phoebe potens Cyllenia pectine dona

Tangebas longis conspiciende comis.

Αἰσούσων.

Ἡρόδοτος μόνος ἐπιπέσοις. Ἰσθ' δ' ἄρ' ἐχέσῃ

ἀντὶ φιλοφεινῆς βιβλῶν ἰδωκε μέλλω.

~~Ἡρόδοτος μόνος ἐπιπέσοις. Ἰσθ' δ' ἄρ' ἐχέσῃ~~

Herodotus, cum se Musis præberet amicum,

Abstulit à quauis gratificante librum.

Ego sic.

Dona olim Herodoto donarunt singula Muse

Librum unum, extorres cum hospinio exciperet.

Aliiter.

Hospinio Herodotus Musas suscepit, at illæ

Singula pro xenio uolumina docta dedere.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ,

Γερμανικῶν.

Εὐζορ

Εὐζορ ἀρήϊον δέμασθε χθονὸς ἔθρον ἀκρόθε,

χαίρε, καὶ ἀμπνεύων βραδὸν ὑπὲρ παρῖδιθ'.

Ἴλιον οἰκίετ' ἡλθὴν ἤρως, ἀνδραὶς ἐχουσο

ἄνδρ' ἀφωροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρῖφιλοῦς.

μυρμιδόνος δ' ἀπ' ἰλιον. παρήταθ, καὶ λέ' ἀχ' ἡλλῆ

θεασαίλω κείθε πασίον ὑπ' ἀνωσάοις.

MORVS.

Gradiui genus Hector aue, si quid sub humo audis,

R espira, & patriæ nomine cresce tue.

Ilios urbs colitur nunc inclyta, gens colit illam

Quam tu Marte minor, Martis amica tamen.

Myrmidones perire, & dic Hector Achilli,

Esse sub Aeneadis undiq; Thessaliam.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Αἰλιον.

Φοσὶ πηδῆσικαὶς, καὶ ἄν μὲν δόκει ἀνδραὶς ἄνδρον.

ἀλλὰ τῶδ' οὐχ ὅπως φημι προύκει λέγειν.

ἀλλὰ δόκει καὶ ἄνδρ' ἀγροθὸν, καὶ ἀπρόγμονος ἀνδραὶς,

τὸν δ' ἡσυχὸν δαδίου, δάξετ' οὐδ' ἀράων.

MORVS.

Ausis erit mordere malum uel mus, uetus hoc est

Verbum, sed longe res habet illa secus.

Innocuos audet uel mus mordere, nocentem

Tangere non audet terram ipse draco.

~~Ἰννοκῶς ἀνδραὶς ἀνδρον, ἀλλὰ τῶδ' οὐχ ὅπως φημι προύκει λέγειν.~~

Increbuit uulgo, uel murem ledere prauos,

Me tamen hic sermo iudice falsus erit.

Mordeat imò uirum uel mus sine fraude doloq;

Vitabinq; timens anguis & ipse malum.

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ.

Πολλὰ

Παλλαδαῖα.

Τὴν Κίρκην οὐ φημι κερδαῖν εἰρηικῶ Ομηρῶ
 ἄντ' ἀνδρῶν τρεῖν ἢ σόας, ἢ ἄλκιον.

Τὸν αὐτὴ προσίοντα, ἑταίρος δ' ὄσσα πενοῦργῶ.
 Ἄλλοι ἀδύντασ πτωχοτάτου ἐπίφ.

τῶ δ' ἀνδρωπέων ἀπρονλίσοσκα λογιμῶν,
 εἴτ' ἀτὰρ τῶ ἰδίων μηδὲν ἐχοντασ ἐπ.

Ἐπεφω ἐδλον ἐχουσα, διηλυβ ἔρων ἀλογιων.
 ἔμφρων δ' ἄν Ολυσιῶν, πλε νύττα φουφῶν.

ὄυχ Ἑρμού, φύσιωσ δ' ἰδίας ἔμφρονσ λογιμῶν
 εἶχε, γουτίσασ φάρμοσων ἀντίπαλον.

Non, ut Homerus ait, iristi medicamine, lectos
 Hospitio Circe reddidit ipsa sues.

Pauperior sed, quisquis erat, discessit ab illa,
 Nam meretrix quondam perniciofa fuit.

Exutoiq; sua prorsus ratione maritus
 Fornice continuè, non fecit atq; feras.

Et tamen hanc strenue delusam spreuit Vlysses
 Insigni rerum cognitione ualens.

Mercurioq; datam nec fas est credere moly,
 Ille sed ingenio reppulit usq; dolum.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ.

Παλλαδαῖα.

Μηδ' ἄρτι ἰσοῖσ ὁ πένυσ Βροῦσ, οὐδ' ἀπρονλίσοσ.
 κῶσ ἴν Ἄ Λοικῶν, ἄσ νύκυσ ἢν ὁ τοῖσασ.

ἢι δ' ἰ πύχασ μεγάλασ, κῶσ χῆμακτασ πολλὰ λαχόντῶσ,
 ἄντ' ἰ πὲν θανατῶν πῶσιν ἐχουσι βίου.

MORVS.

Nunquam uixisti o pauper, nunquam morieris,

Nempe

Nempe miser, uisus uiuere, mortuus es.

At quibus immensa est fortuna, pecunia multa,

His uitae finem mors aliquando facit.

Parcunt fata uiro, quem rerum pressit egestas,
 Nunquam uixit enim, qui modo uixit inops.

At quibus est res ampla domi, fortunaq; mater,
 Abstrahit hos opibus parca seuera suis.

Αδελφῶν.

Χρήματα κῶσ τῆρνοισ πῆσ γυνητῶ, οὐκ ἀλεγιῶσ.
 μισέτωσ κῶσ ἀλοσ κῶσ χερσῶν ὁ τῆρνοφίλοσ.

Aurum uile mihi est, auro quoq; scorta beantur.

Me, quod scorta fouet, non amet opto, bonum.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ.

Παλλαδαῖα.

Ἡ μεγάλη παιδῶσιν ἐν ἀνδρωπέισι, σιωπῆ.
 μάρτυρα πύχογῶν ἄντ' ὄφον αὐτῶν ἐχῶσ.

ὄσ λαλιῶν ἐδλῶσ, ἐτίρουσ ἐδιδλοσσε σιωπῶν,
 φάρμοσων ἰσυχῶσ ἐγκρατίσ ἐνράιδῶσ.

MORVS.

Rebus in humanis magna est doctrina tacere,

Testis erit sapiens hic mihi Pythagoras.

Nempe loqui doctus, reliquos docet ille tacere,

Magnum hoc ad requiem pharmon inueniens.

Incerii Interpretis.

Non mediocre bonum seruata silentia praebent,

Huius Pythagoras non leuis autor erit,

Qui fari callens, alios reticere docebat,

Inueniens moniis corda quietas suis.

ΕΙΣ

Οὐκ ἔστιν χαρίεσσαν ἐχέει φῶσιν, ἀλλὰ τὸ εἶναι
 φροντισίας ἐκείνων τὰς ἀποστολὰς φωνῶν.
 πλούσιον ἐχέειν ἐθέλω τὸν ἐπαύριον. ἢ δὲ πείρασιν
 θυμὸν ἀεὶ κατέλεγε χρυσομαχίης μελέτη.
 ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρετίονα πρᾶξις διδῶν
 καὶ πειρῶν πλούσιον, καὶ θάλασσαν βίβου.
 ταῦτα σὺ γινώσκων, κραδίης τῶν κλειούτων,
 εἰς μίαν ἐσθράων ἐπιβίβου, τὴν Σοφίαν.

Ni quis ab immodico animum subduxerit omnem

Curiam uita gratia abibi honos.

Quod satis est, cupio, mihi porro displicet auri

Seruis amor, mentem ledere nanq. solet.

Diuiniq. ferè, (nimum peccatur utriusq.)

Pauperies, uita morsq. petenda magis.

Propterea, quocunq. demum fortuna uocari

Consilio prudens res moderare tuas.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

Αδελφον.

Εἰ μὴ νῦν δύνωται χρῆσις τῆς ἀποστολῆς ἁπλῆς,

ἐλπίσιν δὲ ἐρίσας σκῆπτρον ἀνδρονίον.

εἰ χρῆσις τῆς πείρας εἶρε λιγυρώτερος εἶναι,

ἴσα πρῶτον καὶ ἐγὼ Παλλαδίᾳ δύνωμαι.

C. VRS. VELIUS.

Si corydus cantu queat esse propinquus olori,

Aut ulula tecum si philomela sonent,

Cuculus & cupiat uocalior esse cicada,

Tum uel ego uersu par ero Palladio.

Si corydus cygni uocem formare canendo,

Luscimieq. potest reddere pica sonum.

Obstreperam si forte queat superare cicadam

Coccyx, perscribam qualia Palladium.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ.

Αδελφον.

Σωφροσύνη, καὶ ἔρω, καὶ ἔστιν ἑκόντιον ἀλλήλοισιν

ἐλθόντες, ψυχὰς ὠλισσεν ἀμφοτέροι.

Φαίδραον ἰδὼν κτείνον πυρὸς τῆρος Ἰππολύσιον,

Ἰππολύσιον δὲ ἔργον πέφνη σοφροσύνη.

MORVS.

Hi duo detraxere duos, incestum & almus,

Dum contra occurrunt, hinc amor, inde pudor.

Phaedram amor Hippolyti consumpserat ignem, ipsam

Interimiq. sacer proh dolor Hippolytium.

Παλλαδίᾳ.

Νῦν δὲν ἀναίχουσιν ἐν σιβαροῖς ἔχουνα λογισμοῖς,

σωφροσύνη καλοῦσας ἐντερον ἀρχαίον.

εἰ δὲ ἔχω τὸν νόον ἰδικεῖ μῦθον ἐφ' ὅτι γαστρὸς,

πῶς μὴ νῦν ἴσως πῶς ὑπέρτατος ἰδύτω;

Quaquam uentris erat gurgus nimum usq. molestus,

Hunc mihi subieci sobrietate tamen.

Cumq. sit inferior uenter ratione magistra,

Nonne queat facili uincier ille manu.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ.

Αδελφον.

Ἐλπίς, καὶ σὺ Τύχην, μέγα χαίρειτε. τὸν ἀμῶν ἔυρον.

ὄνδρον ἐμὸν χέμιν, παύριτε τὴν μετ' ἐμῆ.

I M O

MORVS.

Iam portum inueni, Spes & Fortuna ualete.
Nil mihi uobiscum est, ludite nunc alios.

G. LILIVS.

Inueni portum, Spes & Fortuna ualete.
Nil mihi uobiscum, ludite nunc alios.

Δουκιανού.

Αγρὸς ἀγαθῶν ἰδίου γενέμεν ἡστέ, νῦν δὲ ἰδρύσσομεν.
ἡστέ πάλιν ἐξ ἑτέρου βίβωμαι εἰς ἕτερον.
ἡστέ δὲ κείνῳ ἔχον με ἡστέ ἄλλῳ, πάλιν δὲ ἄλλῳ
οἴκῳ, εἰμὶ δὲ ἄλλῳ οὐδὲν, ἀλλὰ τύχῃ.

G. LILIVS.

Nuper Achæmenidæ, sed nunc sumus arua Menippi,
Et nunc hunc rursus, nunc alium petimus.
Ille etenim nuper, nunc & nos alter habere
Se putat, at nobis nil nisi usus inest.

MORVS.

Nuper Achæmenidæ fueram, nunc ecce Menippi,
Adq; alium rursus deueniam ex alio.
Me proprium nunc iste putat, propriū ille putabat.
Ast ego nullius sum, nisi soris ager.

G. VR. S. VELIVS.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo,
Mox alium rursus, mox aliumq; sequar.
Viq; suum hic credit, sic me prius ille putauit,
Sed me, Fortune sum, quia nullus habet.

Αγαθίου.

Γρηπείς τις μογείσκειν ἐπὶ ἔχουσι. ἄν δὲ ἐσοδοῦσα
ἐπιτέκονος χούρι, θυμὸν ἐκείνου πρῶτον.
ἡστέ μιν ἔτι σὺνενον. ὃ δὲ ἐκ βιόβιο πεινχρῶ
ἀξία

ἀξία πανθίος ὄγκον ἀγλωρίης.
ἢ δὲ Τύχη γαλώσος, παρὶς αἰῶν. ἡστέ, ἡστέ Κούριον
οὐ τὸ δὲ ὄγκον ἀγλῶν, ἀλλὰ ἐμὸς εἶναι, ἡστέ.

MORVS.

Pisces dum captat piscator, diuinis illum
Nata uidet, nisi flagrat amore uiri.
Deinde uiro nubū. Sic illi ex paupere uita,
Magna superbarum copia uenit opum.
Astū & ridens Fortuna ait, heu Venus haud iam
Mars erat iste tuus, Mars erat iste meus.

A. I. L. F. R.

Mars erat iste meus, Venus inquit, uerba retorques,
Illico fors eadem, Mars erat iste meus.
Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τὸ βίωτός
προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλοσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἴνα δέξῃ,
ὡς ὅτι ἡστέ, μέχρι ὅτι πόντος ἡστέ ἰναι δύνανται.

MORVS.

Non tibi quod faueat, sic te Fortuna leuaui.
Vel de te liqueat, uult sibi quod liceat.

Παλλάδος.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδ' ἐκ τύχῃ, μερόπων ἢ τορκενῶ
εἰς ἰδίους ἀλόγως ἐνύμασι συμμορῆν.
μᾶλλον εἰς ἀδίκους ἔπειθ', μισοὶ ἢ δίκαιους
ὡς ἰδὲ ἀφηνειώθην πᾶν ἄλογον δύνανται.

IO. SLEIDANVS.

Iudicio Fortuna carens mortalibus ægris
Imperat, ac uarie quælibet una regit.
Quin etiam est inimica bonis, ac semper iniquos
Promouet, imperium damnat & ipsa sumt.

I a Παλλας

Παλλαδῶ.

Ποιήνιδ' ἐστὶ πύχνη μερόπων βίη, οὐκ ἔστι δ' ἀλήθεια
 πλοῦτον, καὶ πῶς ποῖος μετ' ἔστι θεμβόδον.
 καὶ τὸ μὲν κατὰ γούνατα, πάλιν σφαιρῶδον ἀείρη.
 Ζῆς δ' ἀπὸ τῆς νεφελῶν, εἰς ἀϊθλῶν κατὰ γῆν.

Incerti Interpretis.

Sola hominum vitam præcepit Fortuna gubernat,
 Inter diuitias pauperiemq; locans.

Quos prius euerit, rursum sublime uoluit.

Quos leuat ad nubes, hos ad auerna trahit.

Ludit in humanis rebus Fortuna, & ab omni
 Parte repentinus nascitur usq; dolor.

Euehit hæc rursum, misere quos presserat ante.

Præcipitatq; solo, quos modo ad astra tulit.

Αδελιον.

Πολλὰ δὲ δαιμόνιον δύνναται, καὶ ἢ πρὸς δόξα.

τῶν μικρῶν ἀνόγη, τῶν μεγάλων κατὰ γῆν.

καὶ τὸ πῶς θρόνον, καὶ τὸν πύθον κατὰ παύσην.

καὶ τῶν πρῶτων χρυσοῦ νόμοις ὅτι παρὲς χη.

οὐ θρόνον, οὐ μαλαχίαν ἀνεμῶν τρεῖς, τὰς δὲ μεγίστας

ἢ δρῶτες, ἢ πλατῶνας, οἷον χαμαι κατὰ γῆν.

Multa potest Fortuna, uel insperata, potentis

Deiicit, ac tenuis subuehit illa uiros.

Illa supercilium tibi protinus auferet, & si

Aurifero madeat flumine tota domus.

Ventis enim malua, limofaq; abstinet ulua,

Sed ueteres ornos exagitare solet.

Fortunæ inconstantiâ optime sic descripsit

VER

VERGILIUS.

Fortuna omnipotens insipientibus,
 Tantum iuris atrox quæ tibi uendicæ,
 Euerrensq; bonos, eligis improbos,
 Nec seruare potes muneribus fidem.

Fortuna inmeritis auget honoribus,

Fortuna innocuos cladibus afficit.

Iustos illa uiros pauperie grauat.

Indignos eadem diuitijs beat.

Hæc aufert iuuenes, & retinet senes,

Iniusto arbitrio tempora diuidens.

Quod dignis adimit, transfert ad impios,

Nec discrimen habet, relictq; iudicæ,

Inconstans, fragilis, perfida, lubrica,

Nec quos clarificat, perpetuo fouet.

Nec quos deseruit, perpetuo premit.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΝ.

Παλλαδῶ.

Αὐτὴ μὲν ἀνθρώπων λαβῆς ὁ πατήρ σε τί πρώην

ἔσφραξεν, πῶς ὁ μέγας φροσύνης.

ἄλλ' ὁ Πλάτων θιτῶνον ὀφθαλμῶν ἐνέφρασον,

ἀθρόονα σε λέγων, καὶ φησὶν οὐράνιον.

ἐκ πηλοῦ γέγονος, τί φρονεῖς μέγας; τὸ μὲν οὐτως

εἶπ' ἄν τις κρομμῶν πλάσματος σεμινοτέρω.

εἰ δὲ λόγον (ἠτεῖς τὸν ἀληθινόν, ἄλλ' ἀχολάστοι

λογητέας γέγονος, καὶ μικροῦς ραυιδῶ).

MORVS.

Hæus homo si memor es, quid te dum gigneret, egit

Tum pater, ex animo iam tumor ille cadet.

At Plato te factum dum somniat, imflat inani,

I 3 Aeter-

Aeternumq; uocat semen & aetherum.

Factus es ecce luto, quid suspicis altis sed istud
Plasmate qui te ornat, nobiliore feret.

Quin si uera uoles audire, libidine foeda
Natus es cœku, guttula & è misera.

C. VRS. VELIYS.

Quid pater egit, homo, cum te iuus ederet olim
Si recolas, tumida mente ferere nimus.

Sed Plato te fastu complet, dum coelius ortum
Somniat, aethereæ stirpis & esse genus.

Nate luto nam quid turgescit sic plasmate dicit
Si quis honestatum nobiliore uelit.

Quin si uera petis, te flagitiosa libido
Seuit, & è spurco uita liquore tua est.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ.

Τὸν αὐτῶ.

Ὁ φθόνος δικτιρμού & Πίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων.
δι. Βοσχεινὸν ἀνδρῶν, λαμπρὸν ἔχουσι βίον.

Ἄλλο λίαν ἀτυχῆτι, οἰκτεροφῶν. ἄλλο πρὸς ἑλπίω
μὴτ' ἀγῶν ὑδραίων, μὴτ' ἐλπίδος ἐγῶ.

Ἐμῶστος ἔ ἀριστον. ἐπεί τὸ μῦθον ἀνδρῶν πέφυκα
μινδύνοῦς ἐπὶ ἀφῆ, ἔχρατα δ' ὕβριν ἔχῃ.

MORYS.

Inuidia est peior miseratio, Pindarus inquit.

Felici inuidiam splendida uita facit.

At nimium miseros, miseramur, Pindarus inquit.

Hei nimium felix, nec miserandus ego.

Sicilicet extremis longe mediocria præstant.

Infima calcantur, summa repente ruunt.

ΕΡΑΣΜΥΣ.

Peior

Peior liuore est miseratio, Pindarus inquit,
Nam sunt felices quos petit inuidia.

Horum nos contra miseret, quorum aspera sors est,
At mihi donari non cupio alterutrum,

Vt nimium felix, uel sim miserabilis ulli,
Nam præstat cunctis rebus adesse modum.

Quandoquidem celsæ uicima pericula foris,
Imaq; deprimimur non toleranda ferēs.

NICO. HAMERVS.

Multo est quàm miseri melior sors inuidiosæ.
Est magis inuisis splendida uita uiræ.

Me ærumnis nimium confectorum miserescit,
At quibus æqua parum sors, nihil inuideo.

Optima sunt semper mediocria, summa periculis
Vexantur crebris, infima conuicijs.

Αδελφον.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κρείσσον, ἔχῃ δὲ πικρῶν ἐν αὐτῷ.
τίμηξ ἔ φθονερῶν ἡμμάταξ κῆξ κροδίλω.

Ego sic.

Pessima res liuor, solamen quoddam habet in se,
Liuido enim exagitat lumina corq; simul.

Αδελφον.

Ὁ φθόνος αὐτῶς ἐαυτῶν ἐοῖς βελέταξ διαμῶξξ. Et ego
Liuidus ipse domat proprio se uindice telo.

Liuiorem graphice sic nobis depinxit

AUREL. AVGVRELLVS.

Ibam forte, salubribus

Quæ lymphis Aponus perfurit, anxius

Quæ tantum liquido ignium

Nais concipiat peiore Marsili

I 4

Acter-

Aeternum sophiae decus,
 Seu uiuo tumeat sulphure, seu nitro,
 Nigrantis ue biuminis
 Interfusa graues aestuet halitus,
 Sive hinc semina deferat
 Vndas Tartarei fontis ad igneas
 Diris peruta fontibus,
 Heu tristis mihi cum belua deuio
 Horrenti subito specu
 Visa est se celerem tollere, cui manus,
 Et frons, & caput, & pedes
 Humani, reliquo corpore squallidus
 Serpens inferitur uagis
 Instratus leuiter tergora pinnulis.
 Huic dextra geminae faces,
 Quarum mox ubi me contigit altera,
 Infesto sibi pectori
 Grassantem subigit saeuus alteram:
 Atq; istis, an, ignibus
 Hic me perpetuis ardeo, uiderim
 Si quando meritis bene,
 Nunquam laeta nisi nobilium malis.
 Hui sic attonito mihi,
 Ambustoq; hominum tunc genus excidit,
 Qui monstro huic penitus dati
 Despectant oculis omnia liuidis,
 Vt iam nil cupiam magis,
 Quam tecum miseris effugere inuidos.
 Sed audiendus est de liuore &

VERGILIUS,

Liouor

Liouor tabificum malis uenenum,
 Intactis uorat ossibus medullas,
 Et totum bibit artibus cruorem,
 Quod quis quis furit, inuidetq; forti,
 (Ut debet) sibi poena semper ipse est,
 Testatur genu graues dolores,
 Suspirat, genu, incutiq; dentes,
 Sudatq; frigidus, intuens quod odit,
 Effundit mala lingua uirus atrum,
 Pallor terribilis genas colorat,
 Infelix macies renudat ossa.
 Non lux, non cibus est suauis illi,
 Non potus iuuat, aut sapor Lyaei.
 Nec si pocula Iuppiter propinet,
 Atq; haec porrigat & ministret Hebe,
 Aut tradat Ganymedes ipse nectar.
 Non somnum capit, aut quiescu unquam,
 Torquet uiscera carnifex cruentus.
 Vaejanos tacitus mouet furores
 Intentans animo faces erynnis.
 Est talis Tityi quod uultur intus,
 Qui semper lacerat, comestq; mentem.
 Viuit pectore sub dolente uulnui,
 Quod Chironia nec manus leuaret,
 Nec Phoebus, soboles ue clara Phoebi.

ΕΙΣ ΦΥΛΑΡΓΥΡΟΥΣ.

Πλάτωνος διὰ Ἀντιπόδου.

Platoni tribuit Laertius.

Χρυσὸν ἄνθρωπος, ὃ μὲν ἔυρεν, ὃ δὲ ὤλεσεν. ὦν ὃ μὲν ἔυρων,
 εἰ-τεν ὃ δὲ οὐχ ἔυρων, ἀνθρώπων ἔσθλασε βρόχον.

I 5 Στοι

Σταπυλλίων Φλάκιον.

Χρυσὸν ἀνὴρ ἐυρῶν, ἔλαπε βρόχον. αὐτὰρ ὃ χρυσὸν
 ἄν λίκου οὐχ ἐυρῶν, ἦψεν ἄν ἐυρε βρόχον.

L A E R. I N T E R P.

Deposuit laqueos, aurum uir naclius, at aurum
 Non naclius, laqueis tristitia colla ligat.

MICHAEL BENTINVS.

Aurum qui reperit laqueum abijcit, alter amisso
 Auro, collo aptat quem reperit laqueum.

AVNSONIVS.

Qui laqueum collo necliebat, reperit aurum,
 Theauri q̄ loco deposuit laqueum.

At qui condiderat, postquam non reperit aurum,
 Aptauit collo quem reperit laqueum.

I D E M.

The sauro inuento, qui limina mortis imbat,
 Lixit ouans laqueum quo periturus erat.

At qui, quod terræ abdiderat non reperit aurum,
 Quem laqueum inuenit nexuit, & perijt.

A L E A N D E R.

Aurum qui reperit, laqueum proiecit, at aurum
 Qui mersit nexit quem reperit laqueum.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ.

Αδύλων.

Ἐπισαυρὸς μέγας ἔς' ἀγαθὸς φίλος ἠλιδδωρε,
 Ἐφ' ἡσθ' τηρῆσαι τῶν ἰδυσσολύων.

~~Ἐπισαυρὸς μέγας ἔς' ἀγαθὸς φίλος ἠλιδδωρε,~~

Si quis amicitiae legum perdoctus, amicum
 Deligat, haud paruum reperit ille bonum.

Αδύλων.

Ἐπίστος εἰμι φίλος, καὶ ἄν φίλον ὡς φίλον οἶδα.

Ἄλλε κακῶς, Διόλου πάντας ἀπέρριφμαι.
 οὐδέ τινα θεοπέτω πρὸς ὑπερρίσιν. οὐς δ' ἄρα τιμῶ,
 βούβου δὲ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγοπῶ.

Ipse ego, qui fidum noui tractare sodalem,
 Ne qua commaculet parte, repello malos.

In speciem nulli palpor, sed quisquis amatur
 Vel semel, ad cineres hic mihi amicus erit.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Ἐμπεδοκλήν.

Ἦδου γὰρ περ' ἐγὼ γινώμιαι καυρὸς τε, κήρυτε,
 θάμνος τ', οἰωνός τε, καὶ δὲ ἄλλος ἔμπυρος ἰχθύς.

B E N T I N V S.

Nam, memini, fueram quondam puer, atq; puella,
 Planta q̄, & ignis piscis, pernix q̄ uolucris.

Εἰς Ἄνάνην.

Sunt autē Empedoclis de seipso uersiculi.

ὦ φίλοι, δι' μέγα ἄστυ καὶ ξανθοῦ ἀκράγατος
 ναίειτ' ἄν' ἀκρο τρηλιος, ἀγαθῶν μελιθήμονδς ἔργων
 χαίρειτ'. ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἀμβροτος, οὐκ ἔπι θνητός,
 πωλεῖμαι μὲ πᾶσι τετιμῆσθ' ὄσσορ' ἔοικε,
 ταινίους τε πῶδ' ἔπιπτος, σέφισιν τε, θαλάσσιους.

Hic uersibus, sequentes neclia Diogenes Laërtius,
 Τῶσιν ἀμ' εὐτ' ἄν ἴνωμαι ὄς' ἀσία τιλεθώντος
 ἀνδρασίην ἠδὲ συναιεῖ σεβίζομαι, δι' δ' ἀμ' ἔρηνη
 μύριοι, δὲ φρέν τε ἔπι πρὸς κέρδ' ὄσσορ' ἔοικε,
 ἢ μὲν μανθονέων κεχημῆχοι, δι' δὲ τι νόσων
 πανθῶν ἐπύθοντο κλύφ' ἐσομῶς βόλῃν.

B E N T I N V S.

Vrbem qui flauit ad ripas Acragantis amici
Incolitis magnam res & curatis honestas
Saluete. Immortalis ego conuersor apud uos
Vt par est, deus, & tali me dignor honore,
Formosis uinctus uittis, respice corallis.
Quis quando egregias ueniam comitatus ad urbes,
Mulieribus maribusq; colar, comitesq; sequentur
Innumeri, ad lucrum quos ardens semina ducit,
Quisq; prophetiam exercent, qui discere morbi
Omnigeni curam cupiunt artesq; salubres.

Αἰρηθίγματος τῶν ἐπὶ ἄθω.

Ἐπὶ ἄθω κίμωνος ἔπος ἔφη, ἄνομος φωνάω.
μέγρον μὲν Κλεόβουλος ὁ λίνδιος ἔπειν ἄριστον.
Χίλων δ' ἐν χρίλῃ λακεδαίμονι, γνήθι σεσαυτόν.
ὃς δὲ κερνίδον ἔνοικε, χόλου κρατέην Περίανδρον.
Πιπταχός, οὐδὲν ἄρα, ὃς ἔλω γένος ἐκ μιτυλήνης.
τέρμα δ' ὄραν βιβόσιο, Σόλων ἑρπείς ἐν αἰθνήναις.
Ἄπλιόνας κερκίους δὲ, Βίας ἀπέφηνε πριμεύς.
ἐπὶ ἄθω φεύγειν δὲ, Θελλῆς μιλῆσι & ἠύδα.

GEORG. HERMONYMVS

Verba loquor septem sapientum, nomen, & urbem.
Cerne Solon uisæ finem, sacris in Athenis.
Inq; caua Chilon temet Lacedæmone nosce.
Optima mensura est, Cleobulus Lindius inquit.
Turba, Bias Priene satus, canū, ampla malorum.
Nil nimis, est genius qui Pittacus ex Mitylene.
Et Periander agens, iræ moderare, Corinthi.
Miletotq; Thales ortus, uadimonia linque.

HERM. A' NOVA AQUILA CO.

Nomina, dicta, urbes, septem canimus sapientum.
(Optima

(Optima mensura est,) Cleobulus Lindius inquit.
Pittacus ast (nequid nimis) effatur Mitylenis.
(Te cognosce ipsum) Lacedæmonis incola Chilon.
Quisq; Corinthius est (iram rege) aia Periander.
Atticus hinc Solon (uisæ, inquit, respice finem.)
(Non spondere) Thales Milesius utile censet.
(Plena malorum cuncta) Bias canū urbe Priene.

Est lib. r'. Epig. quod solū patriā recenseat,

Αντιπρόβου.

Ἐπὶ ἄθω Κλεόβουλος, σὲ μὲν τεκνύσας λίνδιος.
ἀμφὶ δὲ σισυφίας χέρον Περίανδρον ἔχθ.
Πιπταχόν, & μιτυλήνας. Βίαντας δὲ, λίκω πριμῶν.
μίλων δὲ Θελλῆν, ἄνον ἑρπείας λήκας.
& σπάρτα Χίλωνας. Σόλωνας δὲ κερροπίς αἰας.
πάντας ἀριόλου σωφροσύνας φύλακας.

Sapientes ipsos sic recenset

ARCHITHRENIVS.

Cleobolus Lycios, Mitylenen Pittacus auxit
Consilijis, Spartæ Philon illuxit, Athenis
Sol hominum Solon, Periandro summa Corinthi
Paruit, & ualuit Bias famulante Priene.
Hos sibi cum magno gaudet peperisse Thalete
Græcia, quos senior sapientes iactat ætas.

Mundus ne timet, ne cæcus & inuis erret

Hos habeat seruetq; duces, stillabit Vlysssem
Lingua, senex Pilius animi purgabit amurcam.

Εἰς Ἡρόκλητον.

Μὴ ταχὺς Ἡροκλέτις ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βίβλον
ἑσφοσίον, μάλα γὰρ δὴσ Βασίλειος ἀποπύτης.
ἔρφην, κησὶ σκῆθες ἐστὶν ἀλάμπτεβιν, ἢν δὲ σὲ μύσους
εἰσαγγύης.

ἑσχατόν, φανεροῦ λαμπρότερον ἕλιον.

LAERTII INTERP.

Noli Heraclitum rapido percurrere passu,

Est uia difficilis, luce papyrus eget.

In sua si doctus reduxerit atria uates,

Cuncta uidebuntur lucidiora die.

Εἰς Πυθαγόρου.

Ἡνίκα πυθαγόρου τὸ ποδὶ κλάδῃ ἕρατο τροάμιμα,

κῆν ἴφ' ἕτω κλάδῃ ἡγογε Βουθυσίω.

BENTINVS.

Pythagoras quōdam dijs fecit nobile sacrum,

Inuenta est illi liera quod celebre.

Tetrastichon sequens quod hoc distichon in græco epigrammatum codice inseparatim sequitur, diuersum ab ipso est, testeq; Laertio, Xenophanis cuiusdā est elegiographi.

Δὴ τότε μιν συφελίζομενον σκύλακος παριόντα

φασὶν ἐρηπιέσθαι, καὶ τὸ δὲ φάσθαι ἔπος,

παύσαι, μὴ δὲ δόπις, ἐπιφίλου ἀνέρος ἐστὶ

ψυχῆ πᾶν ἔγνω, φθεγγόμενος αἰών.

BENTINVS.

Qui catulum duro miseratus uerbere caesum

Cum, ut fama est, olim præterijisset, ait:

Desine, ne miserum cædas, nam chari amici

Est animus, quod uox indicat ipsa mihi.

Εἰς Φίλοστοργίαν.

Ἀδελφον.

Ἐκ πυρὸς ἰλαχθῶν, Διοράτων μίθων ἡρπασεν ἦρωσ

ἀνέκασ, ὄσιον παιδί, βάρος πατέρα.

ἕλλαγε δ' ἀργείοις μὴ φάνετε, μικρὸν δὲσ ἀρη

κίρδος ὁ γυραλίας, τοῦ δὲ φέροντι, μίγα.

M A.

MARVLLVS.

Cum ferret medios proles Cytheræa per hostes

Impostiti collo languida membra patriæ,

Parcæ, aū, Danaï, leuis est sene gloria rapto,

At non crepto gloria patre leuis.

C. VRS. VELIUS.

Iliaco Aeneas igni per tela, per hostes,

Eripuit, nati pondera sancta, patrem:

Atq; aū hæc Grai, huic parcæ, parua duello

Hic, mihi gestanti præda sed ampla pater,

Venit hic obiter in mentē ioci illius in

Neronē, quē refert Suetonius.

Quis neget Aeneæ magna de stirpe Neronem.

Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem.

Dum tēdē cūharam noster, dum cornua Parthus,

Noster erit pæan, ille Hecatebeletes.

Roma domus fiet, Veios migrate Quirites,

Si non & Veios occupat illa domus.

Extat inter Hutteni epigrammata præcedēti non disse mile, id quod de suo ipsius discrimine, cum in Pataunia olim obsidione ab hoste premeretur, lusit.

HVT TENVS.

Erraram à castris ad clausam Antenoris urbem,

Continuo flamma missilibusq; petor.

Certe equidem fateor timui, nec ut ante mouebam

Inuidiam lingua, sed bona uerba dedi.

Parcæ, qui Pataui muros arcemq; tenetis,

In me uulnifica mittere tela manu.

Parcæ me Veneti ferro disperdere & igni,

Ne de tot pessum millibus unum eam.

Non

Non ea fortuna est, ut nunc ego uiq; manuq;
 Horrida commoti Cæsaris arma sequar.
 Huc me sola trahit uestri admiratio regni,
 Noscere nos cupio, perdere non cupio.
 Ut uideam ueni, non ueni euertere bello,
 Altini sedes, Euganeasq; domos.
 Alter ab arctoa uobis furor imminat alpe,
 Germanum peditem ducis Iberus eques.
 Has ruine in uires. Nam quæ tum gloria parta est,
 Si de tot pessum millibus unus eam?
 Nulle hostem mouere preces. mihi terga relapso
 Heu quam difficili consulere fuga.
 Ut cæso me nullus honor fuit, haud ita uobis
 Pulchrum est me claudos eripuisse pedes
 Dicebam. & fessum media inter millia cursu
 Tutus in effosso delitui tumulo.

Commonofaciū me & Altini sedes, atq; ipsa Antenou
 ris urbs, M A R C I Huttenici, quem quia festiuus est μι
 μνησις τε τῆς Ομήρου βασιλοχομομοχίας, adscribā.

M A R C V S H V T T E N I.

Ruperat Adriaci stagnantia claustra profundi
 Βασιλοχοχομομοχίας & ὑψώσεως ὠχρόν ἄλμας ὑδατων λευκά.
 Improuissum orbi monstrum illud, ἄγνον ὕραμοιο.
 Nec soliti generis, uel qualē sæpe uidemus
 σπιρτύσκα κῆ γῆν κῆ εἶψ' ὑδασι σώμα κελύβω.
 Vastum corpus erat, quædamq; in corpore uires,
 Et non contemnenda animi uis. infima temnens,
 Alta petens, longeq; sua se à sorte mouebat.
 Audebatq; loquens ingentia, γολλὰ δ' ἐβόα.
 Vicinosisq; ad se populos regesq; uocabat,

Magna

Magna locutura, & graue de communibus actis
 Consultura uiris: rana os, humerosq; pedesq;
 Omnia rana, sed Euganei regina profundi,
 Quæ ticulum adseruit, iam non contenta paludes,
 Et luteas habitare casas coenunq; relictum.
 Aptum humeris, aptum cervici immane leonia
 Induerat tergus, uillosq; aptarat & unguis.
 Tum Venetos inter populos, Athesina fluenta,
 Altiniq; arces iuxta, atq; Antenoris urbem
 Sedē, & induta uoluit leo pelle uideri.
 In medioq; uirum, quanq; eis φόνον οὐδ' ἄν δ' ὁμοίων,
 Ἀνθρώπων τε, θεῶν τε, κῆ οὐρανόιοις πετανοῖς,
 Aut illi foret, aut se dissimulare quid esset,
 Ipsa satis posset, tamen hæc aggressa loquendo est:
 Καὶ ἔρον φάλο μῦθον ἄπρ' ἑμῶσος δ' ἀγρόπευ.
 Res Itali uestrae, uestra & fortuna cogit,
 Cum possem Adriacas moderari tutus undas,
 Regnis usa meis, animum ad maiora referre.
 Nanq; ut bellorum transmissa ex alpe procellas
 Teutona terra diu ferali effuderit ira,
 Iu uos arma mouens, nostras accessit ad aures:
 Viget at ingenio, & rebus cōmunibus æquum,
 Indolui factio, remq; indignata, peregi
 Mecum ægras noctes, gemunq; urgebar anhelō,
 Cum uacuae curis, placidoq; sopore quietæ
 Sors Romana mihi, fugiens à sede Quirini
 Tarpeias arces, miserando squalida luctu,
 Ederet has uoces: Tu nunc tranquilla superbos
 Imperio Venetos premis, & tuto æquore regnas,
 Romani securā mali, securā cadentis

K Italie.

Italiae, diuesq; tuae gratare quieti.
 Non equidè immerito. At si quid noua gloria tangit,
 Ociatq; ob solidam potes interrumpere laudem,
 Ut facias, modum est. Ego te caput orbe subactio
 Efficiam rerum, Per me Europea subibunt
 Regna tibi, facientq; Asiae tua iussa tyranni,
 Poenorumq; urbes, Afrig; à sole perusti.
 His ego reliquias Troum, Phrygiosq; penates,
 Aeneadasq; deos, maiestatemq; sepulchra
 Adijcio Romae, Vestamq; ex urbe potentem,
 Imperij excubias, uigilemq; huc transferro flammam
 Tantum hortare utros, Libertatemq; ruenti
 Fortiter Italiae refer, & moto adfere bello.
 Regnatum Latio satis est, honor immutari
 Te penes Imperij est. Ea fata simillima uento
 Et leuib; boreis, in mollem euaniuit auram.
 Me sopor, & dormitrix curarum diua reliquit.
 At superum monium, tantiq; oracula fati,
 Oenoitij ciues non est contemnere iutum.
 Εἰμι δ' ἐγὼ φρονιγενεστος, ὄρεϊ λίμνω
 Τρωάμει, βασιλέων ἡγεμόνῳ ἡματα πάντα.
 Καί με ποτιῆρ Πηλεὺς πατρὸς γένεσσι, Ἐδρωμεδούσῳ
 Μιχθέρι ἐν φιλότιπῃ, πατρὸς ὄχθοις ἠριδανούσῳ,
 Σικπύσῳ γεν βασιλῆος, καὶ ἐν πρῆμοισι μοχνητῶν.
 Οὐδέ τι τ' ἐκ γράμμοιο κακῶν ἀπέφυγον ἀντίω.
 Ἀλλ' εὐθύς τ' ἰμῶλον ἰδὼν προμοχλοισιν ἐμίχθῶ.
 Οὐδέ τι δὲ ἀνθρωπῶν, καὶ περὶ μέγα σώμασιν φοροῦνται.
 Ἀλλὰ δῖω μόλασιν πάντα τὰ δειδύκε πόσαν ἐπ' αἰών,
 Brigiae in fractos animos, lassataq; corda,
 Inq; uicem audentes fessis succurrere reb;.
 Quos-

Quos-

Quos unaq; in populos emittit me duce bellum.
 At grandi eloquio, & uerbis acuenibus iras,
 Nemo fortis eget. Postq; est ea fata, silentis
 Obstupuerè animi, digna admiratio factis
 Iussit inaudia populos nouitate pauere.
 Consiestim adcurrunt Veneti, regemq; salutant:
 Quos; aliquid posset quas sit accedere fame,
 Dant alas, Marcumq; uocant. Illa accipit omen,
 Acceptoq; animis pro conditione superbū,
 Et Venetis ranis, & adhuc stipata nauorum
 Accessu procerum, tunc regna inuasi, & urbēs,
 Per domusq; duces, regesq; eiecū, opesq;
 Condidit immodicas, toto stupor unus in orbe
 Διμνήσθητι πλῆθυσμος erat. Timuere tyranni,
 Et uictas tribuere manu, regna omnia Marco
 Territa sunt Veneto. Sola huic Germania monstro
 Indignum duxit famulum summūtere collū.
 Illa Tridentinos tamen est inuadere montes,
 Herciniumq; nemus, qua parte obnubilat Istrum,
 Ausa, sub hac specie, simulatq; ore leonis,
 Per fas, perq; nefas, recta & praua omnia miscens,
 Extollensq; malos, meritosq; in tartara mergens,
 Quos potuit, quorumq; fides sibi credita. Sontes
 Haec eadem sibi coniūxit: socijsq; sub omnes
 Vsa est euentus. Tum quos non uincere bello
 Aut uirtute sua potuit, miscente ueneno
 Cunctantes uicit: sacra omnia, & omnia iura
 Polluit egrediens, Vis atq; in iuria belli
 Omnis causa fuit. Pacem bellumq; perinde
 Duxit amare fidem, & iuratum nescia pactum,
 κ α Armata

Armata insidijs semper. Quæ cum arte parasset,
 Πολλὰ μάστιγ' ἐν λήμνῃ κ' ἰδίῃ χ' ὄντι, θούραστ' ἰδέσθαι,
 Conata est leuibz cœlum contingere pennis.
 Cum quidam euentu gaudentem, & nomine Marcia,
 Fertur premonuisse feram: Ne rana superbi,
 Ne u caput hoc, istos ue oculos sublimius effer,
 Quam tua fors permittit: ἔχθ' θεὸς ἔαδ' ἰκόν' ὀμμοῖα
 Ποινὴν οὐ τίσθαι. Ne cœlum insurgere contra
 More giganteo, maior'q; uiribus aude.
 Οὐ λίσσθαι τὴν θεοῦ φουρήσασθαι τὰν τὸν ἤμισσας.
 Spreuit eos monitus: nec adhuc temeraria coepto
 Abstinit uicino. κ' αὐτοῦ αὐτὸς κήρα μὲλαιναίν.
 Tum uero iratus, postquam tot uiderat annos
 Crimina ranarum, & Venetæ incrementa paludis
 Iuppiter, hac aquilam, qua despicit omnia ab arce
 Demittit, raniq; super non mollia iussa
 Imperat, ut ficto sacra deroget omnia Marco,
 Et doceat non esse deum: raptiq; ferocem
 Exuat, & spolijs, palantesq; æquore ranas
 Arceat Adriaco, pelagoq; remergat auito.
 Huic dicto concessit, ἐπεὶ μέγας δὲ δένει' ἦεν,
 Et rostrum, & laceros acuēs Iouis armiger unguis,
 Στεῖλ' ἢ προθύσθαι Βοιωτῶν γένει' ἄσχημιάων.
 Viq; in uindictam disparsum colligat hostem,
 Fertur ab alpino, ἐνωξίην Βοιωτῶν Βλεμιοσίνων,
 In Venetos speculata iugo. Quo uix bene uiso,
 Rana fugax, ὄχθησι Βοιωτῶν ἐπιτοσὶ φεύγων,
 Abiiciens sceptrum, & torui simulacrâ leonis,
 Regnorumq; omnes curas, ueniamq; precando,
 Adflexa est aquilæ genibus, quam cum illa negaret,
 ΑΧΡΥΣΟΣ

ΑΧΡΥΣΟΣ μετόνοισαν ἐμὲ φέρεσθαι πολλὰ διοκρῶν,
 Diffidensq; sibi, auxilioq; exuta suorum,
 Δέσφ' δ' ἐπὶ σὸν ἀσπίδα, φέρεσθαι κρυόεσθαι δένειον κη,
 Extremum turbata, μέρον δ' οὐκ ἴν' ὑποκλίεσθαι.

Αρχίου.

Αἴων ἄλλως, νύχους τὴν διπλάσιον οὐ χειρῶν,
 Μυθῶν γροσπῆ πυκνῶν νεοσφοφῶν.
 ἔλπι δ' ὀρθαλίχων πῆλ' οὐ σὸ πῆλ' δε φολῶσθαι
 κολχίδαι, μὲν δ' ἰδίῶν φῶσθαι κῆλ' τεκῶσθαι.

MARVLVS.

Quid uaga tot terras urbesq; emensa uolucris,
 Colchidos in sacro nidificas gremio?
 Pignorbuzq; tuis credis malefana fidelem.
 Ipsa suos parturiente matris utero
 Ni foetus exosa tuos Pandione nata,
 Phasfaca queris perdere seunna.
 Ab hoc argumento alienum non est,
 quod libro d' habetur.

Φιλίππου.

Κολχίδαι πῶν ἰδίῃ ποιῶν ἀλάστοροι βασιλεῖ χειρῶν
 πῶσ' ἔτλην τεκῶν μάταιον ἔχθ' ἰδίῶν,
 ἦς ἐπ' κρυόεσθαι ὑφαίμοις ἐπὶ σὸν ἀσπίδα φόνιον πῆρ,
 κῆσ' ἄλλως γένων ἀφροδῶσθαι ἀλάστοροι,
 ἔρπ' Βρεχῆσθαι ἢ σιδυροσθαι ἔφ' ἄμισσας. φῶν' ἔπ' ἀνὸν
 μητῶσθαι, κῆν' κηρῶσθαι κηνοσθαι ἔπ'.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ.

Λουκιανοῦ.

ἢ Βροδύρου Βουλή, μέγ' ἀμείνων. ἢ ἢ ταχῆσθαι,
 κῆν' ἐφ' ἡμερῶσθαι πῶν μετόνοισαν ἔχθ'.

146 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Sū mora consilijs. Nam si moderamine tractes,
Profunt, ut stulte præcipua nocent.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΑΣ.

Μιμνήσκου.

Τὰς σὺν τῷ φρένοι τίρπε Δουσαγγέων Δι. πλιτῶν.
ἄλλ' ὅτι σὺ κελκῶς, ἄλλοι ἄμφορον ἔρεθ.

MORVS.

Tu te ipsum oblectes, & vulgi uerba loquacis
Sperne, bene hic de te dicit, & ille male.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ.

Πλάτων' ὅ.

Διδὼν πόιντα φέρει. Δολιχὸς χρόνος ὄσ' ἂν ἀμείβεθ',
ὄντα μοι, κ' ἐμφροῦν, κ' φροσιν, ὄσ' ἂν τύχῃ.

~~.....~~

Omnia fert ætas, mutant quoq; secula nomē,
Et genij, & formam, diuiciasq; simul.

Αδελφον.

Τὴν ἄρα ἀπ' ἄλλου. Πρὸς μὲν ἴσ' ἂν πόιντα
ἔν θέρει, ὅζ' ἐρίφου βυχὸν ἔθνη βόλον.

~~.....~~

Æstas una potest hoc edum mutare tenellum
Hircus ut existat. Gaudia carpe puer.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ.

Αδελφον.

Ἐξ ὥρας μόχθοις ἰχθυήσασθαι. ἄι δ' ἐμ' ἀντάς,
Γροίμ' ἄσσι δ' ἀφ' ἡμῶν, ἴθι λέγουσι βροχίαι.

VOLATERRANVS.

Sex horæ tantum rebus tribuuntur agendis,
Vinciq; post illas, lætera Zeta monet.

Σχολιον. ....

Εὐθ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ. 147

Φησὶ, ἀεὶ μέχρι τῆς αἰτίας ὥρας τῶν ἡμέρας ἐργάζεσθαι. καὶ τὴν
πρωτὴν ἐπ' ἄριστον ἐργάζεσθαι. τῶν δὲ φησὶ διηλοῦν καὶ τὴν ὥρα
λόγιον. τὰ δ' ἐμὲτὰ πᾶσι κέλευσιν συμβαίνει. ἄν τις γὰρ τῶν ἐβδόμῃ
μηνος, καὶ Ζ, καὶ τῶν ὀγδόων καὶ Η, καὶ τῶν ἑννέα μηνος καὶ Θ, καὶ τῶν
δέκα μηνος καὶ Ι, καὶ συλλαβῶν συναπτόμενων, ΖΗΘΙ Δι
ἀποσιν ἀναορνύσκειν, ἄν τις προβέβηται φάρι, ἴνα ἴσῃ
ἔχου.

Huc alluffe uidetur hoc epigrammate

MARTIALIS.

Prima salutantes atq; altera deinet hora,

Exercet raucos tertia causticacos.

In quintam uarios extendit Roma labores.

Sexta quæta lassis, septima finis erit.

Sufficit in nonam nudidi octaua palestris.

Imperat extructos frangere nona thoyos.

Hora libellorum decima est Eupheme meorum,

Temperat ambrosias cum tua cura dapes,

Et bonus ætherio laxatur neclare Casar,

Ingentiq; tenet pocula parca manu.

Tunc admittit iocos. gressu timet ire licenti

Ad matutinum nostra Thalia Iouem.

FINIS EORVM QVAE EX

PRIMO LIBRO.

Κ 4

CAPITA ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

τιμήμασι, non omnia quidem, sed ea,
ex quibus desumpta sunt, quae
huc congeessimus, epi-
grammata.

ΕΙΣ

Αγωνισίας	Pag. 149	Λεπιδούς.	
Αδύνατον		Μακρούς.	173
Ανοήτους.	150	Μεθίους.	
Ασρολόγους.		Μιλιαίριον.	174
Εραχτείς.	153	Νομικούς.	
Γραΐας.	154	Οκνηρούς.	175
Εραμματικούς.	156	Ορχισούς.	
Γυναικούς.	157	Ποιητάς.	177
Δυσδιείς.		Πολυτεχνείς.	179
Δυσδιείς	160	Πονηρούς.	180
Δολίους.	161	Πορδίω.	
Δούλους.		Παρορισούς.	181
Ζωγράφους.	162	Ρήθρας.	182
Ιαβούς.	164	Συμμετρικαίσι μαστά.	185
Κιθαρωδούς.	168	Τολμηρούς.	198
Χαλίπας.	169	Φυδιωλεύς.	199
Κουριάς.		Φιλοσόφους.	202
Χωφούς.		Χωλούς.	204
Αεμάρζονς.	170		

ΕΙΣ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Δουκίλλιον.

ΕΙΧΟΙΣ ΤΟΥ ΣΩΘΕΝΤΟΣ ἰδιωτάτος εἰς τὰ παρῆδα
ἔγνω τῶ μέρω ἀργὸς ἰδὼν ὁ κύνων.
Ἄλλὰ σὺ πικτεύσας Στρατῶν ἰδιωτάτος εἶ-
οὐ κύνων ἀγνώστος, τῆ ἢ πρᾶξ γέγονας. (ρατ,
ἦν ἰδὼν αὐτὸ πρόσωτον ἰδὲν ὅς ἔσθῃρος σεαυτῶ,
οὐ κείμι Στρατῶν ἄνδρς ἐρεῖς ὀμβόας.

MORVS.

Dux Ithacae, patria ius denos abfuit annos,
Quum redijt, celeri cognitus usq. cani est.
Te pugil o Stratophon, certantem quatuor horas,
Et canis & populus didicere simul.
Quin etiam speculum de te si consulis ipse,
Iuratus Stratophon, te Stratophonta neges,
C. VRS. VELIVS.

Iam Laertidae bis post duo Iustra reuerfi
In patriam segnis nouerat ora canis.
At tu luctatus Stratophon uix quatuor horis,
Non canibus, sed ne nosceris a populo.
Si tamē ipse tuos speculo uis cernere uulius,
Iuratus dices, non ego sum Stratophon.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ.

Δουκίλλιον.

Εἰς τί μέτρω νιπῆς ἄμας ἰνδύκων; Ἰσθεο τέκνους.
οὐ δύνασσαι ἀνεφελῶ νύκτα κρηθλιασσαι.

~~Ac~~
Aethiopen quid stulte lauas? Nam splendida nunq̄
Nox fuerit, lumen sole negante suum.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ.

Εσβείσθ' ἄν λύχνον μύρος, ἡ-
λλῶν ὅτ' ἄλλῶν
δοκνέωσθε, λέξαι, οὐκ ἔπ' ἐμὲ βλέπετε.

MORVS.

Quem mordent pulices extinguunt morio lychnon.
Non me, inquit, cernent amplius hi pulices.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟ-

ΛΟΓΟΥΣ.

Δουκίλλου.

Τὸ παρ' ἡμῶν ἄστρολογὸν δι' ἄστρολογὸν μακροβίωτον
πάντ' ἔμακτευσσένθ' ἕως ἄρ' ἑνὸς σωματός.
ἄλλ' Ἑρμοκλείδης, οὐδ' ἄν μόνος ἔπεπρόμοιρον,
εἶπε δ' ἔτ' αὐτὸν ἔσω κενὸν ἐκ σπόμελου.

MORVS.

Sæpe patri frater quod debuit esse superstes,
Hoc ut lut uno omnes astrologi ore canunt.

Ast Hermoclidæ obituum præ patre solus
Dixit, sed dixit postquam obisse uidet.

Vivalem fore dixerunt bis terq; rogati
Astrologi fratrem sollicitante patre.

Vnius at Hermoclidæ annos numerauerat illi
Paucos, cum rapuit mors properata uirum.
Τὸν αὐτῶ.

Πρὸς τὸν μόντιν ἄλυμτρον ὄνησιμος ἦλθεν ὁ πύκτις,
εἰ μέλλ' ἔτι βουλόμηνος προμαχέειν.
ἡγεῖνος νοίφουσιν, ἕαν ἦδ' ἡγετακίους.
ἄν δ' ἔτι πυκτῶν ἑρωθεῖται Κερνθ'.

MORVS.

Nescimus ecce pugil uatem consulat Olympum,

Atq;

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

An uentura sibi sera senectia foret.
Fors rude donatus uiues aut ille, minatur
Certanti gelidus sed tibi falce deum.

Δουκίλλου.

Πρὸς τὸν μόντιν ἄλυμτρον, ὄνησιμος ἦλθ' ὁ ποσειδῶν,
ἡγεῖ πένταβλος ἕλας, ἡ σάδηνος Μιχαήλ,
ἡ μέλλ' νικῶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντ' ἔ
γνώσκει. ἡγεῖνος τῶν ἑρῶν ἐπιδῶν.
πέντ' ἔφην νικῶν, μόνον μὴ πῶς σε παρήλυθι,
ἡγεῖ σὲ κητακρίτην, σὲ τῶν ποικίλων.

ΑΥΘΟΡΤΥΝΤΕ

Doctus Hylas cestu, Phegeum catus arte palestre,
Clarus Olympiacis ast Lycus in stadijs,

An possent omnes uenturo uincere agone,
Hammonem Libya consuluere deum.

Sed deus ut sapiens, dabitur uictoria uobis
Indubitata quidem, si caueatis, aut,

Ne quis Hylam cestu, ne quis certamine luctæ
Phegea, ne cursu te Lyce prætereat.

Παλλὰδῶ.

Εἰπέ τῶν σὺ μείεις ἡρόμον, ἡγεῖ πείρατα γαίης,
ἔδ' ὀλίγος γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον,
σωτὸν ἀρίθμητον πρότερον, ἡ γυνῆ σικκῶν,
ἡγεῖ τ' ἀριθμήτης γαίαν ἀπ' ἡρεσίῳ.

ἡ δ' ὀλίγον πηλὸν τὸ σῶμα ἔσθ' οὐ κητακρίμωτ',
πῶς δύνασσαι γνῶσκει τῶν ἀμείνων τὰ μέρη;

LVSCINIVS.

Vnde age tu coelum metiris, et ultima terræ?
Quum tenue et tenui sit tibi corpus humo.

Te metire prius moneo, et te nosse labora,

Atq;

Atq; sati hinc orbis discere perge modum,
At mensura luti tenuis quum te fugiat, qui
Nosse rei innumeræ tu poteris numerumq;

C. VRS. VELIVS.

Fare age qui coelum metiris, & ultima terræ,
Cum tibi de modica sit breue corpus humo,
Te prius explores, & nosce: hinc plurima uastæ
Sunt loca telluris dinumeranda tibi.

Corporis at si non glebam metire pusilli,
Qui potes innumeræ nosse rei numerumq;

Te modica finxit prudens tellure Prometheus,
Et uarie terram diuidis ipse tamen?
Disce tui primum mensuram corporis, & mox
Huc refer ingenium, si placet, usq; tuum.
Nam tua ni certo perspexeris omnia, rerum
Innumeram faciem dinumerare nequis.
Huc perimet iocus de Thalete, quæ sic expressit

IO. SILBERBORNER.

Ardua forte Thales coeli dum sydera lustrat,
In foueam gressu præcipitante ruit.
Hunc aniu ut quædam delapsum rustica uidit,
Quæ uitreo liquidas fonte petebat aquas,
Sic super illudens cum peruenisset ad ipsum,
Alloquitur quatiens uoce tremente caput:
Astra quid inspectas coeli sublimia stulte,
Nec tibi quæ prosint inferiora uides.
Dumq; futura alijs studes prædicere fata,
Cernere quæ iaceant non potes ante pedes.
Eum in tetraſtichis iambicis, sic refert

F A:

ΓΑΒΡΙΑ Σ.

Ἄστροις πῶς ἴσκησάν τις ἀστεροσκοπῆς,
πῶς ἴσκησάν τις ἀστεροσκοπῆς,
πῶς ἴσκησάν τις ἀστεροσκοπῆς, πῶς ἴσκησάν τις
ὁδοιπόρος εἶνόντι, ταύτ' ἔφη λέγων,
νοῦν θεῖς ἄνω, βέλτιστε πῶς γῆν οὐ βλάπτει.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀντιπρόστις ἢ δὴ τῶν σφοδρικῶν μάλλον ἀρούρα,
ἢ ἄλλῃ πῶς δὲ ἰδύσθαι οὐκ ἐνδὸς γίνεσθαι.
Ἰσοῦν ἢ ἔφη ἄλλῃ ἐν κριδὶ γυμνῆς
ἢ διδύμοις, ἢ εἰς ἰχθύσιν ἀμοφίτοις.
ἔνρητ' ἂν σαφῶς ἐν εἰς ἰσοῦν καὶ ἄλλῃ,
καὶ μὴ πῶς, μάλα καὶ τ' ἐστὶν, ὁ φάραξ

Anticrates, docto quamuis præstaret Arato,
Ignarus quonam sydere natus erat:
Num Gemini fuerint, Aries, num Piscis uterq;
Qua primum coepit uiuere luce puer.
Hæc tria tam nato regnabât sydera, Mollis
Nanq; fututor erat, stultum, edaxq; simul.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ.

Ιουλιανού.

Ἀσφαλις οἰκιστὴν ἐν ἀσπεί, μὴ σὲ κολάσει
ἕμοσι πνευμαίων ἠδολογῶν γέροντ'.
MORVS.
Grus ne te rapiat pygæo sanguine gaudēs,
Si sapias, mænia tutus in urbe mane.
LVSCINIUS.
Ne te conficiat pygæo sanguine gaudens
Grus, habitans urbes tutior esse potes.

C. VRS. VELIVS.

Tutius

Tutus in urbe mane, ne te grus bellica rostro,
Pygmeo gaudens sanguine, confodiat.

Ne grus pygmaei uictor te sanguine foedet,
Sis tibi in urbe domus, qua bene tutus ages.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὰς ῥίνας ὡ νύκλας, πῆς βάλῃν σε λέγονσιν,
ὅς οὐ μιλαινοτάτος ἔξ ἀγορᾶς ἐπίω.

MORVS.

Tinguis capillos foemina. at qui scis rogas?
Nigri fuere quum referres e foro.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰς ῥιλιάς βάλῃσθα Θεμιστοῦν Ἰκέρωνος,
γίγνετξ ἔξαπίνης, οὐ νέας, ἀλλὰ ῥίαι.

Ego.

Canos imixisset postquam ipsa Themistonoë, mox
Nō iuuenis facta est, facta sed ipsa Rhea est.

Λεωνίδου.

Γρῦν ἐγχε Φιλίνος ὄτ' ἦν νέη. ἴνιχε πρὸς βυρ,
δωδελέπν. παφίη δ' ἔροτ' οὐδ' ἄποτε.

καὶ δ' ἄποις δὲ μὲν ὄτε σσείρων ὄς ἀκέρπια.
νῦν δ' ἐτέροισ γήμας. ἀμφοτέρων σείρετξ.

ALCIATVS.

Nupfit anus iuueni, uetulo tibi iuncte puella est:
O nimum ex omni tempore, septa Venus.

Aut alijs ducis, sterili uel conseris agro,

Coniuge nec frueris, nec frueris sobole.

C. VRS. VELIVS.

Duxit anum iuuenis, bis sex modo nata Philinns

Annos

Annos iuncta seni est, commoda neutra a Venna.
Orbit enim, sterilem tuac semina iecit in agrum,
Nunc alijs ducta coniuge, ulrisq; caret.

Λουκιλλίου.

Αὐεῖσαι σε λέγουσι πάλιν χρόνον ἡλιόδωρα,
γραῖαν ἐπὶ τῷ ἐγχεῖν μὴ κοταλισθῆναι.
πάλιν ἐγχεσε τὴν ὄτρειν χερσιν. ὡς ὁ παλαιὸς
ἐλπίσει πελάς ἐ-φοιδῆσαι νόσοισι.

ALCIATVS.

Tempore te dicunt multo Heliodore lauari
Centum natam annos et neq; adhuc uictam,
Cur facis id noui, num quod iuuenescere credis
Elixata? senex fecerat ut Pelias.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν κεφαλῶν βάλῃσθα, ὅτι γήρας οὐχ ἔτε βάλῃσθα,
οὐδὲ παρῶν ῥυτίδας ἐκτανύσθαι.

μὴ βίον τὸ πρόσωπον ἀπὸν φέμει κατὰ πλάτῃ
ὡς τε προσώπειον, καὶ τὸ πρόσωπον ἐχέει.
οὐδὲν ἔπλεον ἐστ. τί μαίνεσαι; οὐχ ἔτε φέμει.
καὶ φέμει, τὸν ἐπὶ τῷ ἐγχε βάλῃσθα ἐλπίσθαι.

MORVS.

Sæpe caput tingui, nunquam iunctura senectam,
Aut tonsura genis que tibi ruga tuis.

Desine iam faciem stibio perfundere totam,
Ne persona tibi hæc sit modo, non facies.

Quum nihil assequeris fucō stibioq;, quid amens
Vis tibi? nunq; Hecuben hæc facient, Helenenq;

C. VRS. VELIVS.

Inscis ora, dies nunquam iunctura seniles,
Nunquam rugosas expliciura genas.

Desine

Desine iam stibio faciem depingere totam,
 Ne laruam, haud faciem quis putet esse tuam.
 Nil reliquū, quæ est hæc dementia: nam neq; fucus,
 Nec cerussa Helenen fecerit ex Hecuba.

Tu licet unguento caput illinis, haud tamen unq̄
 Corpore pelletur cana senectæ tuo.
 Ne uultum mentire nouo medicamine, neue
 Pro facie laruam suscipe uilis anus.
 Proficis hac adeo nil fraude, colorq; paratus
 Non Helenen, Hecubæ quæ fuit ante, facit.
 Huic concinū hoc epigrammate

MARTIALIS.

Formosam faciem nigro medicamine uelas,
 Sed non formoso corpore lædis aquas.
 Ipsam crede deam uerbis tibi dicere nostris,
 Aut aperi faciem, aut tunicata laua.

IDEM.

Dentibus atq; comis, nec te pudet, uteris empti.
 Quid facies oculo Lælia? non emiur.
 EIS GRAMMATIKOYΣ.

Δουκιλλίου.

Αν τὸ γραμματικῶν μνηστῶ μόνον ἠλιολώρον,
 ἐνθὺ βλοικίσην τὸ σήμερον ἄδεται.

MORVS.

Quum mihi grammaticus mentem subit Heliodorum,
 Nostra solocisimos illico lingua timet.

Αδύλου.

Ὅδὲ τίς γραμματικῶν δύναιτοί τῆτι ἀρτίος εἶναι.
 ὄργλις, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον ἐνθὺ ἔχων.

Huc

Huc alluisse uidetur

AVSONIYΣ.

Felix grammaticus non est, sed nec fuit unquam:
 Nec quisquam est felix nomine grammaticus.
 Sed si quis felix præter fatum extitit unquam,
 Is demum excessit grammaticos canonas.

Δουκιλλίου.

Ἐγὼ πούδωδὲ Παρίδου καὶ καὶ Μενελάου,
 ἔχων ἔχων πολλοὺς οὐκ ἔλαυνε Παρίδου.

Ego sic.

Extra doces mala tu Paridis, doces et Menelaus,
 Multos inius habes cur Helenes Paridas.

EIS ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Παλλοαδῆ.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστὶν. ἔχῃ δ' ἀγαθοῦ δόξω ὕπαι,
 τίς μίαν ἐν θαλάμῳ, τίς μίαν ἐν θανάτῳ.

LYSCINIYΣ.

Omnis cum mala sit mulier, geminas tamen horas
 Illa bonas præstat, mortis et in thalamo.

EIS ΔΥΣΣΙΔΕΙΣ.

Δουκιλλίου.

Φύχτος ἔχων βουδῶν Ὀλυμπικῆ, μήτ' ἐπὶ ἠπλοῦς
 ἔλθῃ, μήτ' ἐν ὄρεϊ πρὸς τὴν δεικωγῆς ὕδωρ.
 καὶ σὺ δ' ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρὸσωπῶν ἐκκέρει,
 Τυφνίη, μισῶν σαυτὴν ἕως θανάτου.

C. VRS. VELIYΣ.

Rostro adeo cum sis turpi, nec Olympice fontes,
 Nec pete perspicuas ad loca montis aquas.

Nam facie inspecta, ueluti Narcissus, obibis
 Lethifero teipsum præcipitans odio.

L Ady

Αδελφον.

Ἡ ῥίσι Καστορος ἔστιν ὅταν σκεπῆται, Διευλαα.
 σάλλιγξ δ' ἂν ῥύγχι. τῆ δ' ῥύγχι Δρέπανον.
 ἐπιλοιγοῖς ἀγυρῶν. κατὰ σσείροντι δ' ἀροβον.
 ἀκνισρον ναύταις, ὁ φάροισι κρείσσον.
 ναυπηγοῖς, κένυλαα. γιοργοῖς δ' προσόκουρον.
 τῆ ἔσθιν, ἀξίνη. Ἐῖς δὲ πύλωσι, κέρραξ.
 ὅντως ἐν χροῖσιν σκίοντι Κασωρ τετυχηκί.
 ῥίσι φέρων πάσις ἀριδων ἐργασίας.

LVSCINIUS.

Castoris est nasus ligo cum fodit. Huic ubi sterit,
 Arguta est tuba, uindemiat inde mucro.
 Nauibus ancora erit nasus mihi, uomer ὄ aruis,
 Piscibus est hamus, fuscina carniuoris.
 Hinc scalprum lintres cauati, hinc uiti utile ferrum.
 Ascia tum fabris, cardoq; erit foribus.
 Breuius est nactus Castor simul omnia naso
 Commoda, nam confert, usibus innumeris.

G. VRS. VELIVS.

Cum fodit, esse solet nasus ligo Castori illi.
 Buccina cum sterit, falx ubi uina legit.
 Ancora nauigij accommoda, uomis aranti.
 Hamus est nautis, fuscina carniuoris.
 Ligna cauaturis scalprum, culterq; putant.
 Ascia sed fabris, uncinus est foribus.
 Castoris hinc adeo res est accommoda nasus,
 Quem cunctis habet hic usibus appositum.

Θουδωρον.

Ἐρμοκράτης ἦ ῥινός, ἐπεὶ πῶς ῥίσις λέγοντο.
 Ἐρμοκράτους, μικροῖς μοκροῖς χερσὶ ἀμείβει.

G. VRS.

G. VRS. VELIVS.

Hermocrates nasi, paruis aptatus iniqui
 Cradía, si nasum dicimus Hermocratis.

Αμμοιδίου.

Ἀντιπόδων γυνῶν ἔστι πόροθισιν ἐδῆεν.
 ἔκθην ἂν συλῶν Ἡρακλέους ἔφυγον.

MORVS.

Fugerit ad Parthos, uel ad Herculis usq; columnas
 Visa semel, positis uestibus, Antipatra.

Δουκιλλίου.

ἔκθην ἔσθρον ἔχθρ Δημοδονίσι. ἔκ ἄλιθις
 ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὄλας ἴδελαι ἂν. Βλαῖπην.

MORVS.

Te speculum fallit, speculum nam Cellia uerum
 Si semel inspiceres, nāquam uerum inspiceres.

Αμμοιδίου.

Ὁ δὲ Δύνατι τῆ χερσὶ Πρόβλος πῶς ῥινὴν ἀπρῶτα φη.
 ἦ ῥινός ἔχθρ πῶς χέραι μιροτῆρα.
 ἦ ῥινός Ζεῦ σῶσον ἐόν πῶς ἀρῆ. οὐ δὲ ἀκνή.
 ἦ ῥινός. πῶς ἂν ἦ ἀκνή ἀπῆ χερσ.

MORVS.

Nunquam Procle manu nares emigere posses,
 Nam tua nare manus, magna licet, minor est.
 Quando loue inclamas sternutans, quippe nec audis,
 Tam procul ab nasus prominet aure ium.

Πολλυαδῶ.

Ὁ πῶς τινάσθαι πῶς ἀμορπον Δυσυχῶν,
 ἀνύχουσι ἀνάστασις ἑσπῆρας, σκεπῆς Βλέπης.

MORVS.

Qui miser uxorem de formem duxit, habebit

L a Vespere

Vespere iam accēso lumine adhuc tenebras.

Τοῦ αὐτῶ.

Ἐγὼ βρασσαί πλοκάμιους, φῦκος, μέλι, κερὸν, ὀδόντας,
καὶ αὐτὸ δακτύλιον ὄφιν ἄν ἠγόρασσαί.

MORVS.

Quur emittur fucus, coma, dens, mel, ceraq̄, possēt

Quam persona tibi tota minoris emi?

L V S C I N I V S.

Mel, fucum, ceram, dentes emi atq̄ capillos,

Quur ita? Num potuit larua minoris emi?

Ἰουλιανοῦ.

Ὄφιν ἔχου στρογγύλον πικρομοίρον. ἦ ῥα σε Κίριον
ὄν πτωχὸν μετέβηκε φύσιν, κινεῖ δὲ πίνοντα.

Ego.

Passeri habes uultum similem, Circe ipsa reuera

Te ex homine effectū uolucrem cyceona bibentem.

Τροίανον ὁ βασιλεύς.

Ἀντίον ἡελίου σβασαί εἶναι. καὶ σβασαί χέσων.

Διέξῃ τοῖς ἕρεσι πᾶσι παρερχομένης.

MORVS.

Si tuus ad solem statuatur nasus, hiante

Ore, bene ostendas dentibus, hora quota est.

L V S C I N I V S.

Oris hient ridulus, soliq̄ opponito nasum,

Ostendes horam dentibus ipse tuus.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ.

Ἀουλιανοῦ.

Ὅτε χίμαιρα ζωῶν ἐπὶ κερὸν ἢ κερὸν ὄμμιρον,

οὐκ ἀγάλη τούρων ὡς ὁ λόγος πυρίπνοου,

ὄν λήμωνος ὀμίσησ' οὐχ ἄρπητων τοῦ πτωχού,
ἐνδ'

ἐνδ' ὁ φιλοκτήτου τῶν ἀπρωτηρώδων,
εἰς τὴν πομπήν φεῖνικῶν τελευτάλλας χιμαίρας,
σηπεδόντας, τούρους, ἄρναις, λιμνιστάσας.

IO. BAR. PIVS.

Maonides non tale malum spirasse Chimeraam

Trigeminam; aut tauros credidit igniuomus.

Non omnem Lemnon, uolucrum excrementa fororum,

Aut Philocteta uulnera dira pedis.

Quare iudicio populi Telephilla Chimeraam

Vince, boues, canes, Lemniadas, uolucres.

HERM. A' NOVA A Q V I L A C O.

Tale Chimera malum non spirat, ut author Homerus,

Non, ut fama, boum grex ferus igniuomum,

Tota etiam Lemnos, nec foedis uentibus klarpæ,

Pes' ue Philoctetae marcidum ille senis.

Quot numeris igitur uincit Telephilla Chimeras

Putores, tauros, Lemniadas, uolucres.

Huic dissimile non est hoc de Thaide,

MARTIALIS.

Tam male Thais olet, quam non fullonis auari

Testa uetui, media sed modo fracta uia.

Non ab amore recens hircus, non ora leonis,

Non detracta cani transtiberina cutis.

Pullus abortiuo nec cum putrefcit in ouo,

Amphora corrupto nec unitata garo.

Virus ut hoc alio fallax permutet odore,

Deposita quoties balnea ueste petis.

Psilotro nitet, aut acida latet obliua creta,

Aut tegitur pingui terq̄ quaterq̄ faba.

Cum bene se tutam per fraudes mille putauit,

L 3 Omnia

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Omnia cum fecit, Thaida Thaidi olet.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ.

Δουηλίου.

Εἴ με φίλος ἔργα με φίλος, μὴ μ' ἀδικήσῃ,
ἀρχὴν τῷ Βλασπῆν πᾶσι φίλιον βλάψῃ.
πᾶσι δ' ἀνθρώποισιν ἐγὼ τῶν κρείσσονος φημι
πᾶσι φανερών ἔχθρον τῷ Δολιῆς φίλιος.
Φασὶ δ' ἔχει νύκτιν ἀλεπτανέϊασι χερσίν
τοῖς ὑπάλους πέποιε τῷ φανερών ἀσιλόδω.

Officio mecum certes, ac desine fraudes
Nescere, si uere sum tibi amicus ego.

Perniciosus enim, quisquis simulabit amorem,
Et nimis ille nocet, qui nocet usque palam.

Quisq; latent pelago scopuli plus nauibus obsunt,
Quam, quos extantibus nauibus cernit aquis.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Αδμυλον.

Βουλεύς Ἀγαθῆν τῷ Βύτῳ δ' ἔπειθ' ἐπρίω νῦν
ἐπὶ πρῶσι πῆμα. Ἄλτα καὶ ἔν' ἠπρότερον.

C. VRS. VELIVS.

Βουλεύς Agathine, sed emptum hoc obsecro quanti
Βύτῳ tibi est cedo, quod modo ἄλτα καὶ fuit.

Huius simile est hoc præcedens,

Αδμυλον.

Τούτῳ δ' Βουλεύῃν ἔχθρῳ πόλαι. ἀλλὰ τῷ Βύτῳ
οὐκ ἴση γινώσκω, Ἄλτα καὶ ἔργα φίλα.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ.

Δεωνιδίου.

Μηδὴν ἄλλοδὸν ἔργα τῶν Διόδωρον, ἔβηκε
πᾶσι

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

πᾶσι τῷ Μηνωδῶν πᾶσιν ὁμοιοτάτων.

MORVS.

Hæc tua quam nuper pinxit Diodori imago,
Cuiusvis magis est, q̄ tua Menodote.

IDEM.

Sic te totum isthac expressit imagine pictor,
Vt nulli tam sis, quam tibi dissimilis.

Menodoti effigiem pinxit Diodorus, eratq;
Viuo Menodoto nil mage dissimile.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῶν Δευκαλίωνος Μενεστράτου, καὶ φαίδωντα
ἠγείρας τῆς ζωτῶν ἀγείρας ἐστὶν ἴνθ.

Ἐπὶ ἰδίοις αὐτοῦ πικρῶν. ἀπὸ τῶν ἔργων
ἐστὶν πρῶτος φαίδων, Δευκαλίωνος δὲ ἠγείρας.

LVSCINIVS.

Quæris Deucalion Phæthonq; Menestrate picti,
Quem capiat meritum dignum uterq; locum.

Cuiq; suum debetur honos, hunc urere flammis,
Illum submergi prolium amne decet.

C. VRS. VELIVS.

Deucalione tibi & Phætonte Menestrate picti,
Iam pretio quo sit dignus uterq; rogas.

Ambo sorte sua digni, mîtiq; meretur
In flammis Phæton, Deucalion sub aquam.

Huc allusit ad Bassum.

MARTIALIS.

Colchida quid scribis? quid scribis amice Thyestem?
Quid tibi uel Niobe Bassæ uel Andromachæ?

Materia est mihi crede tuis aptissima charis

L 4 Deuca

Deucalion, uel si non placet hic, Phacihon.

Δουκιλλίου.

Είκοσι γονήσας ὁ Ζευράφας Εὐτυχῶς ἤϊός,
οὐδ' ἔστι τῶν τέκνων οὐδ' ἂν ἤμιον ἔχη.

~~Proles uiginti dedit Eutychus, & tamen ipsum
Non est, qui referat filium ore patrem.~~

Τοῦ ἀντιπύρου.

Ζευράφας, τὰς μορφαὶς καὶ τῆς μόνου. οὐ δύνασαι ἢ
φωνίᾳ συναΐσαι, χρώματι πηθομύθου.

IDEM.

Corpora nuda potes rerum depingere. Vocem
Addere corporibus non potes arte simul.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Δουκιλλίου.

Τῶν λιθίνου Διὸς ἔχθρας ὁ κληνχῆς ἠΨοῦ Μάριχα,
καὶ λίδας ἀν. καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐμφέρει.

AVSONIVS.

Alcon hesternum signum Iouis attingit: ille
Quamuis marmoreus, uim patitur medici.

Ecce hodie iussus transferri ex aede uelusta
Effertur, quamuis sit diem atq; lapis.

Τοῦ ἀντιπύρου.

Ερμολύμην τὸν ἰατρὸν ἀσφαλῆτος Διόφρανης
ἐπὶ μόνου Ζεὺς ἐνέος μῆνας ἔχην.

καὶ κείνος γλαύσας, τὴν μὲν ὁ Κρόνος ἐνέος μῆνας
φισί λείψ. οὐ νέος, τὰ μὲν ἢ συνθεῖται ὄν.

ἐπὶ. καὶ ἐκτείνας, μόνου ἠΨοῦ. ἢ Διόφρανης
ἐλλογὸν ἀπέλιπεν, ἀνὴρ ἀπεισχερίστων.

AVSONIVS.

Len-

Languenti Marco dixit Diodorus haruspex

Ad uitam non plus sex superesse dies.

Sed medicus diuis fatigat potentior Alcon

Falsum comitū illico haruspitium,

Tractauitq; manum, uictuui, ni tetigisset:

Illico nam Marco sex periere dies.

Σπείτων.

Ἰατρὸς Κοκίτων Χρυσῶν ἐπέχρισεν ὄρνυτα

ὀκτώ μῆνι μακρὸν πυργὸν ἀπὸ σαδίων,

ἀνδρα δ' ἀπὸ σαδίων. διὰ δὲ ὄρα καὶ δ' ἔργους πυχῶν,

φθέρει δ' ἀπὸ σπιθαμῶν ἢ δύο δολιχόμυθον.

οὐν δ' ἀπὸ ἰδῶν σαδίων, ἥλιον οὐ βλάπτει. ἐν ἢ διπλοῦσθρον,

καρμύθρον κατεδέειν τὸν φάρον οὐ δύναται.

ἴππον ἀπὸ σπιθαμῶν ἢ μῆνας βλάπτει. ἀντὶ ἢ τὸ πρῶτον

ἔργους, οὐδὲ μέγαν σρουθὸν ἰδέειν δύναται.

ἀν δὲ προσεχρίσας ἀπὸ τῶν φθόσων, οὐδὲ ἐλίσσονται

οὐκ ἔτι μῆνι τ' ἰδῶν πλυσίον ἐσαίεται.

C. VRS. VELIVS.

Vngebatur Chrysen Capito, cui culmina turris

A stadijs octo uisa fuere prius.

Visus homo a stadio fuit: ad duodena coturnix

Brachia, pes palmos per duo lende fatui.

Nunc urbem a stadio, uix cernere iugera porro

Per duo lucentem nec Pharon ille potest.

Sed nec equum palmi spatio: proq; alite parua

Passeris immensi membra uidere nequit.

Quem modo si medicus perrexit ungeret, cerneret

Admotum propius uix elephanta sibi.

Δουκιλλίου.

Ερμολύμην τὸν ἰατρὸν ἰδῶν Διόφρανης ἐν ἵπποις,

L 5 οὐκ

οὐκ ἔτ' ἀνιέρβη, καὶ περ ἰαμακ φέρων.

MARTIALIS.

*Latius nobiscum est hilaris, coenauit & idem,
Inuentus mane est mortuus Andragoras.
Tam subitæ mortis causam Faustine requiris?
In somnis medicum uiderat Hermocratem.*

Παλαστιά.

Βίλιτερον ἡγεμόνος λησούρον ἴδ' κρίσιν ἐλθεῖν,
ἢ τῷ χήρουργῷ Γενναδία πάλαιμας.
Ἔμην δ' Φρονίος ὁσίως συγκύων, κριτατὶ μνη-
ῶς δ' ἑλαβὼν μισθούς, εἰς αἰθέρα κειτάσθ.

LUSCINIUS.

*Iudicium melius fuerit subisse latronis,
Gennadij medicas quam petiisse manus.
Me etenim cædes sancte execratur & odia,
Hic pretium capiti, & ducit ad Elysios.*

Αγαθίου.

Ἰατὴρ τίς ἐμοὶ τὸν εἰδὸν φίλον ἦδ' ἐπιμύθεον,
ὡς τὸ μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικῶς.
ὣς δ' ἔλε, μὴνιν ἀφ' ἑλ, καὶ ἄλλα μνη' ἔβου
ἔγνω, καὶ τὸ ἴδ' ἔβ' ἄρχλουθον ἔπρε,
πρὸς δ' ἰσθίου μους φύχως αἰδ' ἰδ' ἰσθίου μους.
οὐκ ἔπ' ἰσθίου μους πρὸς με μωβισθίου μους.
ἀλλὰ μ' ἰσθίου μους πατὴρ, βίβ' ἰδ' ἰσθίου μους ἔπ' ἰσθίου μους.
ἀντὶ τὸ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύνωται.
καὶ ἔβ' ἰσθίου μους πρὸς με μωβισθίου μους.
καὶ πρὸς τῷ τ' οὐδ' ἰσθίου μους πρὸς με μωβισθίου μους.

Ego.

*Consuevit medicus natū mihi mittere charum
A me quoliceat discere grammatica.*

Qui

*Qui postq̄, Irā diua refer, Posuñq; dolores
Innumeros, didicit, uerjus & alter quæ habet,
Robustasq; animas multas præmisit ad orcum:
Haud me uerum est natū passus adire suum.
Sed me confecto, tibi maxima gratia amice,
Ex me, inquit, potuit hæc didicisti puer.
Mitto ego nanq; animas inferno sæpe potentes,
Adq; hoc nullo opus est grammatici auxilio.*

*In medica quidam mihi uir non infimus arte
Natum, quò posset Græca sonare, dedie.*

*Qui postq̄ illi ados modulari carmina prima,
Istaq; iam potuit dicere uerba puer:*

*Complurēs orco dedū hic animasq; uirosq;
Extemplo pueram detinet ille domi.*

*Meq; ubi uidisset gratis tibi debeo magnas
Inquit, At hæc natum cuncta docere queo.*

*Plurima p̄ per me Plutoni mītiūm ūmbrā,
Et mihi grammatici nil opus hic opera.*

Huc pertinet d e medico iocus.

GEORG. ANONYMI.

*Romanus quidam medicus procul ibat Athenas,
Vt Græce Latio disceret ore loqui.*

*Prima nouæ linguae qui cum præcepta teneret,
Iam rude Grammatices & superasset opus.*

*Mæonium uatem sibi mox præponit Homerum,
Talia sunt cuius carmina scripta libro:*

*Iram Pelidæ memora mihi diua superbi,
Pestiferam Græcis quæ mala multa dedū,*

Et fortes animas sub tristia tartara misit

Hæroum

Hercum, quos nūc pallidus orcus habet.
 Scilicet hæc medicus cum primum carmina legi,
 Et idem insigni ditia faceta ioco:
 Si merui laudis tantum bellator Achilles,
 Hæc q̄ sue fame gloria magna fuit,
 Quod stygio multas animas Acheronte subegit,
 Pro Danais quando fortiter arma tulit:
 Me reor & simili celebrabit Græcia laude,
 Ars mea nam quiddam grandius instar habetis
 Non quia sic gladius, rigido nec deniq; ferro
 Est unquam cædes ulla peracta mihi.
 Herbis simplicibus tantum curator, ad orcum
 Multorum medica corpora mitto manu.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ.

Διονυσίου.

Νικηφόρος ἄδῃ θανάτου φόβον, ἀλλ' ὅταν ἄστυ
 Διμήφιλον, θνήσκῃ κἀνὸς Διονυφόρος.

Nycticorax mortem cantu prædicit: At ille
 Demophilo moritur triste canente melos.

Του αὐτοῦ.

Σιμίλος ὁ φοβήτης, ἤγειρενος ἔπειτα πάντας,
 νυκτὸς ὅταν φοβέσθων, πλὴν ἐνὸς ὠριγένουσ.
 ὠρῶν ἢ φῶσι αὐτὸν ἐνὸς ὠρῶν, ὅταν αὐτὸς
 φοβῶ ἀντ' ἀκῶς δῶκε πᾶσι σωστικῶν.

Nocte, canens tota uicinos perdidit omnes
 Simylum, haud nocuim sed iamen Horigeni,
 Surdus enim fui: atq; deus, quod tanta leuaret
 Damna, dedit uite tempora longa breui.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΚΑΡΠΑΤΣ.

Διονυσίου.

Εἰς Ἄν Αντόχος πῶς Δυσμοχῶν ἠπὶ τῶν
 κῶν ἔπ τῶν τοῦ θεοῦ Δυσμοχῶν.

C. VRS. YELIYS.

Lysimachi pateram postquam uidisset Opheltes,
 Non uida pateram postea Lysimachus,

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ.

Διονυσίου.

Τὸν Δακῶν ἐρωτῶν (ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν κούρεῶν
 κέρην πῶς κούρεῶν, ἐνθ' ὅταν ὡς κούρεῶν.)

Ego sic.

Hermogenem frustra aggreditur tondere magister,
 Multiplicem ob crimē nam caput haud repperit.

Aliter.

Hermogenem tonfor tonfurus, frustra requirit
 Cervicem, hispidior cætera nanq; sua.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ.

Νικηφόρου.

Δυσκόφου Δυσκοφῶν ἐρωτῶν, ἢ πῶς μῶλλον
 ἢν ὁ κριτὴς τῶν τῶν Δυσκοφῶν.
 ἔνθ' ὁ μῦθος ἀντέλεγεν τὸ ἐνοίκιον ἀντὶν ὀφείλθῃ
 μὴ τῶν πένθ', ἐπὶ ἔφην νυκτὸς ἀνακλιέμενοι.
 ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, τίς τί μῶχῶδες
 μήτηρ ἔδ' ὑμῖν; ἀμφοτέροισι πέφραται.

MORVS.

Lis agitur, surdusq; reus, surdus fuit actor,
 Ipse tamen iudex surdus utroq; magis,
 Pro ædibus hic petit æs, quinto iam mense peractio
 Ille refert, tota nocte mihi acta mola est.

Aspicit

Afficit hos iudex, & quid conentandis inquirit.
An non utriq; est mater? utriq; alius.

L V S C I N I V S.

Inius forte trahit surdum, mirabile dictu,
Surdus, & his iudex surdior ipse fuit.
Eg; domo censum in quintum mensem peti actor,
Nocte reus tota dixi ego molui.

Inuitos iudex ambos. Que luis origo
Huim; aut matrem mando fouete simul.

ΕΙΣ ΑΑΙΜΑΡΓΟΥΣ,

Δουκιάλιου.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὄλωσ Διονύσε λέει-φονον Αὐλῆ
Εὐτυχίδου δειπνῶν. ἔρι δὲ πόντ' ὀπίσω.
Ἡδὲ νῦν Εὐτυχίδου μῦθ' ἔχ' ἡμέρα δέειπνον ἐν οἴκῳ
μῆκλιθεὶς δ' Αὐλῆ ἔυροφραζέει καθίσταει.

IOAN. SLEIDANVS.

Eutychides Aulo semper coniuua, reliquit
Nil magis, & quod edat, iam nihil Aulus habet.
Aulus ab Eutychide spretus, dum lautius ille
Viuu, difficili dissepit usq; fame.

Τὸν αὐτῶ.

Ἡν βροχίδου Εὐτυχίδου φαδὲ δειπνῶσ, ἀλλ' ἰδὲ δέειπνῶ
ἔριχεν, ὡς τε λέγειν, Εὐτυχίδου πέταται.

MORVS.

Stare putes stadio Eutychides quum curreret, at quum
Curreret ad coenam, nempe volare putes.

ΕΙΣ ΑΛΗΤΟΥΣ.

Αμικενού.

Τὸν μισρὸν Κόσμιωνος βέρονος κριμώδημον ἔυρῶν
ἐς τογλίω μικρῶ τῶ προδὸς ἔλληνοσ μῦθ.

ἢ δ'

ἢ δ' ἐπὶ τῆ βῶγλι φιλῶσ τὸν μῦν ἀπ' πνίφεσ,
Ζῆν πάτερ, εἴπω, ἔχ' ἔρι δούτρον ἠροκιάει.

L V S C I N I V S.

Dormierat nam die Macron forte sub aestu,
Heu caua cum miserum mus pede in antra trahit.
Ille specum sonitu replet Marie ut cecidit, miu.
Alcidem ecce tibi Iuppiter hic alium.

HER. A' NOVA AQUILA CO.

Exiguum Macrona uidens sub sole iacentem
Mus tenero presum traxit in antra pede.
At ubi iam murem breui occidisset in aniro,
Iuppiter, en tibi nunc Hercules alter, ait.

G. VRS. VELIVS.

Paruulus aestiuo dormiuit tempore Macron
Quem sua mus gracili traxit in antra pede.
Qui leuis in fouea clamauit, mure perempto,
Iuppiter, Alcides ecce tibi alter ero.

_____.

Pumilio cum forte Macron sub sole cubaret,
Mus pede non magno traxit in antra uirum.
Qui simul atq; suis tantum colliserat hostem
Viribus. En ego nunc Hercules alter ait.

Δουκιάλιου.

Ἐξ ἀσῶμων ἰδὲ χυρῶσ ὄλων τὸν χρομον ἔτρα-φεν,
ἐναι τῶ β' δλοκῶν ἀλλικμῆ λεπτότατων.
ἢ δ' ἐπὶ ἔν δλοφραζέει, ἔτρα-φεν δὲν ἐκ δλοφρόνδου,
τῶ κριδὲ τῶν ἀσῶμων γριλλῶν λεπτότερον.
ἢ τὰ μῦθ' ἀλλ' ἔτρα-φει συνισάνοισι δ' ἀσῶμων ἀνα
ἐκ βῶγλι δ' ἀντάσ ἀλλικμῆ τὰσ ἀσῶμων.

MORVS.

Es

Ex atomis Epicurus totum fabricat orbem
 Alcime, dum nihil his credidit esse minus.
 Ex te fecisset tui Diophante fuisset,
 Nempe atomis multo es tu Diophante minor.
 Aut forte ex atomis iam cetera scriberet esse,
 Ast ipsas ex te scriberet esse atomos.

Τὸν αὐτῶ.

Ἰππῶν μέρμηκς Μελίς ραίος ὡς ἐλέφαντς,
 Δύο μορῶς ἔχειν ἡμίθετος ἔτασθον.
 Ἄκουσθ' εἰς δ' ὡς ἔχει καί τινος ὠφθόνι φουίτς,
 ὅπως ἰππῶν ἄλλοις Φοιδῶν.

AVSONIVS.

Faustulus insidens formica, ut magno elephanto,
 Decidit, et terra terga supina dedit.
 Moxq; idem ad mortem est multatus calcibus eius,
 Perditum ut posset uix retinere animam.
 Vix tamen est fatuus: quid rides improbe liber
 Quod cecidi: cecidit non aliter Phacihon.

Δουκιλλίου.

Ἐν ἡλιδῶν γῆθ' ὄλισθας ὀπάρχαδς Διδόφοντς,
 νῦμα λαβῶν ἀράχης, ἄνδρ' ἀπυρχόνισον.

MORVS.

Vi fugeret misera Diophantus te dia iute,
 Vsu arachneo est stamine pro laqueo.

LVSGINIVS.

Pygmeo est laqueus quod fecit aranea filum,
 Quando miser sese strangulat atq; perit.

C. VRS. VELIVS.

Cum macer optaret laqueo Diophantus obire,
 Pensilii est filo factus araneoli.

Ego

Ego sic.

Pendulus esse uolens tenuis cum olim Diophantus,
 Siamine araneoli se miser ipse necat.

EIS HAKPOYΣ.

Αμμιανοῦ.

Τῷ στρατονείῳ γῆλιν ἄλλω οἰχοδομῆτι,
 ἢ βύβις ἄλλω οἰχοδομῆτι γῆλιν.

C. VRS. VELIVS.

Urbem aliam Stratoniceo nunc condite ciues,
 Aut istis urbem condite nunc aliam.

EIS MEΘYΣOYΣ.

Παλλαδῶ.

Ξιλβανὸς δύο ποιδῶς ἔχων, οἶνον τε καὶ ὕπνον,
 οὐκ ἐπὶ τοῖς μούσῃσι, οὐδὲ φίλου φίλῃ.
 ἄλλ' ὁ μῦθ' ἐν ἀρχῶν νῦν ἐγγῶς δὲ φρένα βλάψ.
 ἄλλος δ' ἐν θαλαμῶσι περχῶδων κρατέχθ.

Silvano cum sint gemine, Somnūq; Merūq;
 Proles, iam musas negligit, atq; suos.

Alter a delectat molles diffusa per artus,
 Altera mox placido membra sopore gyauati

Αδύλων.

Πῶς φίλῃς ὡ μῆτερ ἐμοῦ παῖδον ἕλωσ οἶνον
 Δὸς πικρὸν οἶνον, ἐπεὶ γάλα ἔσπριν ἔδωκας.
 ὡ ποῖ, σὺ μῦθ' ἀπὸν ἐμὸν γάλα ἔσπριν ἔκωσας,
 εὖν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ πῶς σὺ δι-
 φαν.

Sic ne tibi mater Bacchus me charior ipso?
 Lac puero quodam, nunc unum porrige mater.

M M A

MATER.

Nostra tibi puero manarunt ubera lacte,
Sed modo fontis agna sitientem collue fauces.

ΕΙΣ ΜΙΑΙΑΡΙΟΝ ΨΑΧΡΟΝ.

Νηξέρχου.

Η γόρρασε χαλκήν μιλιάριον Ηλιόδωρε
τὸ πῶς πῶ θρόνον ψυχρότερον βορίον.
μὴ γέμνε, μὴ φύσος, μάττω τὸν κρεπνὸν ἐγέρσε,
εἰς τὸ ἕρος χαλκῶν βαύκελιν ἡγόρρασε.

ALCIATVS.

Aeratum emisti miliarion Heliodore

Per Thracas flantis frigora habens Boreæ.

Ne suffla, fumum ue cutes, fumasq; laborem,

Aerata aestati Bauculis empta fuim.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Φαίδρος παραγκιχόρ, ἡ φράφος ἤρισε Ρούφος,
τίς θέασον τράτ, τίς, τίς ὁμοίωτερον.
ἄλλ' ἐν ὄσω Ρεύφῳ τὴ βίβν τὰ χρώματ' ἔμελλε,
Φαίδρῳ ἔρατε, λαβῶν εἰσὸν μὲν ἀπρὸ λῶ.
ἂν τὸ λῶς ἐκρατερός, κῶς τὰς χεῖρας εἶχ' ὀλοκίμους,
οὐκ ἂν τῶ κροκίλῶ εἶχε, βικῶντες γράφων.

ALCIATVS.

Acta noiās Phædrus, pictor quoq; pigmore certat

Rufus, uter citius scribat, uter propius.

Sed dum concretas terū hic, solūiq; colores,

Descripsit uariam protinus ille apocham.

Sorte pedes, palmasq; pari si Phædrus habebat,

Nullus certans pictor erat capitis.

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ.

Τῷ ἄντῳ.

Τὸν νυκτὸς Τροχάου ἐν ἕπνοισι ποτὶ Μοίρησ' ὁ ἀργεῖς,
οὐκ ἔτ' ἐκρημάθη, μὴ πάλι τῷ Τροχάου.

LVSCINIVS.

In somnis currens Marcus piger, arcei et odii
Perpetuo somnum, currat ut haud iterum.

C. VRS. VELIVS.

Nocte fatigatus cursu per somnia Marcus
Peruigilat, ne iterum somniet ista piger.

Nos in pigrum ac somnolentium

sic iocati sumus.

Εὐδὲ παννύχτῳ, ἡμεῖς ποτὶ Φίλιππῳ
ἐνδίαξτε, θαλάμῳ περὶ χροῖματ' ἡμελοκίμῳ.
ἄλλὰ δὲ νύκτῳ, κ' ἰσῶν κροῖματ', οὐπὲρ ὁ ἕπνοισι
τῷ τῷ, ὡς ἔλθουσι τὰ ἀπελοδοφίμα.

Sicq; Paraphrasticus

reddidimus.

Nulla tibi ad somnum nox sufficit, at mage lecto

Ipse diem stertis somniculose tuo.

Excute tu somnum potius, uigilansq; labora,

Nunq̄ etenim ut glirem, te bene somnus alet.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Εἰ τῶν ὁ πατήρ σε Δρυῶν τέττιμπος Ἀρίστων,

ἡ τῶν σε μύλον κῶ τὰς λαβῶν;

ἢ ἂν ἀπὸ Δρυῶν ἐσὶ παλαίφωλον, ἢ ἀπὸ πέτρῳ,

ὄρχησῆς, Νιόβῳ ἔμπνοον ἀρχάτῳ τῳ.

τίς τε μεθεσμελοκίμους λέγει, ὅτι κῶ, ὅτι τῷ Δρυῶν

ἕρισται. οὐκ ἂν ἡ ἀνὸς μὲν κῶ τῷ.

C. VRS. VELIVS.

M. 2. New

Nam quo te genitor de robore fecit Arifton,
 Aut ex qua fecuit te lapicida molas
 Fatidica quondam e quercu, aut ex caute recisat
 Sallator Niobes uiuus es archetypus.
 Hinc adeo miror matrem fitu quog; Phoebi
 Laeris, haud ultro saxem esse potes.

Τὸν αὐτῶν.

Πάντα κατὰ ἰσοπέλω ὄρχου μένος, ἔν τῳ μέγιστον
 τῷ ἔργων περὶ δῶν, νιόσσας μετόλωσ.
 πῶ μὲν ἂν Νιόβῳ ὄρχου μένος, ὡς λίθος ἔστῃ.
 καὶ πάλιν ἂν Κανάκῳ, Ἐκαπίνῳ ἔπασθε.
 ἀλλ' ἂν τῷ Κανόκῳ ἀφῶσ, ἔπ καὶ ἔϊφῳ ἂν ὄ,
 καὶ ἂν ἔξῆλθε, τῶ ὄ παρ' ἰσοπέλω.

A VSONIVS.

Decepta felix casus se miscuit arti:
 Histrio saltauit qui Capanea ruat.
 Idem qui Nioben saltauit saxem: ut tum
 Spectator ueram crediderit Nioben.
 In Canace uisus multo felicior ipsa,
 Quod non hic gladio uiscera dissecuit.

MORVS.

Cætera ad historiam, quiddam tamen, id quog; magnum
 iam tibi saltatum contra erat historiam.
 Dum Nioben ageres, stabas tanq; lapis esses,
 Quum fieres Canapem, ecce repente cadis.
 At Canacem gladio referens quum uiuus abisti,
 Hoc tibi saltatum contra erat historiam.

HERM. A NOVA AQVILA CO.

Omnia perbelle dum luderet histrio, tantum
 Vni & hic ingens error in arte fuit.

Nam

Nam saltans Nioben subitio steit ut graue saxum.
 Cumq; foret Canapem terga supina dedat.
 Ast ubi iam Canacem stricto mucrone referret.
 Quod uiuens abijt contra erat historiam

Πολλαδαῖ.

Δάφνῳ, καὶ Νιόβῳ ὄρχου μένος Μίμωμι δ' σιμῶ
 ὡς ἔϊφῳ, Δάφνῳ ὡς λίθος Νιόβῳ.

A VSONIVS.

Daphnen & Nioben saltauit finium idem:
 Lignem ut Daphne, saxem ut Niobe.

MORVS.

Saltauit Nioben, saltauit Daphnida Memphis
 Lignem ut Daphnen, saxem ut Nioben.

EIS POIHΤΑΣ.

Πολλαδου.

Εἰσὶ καὶ ἐν μούσῳ ἐριννύδῃ, αἰσε τριούσῳ
 τριπλῶ, ἀντ' ὧν τρῶς τράφῃ ἀκρίτως
 ζῖνον ὄ δόμοι τράφῃ πλείονος, μέτροα γὰρ ὄ
 ἕξασθε ταύτης οὐ δύνάμοι μαινίλω.

MORVS.

Sunt etiam in Musis furie, quibus ipse poeta,
 Fis, per quas temere carmina multa facis.
 Ergo age plurima scribe precor, tibi nempe furorem
 Non ego maiorem quem precor inuenio

GERM. BRXIVS.

Sunt furie & Musis, quæ te fecere poetam
 Hinc sine iudicio, carmina multa facis.

Plura ergo, precor, ede poemata, quædo precarî
 Maiorem hac nequeo Mior tibi maniam.

~~Πολλαδαῖ.~~

M 2 Cor

Carmina multa facis, faciunt te carmina ualem.

Quis furias Musis credas abesse suas?

Nunc precor ut scribas q̄ plurima, Namq̄ precari

Maius non possum nunc (mibi crede) malum.

Ἀπόλυ.

Αἰολῶ Διότμον, ὃς ἐν πέτρῳσι κλέωνται,

Το γράφων ποισὶν βῆτος καὶ ἀλφα λέγων.

Hoc Arati distichon cum in omnibus Macrobianis exem-
plaribus haectenus impressis desideraretur, primum ego na-
per cū eundē auctorē excuderē restitui, ubi tamē parū uar-
riauī, cōmonikorem secutus Ianū Parrhasiū, sicq̄ uerti.

Miseret in petris solus Diotime sedes quod,

Gargaream pubem betaq̄; & alpha docens.

Ἀδιλον.

Μισῶ δ' ἄσσοτα Καῖσαρ, ὅστις νῆος οὐδ' ἔστι οὐδέ τις
ἦρσεν κῆρ ἐστρι, μῦθιν ἀφ' ἑσέ, ἐσά.

ἀλλ' ἢν μὴ Πριάμου τις ἔχη χρονον ἡμιφάλακρος,

εἰ καὶ κερῆς ἀγαν, οὐ δύναται ἀλφα γράφει.

ἢ δ' ὄντως ὄντως τὰτ' ἔσ' ἔχον ὧ ὑπάτοι Ζεῦ,

εἰς τὰ κιλῆταις ἔρχεται ἡ θορία.

C. VRS. VELIVS.

Hos odi, queis nemo nouus placet optime Cæsar,

Vel si nunc, Iram dic mihi musa, canat.

Ac nisi quis Priami canus propē conigū annos

Si licet incuruus, scire nec alpha potest.

Si uerum est, o summe deūm, tantummodo docti

Exiuerint quos quos hernia dura tenet.

Ἀλιερ παραφραστice.

Odi maxime Cæsar insolentes

Quosdam, nemo nouus quibus poëta

Quamuis

Quamuis egregius potest placere.

Non si Mæonio excitatus œstro

Iram dic mihi Diua personaret.

Ac nisi Priami peregrū annos

Iam tum edentulus atq̄; semicanus:

Non si cernuum ille claudicare,

Quæq̄ proficiet: nec Alpha credent

Ipsū scribere posse non uel unum.

Si sic res habet o supreme regum,

Vates nemo nec eruditi extat

Præter coeliacos & herniosos.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ.

Παλλαδία.

Τίκνον ἀνοκλήεις, ἀμακτίσαστε, θρήμμος μίρις,

ἐπεὶ τί βρινθῦν, μηδ' ἐν ἰδῆ σάβημ'.

ἐν μῶν γραμματικῶν, ὁ πλακτωνικός. ἀν ἡ Πλατωνος

λόγματος τις (ἢ τῆ, γραμματικῆς) σὺ πάλιν.

ἢ ἑτέρου φωνῆς ἢ ἄλλου. οὐτε δὲ τέχνων

εἰδῶ γραμματικῶν, οὐτε πλακτωνικός εἰ.

πάντες ἰδῶ ὁδῶ λέγεις. ἀτελής δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχει,

γνώμην & πάντων, οὐδ' ἐν ἔξω δ' ἰδιον.

C. VRS. VELIVS.

O cui stultitia est alitrix, audacia mater,

Dic mihi cunctorum nescium, unde tumes?

Inter Grammaticos conare Platonicus esse,

Grammaticumq̄; inter sc̄ia Platonis agi.

Inq̄; aliud fugis ex alio, nec dia Platonis

Dogmata, grammatices nec documenta tenens.

Omnia nosse tamen te dicis, e genus ubiq̄;

Cui nil gustatis omnibus est reliquum.

M 4 ΕΙΣ

Αμμιανοῦ.

Εἰς τὴν γῆν κούφου κούφου οὐκ ἔστι Νέαρχα,
ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε οὐκ ἔστι.

*Te pulvis regat exiguus post fata Nearchæ,
Ut facile effodiant, turba molesta, canes.*
Τῶν αὐτῶν.

Θόρον τριῶν μέλι κούφου, ἢ γάλα κούφου,
ἢ σὺ τριῶν, σκερπίος ὡν ἀγαθόν.
ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε, ὅτι ἄλλον ἄφιν.
ὡς ἄν κρονιῶν πᾶσιν ἀπεχθῆσθαι.

IDEM.

*Lacte culex, & melle prius Scarabæus abundet,
Quam facias, merito quod quis amare queat.
Laude nihil dignum facis, & tamen omnibus obstitas
Sydere Saturni plus metuende nequam.*

Αμμιανοῦ.

Ματαίων ἀφῆλῶν δύο γράμματα Μαρι τοῦ πρώτου,
ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε.

MORVS.

*Mastauron elemēta tibi duo subtrahæ prima,
Nemo te reliquīs dignior esse potest.*

LVS CINI VS.

*Mastauron elemēta duo si Marce priora
Sustuleris, reliquīs tum mihi dignus eris.*
Διμοδίου.

Καππαδόχεια τῶν ἔχιδνων κούφου δούκων, ἀλλὰ ἔθρασε
κούφου, γέμισαν ἄμιασε ἰσβίου.

MORVS.

Vipera

*Vipera Cappadocæ mordens mala, protinus hausto,
Tabifico perijt sanguine Cappadociæ*

Ανατόλου.

Κούφου ἔθρασε ἔθρασε, χαλεπὸν μορφήν δὲ χερσῶν
ἔθρασε. ἀλλ' ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε.

ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε
ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε.

ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε
ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε.

MORVS.

*Pingere difficile est animum, depingere corpus,
Hoc facile est, in te sunt tamen ambo secum.*

*Nam prauos animi mores natura reuelans,
Fecit ut emigrent undique perfidius.*

*Sed formæ portita tuæ deformia membra
Quis pingat quando hæc cernere nemo uellet.*

ΕΙΣ ΠΟΡΑΗΝ.

Νηγερίου.

Πορῆ ἀφῆλῶν τῶν ἔθρασε, ἀλλ' ἔθρασε ἔθρασε
ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε.

ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε
ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε ἔθρασε.

MORVS.

*Te crepitus perdit, nimum si uentre retentes.
Te prope re emissus seruat nem crepitus.*

*Si crepitus seruare potest & perdere, nunquid
Terrifici crepitus regibus æqua potestis.*

ΙΑΝVS LASCARIS.

*Interim crepitus uentris detentus in aluo:
Et seruat, blasum dum canis ille melos.*

M 5 Ergo

Ergo si perimū crepius, seuatq; canendo:
Regibus imperium par habet hic crepiū.

ΕΙΣ ΠΑΡΟΙΣΤΑΣ.

Αμμωνού.

Κἀν μέγχις Ἡρακλέους σὺλῶν ἕλθῃς ἤδη
γῆς μέρος ἀνθρώποις πόσιν ἔσθῃ σε μὲν
κέτι δ' ἴρω ὁμοίως, ἔχων ὄβολον πλῖον οὐδ' ἔν,
εἰς πῶν οὐκ ἐπὶ σὺν γῆν ἀγαλλυμένῳ.

MORVS.

Victor ad Hercules penetres licet usq; columnas,
Te terræ cum alijs pars manet æqua tamen.
Iro par moriere, obolo non diuor uno,
Et tua te (sed non iam tua) soluet humus.

Quamvis ad Hercules tendant tua iura columnas,
Te capiet terræ portio parua tamen.

Nanq; iacebis humi misero infœlicior Iro
In terram uer fus non modo, ut ante, tuâ.

ΕΙΣ ΠΗΤΟΡΑΣ.

Δουκιλλίου.

Χοιρίδιον, ἢ Βαῦν ἀπρῶτα κρεῖττον, ἢ μίαν αἶψα,
ἔν χαρίν ἑλπιφους μισθῶριον Μανέκλις.
οὔτε δ' μοι κρινῶν π' πρὸς ὀφρυάδακ γαγνιγῆς.
αὐτ' ἀπέγρω κλέπτος ἢ ἀπ' ὀφρυοπιπυλῶν.
ἀλλὰ πρὸς Εὐτοχίδην ἔχουμι κρινῶν, ὡς τε π' τριεῖς,
ἐνθὸς δ' μοι εἰρήνης, καὶ Δακεδαίμονιοις
πῶν καμῶν μνήδην π' νόμου χαρίν. ἢ μέγα κρέβρω,
ἀλλὰ λέγω Μανέκλις, ἀλλὰ δ' χοιρίδιον.

ERASMVS.

Succula, bos, & capra, mihi periere Menecles,

At

Ac merces horum nomine, pensa tibi est,
Nec mihi cum Othryade quicquam est' ue sui, ue negoti,

Nec fures ullos buc cito Thermopyli,
Sed contra Eurychidem nobis li, proinde quid hic mē,
Aut Xerxes facit, aut quid Lacedæmoni?

Ob pactum & de me loquere, aut clama uero clare,
Multo aliud dicit su, aliud Menecles,

Cum huius epigrammatis ar-
gumento conuenit & illud

MARTIALIS.

Non de ui, neq; cæde, nec ueneno,
Sed lis est mihi de tribus capellis.
Vicini queror has abesse furto,
Hoc iudex sibi postulat probari,
Tu Cannas, Minhydraicumq; bellum.
Et periuria Punicæ furorū,
Et Syllas, Mariosq; Mutiosq;
Magna uoce sonas, manuq; tota.
Iam dic Posthume de tribus capellis.

Αδύλων.

Εἰκῶν ἢ Σέξτου μελετᾷ Σέξτος δὲ στωπᾷ.
ῥήτωρ ἢ εἰκῶν. ὁ δ' ἄρ' ἄνω ῥήτωρ εἰκῶν.

MORVS.

Ipse tacet Sextus, Sexti mediatatur imago,
Ipsa est rhetor imago, ab imagine rhetor imago est.

LVSCINIVS.

Ecce flet rhetor Sextus, mediatatur imago,
Recte, tum statua statua est, sine pectore rhetor.

E' Secundo huius distichi uersu
sestastichon confinxit

AYSO.

Ore pulchro, & ore muto scire uis qui sim? uolo;

Imago Rufi rhetoris Picta mihi.

Diceret sed ille uellem rhetor hoc mihi non potest.

Cur ipse rhetor est imago imaginis.

IDEM.

Rhetoris hic Rufi statua est: si saxea Rufus;

Cur id autem semper saxei ipse fuit.

Ethuc referri potest eiusdem,

Rhetoris hæc Rufi statua est, nil utrius ipsa,

Ipsa adeo linguam non habet & cerebrum.

Et riget, & surda est, & non uidet, omnia Rufi,

Vnum dissimile est, mollior ille fuit.

Idem in Rufum pictum.

Hæc Rufi tabula est: nil uerum, ipse ubi Rufus?

In cathedra, quid agitur? hoc quod & in tabula.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ

Επι τῶν Γραμμισμῶν Φιλόνικῳ ἑστὶ ῥήτορι δῶρον

πέμψας, ἀντί τε λαβὼν πέντε αἰ δισκοσίου.

Καὶ νῦν ἰδίῳ φησὶν ἑὸς λόγῳ ἀρῶν μὲν ὅτι πέμψας.

τῶν ἀργῶν ἢ μισθῶν, πρὸς κτήριον ἐρχομένη &

MORVS.

Quinq; solocis mis donau rhetora Flacchi,

Quinq; statim decies reddidit ille mihi.

Nunc numero hos, inquit, paucos contentum habeto,

Mensura accipies quando redibo Cypro.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἀντὶν ἐρωσὶ Μελάνων τὴν ῥήτορα, τί τὸ θεῶ μοι.

σφραγίσαν & σιγῆς; οὐδὲν ἄμοιστον.

LVSCINIYS.

Picta

Piste Medon rhetor, similis tibi cerneris. An non?

Matum eras, poteris nil simile esse magis.

Τὸν αὐτῶ.

Ῥήτορας αὖ δ' ἐπιών. ὁ δ' ῥήτωρ, ῥήτορας ἐπιών.

καὶ πῶς; οὐ λαλίῳ, οὐδὲν ἄμοιστον.

LVSCINIYS.

Rhetoris est statua, & iam rhetor rhetoris Icon.

Quid uat si taceat nil sibi tam simile.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ

ΑΔΑΠΟΘΝ.

Μὴ μύρομαι, καὶ σφόνους λιθίνους σὺ λαλοῖσι χαρίζου.

μὴ δὲ τὸ πῦρ φλέξει. εἰς κενὸν ἢ δισκοσίου.

Ἰών τι μοι εἶπὲν βέλτε, χερσισοί, τι φησὶν ἢ μεθύσκων,

πυλὸν τρώσῃ, καὶ οὐχ ὁ θεῶν πίεται.

MORVS.

Serta, unguenta, meo ne gratificare sepulchros

Vina, focus, lapidi sumptus inanis erit.

Hæc mihi da uino, cineres miscere falerno,

Nempe lutum facere est, non dare uina mihi.

Δαυιδίου.

Μὴ πάλι μοι τῆ δόρυ γὰρ οὐκ ἐπὶ γαστέρα πέθεισά

οὐδατος, καὶ χοίρων ἄρτι τίθει μοι χι-

οῦδ' ἂν ἐργαστήριον τῆ σάκχων ἄμβροτος ἀκχεῖται &

χρησμοῦ, εὐ νεύταις ἐν λιμνῇ σφουρ &

C. VRS. VELIYS.

Ne cum fastidia, post sumpta cibaria, uenter

Vbera cum fariis pone suilla mihi.

Namq; nec agricolis post messem commodat imber

Nec Zephyrus nautas in statione iuuat.

Στότων &

καὶ

Καὶ πίνε, καὶ τέρην Διμύρασι δὲ. οὐκ ἔστι δὲ αἰεὶ
πίθωσ', οὐδ' αἰεὶ τέρψις ἔθιμος.
Ἐσφάνοις κίφαι δὲ πυχεσώμεθα, καὶ μυρίσωμεθ'
ἀντὶ πρὶν τῶν βοῶν ταῦτα φέρει ἐτέρους.
ὅν ἐν ἐμοὶ πέτῳ μὲν ὄπλιτον ὄσαταί με,
κέρως δὲ Δευκαλίων ἀντάχεται κολλυσάτω.

GERARD. BYCOLD.

*Sis letus, bibe Democrates, nam corpora nobis
Pocula non semper deliciasq; dabunt.
Cingaminiq; caput fertis, ungamis & ante
Corpora, quàm tumulto condat amara dies.
Nunc mea dum uiuo plus uini uiscera sumant,
Mortua Deucalion uendicet ossa sibi.*

Αντιπύδου.

Ὁ μοι κλυδίδων φερέη δύσις, οὐδὲ θεοκόσμος
ὄρνυδιον σφραγῖς ἡμέας πῦδος σκαπέλι,
οὐδ' ἔταν ἀσπράτῃ μέγας οὐρανός, ὡς κραχὸν ἀνδραῖ
ταρβῶ, καὶ μὲν ἄνθρωποι ὑδροπύτας.

IDEM.

*Haud ita Fl iudum occasu mihi terror, & alii
Fluctus aque circum spumea saxa fremens.
Aethere nec toto metuendu fulgur, ut omnia
Potor aque dicti qui memor esse solet.
Οὐσίου.*

Μούσης νομοθέτη φιλοποιήζοντος ἑνὲς Βαχχου,
ἢ Σικωῶν, ἐν ὧ καμὸν ἀγῶν χαρίτων.
Ὁ δὲ ἔλεγχον ἐχθρῶν ἀντιπύδων, ἐν τε γίλωπι
κέντρον, καὶ ἠμεθύων, ἀσπὸν ἐσφρόνισεν.

IDEM.

Musarū memores letarum reddidit Iacchus

*O Sycio, qui te grata referre facit.
Quandoquidē leuiter taxat, reddendoq; pungit.
Ebrius & ciuē carpere sepe solet.*

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτοδελὸς ἡδίστος αἰεὶ τῶν δὲ κ' ἀνῶκη,
ἢ βρισις οἶνον τ' ἐστὶ καὶ οἶνον τ' ἐπι-
θὸν μῶν ἢ γαίην προχέει κρῖθον, τὸν δ' ἔχει γαίην
πυλλοκί πρὸς λήϊμιν ἡγάχι πιπρῶν ἡδυσθ.
πυλλοκί πρὸς λήϊμιν ἡγάχι πιπρῶν ἡδυσθ.
μῆλον, καὶ μοὶ πάσης ἀρκίον ἐσφρόνισεν.

IDEM.

*Quē cupit, hic potus iucundus, at ille coactus
Baccho potoriq; unā inimicus erit.
Illū mitti in humo tellus, hunc sepe sub ipsa
Condit, & ad lethes stagna odiosa trahit.
Lurcones ualeant: mihi maxima gaudia sunt.
Omnibus in rebus non superasse modū.*

Αὐτοδελόντος Κυβικίου.

Ἀνθρωπὶ δέλιμος ἔπ' ἐπίνομα. ἢ δὲ γίνεται
ἄρετος, ἐπ' ἀλλήλους ἑυρόβη ἐγφρόνισος.

MORVS.

*Vespere cum bibimus homines sumus, atq; benigni.
Mane homini siccus irux fera surgit homo.
Haectenus sine controuersia sequens Epigramma Anacre-
ontis fuisse existimauit est: Atq; nup Andreas Alciat' iure
cōsultorū facile doctissimus, Automedōiti ueluit γυναιῶν au-
tori asseruēt, ἢ ἄλλα, quā equidē sciā, rōne ductus, ἢ ἄδ' ὄνε
πρὸς ἄφωσ. Automedōitis disticho sequimur: quae mihi fragē
lis admodū uidetur ad id conuincendū ratio, cum multa
sint eius generis in opere epigrammatum.*

Ανοκρίωντος.

Οὐ μοι μέλει Τύγασ
 τῶ Σαρδίων ἄνοκτος,
 οὐδ' αἰρέει με χρυσός,
 οὐδ' αὖ φθονῶ ταρακνοῖς,
 ἔμοι μέλει μύρασι
 καὶ ταβρίων ὑπὸ πύλαις,
 ἔμοι μέλει ῥόδοισι
 καὶ τασίφην καὶ ῥίονα.
 ὃ σικερον μέλει μοι,
 ὃ δ' αὖρην τισὶ οἴδει
 ἢν ἀργυρον ἑρύνσας
 ἔφρασι μοι τριβῶν,
 πρῆξιον δὲ χρόνον
 ἔσθ' ἄνυμ Βαθύων.
 τριβὴ δέ μοι καὶ αὖτ' ὅτ'
 καὶ δ' ἄστρος, καὶ δ' ἀμοιβῆς,
 μὴ σὺγγνὸν ἰστέωνας,
 ἢ ἀλλ' ἀμπέλιος χλωώσας,
 καὶ Βοθύας γελῶντας
 ὄν' ἔσθ' καὶ δὲ Δυκίως.

MORVS.

Non est curæ mihi Tygæ,
 Qui rex Sardibus imperat.
 Aurum non ego persequor.
 Reges non miser æmulor.
 Curæ est, barba suaibus
 Vnguētis mihi perfluat.
 Curæ est ut redolentibus
 Cingam tempora floribus.

Curæ

Cura sunt hodierna mi,
 Nam quis crastina nouerit
 Tornato bene Mulciber
 Argento mihi poculum,
 Iam nunc effice concaum,
 Et quantum potes imbibum,
 Et fac illud ut ambiant
 Non currus, neq; sydera,
 Orion neque flebilis.
 Vites fac uirides mihi.
 Botri fac mihi rideant
 Pulchro cum Dionysio.

Incerto Interprete.

Lambicum dimetrum
 acatalecticum.

Non cura magnificentium
 Me principum laceffit,
 Nec æmulor tyrannos,
 Nec me retentat aurum.
 Sed hoc die curabo
 Perfundier nitentes
 Comas odoribusq;
 Sertis roseis corona
 Ri tempora, crastinum sed
 Quis nouerit probe, quom
 Vulcane poculum fac
 Amplum quidem & profundum
 Quantum potes, nec inira
 Currum nec astra quæq;
 Nec Oriona cude

N Hunc

Hunc terribilem, ut uidentes

Vites que racemulos cum

Dulci mero, ridentes,

Anacreonticos uersus sic imitatus est

LABERIVS.

Non mi cupio aurum, non diuites diuicias,

Non sceptrum curo mimantium principum.

Nil ad me triumphantes cum decoris fascibus,

Nil instructæ acies armis præfulgentibus.

Mihi est uiuendum teneris in amoribus.

Mi sunt delicie, & sua uolentia sua uia.

Viuiamus hodie, uiuamus dum licet,

Lætique carpatum, quicquid id est boni.

Libet nunc crines liquidis perfundere odoribus.

Interque iocos agere & lepidas Veneres.

Quin tu age Vulcane potens, Mulciber ignee,

Excude mi amplum, in signe argenteum cymbium.

Inque eo non mi astra, non bootem, non pliadam,

Non Martem ferreum, non cruenta prælia.

Quid cum syderibus, cum Marte, cum bellis mihiis,

Sed intus cude Bromium uino malidum,

Vites que molles, & frondentes palmiæ,

Racemosque, & fluentes uirides hederæ,

Amorem que spirantæ colores undique.

Huc pertinent & Vlyxiæ uerba apud

Homeri Odys. I.

Οὐδ' ἔγω γέ τι φημι τέλος χαρπείσπερον εἶναι,

ἢ ὄταν ἐφροσύνῃ μὲν ἔχῃ καὶ δῆμον ἄποκνύσῃ,

Δοκτυμόνδ' δ' ἀνὰ δάμαστρον ἀχνοῦσόν τ' ἀοιδόω

ἠμυνοὶ ἰδέσθαι, ἢ δὲ πλεῖστον πόσις ἔσται.

Σίβυ

Σίβυλ', ἠρώων, μίθ' ἂν ἐκ κρητῆρος ἀφάστων

Οἶνευ χόστρο φερίνοι, καὶ ἔρχεται δὲ παλαιά τιν.

Τούτ' ἂν μοι καλλίστον ἐν φροσύνῃ εἰσὼν ἔτι εἴποι.

Ea sic uerit

GEORG. ANONYMVS.

Ille quidem longe est finis gratissima rerum,

Perpetuo uacuum curis traducere uitam.

Ut si cum populi conuiuia læta frequentem,

Auscultent Cytharæ lusum, iuuenesque canentes,

Stenique cibus iuxta mensæ dapibusque repletæ,

Insuper adferres pleno & craterè minister,

Infundat pateris dulcissima munera Bacchi.

Hoc mihi nil quicquam iucundius esse uidetur.

Anacreontico affinis est Monodia

illa de choro Sybaritico

PETRI CRINITI.

Hæc uirtus Sybaritica

Per molles choreas uago

Salutato, & tremuli modis

Exercere iuuentam.

Cyadium ualeat furcens,

Non hic horrida tympana,

Non uultu Cicones truci, aut

Sæuis Bistones armis.

Sed læti atque hilares iocis,

Et molles Veneres simul

Inter delicias fluant

Grato non sine luxu.

Sic poscit ueneris calor,

Dum noster Genius uiget.

N z Et

Ei blandas Charines refert:

Dulces iungite amores,

Carpamus celerem diem,

Dum uix breuias monet

Ei cantus teneri uocant:

Nil sub sole perennas.

Hic multum sapiet sibi

Qui magnos calices rapit

Vndantes ueteri mero,

Et se prolixi auro.

Iam nunc o comites boni

Inter grandia pocula

Certemus Venerem sequi

Dulces promere fructus.

Huc alluisse uidetur

QVINTIANVS.

Veneres, ioci, lepores,

Variisq; mensa cantu,

Variisq; cantiones,

Volucrum, choriq; amorum

Maneant domo beata,

Hodie cibo fruamur,

Dubia est dies futura.

Veniet necie libido,

Rapient cibum merumq;

Hodie cibo fruamur.

Παλλαδά.

Δὲς πικρὸν, ἴνος Βόειχ' ἀπὸ καλῶς φε μῆμενος

ἔγγυνηθῆς καὶ βορραῖς ἐν ὄλοις Φιάλαις.

GERAR. BVCOLD.

Da

Da potum, ut curas animo dispellat Iacchus

Multiplices, puro (quæ nocuere) mero.

Μοῦσος Διονίου.

Ἐβλον οὐ χρυσὸν τε, καὶ ἄτιμα μύριος γούνη,

οὐδ' ἴσα τοῖς θύβας, ἔπει οὐμρας, ἔχρη.

ἄλλ' ἴνος μοι ποχθῆσθε κῆλιξ βλάντης Διονίου.

Χείλας ἀνοῶν νάμασι λουομένου

καὶ γαρερῶν συνέπιπτε φίλων χορῆς. δι τὸ πᾶσι

ἀνέρις ἐργασίους, καὶ μνον ἐφ' ἡμερίσιν

ἄντας ἐμοὶ πλῆν ἄλβος ἀεὶ φίλος. οὐδ' ἄλεξις

τῶν χρυσίων ὑπῴτων, τὴ Φιάλα κατ' ἐχρη.

GERAR. BVCOLD.

Non aurum optavi, non oppida plurima terre,

Non quas Thebarum dixit Homerus opes,

Sed mihi ut orbiculata Lyæo pocula spument,

Vdaq; perpetuo labra liquore fluant.

Turba senum ueneranda bibant sua uina sedendo,

Dum uineta colant rustica turba sua.

Iandudum hæc mihi uisa est uix potissima, reges

Non moror auratos, pocula plena tenens.

Τοῦ ἀντῆ.

Χθίζον ἐμοὶ νοσέοντι παρὶς ὄλο δῆλιος ἀνὴρ

Ἰπῆας, ἄπῶων νύκτορ ἀπφπῶμεθ'.

Ἐπε δ' ἄδωρ πίνην ἀνεμῶλι. οὐδ' ἄδωρ χθῆ

ἄπ' ἡμῶν μέρπων ὄνον Ομηρ' ἔφω.

C. VRS. VELIYS.

Visti heri inclemens ægrum, uetuiq; Lyæi

Sumere neclareum uir medicum laticem.

Vani ad hæc lymphis, an utere, nescim hic, quod

Vina hominum instaurant robur, Homerus ait.

N 3 10.

Astūū egrotō medicus mihi nuper iniquus,
 Me uināre meri pocula plena uolens.
 Scilicet edochū necdum fuit illud Homeri,
 Qui scribit Baccho robur inesse suum.
 Ab hoc alienū non est de Marullo hoc **MORT.**
 Admonū medicus Ippū Theodoye Marullum
 Ne uinum (cacus ni uelū esse) bibat.
 Pareat ut medico (quanq̄ egre) abstemius esse
 Ecce duos totos sustinet usq; dies.
 Post sitū assueti reuocati imagine uini,
 Iamq; foras medico uera minante rui.
 Ventū erat ad uinum, quū sic sua lumina moestus
 Affatur, posito iam periuura mero.
 Huc iter, huc me fidi duxisti ocelli,
 Nunc bibite, & dulces ambo ualete duces.
 Custus odor que manent, miratur abire colorem,
 In nigras subeunt lumina dum tenebras.
 Hoc tamen aduersum lenis solamine casum,
 Dote meri minima quod cariturus eratis

Αδελον.

Διήμορον με λέγουσι διασημονός ἀνθρώπος ἔστρω.
 εἰμι κἀν, ἀλλ' οὐ μοι τίς Σέλευκε μέλεθ.
 εἰς αἰδέλω πάντας κραταίβοις. εἰ δὲ τῶ χιού
 ἡμετέρη, Μίνω θέσπον ἐρηφόμβος.
 αἰγώμην. καὶ ἅ δὲ ἐτήτυμον εἰς ἴδλον ἵππος
 οἶνός, ἐπεὶ περὶ οἰς ἀφαστρ εἰς αἰδέλω.

Me breuis esse ferūt uinæ, qui sydera norunt.
 Sed curæ non sunt ista Seleuce mihi.
 Fata manent omnes certo. Minois regna

Asticiam primum lumine cassus ego.
 Quo si non liceat pedibus peringere, Vina
 Nunc potemus, Equi Bacchus eritq; loco.

Αδελον.

Πέντε θανάτων κείσθαι κατέχων ἡδίας, οὐδὲ τὰ τέτρατά
 ζῶντος, οὐδ' ἀνυγὰς ἔθεται ἡλίου.
 ὡς τε λαβὼν Βάχου ζῶρον ἄλπος, ἔλανε γηγυθίος
 Κίρκης, καλλίστω ἀγκυρῆς ἔχων ἄλοχον.
 εἰ δὲ ὁ ἀφαστρὸς ὅπως νύξ, ἴδῃ Κλεοθέως,
 καὶ Ζεῦων, αἰδέλω τὸν βακχὸν ὡς ἔμολλον.

C. VRS. VELIUS.

Quinq; pedes spatium post fata cadaver habebis
 Lucis inops, uinæ delicisq; carens.
 Sume igitur bacchi mera pocula lætu, & inter
 Formosæ uxorū brachia Quinque bibas.
 Si tamen æternæ est sophiæ mens gnara, Cleantem &
 Zenona ad stygiū noueris isse forum.

Αδελον.

Ἐπιπυλῶν χερῶν εἰσὶ πανοπλίᾳ ἀρβλάζων
 ἀντι, καὶ ἀροσφῶν ἐν πετάλων σίφακί.
 καὶ τὸ φῶς ἡδύσιο προαίσιον ἱερὸν ἔσεν,
 ἐκφυλλοῦ φυχῆς φρουρίον ἀκρίτατον.
 πίνε λίγη ἢ γλύμμα, καὶ ἴδῃ, καὶ πῶς κῆ
 ἀνεία. εἰσὶ γηγυθίος ἑκαπίνης.

IDEM.

Pauperis hæc grata est, cum pane, lagena supellex
 Et que roranti fronde corona madet.
 Hæc quoq; summa animæ sedes, tutela cerebri
 Extima defuncti calua reiecta uiri.
 Hæc nos sculpta moment coena, libe, sume corollas,
 Tales supremo finis ab interitu,

Δός μοι βίη γαίης πετρηνίδιον ἄδιν κούπελλον,
ἔς γυνήμιω κούβηθ' ἄ κέθ' αἰ γρηθ' ἰδύμης.

MORVS.

E terra genium, sub terram morte recondar,
Ergo lagena mihi terra plena ueni.

C. VRS. VELIVS.

Ricibile uas terra factum mihi dulce ministra
Quae genium, rursum post mea fata tegar.

Pocula da uini, Tellus quod protulit alma
Quae genium, quae me condet amica sinu.

ΑΔΗΛΟΝ.

Βούχου μέλιον ἄριστον, ὃ μὴ γράν, μὴ δ' ἑλάχιστον.
ἔσι ἢ ἢ λύπης αἰπῆθ', ἢ μωνίης.

Χαίρ' ἰκρινόμηνος βισὶ νύμφαις τέλειος ἀνδρῶ.
τῆμθ' κούβηθ' βαλομοίς ἐσὶν ἰδύμης.

ἢ δὲ γράν πινύσθην, ἀπὶς ποτῆσι μὲν ἔρωτος.
βαπῆθ' ἐσὶ δ' ὑπνω γέβηι τῶ θανότου.

C. VRS. VELIYS.

Sumere nec nimium, Bacchi ualeat optimus usus
Nec minimum: hinc moeror, prouenit inde furor.

Quartus & ipse tribus nymphis misceretur optat,
Tunc quousq; sic lecto conuenit ille magis.

Sin nimium spiret, placidos auertit amores,
Mergit & hunc leto proximus ipse sopor.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΗΡΟΥΣ.

Παλλὰ δά.

Ἐλπίεις ἠντιση μέρπων γρηθ' κούβηθ' εἶνοι,
μὴ δ' ἀρχῆς μεγάλης κούβηθ' ὑπερφιάλον.

Ἐλπίθ' ἀντὶ ἰδύμης κούβηθ' ἔσθ' ἠπικρθεῖς,
θνητῶς

θνητῶς εὐτυχίης μὴ δὲ ἀνοχόμηνθ'.
ἔς γίνος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, ἀνύχ' ἑλάδων,
μᾶχρη τίλους βίβηθ' μὴ δὲ ὑπερφιάλον.

Ego.

Non sibi diuinos mortalis quiffiam honores
Arroget, aut magni fastum amet imperij.

Impatiens sortis humane Cessum olim,
Exemplum exhibeat alta ruina tibi.

O genus humanum, uanum, tumidum atq; superbum,
Non nisi post fatum quod sua fata sapit.

Quilibet humana contentus uiuere sorte,
Nec deum, aut titulis auctior esse uelit.

Cessum hoc docuit, Quem fors deiecit in imum
Oblata ignarum condicione frui.

O genus humanum nihil est te uanum uno.
Nec nisi morte sapis, quae properata uenit.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ.

ΑΔΗΛΟΝ.

Πλουτέιν φασὶ σε πόντῶθ'. ἐγὼ δὲ σε φημι πένεθ' ἄ
χρησὶς ἢ πλούθῳ, μάρτυς Απυλλοφάνθῳ.

ἄν μετ' ἔχης ἀντὶ σὺ, σὰ γίγνηθ'. ἄν δὲ φηλαίτηθ'
κλιρομόμοις, ἄπ' ἄν γίγνηθ' ἄλλοθῳ.

MORVS.

Te diem appellat omnes, ego plane inopem te.
Nam facit usus opes, testis Apollophanes.

Si tu utare tuis, tuae sunt, fin tua serues
Heredi, tu iam nunc aliena facis.

ΑΝΤΙΦΟΝΟΥΣ.

Ἐπιφίλθ' ἠπικρθεῖς, ὃ ἔχρονος ἄντ' ἠπικρθεῖς, ἄντ' ἠπικρθεῖς.

κῆρ πολλὸν πικρὰ γάραι ἐπιρχέμεν·
 κῆρτε πῶν, εὐθ' ἄνεθ' ἔτι προαφροῖς ἀναδύσασθαι,
 οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γούρι πλεισιμόστον,
 τὴν κῆρ, πλουζῶσαν ἀφροῖς μεγάλῳ διασκόλω,
 ἐκ πολλῶν ὀβολῶν μόνον ἐνερχέμεθα·

Tempore crescit usura, Dies quoq; tempore crescunt,

Qui te conficiunt mox (mibi crede) jumentum.

Inunc, & Bacchū spernas, nec tempora fertis

Σίγγρο, & ἀγνοῦντὴν negliges parca manus.

Quas modo cernis opes unā cum luce relinques.

Vixit obolus de tot millibus unus erit.

Νιχόβουλου.

Δακρυῖς Φείδων ὁ Φιλάρτου, εὐχ' ὅτι θνήσκῃ,
 ἀλλ' ὅτι πῶτε μῶν πῶν ἄρον ἐπρίσθῃ.
 ταντ' ἄνεθ' ἁρισσοῦτε· κῆρ, ὡς πῶρ ἐστιν ἐν αὐτῇ,
 τῶν πολλῶν τεχνῶν ἐν π' προσεμβάλετε.

MORVS.

Chrysalis heu moritur diues, dolet, ingemū, unq̄

Nemo magis tristi pecciore fata tulit.

Non quoniam ipse perit, cui nil se ulius ipso est.

Sed nummi pereunt quatuor in tumultum.

Πολλοῦ δ' ἔ.

Πλουζῶν μῶν πλουζῶν ἔχρη, ψυχὴ δὲ πένυς.

ἂν ὅτι κληρονομῶν πλουσιῶν, ὅτι ἡ πένυς.

LILIVS.

Diuitias locupletis habes, animam sed egeni.

Hæredi o diues, sed tibi solus egens.

MORVS.

Diuitias locupletis habes, inopia tibi mens est.

O miser hæredi diues, inopia tibi

Αρμιστοῦ.

Ὡς κῆρ τὴν τεθνηῶς, λείποντο παρ' ἐθνεῶν Ἀππλῆς,

οἰόμεθα· Βόσκον ἀντὶ φίλων πρὸς Βαστακ.

ἂν ῥοφοντὶ· σίρι μν· τίλλυ· θρῆσκον πρὸς Βολβοῖ,

ἰκνυμον· ἡδύσμον· πῆρονον· ἀσπῆρον·

λεῖσας δ' ἐκ ὄντων μὴ κῆρ, χέρον πῆρον μῆ,

λεῖσας θέρμυς ἡμιβραχέως ἴφρον.

LVSINIUS.

Cœnam, quid coenâ uere hortū præbet Apelles,

Dumq; curâ socios pascere, pascit oves.

Aegoceras, porri, raphanus, mēta, intyba, bulbi.

Asparagus, lactuca, ocyra, ruta, aderant.

Hinc uerius gramen parcius ne apponeret hostes,

Liqui te male mox unctē lupine fuga.

Similis argumenti est hoc

MARTIALIS.

Atrius Cæcilius cucurbitarum

Sic illas quasi filios Thyestæ

In partes lacerat, secatq; mille.

Ciustu proinuis has edes in ipso

Has prima feret, altera ue coena

Has coena tibi tertia reponet,

Hinc seras epididnidas parabit.

Hinc pistor fatuas facit placentas,

Hinc & multiplices struit tabellas,

Et notas caritoidas theatrū,

Hinc exi uarium coco minutal

Vt lentem postam, fabamq; credas,

Boletos immatur, & botellos,

Et caudam cibij, breuesq; mēnas

Hinc

Hinc cellarius experitur artes,
 Ut condat uario uaser sapore,
 In rutæ folium capelliana.
 Sic implet grabatas, paropfidæsq;
 Et leues scutulas cauasq; lances,
 Hoc lautum uocat, hoc putat uenustum.
 Unum ponere ferculis tot affem.

Δουκιλίου.

Πόλιος δασπώντω ἐν ὑπνοῖς ὁ φιλάργυρος Ἑρμῆς,
 ἐν πρῶτονί τις ἐν τῷ ἀπυχοῖσσι.

LVSCINIUS.

Apparat in somnis coenam cum sordidus Hermon,
 Mox dolor, hinc laqueum abstulit orbe uirum.
 Eis εἰς γυναικας ἀνασσοῖσσι βασιλῆας
 ἐν τῷ εὐρίπῳ.

Εἰς γυναικας βασιλῆας ἡσμοφθόρε πῶδ' οὐδ' ἰδύρον
 ἀνθροσάνω χαλκῷ ἡλλῶν ἀπμοτῆρα.
 ἀντὶ φόνου, πένις τ' δλοῖς, λιμοῦ τε, π' ὄργης,
 εἰς πάντας φθέρει ἐκ φιλοχρημοσύνης.

MORVS.

Effigiem statuere tibi rex perditior orbis
 Ex ferro, ut longe uilius ære foret.
 Hoc fecere fames, caedes, furor æris, egestas,
 Hæc tua, quia omnes perdit avaritia.

Δουκιλίου.

Κἄν Ασκληπιάδης ὁ φιλόργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ
 ἡδὲ π' ἡριῆς φθισιν φίλαται μὴ παρ' ἐμοῖς
 ἔδεν δ' ὁ μὴ γελοσσι, μισθὸν φίλε φησι φουβιθῆς,
 οὐχὶ βροφῆς τῆς ἰσχυροῦσσι, ἀλλὰ μόνυς.

MORVS.

Murem

Murem Asclepiades ut apud se uidit auarus,
 Mus quid in aede facis, dixit amice mea?
 Mus blande arridens, tolle, inquit, amice timorem,
 Hic ego non uictum quero, sed hospitium.

G. LILIVS.

Murem Asclepiades in templo uidit auarus,
 Et quid apud me o mus, inquit, amice facis?
 Mus ridens, inquit, nihil o uerearis amice,
 Non abs te uictum, sed mihi quero domum.

LVSCINIUS.

Murem Asclepiades cum uidit, dixit auarus,
 Chare domi nostræ mus quid amice facis?
 Ridens dulce, timor mus absit ait rogo, tecum
 Veni quo hic habitem sordide, non ut edam.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Αμμοικνού.

Οἷς ἂν πάγωνας φρενῶν ἡριπῆγῶν εἶναι,
 ἡδὲ δὴ τὸ πῶδ' εἰς φίλαται μοσὸβῆσσι
 κείρον ἐμοὶ πρῶτῶν ταχέως, ὅσοι τ' ὁ πάγων,
 φθέρων ἡριπῆς, οὐχὶ φρενῶν γέρον.

Credis, quod barba prudentia crescat, eoq;
 Quali uel Muscas pellere possis, habes.
 Rade, mihi credens, sylvam, que nutrit usq;
 Vermiculos, Mentem nam dare nulla potest.

Εἰς Θεμιστον ἂν φιλόθρον, γυνώσκων
 ὑπαρχον Κωνσταντινουπλεως,
 ἰδὼν Οὐαλινπανοῦ, ἡδὲ
 Οὐαλιντ'.

Παλλιδία.

Αὐτοῦ.

200 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Αντοῦ ὄφρα νῆστος ἐπέμνησθ' ἔδωκ' ἄλλοις
ἀντιπύλας ἀρρηγείας, ἀίχρας ἀπείριστον.
Ἦδ' αὖ χεῖρας κρείσσων, ἀναβῶς δ' ἐγίνου μέγας χεῖρων.
Διὲρ ἀνάβηθι κέλυ· νῦν δ' ἀνω κατ' ἔβου.

BEATVS RHENANVS

Coelestem super axem lato argenteum axis
Per placet, haec res usq; pudenda quidem,
Inferius melior fueras, scandens modo peior,
Infera quim scandis deficiens superis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ δ' ἴσθ' ἢ πω γῶνας δλοκῆ ὄφρα πᾶσι γρίειν,
καὶ ἰόγος ἐν πύγων, εὐστολῆς ἐστὶ Πλάτων.

MORVS.

Si promissa facis sapientem barba, quid obstat
Barbatus possit quim caper esse Platonē

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μοναχοὶ, τί βῆθ' ἄ, ἱσθόν δ' ἄ τις πῶς παλι μόνους
ἢ πλῆθος μοναχῶν, τενσομῆθ' ἢ μοναχῶν.

BERGIVS.

Si monachi, cur tanta cohors, cur tot simul estis?
Quid mentimini eo nomine uos monadē?

Nos fufius sic iambico dimetro.

Quid uestro inani nomine
O monachi estis tumidi?
Cum non genus mortalium
Sic urbibus frequentium
Aliud, ἔ' obuium magis
Falso ergo solitudinem,
Cum tanta turba obstrepera,
Mentūi inepit ac monada
O uestro inani nomine.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ, 201
Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ πω γῶνας φ' ἄρον κεννησθ' τῶ βουλοπροσάξου,
εἰ δ' ἄρα ἐν δέκτην τῶ μεγάλων ὄφρα.
Ἐρμῶν μῦθ' ἢ πρῶτον ἀπὸ χεῖρας ἄσφασιδων,
μῦθ' ἄρα δλοκῆν γαστρι λῆγων ἀρῶν.
εἰ δ' ἐν ὄφρα μῦθ' ἴδ' ἐν χιονῶν ἄσφασιδων
σφραγιῶν, πινυθ' ἢ δλοκῆν ἄσφασιδων.
Ἦθισεν ἄρα προσδοκίαν, καὶ ἴδ' ἐν γῶνας ἀλθῶν,
καὶ ἴδ' ἐν ὄφρα βολβῶν τῶ ἀρῶν ἄσφασιδων.

MORVS.

Barbati Cynici, Baculoq; uaganti egeni
In coena magnam conficimus sorphiam.
Scilicet hic raphanis Cynicus primū atq; lupinū,
Ne uirtus uentri seruiat, abstinuit.
At mineum postq; bulbum confpexit ocellis,
Iam rigidum ἔ' sapiēs excutit ingenium.
Flagrat atq; auide spem praeter deuorat omnem,
Virtuti bulbus, nil aū officiet.

ΕΙΣ ΧΩΑΟΥΣ.

Παλλοκῶν.

Χωλὸν ἔχ' ἄρα ἴδ' ἐν γῶνας ἴδ' ἐν γῶνας ἴδ' ἐν γῶνας
εἰς γῶνας ἴδ' ἐν γῶνας ἴδ' ἐν γῶνας ἴδ' ἐν γῶνας.

MORVS.

Clauda tibi mens est, ut pes, natura notatq;
Exterior certas interioris habet.
G. LILIUS.
Tardus es ingenio, ut pedibus, natura etenim dat,
Exterius specimen, quod latet interius.
Vt pes, sic animus tibi claudicat, indiciōq;
Pes fuerit, quali praedatus es animo.

ΒΟΑ ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

ἦν ἔχρη ἦν Ἐρωτα, γυναικί τῆς Ἀφροδίτης.
οὐκ ἴδμεν χαλκῶν, ἦν τῶν χαλκῶν ἔχρη.
MARVLLVS.

Et Veni est uxor, & tu claudinḡ faberḡ.
Si dederit Martem, Mulciber es Baraba.
Αδελφον.

Λυσίμελου Βοήχον, καὶ λυσίμελου Ἀφροδίτης,
γενεῶν τῶν γυναικῶν λυσίμελου τῶν χαλκῶν.
Ego sic.

Membra humana Veni, nimisq; ut solim lacchis,
Solucere sic artim nata podagra solet.

FINIS EORVM QVAE
EX SECVNDO.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑ

Ἐπιχειρηματικῶν, ex quibus haec quae
sequuntur, desumptis.

ΕΙΣ

Αγαθὸν ἄνδρα.	106	Γυναικίς.	
Αγωνισαί.		Δούλου.	216
Ασέλφους.	207	Ἡρώας.	
Ανδρείους.		Ἰατροῦ.	229
Ἀνδραὶ οὐκ ἰσχυροί.	214	Μεθύου.	130
Ἀρχαίους τινάς.	219	Ναυαρχισαντας.	
Αυλητάς.	223	Ποιητάς.	232
Βρέφιν.		Φιλοσόφους.	235

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Εἰς Πλάτωνα.

Σ Ωφροσύνη προφίρων θυγῶν, ἡδὲ τῆ Διὸς αἴμα,
 εὐδοκία κείτη ἀνὴρ θεῖος ἄριστοκλής.
 εἰ δέ τις ἐν πάντων ὄφιν μύσαν ἔχεν ἔπαινον,
 δούλοσ' ἔχῃ τρυφῆς, καὶ φθόρον οὐ φέρει τζ.

GVA. VERONEN.

Ante alios castus, iusti quoq; amoris amator
 Diuus Aristoclees occubat hoc tumulo.
 Si cui de cunctis magne est sapientia laudi,
 Maiorem hic habuit, nec comes inuidia est.

LAERTII INTERP.

Mortales cunctos excedens moribus æquis,
 Diuus Aristoclees hoc iacet in tumulo.
 Si Sophiæ quisquam præconia magna secutus,
 Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest.

BENTINVS.

Iustitia cunctis præstas, uiaq; modesta,
 Hoc situs in tumulo diuus Aristoclees.
 Si quenq; ad magnos sapientia uexit honores,
 Hunc cetera inuidiam uexit & ipsa uirum.

Hic iacet ille Plato uix moderamine clarus,
 Diuorum numero dignus & ille Plato.
 Si quis ab ingenio laudem tulit, unicus omnem
 Occupat, & liuor carere nulla potest

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Σταυρίδου.

Ἐτρυνθίς, τίνας ἐπί, τίνας παρῖδιος, τὶ δὲ νικῆς;
 Κόσμου

Κόσμου, Εὐαγόρου, Πύθια, πύθια, ῥόδοι.

Ego sic.

Dic qui, quo genitui, cuius tu, uiceris aut quid?
 Castylus, Euagora, Rhodius sum, pythia, cestus.
 Aliter.

Castylus hic iaceo quondam qui Pythia cestus
 Vici, me genituiq; Euagoras Rhodius.

ΕΙΣ ΛΑΕΛΦΟΥΣ.

Αγαθίου.

αἰετὸν ἀδελφῶν ἐπέχῃ τὰ φάρ. ἐν δὲ ἐπέχῃ
 ἡμῶν καὶ γένει δὲ δούλοσ' ἔχῃ βαρῶν.

LILIVS.

Quattuor hic tumulus fratres habet, una duobus
 Lux & natalis, mortis & una fuit.

MORVS.

Quattuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
 Lux simul una duos & parit, & perimit.

IDEM.

Quattuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
 Proh dolor una duos lux parit, ac perimit.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ανοκρίωντος.

Κορπίς ἐν τρήμοις Τιμοκρίτος, ὃν δὲ δὲ σάμα.
 ἔρως δὲ οὐκ ἀγαθῶν φέρει τζ, ἀλλὰ κακῶν.

MORVS.

Fortis erat bello Timocrius, hic iacet ergo.
 Fortibus haud parca Mars fere, sed timidus,

Conditur hoc saxo ualidius Timocrius armis.

Parcitur ignauis Marte uolente uiris.

Ο 2 ΑΥΤ.

Αντιόχου.

Ορμι Διός ἠροῖά σοι δικάζει, τῆς χάριν ἔσται
 γρηγὸς ὑπὲρ μεγάου πύβου Ἀριστομένης·
 ἀλλ' ἔλλω μὲρ πταίν, δὴ δύνικαι ἕσπον ἀρις ὃ
 οἰωνῶν γυνάμαον, ἕσπον ὃ δὴ ἠερέτων.
 Διόλαϊ ὅτι Διόλαϊ ἰφελήρῳσι πλάζα·
 ἀμυδὲ δ', ἀβίσοις ἀνδράσι τερτῶμιβοι.

C. VRS VELIVS.

Nuntia fare Iouis, præpesq; uolantibus ales,
 Cur magni ad tumulum sidis Aristomenis?
 Hæc homines moneo, uolucrum quantum optima uiuo
 Tantum hic heros optimus intererat.
 Superint pauide timidorum busta columbe,
 Ast ego delector fortibus usq; uiris.

Εἰς Ἐπίκουρον κῶς

Θεμιστοκλῆα,

Μεγάνδρου.

Χαίρει Νεοκλείδα, δίδου μὸν γένος ἄνδ' ἠδ' ὀμῶν
 παῖδ' ἰδοῦ δολοσύνας ἴσοσθ', ἔδ' ἀφροσύνας.

MORVS.

Ista Neoclidæ gnato habet urna gemellos,
 Seruicio hic patriam liberat, hic uiuio.

Διοσκουρίδου.

Τῶ Πιτάνῃ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἠλάνου ἀπνοῦς
 ἐπὶ ἀπὸ πρὸς ἀργέτων ἰουμόστα διεξέδω ὃ
 Διόνυς πρὸς ἰα πάντα, ἄνδ' ἀμαρτύντα δ' ὃ πρὸς βυς
 παῖδ' ἠδ' πυρκαγιῆς Τύνην ὃ ἔπι πῆδεις.
 Διόλαϊ πλάζα ἔσπον, ἐγὼ δὲ σε τέκνον, ἀλαυρὸς
 βέλτω, ἄνδ' ἐξ ἐμῶν κῶς Λακεδαιμόνιον.

AVSONIVS.

Excipis

Excipis aduerso quod pectore uulnera septem,
 Arma superueberis quod Thrasybule tua,
 Non dolo hic patris, Pitane sed gloria maior:
 Rarum tam pulchro funere posse frui.
 Quem postquam mesto socij posuere feretro,
 Talia magnanimus edidit orsa pater:
 Flete alios, natus lachrymis non indiget ullis,
 Et meus, & talis, & Lacedæmonius.

FRAN. PHILEL.

Exanimis Pitane clypeo Thrasybulus in acri
 Confossus septem uulneribus re diti.
 Passus ab Argiuis, quæ tergo nulla gerebat.
 Tynnicus hunc igni cum daret, hæc loquitur:
 Flere decet timidos, o, uilis te nate sepulchro
 Condo meum siccis ac Lacedæmonium.

CRINITVS.

Traiectus hasta pectus infensa Lacon
 Cruentus in bellum rus
 Ac dum inter arma & hostium fertur neces
 Tandem peremptus concidit.
 Hunc postquam amici collocant mœsti rogo,
 Augentiq; funus lachrymis,
 Miratur hanc inertam parens (ait)
 Abite non prorsus uiri,
 Abite procul, o patriæ quondam genus,
 Olim Lacones uiximus.
 Quid uos inertes impios luctus datis?
 Hic natus est meus & Lacon.
 Huc pertinet quod à Plutarcho refertur.

FRAN. PHILEL.

O 3

Quod

Quod Lacedæmonius fueris tibi nate sepulchrum
 Læta paro, timidos cætera turba gemat.
 Huic non ab simile de fornicu
 dine Byzantiæ.

MARULLI.

Senserat exanimum mater Byzantia natum,
 Forte facti patrijs dum sua sacra deis.
 Vniusc; dolor totam concusserat urbem,
 Atq; erat in luctu uir, mulierq; noua.
 Illa immora diu, postq; stata sacra peregit,
 Respicit aduerso pectore vulnus hians,
 Impositumq; suis iuuenem quæ gesserat armis,
 Et madida hostili tela manuq; nece.
 Mox nec scissa comam mater, nec tevrina casu,
 Fœmina, fortuna celsior ipsa sua,
 Natæ atq; egregium patriæ per secula nomen,
 Quam non degeneri funere nate iaces.
 Agnosco quæ sepe mihi promittere sœtus,
 Oraq; adhuc hosti pene tremenda tuo.
 Nunc demum peperisse iuuat, dolor omnis abest.
 Nunquam ego te nato non bene mater ero.

De Lacone alio.

CRINITVS.

Lacon relicta parmula
 Cum se uideret saucium
 Cedentibus passim suis
 Cruentus in bellum redit,
 Clypeoq; adepto nobili
 Inclamat ad suos statim
 Adeste, quo decurrunt

Non

Non sunt timenda uulnera,
 Præstat mori quam cedere.

De matre Lacæna

AVSONIUS.

Mater Lacæna clypeo obarmans filium,
 Cum hoc, inquit, aut in hoc redi.

POLITIANVS.

Παιδί λάργαινα σάχος τρήμιση γόντ ἀλοῦσθαι
 παίϊ φη ἢ σὺν ἄλλῳ, ἢ ἰδίῳ ἄλλῳ ἴσθαι.

Eis ἃ ἐν Θερμοπύλαις
 θανόντας.

Μυριάσιν ἄντῃ τῶν βραχίστων ἐμάχοντο
 ἐν πελοποννήσου χιλιάδης τὶ ἑσδόν.

LAVREN. VALLA.

Terdecies centum hic certarunt millibus olim
 E Peloponneso bis modo mille uir.

Eis ἃ ἀνέβη.

Ὡς ἔειπ' ἀπὸ φρον λοκιδαιμονίοις, ὅτι τῶν
 κείνων, ἔτι κείνων ἑτάμοι πρὸ βῆλαι.

IDEM.

Nos Lacedæmonijs refer hic peregrine iacentes,
 Exhibito illorum uocibus obsequio.

STRAB. INTERP.

Dic Lacedæmonijs hac hospes parte iacere,
 Dum illorum rigidis iussibus obsequimur.

Eis ἃ ἀνέβη.

Ἀμῶς ἐσκηζόντων ἰδίῳ ἑμεῶν ἐλλοδία πάσαν,
 ταῖς ἢ μῶν ψυχαῖς κείνων ἑτασάμενοι.

Eis ἃ ἀνέβη.

Εἰ τὸ κελῶς θνήσκει ἀρετῆς μέτρος ἐστὶ μέγιστον,

O ◊ ἢ μιν

ἡμῖν ἐκ πόλεων ἑστ' ἀπὸν ἡμῶν.
 ἑλλάδι δ' ἄσπετον ἔστιν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν,
 κείμ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν.

Ego sic.

Maxima si uirtus, quem fortiter occubuisse,
 Fortuna hoc nobis ante alios tribuit.

Nam asserere afflictam properantes Hellada, cuncti
 Aeterno utentes sternimur elogio.

Πλάτωνος.

Ὅς δ' ἄρ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν,
 ἑλλάδι δ' ἄσπετον ἔστιν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν.
 χαίρει κενὴ πρὸς πατρὶς ἑστ' ἡμῶν, χαίρει δ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν
 γέγονός τ' ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν, χαίρει πρὸς ἡμῶν φίλιν.

PHILOST. INTER-

Qui quōdam Aegei ruinas salis aere profundum
 Ecbatanum, hoc campo contegimur medio.

Patria clara olim uale Eretria, uos & Athenae
 Vicinae Euboeae, Ponticae uale,
 Adulon.

Platoni tribuit Laertius.

Εὐβοίης γένος ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν. ἄγχι δ' ἑστ' ἡμῶν
 κείμ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν, χαίρει πρὸς ἡμῶν φίλιν.

LAER. INTERP.

Euboeae nunc gens, sed eramus Eretria fusi,
 Condumur a nostra nos regione procul.

MICHAEL BENTINVS.

Euboeae sumus Eretrium genus, at prope Susas
 Condumur, heu nostra tam procul a patria.
 Τύμνω.

Τὸν πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν
 ἑλλάδι δ' ἄσπετον ἔστιν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν.

ἑλλάδι δ' ἄσπετον ἔστιν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν.
 χαίρει κενὴ πρὸς πατρὶς ἑστ' ἡμῶν, χαίρει δ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν
 γέγονός τ' ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν, χαίρει πρὸς ἡμῶν φίλιν.
 ἑλλάδι δ' ἄσπετον ἔστιν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν,
 κείμ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν.

Citatur a Plutarcho huius epigram-
 matis distichon in Aporh.

FRAN. PHILEL.

Hinc timidum mater Damatrimon ipsa peremit
 Nec dignum matre, nec Lacedaemonium.

Est huius argumenti & hoc paulo superius posuitur.

Ερυνίου.

Ανὴρ ἄρ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν,
 πάντας τ' ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν.
 αὐτὰ δ' ἑστ' ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν,
 ἐπὶ δὲ πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν.
 χαίρει κενὴ πρὸς πατρὶς ἑστ' ἡμῶν, χαίρει δ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν
 γέγονός τ' ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν, χαίρει πρὸς ἡμῶν φίλιν.
 Citatur & illud ab eodem
 in Aporh hegmatis.

ἑλλάδι δ' ἄσπετον ἔστιν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν.
 χαίρει κενὴ πρὸς πατρὶς ἑστ' ἡμῶν, χαίρει δ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν
 γέγονός τ' ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν, χαίρει πρὸς ἡμῶν φίλιν.
 ἑλλάδι δ' ἄσπετον ἔστιν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν,
 κείμ' ἄγχι πρὸς ἡμῶν ἰλιπερὶν πρὸς ἡμῶν.

PHILEL.

Vade malum in nebras germen pete queng; perosus,
 Eurotas ceruas ne fluat ad timidas.

Si catulus nequam perrexeris, no sub umbras
 Nec Sparta dignus, nec generis tui uis.

Αδελφον.

Ο 5 Ημαθίω

214 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Ημασίν ως πρώτος ὄνσ' ἄρια βίαια ὕλαπτεσ',
ἀγακίαι κῆμοι βῶλον ἰφιατόμωνσ',
ρίξαι δ' αὖ πῶ βεσικύς σπριν. εἰ δ' ἄ πρ' ἄν χει
μῆζον ἐμῶν, ἢ βῶθ' ἄμαξαι ἡματέρου.

C. VRS. VELIVS.
Primum ego Aemathiam bellis agitare Philippum
Ausum, in Aegea sum tumulatus humo.

Rex mihi par factus nemo, si se tamen ullus
Altius exultavit sanguinis ille mei est.

ΕΙΣ ΑΝΑΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ.
Αδελου.

D. Laertius sibi asserit.

Οὐ μὲν ἄν, οὐδ' ἄν Δυκίωσι περὶ βῶλον, ὅππῃ τρῶλαι γῆς
κρίθαισι. θανμάξω τὸ β' μαλίστα δ' ἐγώ,
πῶ ὄντως αἰθλαο μακρῶν ὄδων, ἄν πρὶν ὄφρα σὶν
ἄλλωρίαισι βασιλείαισι, ἔδραμα νικητῆ μῆξ.

LAER. INTERP.

Præterea mihi non sunt & fata Lyconis,
Fecerat infirmum quem ualredo pedis.

Namq; pede alterius semper cum nixus adiret,
Tam longam miror nocte uolasse uiam.

Αδελου.

Θεῶν δ' ἐμ' ἐπίνοια κρυπτῶν φόνου, εἰ δ' ἄ με τῶ μ' βῶ
δωρεῖσθ' ἰσῆσι ἀντιπύχοι χάριτας.

Abditiæ hac tellure latro me fraude necatum.
O utinam talem sentiat ille necem.

Αδελου.

Ἐωδὺ συλλίσαισι, δωρεῖ τὰ φων. ἀλλὰ με κρύπτεισθαι,
ἀντιπύχοι. βῶν κρῆνὸς ὄνοια τὰ φων.

ΙΔΕΜ.

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

215

Occultas modo, non sepelis me lumine uita
Exitum, Tibi nunc talia busta precor.

Αδελου.

Ἐν με κρῆται κρῆταισιν ὡς οὐδ' ἄνδρ' ἰδῶν βῶ,
ἔμμα δίκαια κρῆταισιν πάντα τὰ γινῶν βῶσι
ALCIA TVS.

Me sepelis tanq; nemo conspexerit: atqui
Iustitie ipse oculis omnia facta uidet.

Me licet occultes ueluti sine teste peremptum,
Hæc tamen usq; uident uindictis ora dei.

Πλοκῶνσ'.

Ἀστῆραι ἐσάβρα ἄσπρ' ἐμῶν. ἔθι γινῶν μῶν
οὐρανῶν, ὡς πολλοῖσι ἔμμασιν εἰς σὶ βλάπῶσι.

GVA. VERONEN.

Ardentes stellas lucens mea stella tueris,
Coelum utinam fierem, te ut multo lumine cernam.

LAER. INTERP.

O utinam coelum fierem cum sydera cernis
Stella mea, ut multo lumine te aspicerem,

BENTINVS.

O utinam coelum fierem cum sydera cernis
Mi stella, ut multis in te oculis tuerem.

Τῶ ἄντῶ.

Ἐσπρ' πρὶν μῶν ἔλαμπῶσιν ἐν τῶσιν ἐώας.
νῦν δ' ἄ στανῶν, λαμπρῶσιν ἐσπρ' ἐν φῶσιν ἐώας.

AVSONIUS.

Stella primis superis fulgebas lucifer, at nunc
Eximietus castis lumine uesper eris.

GVA. VERONEN.

Stella

Stella prius fulgebas lucifer, at nunc
Hesperus ab fulges manibus occiduis.

BENTINVS.

Iamdudum uiuis lucebas lucifer, at nunc
Exinctus lucis Hesperus Elysiis.

LAER. INTERP.

Iamdudū sydis lucebas uiuentibus maturinum
Nunc Hesperus fulges uita functus mortuis.

IDEM.

Iamdudū uiuis fulgebas lucifer, at nunc
Defunctis lucis Hesperus exanimis.

MARVLLVS.

Lucebas superis mea Lucia lucida Phoebe,
At nunc Persephone tritica regna tenes.

PLATONIS est & hoc,

Τὴν ψυχὴν Ἀγάθωνος φιλῶν ἰδὴ χεῖρισιν ἔχον.
ἢ λέει ἅ τῶν μὲν ὡς Νόκτου ἑσπέρης ἢ.

GELLIVS.

Suauia dans Agathon animam ipse in labra tenebam,
Aegra etenim properans tanq̄ abiura fui.
Amicus quidam Gellij non ἀνοδος, in plures uersiculos
licentius liberiusq̄ uerit̄.

Dum semihulco suauio
Meum puellum suauior,
Dulcemq̄; florem spiriuis
Duco ex aperto tramie,
Anima agra & saucia
Cucurrit ad labias mihi.
Rictum que oris peruium,
Et labra pueri mollia

Rimata

Rimata iuueri transitus
Ut transferet nauis.
Tum si moræ quid plusculæ
Fuisse in coitu osculi
Amoris igne percina
Transisset, & me linqueret,
Et mira proorsum res foret
Ut ad me fierem mortuus,
Ad puerū intus uiuerem.

Huc alludit

CRINITVS.

Cum te Neera suauior,
Gratumq̄; florem spiriuis
E semihulco suauis
Per mutuas uices trahor

Tum mi labella pressula

Tenello amore saucia,
Animam tenere gestiunt,
Ne se relinquat protinus:
Tuiq̄; labris mollibus
Decepta dulci suauio
Sensim reperto transitu
Labatur in pectus tuum,
Et dicat esse gratius
Seruare tam bonos lares,
Tecumq̄; semper uiuere,
Vbi alma Cyprus incalet,
Blandus que germinat lepor
Et grata lusiati charis.

Quod si Neera aduenerit,

Ut

Ut igne amoris percūta
 Animula mea miscellula
 Me linquat in coetu osculi,
 Et me relicto transeat.
 Remitte quā primum potes,
 Et redde mi uīam precor,
 Ut seruiam semper tibi,
 Fidemq; firmam comprobem.

Videtur & huc alluisse

M A R V L L V S.

Suauiolum inuāe rapio dum casta Neera,
 Imprudens uestris liqui animam in labijs.
 Exanimusq; diu, cum nec per se ipsa rediret,
 Et mora letalis quantulacumq; foret,
 Nisi cor que situm animam, sed cor quoq; blandis
 Captum oculis nunquam deinde mihi redijt.
 Quod nisi suauiole, flammam quoq; casta Neera
 Haussisset, que me sustinet exanimum.
 Ille dies misero mihi crede supremis amantii
 Luxisset, rapui cum tibi suauiolum.
 Cum hoc argumento ferē conueniunt uersus
 illi quos citat A. Gellius.

Q. CATVLLI.

Aufugā mi animus, credo (ut solet) ad Theotimum
 Deueni, sic est, per fugium illud habet.
 Quid si non interdixem ne illuc fugiuum
 Mitteret ad se intro? sed magis eijceret,
 Ibinus que situm, uerum, ne ipsi teneamur,
 Formido, quid agos da Venus consilium.
 Extat & de forma Roscij elegantiss. hoc

E I V S-

EIVSDEM.

Constiteram exorientem auroram forse salutans,
 Cum subito à læua Roscium exoritur.
 Pace mihi liceat cœlestes dicere uestra,
 Mortali uisus pulchrior esse deo.

Αλεξανδρον δι Αλεξανδριαν &

Εμοῦ θεονόμου, γαιος, μηχθίτω πυρι.
 οὐδέν μέλει μοι. ταῦμα δὲ κελαιῖς ἔχεται.

ALCIA TYS.

Me terra functo miscetur ignibus,
 Id curo nihil, mea probe se continent.

Σιμωνιδου.

Πολλὰ φασγῶν, καὶ πολλὰ πιδῶν, καὶ πολλὰ κερκῶν εἶπῶς,
 ἀνθρώπων, καὶ μὲν Τιμοκρέων ἐδίδλθ.

VOLATERRANVS.

Multa bibens, tum multa uorans, male deniq; dicens
 Multis, hic iacto, Timocreon Rhodius.

Καλλιμάχου.

Δαίμονε τίς δὲ εἶδ' ὄντων ἀνθρώπων, ἄνιχθ' ἔξ ὅς
 χαρμίδην ὀρθοκμοῖς χερσῶν ἐν ἡμετέροις,
 καὶ ἔπειτα κλαύσειεν ὅτι ἔθαπτορῶ οὐδέν ἐκείνου
 εἰς τὴν περὶ Διοφῶν χερμῶ ἀνιμρότερον.

~~.....~~

Visus heri nobis longo dignissimus æuo
 Charmidius, in terram conditus est hodie.
 Illa fuit soboles multum dilecta parenti.
 Vsq; que adeo nullus crastina nouit homo.

E I S A P X A I O Y S T I N A S.

Εἰς Σαρδανόπυλον.

Εὐ εἰδῶς ἔπ' θνητῶν ἔφυς, ἄν θυμὸν ἀλαΐξαι.

τιρτ.

τηρτημύτης βαλίσσι. θανάτη Γε, οὔτι ὄνησι.
 καὶ ἂ ἐγὼ ποσὸς εἶμι, νῖνον μεγάλῃς βασιλεύσας
 τῶν ἔχων, ὅσῃ ἴφραρον, καὶ ἐφύβρισας, καὶ μετ' ἔρωτος,
 τέρπν' ἐλάλω. τὰ ἢ τραλά, καὶ δαβισ κείνας, κλάφπται.
 ἢ δὲ ἐφύββίσις ἢ ἄρτινεσι ἀνθρώπων.

INTERP. STRA.

Ede bibelude. &

Cum te mortalem noris, presentibus exple
 Delicijs animum, post mortem nulla uoluptas.
 Namq; ego sum puluis, qui nuper tanta tenebam.
 Nec habeo queæ edi, queq; exaturata libido
 Hauserit, at illa manet multa, & præclara relicta.
 Hoc sapiens uitaæ mortalibus est documentum.

Eis Νιόβλου.

Αγαπίου.

Ο πῦβος ὄντος, ἔιδον οὐκ ἔχη νεκρόν.
 ὁ νεκρὸς ὄντος, ἔκως οὐκ ἔχη τάφον.
 ἀλλ' ἄνους ἄνθ' ὄντος νεκρὸς ἐστὶ, καὶ τάφ' ὄντος.

AVSONIUS.

Habet sepulchrum non id intus mortuum,
 Habet nec ipse mortuus bustum super.
 Sibi sed est ipse hic sepulchrum & mortuus.

POLYDORUS.

Hoc est sepulchrum intus cadauer non habens,
 Hoc est cadauer & sepulchrum non habens,
 Sed est idem cadauer & sepulchrum sibi.

C. VRS. VELIVS.

Hoc in sepulchro mortuus non conditur,
 Et conditorium hic habet nec mortuus,
 Bustum sed ipse est sibi, nemq; mortuus.

Eis

Eis Ἡρώ, καὶ Διάονδρου.

Αντιπάρου.

Ὅτ' ὁ Διάονδρου διόπλους, ὄντος ὁ τῶν τῶν
 τῶν τῶν, ὁ μὴ μῦνον τῶν φιλοπῶν βαρύν.
 καὶ Ἡρώ, ὄντος τῶν ποίροισιν ἐπαύλια. τῶν τῶν πύργου
 λείψανον. ὁ προδότης ὄντος ἐπίσης λύχνος.
 καὶ ὄντος δ' ἀμφοτέρους ὁ δ' ἔχη τῶν ποί. ἐπὶ τῶν τῶν
 κείνας τῶν φθονερῶν μίμφοις ὄντος ἀνίμω.

GVLIEL. DE MARA.

Hic est iramatus, miseri & uectura Leandri.
 Hoc fretum amatori stat reliquijs graue;
 Nobilis hæc herus domus extitit, hæc quoq; turris
 Reliquiæ, hic Veneris signa lucerna dedit.
 Hos ambos commune tenet monumentum, etiam nuno
 Venti execrantes illius inuidiam.

Eis Τιμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Ενθάδε ἀπὸ τῶν ἔχων τῶν βαρυνδαιμονα, καὶ ματα
 ὄντος ὄντος ὄντος ὄντος, καὶ ὄντος ὄντος ὄντος.

VOLATER.

Hic sum post uitaæ miseratq; inopemq; sepultus
 Nomen ne quæras, dñ lectore te male per dant.

—————

Hic iaceo postq; mea spiritus ossa reliquias
 Nomen coclabo, uobis aduersa precatus.

Eis τὸν ἄνθ'.

Καλλιμάχου.

Τιμω, οὐκ ἔτ' ἔστι, τῶν τῶν τῶν, ὄντος ὄντος ἔχθρον
 ὄντος ὄντος ὄντος ὄντος ὄντος ὄντος ὄντος.

—————

Ten' magis oblectant superi, uel regia Divi?

P IAN

Iam superi, Multos regia Datis habet. ΤΙΜΟΝ.

Ομήρου.

Homero tribuit Herodotus. Sunt tamen ut testatur Laertius, qui Cleobulo tribuant.

Χαλκή παρ' ἑνός ἐμι, Μίδου δ' ἰδὼ σήμερ κέμοι
 ἔστ' ἂν ἴδωρ τι ῥέει, καὶ δ' ἄνδρα μοκρὰ τιβύλοι,
 ἠέλιος τ' ἀνίαν λοκίποι, λοκίτρα τ' σιλάων,
 καὶ ῥοταμοὶ ῥέουσιν, ἀνοκάλῃ τε βόλα κείου
 εὐ τὸ τῆδε ἰδύουσα φραυκλαύσω ἰδὼ τῆδε
 ἀπέλλω περιούσι, Μίδου δ' ἰδὼ τῆδε τὸ δάκρυον.

LAER. INTERP.

Aenea uirgo Midæ celebri sum nixa sepulchro,
 Alluit unda flumen, & plurima germinat arbos,
 Phoebus at exoriens, & splendida luna refulget,
 Flumina labuntur, placida de montibus undæ
 Littora commisceni, deflecto hic marmore multum
 Flucta, Midam moneo qui præterit esse sepultum.

BEKTINVS.

Aenea sum uirgo Midæ quæ incumbo sepulchra.
 Dum flux unda leuis, sublimis nascitur arbor,
 Dum sol exoriens, & splendida luna relucet,
 Dum flumij labuntur, inmundant littora fluctus
 Hic constanter ago, lachrymâq; in litore iuncto
 Fixa, Midam moneo, hic tumulatum chare uiator.

VITVS.

Virginis ora gero solido conflata metallo
 Præsidium formata Midæ custosq; sepulchri.
 Huc dulcis fluat unda, ferat quæq; terra uirentes
 Arboribus syluas, & gramina uestiat agros,
 Ipseq; sol radijs lucet, & aures phœbe.

Interim

Interim ego hic maneo monumentaq; tristitia seruo.
 Hoc bustum ut regis ex me sciat esse uiator.

ΕΙΣ ΑΥΑΝΤΑΣ.

Αδμύλων.

Ορφεὺς μὲν κίθαρα πλείστον χέρας ἔλαβεν ἑνὸς ἑσῶ.
 Νέστωρ δὲ γλώσσῃσι ἰδύουσιν ὄφιν.
 Τηλέφω δ' ἐπιών, ἡραλίστωρ βέτος Ὀμῆρος.
 Τηλεφῶν δ' ὄκυλοι, ἔν ταφῆς ἐστὶν ὄσθ.

Orpheæ cythara celebratur gloria semper.
 Nestoris est lingue suauiloquentis honos.
 Carmine Homerus habet laudem multiscium omnem.
 Telephanes tibia. Hic cuius ossa iacent.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ.

Λουκιανού.

Παιδίά με πεντακτύρον ἀκινέει θυμὸν ἔχοντα,
 νηλεῖς αἰδῆσι ἤρπασσι Καλλιμάχων.
 ἀλλὰ με μὴ κλαίειν, καὶ δὲ βιβλίον μετέχον
 πικρὸν, καὶ παύρων τῶν βιβλίων κειμένων.

Σ. VRS. VELIUS.

Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orca
 Curarum uacuum nomine Callimachus.
 Sed me flere caue, nam paucos, ut breuis, annos
 Vixi, sic uix pauca sinistra tuli.

Callimachus quinquennis ego puer atra subiui
 Limina Plutonis, curaq; nulla fui.
 Parcæ sed lachrymis, Vixam ut mihi parcæ negauit
 Longam. Sic uix incommoda nulla dedi.

P 2 Eie

Εἰς Λαϊδίαν.

Αγαθίου.

Ἐρπον εἰς ἐφύρω, τόφρον ἰδρακρον ἀμφικίλων
 λαϊδίαν ἀρχαίου, ὡς τὸ χάρμα λιγυ
 λάκρυ δι' ἰθασσίσας, χείροισ νύκτι. ἐν ἡ ἀκρῶ
 οὐκ ἐτέρω σε ἔφην, ἦν πάρος οὐκ ἰδύμια.
 Ἐπὶ τὸν ἠϊθέων νόον ἠερχοῦ. ἄλλ' ἴσα λυθῶ
 νοίξῃ, ἀγακίω ἐν χθονὶ κρατὶ μύθου.

Laïdis antiq̄ue uidi monimenta Corinthi.

Nam fuit indicio laera sculpta mihi.

Tum plorans dixi, Mulier sis salua, Tibiq̄;

Quam prius haud uidi, lacryma nostra detur.

O quoties magnos læssi perfida reges,

Quæ nunc sub terra putre cadauer habes.

Αδελφοῦ.

Εἴχουσι Καλλικρότης, ἐν νύκτι τίναν τεχούσας,
 οὐδ' ἐνός, οὐδ' ἐμῆς ἰδρακρῶμα θάνατον.
 ἄλλ' ἐχρῶντι, πέντε δινυσσόμενα ἐπ' αὐτῶν,
 σκῆπτρον οὐκ ἰθασσίσας χίρρα.

AVSONIVS.

Viginti atq; nouem generic̄i Callicrateæ

Nullius fexis mors mihi uisa fuit.

Sed centum & quinq; expleui bene messibus annos,

In iremulam baculo non subeunte manum.

Σαπφούς

Τιμάδος ἔσθ' ἐχένης. τάν, δι' πρὸ γέμοιο θανούσαν,

λέξασθ' Φερεφάνος κινέας βάλαμθ'.

Ἐπὶ τὸν φθιμύνας, πάσαι νεοθυγὶ χαλιδῶ

ἐλκιδῶ, μέρτων κρατὸς ἔσθ' ἐχέμαν.

POLI-

POLITIANVS.

Timadis hic puluis, quæ dulces ante hymeneos

Excepta est nigro Persephones ihalamo.

Illius heu fato cunctæ de uertice amatam

Aequales ferro subsecuere comam.

Ασκαπιόδου.

Αρχαίνασαν ἔχω, πῶ ἐν κροφῶνθ' ἰταίραν,

ἢ τὴν ἰθασσίσαν ὁ γλυκὺς ἔστι' ἔρω.

ἦν νύκτι ἠεθούσαν ἀπ' ἀπὸ τῆς ἀντὶς ἔρασεαι,

πρῶτ' ἐβόλοι διατῆς ἔλθετε πυργαίῳ.

Epigramma hoc Platoni tribuit Diog.

Laertium, sicq; refert.

Αρχαίνασαν ἔχω, πῶ ἐν κροφῶνθ' ἰταίραν,

ἢ τὴν ἰθασσίσαν ὁ γλυκὺς ἀπὸ τῆς ἔρασεαι.

Ἐπὶ τὸν, νεοθυγὶ ἀπ' ἀπὸ τῆς ἀντὶς ἔρασεαι,

πρῶτ' ἐβόλοι, δι' ἔρασεαι ἔλθετε πυργαίῳ.

POLITIANVS.

Archeanassa mihi meretrix Colophonis nunc est

Cuius & in rugis insidet acer amor.

Ah miseri à prima teugis quos illa iuuenta

Igne suo, mediū uos rapere rogi.

INTERP. LAER.

Archeanassa iacet meretrix Colophonis, in ore

Illius egrotæ sedet acerbus amor.

O miseri duxit quos fors inimica uagantes

In tam crudelem lumina ferre rogam.

BENTINVS.

Archeanassa mihi est meretrix Colophonis, seris

Cuius & in rugis sedet acerbus amor.

Quas miseri flammæ, per quanta incendia ab istis

P s Libato

Libata illa quibus prima iuuenta fuit.

ΑΔΜΑΝ.

Ορᾶς πρόσωπον Κοκκίης τ' σώφρονος
 εἰ καὶ τὴν νύκτι, τῶν ἀφ' ἑσπέρης γυναικῶν.
 ψυχῆς τὸ κεφάλαιον μάλλον, ἢ τὸ σῶμα ἄλλο.

C. VRS. VELIVS.

Nunquid pudica Cassiæ uultum uides?

Defuncta quis nota uirtute est sua,

Animæ est uenustas corporis præstantior.

Αἴτιον.

Ante cernis hæc pudica Cassiæ?

Virtute claret ipsa quis mortua,

Præstat decori corporis mentis decor.

ΕΙΣ ΔΟΥΑΟΥΣ.

Δαμοσπίου.

Ζωῶμι, ἢ πρὶν εἶδ' ὅσοι μόνω τῷ σῶματι Δούαου,

καὶ τῷ σῶματι νῦν ἔνθεν ἐλευθερίαν.

MORVS.

Ante sui solo Sosime corpore serua,

Nunc fato pars est hæc quoque missa manū.

ΑΔΜΑΝ.

Μένω ὄντος ἀνδρῶν ἢν ἴων ἤρτε. νῦν δὲ τεινυκῶν,

ἴων διαρείω τῷ μεγάλῳ Δούαου.

MORVS.

Hic seruus dum uixit erat, nunc mortuus idem,

Non quæ tu dari magne minora potest.

Viuus, erat miser hic, Sed nunc post fata Dareo

Magnifico seruum non minus iste potest.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ.

Εἶ

Εἰς Δαίρτου.

Αδίσκου.

Ἐμὴ καὶ πῆλιν ὁ πρῶτος χρόνος, οὐδὲ σιδύρου
 φείσεται, ἀλλὰ μὴ πῶν ὁλοκλήρως διαπύνη.

ἢ δὲ Δαίρτου τῷ δὲ ἤριον. ὁ ἄλλος ἀκούσας

Βασιλῶν ἀπὸ ψυχρῶν λέγει τῷ δὲ ἄλλῳ.

ὄνομα μὲν ἤρωος ἀείνειον. ἢ δὲ ἀκούσας

ἀμβλύνειν αἰὼν πῶν ἰδέσθαι, Δούαου.

Saxa cauat tempora, ferro nec tempora parciunt.

Omnia sed mollie tempore longa dies.

Laërtae sic busta terit quosq; iustora propter

Aethere de summo deflunt imber aquis.

Immortale sed heu nomen dolere uenustas

Herotis, Musa uindice, nulla potest.

Εἰς Ἐρεκλῆος καὶ Πυλωνίου.

Βικάνου.

Οἰδύπιδος παιδῶν, ἡ βία τῶν, ἀλλ' ὁ ποιητὴς

τῶν βίαι, ἐπ' ἔργων αἰδῶν τῶν δόρτων.

κείνου αὐτῷ αἰδῶν ἰσομάτω. καὶ ἀχίροντι

μάρτυρον τῶν κείνων χῶν τῶν ἀντιπολλοσ.

καὶ πῶν τῶν ἡλικίαν ἐκείνῳ. ὡς ἐκείνῳ

παιδῶν, ἀχίμωντων ἀφ' αἰδῶν δόρτων.

A V S O N I V S.

Nec stygij lucis ineunt sua foedera fratres

Oedipodionidae de misero ah miseri.

Nanq; etiam ex uno surgentes aggere flammæ

In diuersa sui dissiliunt cineris.

Infandos iuuenes, quos nec discordia cassos

Luce, nec in semet linquit atrox animus.

P 4 Atq;

Atq; nitam & Thebas quiffent partitir ipfas,
Regnorum et metas, ut cinerum nebulas.

Εἰς Ἀχιλλῆα καὶ Πάριον.

Ἀνδρῶν δῖων φιλότητι, καὶ ἐν τῶν χλασιν ἄριστων,
χαρίων, αἰκιδῶν, καὶ σὺ μῆνοιτοῖσιν.

Insignes pietate, simul præstantibus armis
Salvete, Aecida, tuq; Menœtiada.

Εἰς Ἀϊάντα.

Ἀσκληπιάδου.

Α δ' ἔγω ἀτλάμων ἄριστος ἦδ' ἄσκληπιόθεν, καὶ βημισσῶν
Ἀϊάντος τύμβω, κήρα μῆνοσιν πλοκάμους.

Θνῆδον ἀχέ μισγῶ βεβωλημῆδος, ὄνεικ' ἀχαιῶσις
ἀδολόφρων ἀπάτος, κρείσσον ἔμοῦ κερύτιζ.

C. VRS. VELIVS.

Dilaniata comas, visus miserabilis eheu
Confideo ad cineres hic Telamoniade.

Ista dolore graui, mihi quod fraus callida quondā
Iudicibus Crais ante locata fuit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐκτωρ αἰώνητι ξίφῳ ἄποσσον, ἔκβρι δ' ἄτασ
ζωστῆρ' ἀμφοτέρων ἢ χάρις, εἰς θάνατος.

ERASMVS.

Aiaci datus ensis, ab Hectore, baltheum Aiace
Hectori, utriq; suum donum erat exiitio.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πικρῶ ἀλλήλοισ ἔκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασσις
αἰτας, ἐκ τολέμον μνήμ' ἔτρηον φίλιος.

Ἐκτωρ ἔξ ἔσθρας λαβῶν, ξίφῳ ἔμπαλι δῶκεν.
τῶν δ' χάριν δῶρων, πέτρασαν ἐν θάνατος.

ἢ ξίφῳ ἔλ' αἰκιδῶν μεμνῶτα· καὶ πάλι ἔσθρας,
ἔλκυσσι προαμίδῶν δῖοσιν σφοδρῶν.
ἔντοσι δ' ἔχθρων ἀνδρότερος πέμπεις δῶρον,
ἐν χάριτος προαφ' μοῖραν ἔχοντα μέρου.
Εἰς ἄλλοις epigramatis ultimum distichon sic uertit

ERASMVS.

Atq; nā ab hoste hosti ueniunt letalia dona,
Que studij specie fata necemq; ferunt.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ

Ἀδελφον.

Θεοκλῆς Ἰπποκράτους, κῆρος γένος, ἐνδοξοῦ κείνου,
Φοίβου ἀπ' ἔριζος ἀθανάτου γένους,
πλείους Ἰσπανίας νόσων σῆσται ὅπλοις ὑγιείνης,
δύσαν ἔλων τρῶλλῶν σὺ τύχη, ἀλλὰ τέχνη.

MORVS.

Theffalus Hippocrates, Comi genere, hac iacet urna,
Phœbi immortalis semine progenitus.

Crebra trophea tulit morborum armis medicine,
Lauis cui magna, nec id forte, sed arte fuit.

Ἀδελφον.

Πανσοσίλω ἱπποκράτους ἐπώνυμον, Ἀρχιτῆρος ἕσθρας,
ἔν δ' ἀσκληπιάδῶν πατρὶς ἔταφ' ἐκείνου.

ὅτι πλείους κρυφαῖσιν μαρκαϊνομῆδους ὑπὲρ νόσους
φῶτας, ἀπέστρεψεν Περσέφονος θαλάμων.

Empedocli tribuit Diogenes Laertius,
apud quem sic legitur.

Πανσοσίλω ἱπποκράτους ἐπώνυμον, Ἀρχιτῆρος ἕσθρας,
φῶτ' ἀσκληπιάδῶν πατρὶς ἔταφ' ἐκείνου.

ἄλλοις μαρκαϊσιν μαρκαϊνομῆδους κρημαῖσιν
φῶτας, ἀπέστρεψεν Περσέφονος ἀδόντων.

P 5 IM.

Pausaniae medico Anchiso cognomine nato
Asclepiadeo patria clara Cetera est.

Qui languescens uario plerisque labore
Saepe acheronteum linquere fecit iter.

BENTINVS.

Pausaniam Anchisi natum, Phoebique nepotem
Clarum alium medicum patria clara Cetera:

Qui multos dira homines languoribus aegros
Eripuit furuis Perysephones thalamis.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Αντιπόδου σιδωνίου.

Τῆς ἡλίας δόξα σὺμακ Μαρωνίδου. ἢ ἰδὴ τὴν βίαν
γλυπτεῖν ἐκπέμψας αὐτὸς ἄρως κύλιγγος.

ἢ δὲ φιλοκέρυβος, ἢ ἀεὶ λάλος, οὐκ ἰδὴ τέκνοισι
μύρεται, οὐ τικίων ἀκτιένης πατήρι,

ἢ δὲ δὴ ἀνδρῶν ἢ ὑπ' ἡρίον, ἢ πρὸ Βαβυλῶνος
ἄρμυρον, οὐ Βαβυλῶνος πλῆρες ἐπιστάφου.

Hec utule sunt busta Maronidos, illum aetio
Sculptilis e petra cantharus iste notat.

Ebria semper erat, tum garrula, Sed neq; prolix
Exhausti' ue patris nec dolet illa uicem.

Hoc queritur crassa nunc sub tellure uel unum,
Quod defuit bacchi copia larga sibi.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ.

Πλάτωνος.

Νοσηγοῦ τέρφασ' ἐμὶ δὴδ' ἀντίον ἐστὶ γωργυῶν,
οἷς ἀλί, κρηθ' γαίης ξυνοῦς ὑπερ' αἰδύου.

MORVS.

Nau.

Naufragus hac situm est, iacet illa rusticus urna.

Ad styga siue salo, par uia, siue solo.

Similem ferē sententiam habet,

CHOVM. CELTIS.

Quo moriare loco nil refert, ad louis aulam

A terra spatium semper habebis idem.

Αντιπόδου.

Οὐδ' ἄλλοτερος ἔλας ἐπιβόαντων νεκρῶν, ἀλλὰ θεολατρία,
χρηθ' ἔδωκ' ἑμὴν μοῖραν ἔχουσαν ἰσάτω.

σάρκα δ' ἐν γέντι φάγον ἔχουσαν. ὅστις δ' αὐτὴ
βίβρασσα, τυχρή τῆσ' ἑκατόνδον.

C. VRS. VELIVS.

Neutra habet integrum, nec terra nec unda, sepulchrum:

Aequa adeo pars nunc cessit uirg. mei.

Nam pisces carnem medio absumpserunt profundo,

Ossa sed in gelido litore sparsa iacent.

Σταπυλλίου Φλακίου.

Ααίλοσπα, ἢ μαυίλω, δλοῖς περιφυγόντες θεολατρία
ναυαγῶν λιβυκῶν κερμαίων ἐν ἰσμάδοις.

εὐχ' ἐχθρῶν ἠτόνων, πυμῶν βιβρυθῶν ὑπνω,
πυμῶν, ἀπὸ συγερῶν ἢ χροῖμα ναυφορίας,

ἔθλακε λυτροῦ ἔχου. τί μὲν ἄλλω πρὸς κύματ' ἐμὸν ἔδωκ'
πῶν ἰδὴ γῆς φόντων μοῖραν ὀφθαλμοδωρία

MORVS.

Aquorū insanas euasit naufragus undas,

Tristius astra salo praebet harena solum.

Dum iacet ecce graui pressus prope litora somno,

Nudus, & infesto fessus ab usq; freto,

Vipera trux perimit, frustra fugi aquora frustra,

Heu miser, in terris debita fata tibi,

Οὐδ'.

Διωνίδου.

Οὐδ' ἔμοι γλώσσα κραταόροισι γαελῶν
 κύμασσι, καὶ μακρινῶ φρέσσι φέρεθ' ἔφυρ' ὄ
 νη βόατ' ἔφ' ἔδωξ' ἄδωκε δ' ὄνυς πόρος ἔταλω
 κινδύνοισι, ἀνέμοισι ἀντηγορευαίμων' ὄ.

Non ego, si placidum uentis mare conspicer altum,
 Et xephyri lenis mulceat aura caput.
 Conscendam nauem, nam me discrimina terrent,
 Lucisq; cum uentis displicet illa mihi.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς Ομηρον.

Αντιπόδου.

Εὐβάδ' ἔτι κερὰν κεφαλῶν ἔφ' ἄσπερος κελύπτει
 ἀνδρῶν ἠρώων κραταιόροισι βέσιον Ομηρον.

GVA. VERONEN.

Conditur hoc tumulo uates diuinus Homeri
 Heroum eccum qui bene gesta ducum.

VITVS.

Hic sacrum terra caput occultatur Homeri,
 Qui canere heroum prestantia facta solebat.

Εἰς Ορφέα.

Αντιπόδου.

Οὐκ ἔτι βελγομάχος Ορφεὺς ἀρύσας, οὐκ ἔτι πέλας
 ἄεθ' οὐ θηρῶν ἀνυπόμοις ἀγέλας.
 οὐκ ἔτι κρημνίσθ' ἀνέμων βροχῶν, οὐχ ἰχθυόσας
 οὐ νηφιδῶν σερμοῦσι, οὐ παταγίσσασιν ἄλας.
 ἔλεο γάρ. σὲ δ' ἄλλω κραταόροισι θύγατ' ἰς
 μινιαμοσύνας. μόντηρ δ' ἔξοχα κρημνίσσας.
 τί φθιμῶσι σαναχιδῶν ἐφ' ἰόσιν, ἀνὴρ ἄταλαιπώρ
 ἄν' ἰοκιδῶν αἰδῶν οὐδ' ἄνυσι δύνεμα.

Non quercu, non saxa modo de rupibus Orpheus
 Non armenta tuo carmine moia trahes.
 Lam neq; mulcebis uentos, nec grandine coelum
 Tristius, aut niuem nubila facta globis.
 Nam tua Mnemosynes lachrymanur fata sorores,
 Et genitrix multum Calliopēia dolet.
 Mortua quur stemus natorum corporat quada
 Diu non possunt afferere inde suos.

Εἰς Ἀνακρέοντα.

Ιουλιανού ἀπὸ ὑπαρχῶν ἀποπέλου.

Πολλάκι μὲν δ' ἄσπερος, καὶ ἐκ τῆς βουβῶν
 πίνετε, πρὶν ταύτω ἀμφιβόλῳ κέσθιν.

INCERTI.

Sæpius hoc dixi, quod post mortem quoq; dicam.
 Nunc potate, prius quam tegat ossa cinis.

Εἰς Ἴβυκον.

Αντιπόδου.

Ἴβυκε, ληϊσὶ σὲ κραταόροισι ἐκ τῆς νύβου
 βόαντος ἐρημαίω ἔσθιν ἠϊόνας.
 πρὶν δ' ἄνυσι βρωσάμενον γερῶν νήφ' ἔσθιν ἰσθῶν
 μόντηρ δ' ἄλλω σὺν ἄλλω κέσθιν ἄνακτον.
 οὐδ' ἔτι μόντηρ ἰσχυροῦσι, ἐπεὶ τῆς πρὶν κρημνῶν
 τῆς δ' ἄνυσι κλασθῶν πρὶν στίον φόνον,
 σισυφίω ἔφ' ἰόσιν. ἰω φιλοκρημνίσσας φίλος
 ληϊσίων, τί βεῶν οὐ πεφύβησθ' ἔσθιν ἰσθῶν
 οὐδ' ἔτι ὁ προποροῦσι κρημνῶν ἀγριότητος αἰδῶν.
 ἔμμεκ μελαμπέτων ἐκφυγον οὐκ ἀνδρῶν.

PETRVS AEGIDIVS.

Quodam ad desertum uenientes Ibyce latus

Vñ

Vitam praedones eripuerit tibi.

Saepe gruum nubem imploranti, quae tibi testes
Aduenerit necis quum morere tuae.

Attamen haud frustra, siquidem clangore uolucrum
Sisyphio caedem est Eumenis ulta solo.

Latronum genus heu cupidum lucri atq; rapinae,
Cur uos nequaquam terruit ira deum?

Quando nec Aegisthus, uatem qui occiderat olim
Atrarum occursum fugerat Eumenidum.

AVSON. in monasyl.

Ibycus ut perijt uindex fuit alti uolans gryu.

ΕΙΣ ΑΝΟΝΥΜΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Eis Mousaion.

Εὐμάλτρου φίλον ὄνον ἔχῃ καὶ φαλιρικὴν εὐδαίαν
Μουσαίων, φθίμενον σῶμα ὑπὸ θεῶν τοσφω.

LAER. INTERP.

Eumolphi exanimem Museum terra Phalerum
Continet hoc tumulo pignora chara patriis.

BENTINVS.

Eumolphi exanimem Museum terra Phalera
Claudem in hoc tumulo, pignora chara patriis.

GVLIEL. DE MARA.

Eumolphi charum nunc terra Phalerica natum
Museum in cineres contegit hoc tumulo.

Eis Δίον.

Εἰς Δίον θεβαίων ἐπέσκετο γαῖαν θεωνόντα,
μυθὸς οὐρανόθεν ὄνον εὐσεφάνου.

INTERP. LAER.

Candida purpureis redimita tempora fertis
Thebanum Vranis continet urna Linum.

Εἰς

Eis Orpheus.

Θρηνητὴν χροὸν ἄνθρωπον τῆσδ' Ὀρφέα μύθοισι κέκοιται,
δὴν ἴσταν ὑπὸ φάλαγγος Ζεὺς φερόμενον βίβλας.

LAER. INTERP.

Orphea cadenti transfixum fulmine Thracem,
Cum curua aonides hic posuere lyra.

CHRIS. LANDINVS.

Orphea Chrysolura muse hoc posuere sepulchro,
Fulmine quem straxit luppiter alta uidens.

BENTINVS.

Orphea cadenti traiectum fulmine Thracem,
Cum aurata aonides hic posuere lyra.

Luffe & in eius mortem sic

MARVILLVS.

Orphea dum miserada parens tumularet ademptum,
Tractatq; melliflui cernebat ora uiri,

At tu nate facis dixi praecordia diuis.

Quid nisi danatus fulmine & Enceladus

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Eis Πλάτωνος.

Γαῖα κλυτὴ ἐν κελάρησι κρύπτει τῆσδ' ὀσῶμα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ὀρεωνότων τρέφει ἐχθρὰ κελάρησι.

Ἰοῦ Ἀριστωνος, ἄν τις ἢ, τίλει βίβλας
πρὸς ἀνὴρ ἀγαθὸς, θεῖον ἰδόντα βίβλον.

GVA. VERONEN.

Tellus membra sinu condit moribunda Platonis,
At felix anima coetus habet superum.

Longinqui hoc celebrat, diuina huic cognita uita est,
Clarus Athenarum ciuis Aristo erat.

LAER. INTERP.

Occultis

Occuli hic corpus diuini terra Platonis,
At superas sedes spiritus ipse tenet.
Aristone sati procul hunc diuina uidentem,
Longe habuans seruat uir lonius et j. colit.

BENTINVS.

Corpus habet gremio contectum terra Platonis,
Mens sed habet superum recta beata deum.
Diuinum quem iam ueneratur quisquis honestus,
Et probus est, cuius uel procul est regio.

Σπυσιππου.

Σώμα μὲν ἐν χθονὶ κατέχεται γαῖα Πλάτωνος.

ψυχὴ δ' ἐθέλων τάειν ἔχει μακρόρων.

Εἰς τὸν οὐρανόν.

Αἰετὶ, τίττε βίβηται ὑπὲρ τάφον; ἢ τίνας εἶπε
ἀσεβόντας θείων οἰκτὴν ἀποστολήν;
ψυχὴς ἐμὴ Πλάτωνος ἀρπύγαι μὲν δὲ ὄλυμπον
ἐκίω. σῶμα δὲ γῆ γυνεὶς ἀετὶς ἔχει.

LAER. INTERP.

Quid monumenta super uolucrum regina uolasti?
Tu mihi dic superum quam tuare domum?
Astra petens anima sum clara Platonis imago,
Progenium terra corpus at Athis habet.

BENTINVS.

Quid monumenta super uolucrum regina uolasti?
Tu mihi dic superum quam tuare domum?
Diva ego sublata in coelum feror umbra Platonis.
Terrenum at corpus Attica seruat humus.

Εἰς τὸν οὐρανόν.

DIOG. LAERTII.

Καὶ πῶς, εἰ μὴ Φοῖβος ἐν ἑλλοδίᾳ φῦσι Πλάτωνος,
ψυχῆς

ψυχῆς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠνέσθη;
καὶ ἢ ὁ θεὸς γυνεὶς ἀσκληπιδίου ἐστὶν ἡμεῖς
σώμασιν, ὡς ψυχῆς ἀθανάτου Πλάτωνος.

INTERP. LAER.

En animas hominum quonam curasset Apollo
Lustrasset si non oppida Graeca Plato?
Corporibus medicans hic sed Epidaurium aegris
Filius, ut sapiens est anima q. Plato.

BENTINVS.

Ni doctum Graecis genuisses Phoebe Platonem,
Profusus nemo animis qui medeatur erat.
Corporis est medicus satum ex te Asclepium aegris,
Aeternae ut sapiens est anima ipse Plato.

Εἰς τὸν οὐρανόν.

Φοῖβος ἔφασκε βροχίτι ἀσκληπιδίον, ἢ δὲ Πλάτωνος.
τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν τὴν δὲ ἵνα σῶμα σώσει.
λαϊσάμην δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν. ἢν γὰρ ἵκανοῦς
ἐκτισε, καὶ ἀσκληπιδίου Ζηνὸς ἐνιδρύσασθε.

LAER. INTERP.

Occidit tu Tiran, Epidaurion, atq; Platonem
Protulin, hunc anima, corporis hunc medicum.
Coniugia at separans peiit quam condidit urbem,
Inq; solo magni ponitur inde Iouis.

BENTINVS.

Produxit nobis Asclepion atq; Platonem
Phoebus, ut hic corpus curet, & ille animum.
Coniugium celebrare uolens, quam condidit olim
Urbem adit ipse, Iouis quamq; solo posuit.

Εἰς Δημόκριτον.

D. LAERTII.

Q καὶ

Καὶ τίς ἔφω ἄρα ὦ δέ; τίς ἔργον ἔριξέ βούβιν,
 ὄσαν δ' παρ' Ἰδίας μίλυσσε Δημόκριτος;
 ἢς βόνασθ' ποιήσαντα, ἢ' ἢ λίστα δ' ἰώμασιν ἔχεν.
 κῶδ' θερμὸς ἄρτων ἄ. Ἰ. μασιν ἐξέιν. σεν.

LAER. INTERP.

Dixit opus sapiens unquam quis tale peregrin
 Fecit quale sciens omnia Democratus?

Qui per tres tenuit praesentia funera soles
 In panum callidis hospes anhelantibus.

BENT.

Quisnam tam sapiens uisus qui tale patrat
 Unquam, quale sciens omnia Democratus?

Qui per tres tenuit praesentia fata dies, &
 Illa recens cocti panis odore auit.

Eis Διογένη τὸν κύνα.

Εἶπε κύνων, τίνας ἀνδρῶν ἐφείσως σήμα φυλάσσει;
 τὸ κύνος. ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ κύνων;

Διογένης γένος εἶπε; σινωπέως. ἢς πύθον οὖσε;
 κῶδ' μάλα νῦν δέ θανάτων, ἀσέρας οἶκτον ἔχου.

AVSONIVS.

Dic canis, hic cuius tumulus? canis, at canis equus?
 Diogenes, obijt? non obijt, sed abit.

Diogenes cui pera penus, cui dolia sedes,
 Ad manes abijt? Cerberus ire uetat.

Quonam igitur? clare flagrat qua stella leonis,
 Aditus est iustae nunc canis Erigoneae.

Eis Ὀαλίῳν.

Τὸν δέ Ὀαλίῳν μίλητος ἰάει θρέψασ' ἀνίδειξεν
 ἀστρολόγων πάντων περιστάσθ' Ὀφίῳ.

LAER. INTERP.

Hunc,

Hunc, quae nutriuit Milesia terra Thaletem,
 Consilio primum prodidit astrologum.

BENT.

Hunc, quae nutriuit Milesia terra Thaletem,
 Astrologum primi nominis ipsa tulit.

Eis τὸν ὄσαν.

Ἡρ' ὄλιγον τ' σήμασ'. τ' ἰκλίας, οὐρανεμυθῶ
 τὸ τραυφροτῆτος τοῦ δέ Ὀαλίῳ ἔργον.

LAER. INTERP.

Nempe hic exiguis tumulus, sed sidera scandit
 Gloria, sunt cuius haec monumenta Thale.

Eis τὸν ὄσαν.

Γυμνικὸν αὖ τρετ' ἀγῶνας ἐνώμωρον ἠέλιε Ζεῦ,
 τὸν Ὀφίῳ ἀνδρῶ Ὀαλίῳ ἠρπασσας ἐκ 5 αἰθίων.
 ἀνίω ἠπτεμιν ἐπὶ δὲ ἀπύραχθῶν. ἢ ἢ ὁ πύρος βυρ,
 εὐλ' ἐθ' ὄσαν ἄρα γῆς ἀσέρας ἠδύνασθ'.

LAER. INTERP.

Gymnicon afficeret cum rursus agona, Thaletem,
 Traxisti e studiis lupperet Ecclie.

hunc laudo coelum propius quod duxeris, ultra
 Non poterat terris astra uidere senex.

Eis Πύραχθον.

CALLIMACHI.

Εἶνος ἀταρνέτης πῆς ἀνέρεθ' Πύραχθὸν οὕτως
 τὸν μυτιλωαῖον παῖδ' ἰάει ὑπὲρ αἰθίων.

ἢ πῆς γέρον, δολιός με κελεῖ γάμος ἢ μίκα κῶδ' ἀνί
 νύμφη, κ. πλαύτω, κ. γνή κῶδ' ἐμῆ.

ἢ δ' ἰτέρη, πρὸ βέβαια, τί λῶνον, εἶδ' ἄρα σὺν μοι
 βούλευθ' ἄρα εἰς ὑμῖν ἄρα.

ἢ πῆς ὁ δέ, σκίπωνα, γερωντικὸν ὄπλον ἄρα,

Q 2 ἢν

ὕψι δὲ κείνοι σι πάν ἐρίουσι ἐπ' ὄ.
 ὅϊδ' ἄρ' ὕψι πληγῆσθεός Βίμ. Βίμοις ἔχοντο δὲ,
 ἔσπερον εὐρέην παύδαδ' ὡς ἦόδω.
 κήνων ἔρχετο φασί μετ' Ἰχνησ. χῶ μῶν, ἐπίστυ
 πλισίον. ὅϊδ' ἔλγον, πῶς κερὰ σκευὴν ἔλα.
 τούτ' αἰῶν ὁ ξείν' ὄ, ἐφέσασε μέλλον' οἴκου
 Δραξέειδ'ς, παύδαδων κελύδωνι συνθέμεθ' ὄ.
 πῶς δ' ὀλίγην ὡς κείν' ὄ ἔσ οἴχον ἐπήγχε γύμφον,
 ὄντω κερὰ σὺ Δίον τὴν κερὰ σκευὴν ἔλα.

LAER. INTERP.

Hospes Atarniæ rogauit Pitæcon olim
 Sic Mitylenæon Hyrrhadij satum.
 Magne senex geminæ cupiunt mihi nubere, quarum
 Et genere atq; opibus conueniū una mihi,
 Altera præcellit, quid præstat consule, dicq;
 Vtra ex his potius sit capienda mihi?
 Hic baculum tollens, sic, tela fenilia, dixit.
 Consilium pueri, quod petis, expedient.
 Queis celer in gyrum iactatus uerbere turbo
 Assiduo, latius ueritur in triuijs.
 I, seque illorum monitis, sic fatur, at ille
 Sciatatur, referunt, tu tibi sume parem.
 Que postquam audiuit, monitis puerilibus hærens
 A magnis hospes abstinuit thalamis,
 Atq; parem, paruas letus traduxit in ædes.
 Sic Dion æqualem si sapit ipse cape.
 BENT.

Nuper Atarnæus rogabat Pitæcon hospes
 Hyrrhadij natum, quem Mitylena tulit.

Chære senex, gemina inuitat me tæda, puella

Vna

Vna mihi par est gente, simulq; opibus.
 Altera sed præstat: tu fare quod expedit oro,
 Ducenda in thalamos utra mihi uxor erit?
 Dixerat, ille breui elato, senis arma, bacillo,
 Ecce, ait, bi totam rem, mihi crede, docent.
 Illi autem celeres scuticis leuioribus orbes
 Gyrauant latis in triuijs pueri.
 I, seque illorum uestigia dicit, & ille
 Accedit, recimunt, tu tibi sume parem.
 Hæc ubi deprehendit, iuuenem æquis lufibus hospes
 Commonitus, magnis ædibus abstinuit,
 Ac tenuem modicas uxorem duxit in ædes.
 Ergo Dion posthæc tu tibi sume parem.

Eis Βίαντα.

Κλεινοῖς ἐν διαπέδοισι πρῆμνυς φόντα κελύπτες
 ἦ δὲ Βίαντα πέδω, κέρμον ἴσοι μέγασ.

LAER. INTERP.

Petra Prienæum tegit hic commissa Biantem.
 Ornamentum ingens qui fuit Ionij's.

BENT.

Petra Prienæum tegit hæc bene culta Biantem.
 Ornamentum ingens qui fuit Ionij's.

Eis δὴν ἀνόν.

D. LAERTII.

Τῆ δὲ Βίαντα κέκυθα, δὴν, ἀρξέμοις ἦγαγεν ἐρμῆς
 εἰς δίδυμ, πηλιδ γύραϊν. φάιδμον.
 ὅτι πῆ ἔπι δίδυμ ἐτάρον τινός. εἶτ' ἀπκλινοθεῖς,
 παύδαδ' εἰς ἀσκαλιδας μακρόν ἐτφνει ὕπνον.

LAER. INTERP.

Petra Bianta tegit stygias Cyllenius undas

Q 3

Quem

Quem duxit niueum tempora canicie.
 Perpetuam noctem pueri dormiunt in ulnis,
 Dixerat ut facij credita iura sibi.

BENT.

Hic situm est Bias, Hermes quem duxit ad Orcum
 Albentem niueis tempora cana pillis.

Ut caulam dixit facij, inclinatui in ulnas,
 Mox pueri, somnum soluitur in tenuem.

Eis Ἀνάχαρσιν.

D. LAERTII.

Εἰς οὐδὲν ἀνὰ χερσὶν ἔσθ' ἡλυε πολλὰ μογήσας,
 πάντας ἔπειτ' ἐβίου ἡέσιν ἑλλάδι καὶ
 εἰδὲ ἔτι μύθον ἀφραντον οὐ σωματικῶν ἔχοντα,
 πῆνυ δὲ ἀθανάτων ἤρπασιν ἄνευ δόναξ.

LAER. INTERP.

Susdebat Scythicas errans Anacharsis in oras
 Moribus hos omnes uiuere Cecropidum.
 Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem,
 Hunc immortales traxit arundo deos.

BENT.

In Scythiam patriam rediens Anacharsis ad oras
 Orabat Græco uiuere more suos.

Vix ea cum summo infelix uersaret in ore
 Verba, senem superis dira sagitta dedidit.

Eis Δίωνα τὸν σαρακῆσιον.

Πλάτωνος.

Δάκρυος ἰδὺν ἐπέβη τε, καὶ λαίος δ' αἰσιν αἰσῖ
 μεῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ἄρτε γρηγοροῦσι.

Οὐδὲ Δίωv ῥέξαντι καὶ λὸν ἰδὺν ἴκον ἔργον,
 λαίμονος εὐρέσιαι ἐπιδιδως δ' ἐχέσαν.

ἠΐσται

ἠΐσται· ἢ ἠφροσύνη διὰ παίδι τιμὴ ὄσται,
 ὡς ἔδον. ἐκ μῆνος θυμὸν ἔρωτι Δίωv.

BENT.

Et lachrymas Heculae, & Troianis fata puellae
 Deceuerit recens ex genarice satii.

At tibi post partos praeclearo Marte triumphos
 Spes reliqua est nullis clare Dion superis.

Te patria ampla fouet, cumulat te ciuium honore,
 Quo mihi nunc mentem perdis amore Dion!

Eis Θιόφραστον.

D. LAERTII.

Οὐδὲ ἄρα πῶς μακάριον ἔστι μετ' ἵππων τιν' ἐλίχθαι,
 ῥήγνυσθ' ὄφιν ὄξεν ἀνιμάδρον.

Δὴ τίς ἐξ Θιόφραστον ἔως ἔφησεν ἰδὺν, ἄπερ
 ἢν ἑμῶν ἐπ' ἀνθεῖς καὶ τὸν πυρομυθῶ.

LAER. INTERP.

Non arcum frangi sapiens possere missum
 Vana haec nullius uerba fuere iuri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore uixit,
 Corpora sed fissuram fissam remisit obit.

BENT.

Haud uane quidam, studio, si forte relaxes,
 Rumpi arcum dixit, uisquis homo ille fuit.

Nam uegens Theophrastus erat firmiq; labore,
 Laxauit postquam membra labore, oijit.

ERASMVS.

Ni foret intentus sapiens franger arcum
 Veridici sane uerba fuere iuri.

Nanq; opere assiduo ualuit Theophrastus, & idem
 Laxato studio, membra solutus obit.

Q 4

Eis

Eis Heraclēdion.

D. LAERTII.

Ἡρακλῆς ἀνθρώπιον ἔπειν φάτιν Ἡρακλῆς δὲ,
 εἰς ῥα θανάτου ἐγένου (ὡς ἔπασι Δράκων.
 ἀλλὰ Διὸς ἐπιβήσιν σὺ φησὶν δὲ δὲ ἴδω θῆρ,
 ἢ Δράκων, σὺ δὲ θῆρ, οὐ φησὶν ἄν, ἐλάω.

LAER. INTERP.

Clarus Heraclide uoluit uiuere fama
 Omnibus extinctus quod draco uiuum eras.
 Es male mentitus, fallens fuit aspera serpens
 Bellua, non sapiens tu fera capta iaces.

BENT.

Mirum Heraclides quid tantum optaueris amens
 Post mortem nobis ut uiderere draco.
 Falsus at es, mihi crede, fuit nam bellua uere
 Ille draco, sed eras bellua non sapiens.

Eis Πυθαγόρου.

D. LAERTII.

Οὐ μόνον ἐμψύχων ἀπέχεσθαι χέρου, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν.
 τίς ἴσῃ ἐμψύχων ἢ φάσιν Πυθαγόρου
 ἀλλ' ὅταν ἐπιβῆτι, καὶ ὀπίθῃ, καὶ ἀλιθῆ.
 δὲ ἴτε καὶ ψυχῶν μὴ ἔχον, ἐδιδάξαν.

LAER. INTERP.

Non refugis solus, sed nos animata uetamus,
 Vimbra Pythagoræ fercula nullus edit.
 Ast ubi lixatum uel coctum siue salitum,
 Tunc edimus quoniam spiritus omnis abit.

BENT.

Haudquaquam solus tu animatis abstinuisti.
 Quisnam animata uorat, dic mihi Pythagoræ
 Verum

Verum ubi quid iustum est, elixum, uel sale sparsum,
 Tunc edimus, quoniam spiritus omnis abest.

Eis τὸν αὐτὸν.

Ἄ, αἶ, Πυθαγόρου τί τὸν κούμους εἰς βόδου
 καὶ θάου δῦτα φουβίς ἀμύγχα εἰς ἰδίου.
 χαρῖον ἢν κούμους. ἴνος μὴ εὐδους δὲ πετῖση.
 Ἐ ἀμύγχα τῖνων, κατθαν' ἐνὶ τῖδου.

LAER. INTERP.

Heu heu quid tantum proprio audire seorsum
 Pythagoras fabas perueneratus obis.
 Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis
 Agragantino mortuus in truiuo est.

BENT.

Heu heu Pythagoras quid uile legumen adorat?
 Quem in proprijs fama est occubuisse fabis.
 Nam ne forte fabas fugiens calcaret in agro,
 Tandem Agragantino cæsus ab hoste perit.

Eis Ἐμπεδοκλῆν.

D. LAERTII.

Καὶ σὺ γὰρ ἐμπεδοκλῆς, ἀληθῆ φλογὶ σώματι καθεύδεις,
 πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἐπιβῆς ἀθανάτων.
 ἢν ἐρέω δ' ὅτι σάουον ἐκὼν βόλις δὲ ῥόον αἴτνων,
 ἀλλὰ ἀεθῆν ἐθέλων, ἐμπεδοκλῆς σὺν ἐθέλων.

INTERP. LAERTII

Empedocles rapida purgasti corpora flamma,
 Aeternus ignes fortiter ore trahens.
 Vltroneum taceam, te incendia seu petisse.
 Incidis inuuis deluuisse uolens.

BENT.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma,
 Q 5 Aeter

Aeternos ignes fortiter cre trahens.

Non dicam quod te in feru: ni m ius ris Aetnam.

Lapsus es at nolens. & libuisse uolens.

Εἰς τὸν αἰῶνα.

Νοεὶ μὴν ἐμπεδοκλέα θοοῦτον λόγος, ἄσπετος ἀμείβου

ἕκαστος, καὶ μὴρὸν κλάσας ἀξέστρατον.

εἰ δὲ πῦρὸς κρητύρας ἰσθλαῖος, καὶ πῖε τί τιν

πῶς ἀνείπῃ ἐν μαγάρους δεινυθὸς τῶ δὲ τάφου;

INTERP. LAERTII

Cruvibus Empedocles con fractis dicitur esse

Mortuus, è curru cum cecidisset humi.

Si se flagrantem uicturum iecit in Aetnam,

Quomodo nunc Megaris structa sepulchra uides?

BENT.

Cruvibus Empedocles collisis dicitur esse

Mortuus, è curru cum cecidisset humi.

Si se flagrantem maleficus iecit in Aetnam

Quomodo adhuc Megaris structa sepulchra uides?

Εἰς Ἐπίχαρμον.

Εἴ τι τῆς ἀλλοτρίης Φαίτων μύθος ἦλιος ἄσπρων,

ἢ καὶ τῶν ὄρι, προκομῶ μέλλον ἔχθρ' ἰδύναμιν,

φαρμί βροῦτον ἐγὼ σφίρα προέχθρ' ἰπὶ χαρμῶν,

ἐν πῶρσι ἰσφάδωσ' ἄδὲ σφραγιστίων.

LAER. INTERP.

Quam superat Phaëton ingentis sydera coeli,

Quanto uis Pelago maior inest fluiuis,

Tantum ego iam dico sophia praestare Epicharmum.

Cui dedit haec patria florida ferta comis.

BENT.

Quantum sol uincit sublimis sydera coeli,

Quanto

Quanto uis pelago maior inest fluiuis,
Tantum ego proficior sophia praestare Epicharmum,
Cui Syracusa comis patria ferta dedit.

Εἰς Ἰλιόλαον.

D. LAERTII.

Τὴν ὑπέρνοιον πᾶσι μάστιγα λίγω βροσπύδην.

εἰ δὲ καὶ μὴ δρᾶς, ἀλλὰ δλοκίς, ἀπυχίς.

ἔντω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε κροῶτων τῆτι πᾶσι,

ὡς μιν ἰδλοῖε βίλθρ' δῶ, ὡς τύραννον ἔχθρ'.

LAER. INTERP.

Sufficio dico cunctis est usq; caucnda.

Nil agis infelix, cum uidearis agis.

Patria sic Croion Philolaum sustulit olim,

Regnum affectantes credula habere manu.

BENT.

Suspicio haud res est minimi, mihi crede, pericli,

Non pecces quicquam, si uideare, facis.

Sic Philolae Croion te patria perdidit olim

Te arbitrata truce uelle tyrannum agere.

MORVS.

Magnam habet in rebus uim ac pondus opinio, non uis

Ledere, uelle tamen si uideare, peris.

Sic & Philolaum quendam occidere Cretenses,

Quem falso credunt uelle tyrannum agere.

Εἰς Ἡράκλειον.

D. LAERTII.

Πελοπίδης ἠρακλεῖον ἐταύμασσα, πῶς τῆτι δ' ἔσθρ'

ἔσθρ' δλοκτασίας, δλοσμερῆς εἶτ' ἔσανεν.

σῶμα δ' ἀρπύριον σα κρηκὴ νόβες ἕδλοσι, φάθρ'

ἔσβωσεν ἐν βαλταρίων, καὶ σκῆδρ' ἐν ἠγάγρ'.

LAER.

Sæpe ego miratus quondam quonam modo possit
Heraclitus uita uiuere diffcili.

Est tamen extinctus, cum corpora nanq; rigasset
Lympha, diem extincti, attulit & tenebras.

BENT.

Mecum ego Heraclitum mirabar sæpe, quod olim
Sic uitam infelix hausit, & inde obiit.

Nam malus ossa rigans, & aquosus corpore languor
Extincto inuexit lumine mox tenebras.

Eis τὸν ἀνόν.

Ἡρακλείδης ἐγὼ, τί με εὖ καὶ τῶ ἕλκετ' ἀμουσῖς;
οὐχ ὑμῖν ἐπὶ νοῦν, οἷς δὲ μ' ἐπισομιθῶσις.
εἰς ἐμοὶ ἀνθρώπων, Ἰσιμύριοι, οἱ δὲ ἀναρίθμητοι,
οὐδέ τις. ταῦτ' ἀνδρῶν καὶ πῶς φερεσφίνη.

LAER. INTERP.

Heraclitus ego, quid me uexatis iniquis?
Non uos, sed doctos, tam graue querit opus.

Est mihi solus homo triginta millia, plures,
Nullus homo, stygijs hæc quoq; narro deis.

BENT.

Sum Heraclitus ego, quid me uexatis inepti?
Non uos, sed doctos, tam graue querit opus.

Vnus homo est nobis id quod ter mille, sed unus
Vix sunt innumeri, & manibus hæc recito.

Eis Ζήνωνος τὸν ἐλεάτην.

D. LAERTII.

Hæc εἶδεν ὁ Ζήνων καὶ λέων, ἠθελδοὶ ἀνδρῶν τύραννον
κατένοσε, ἐλκυσσοει δουλουσίην ἐλέαν.

ἀλλ' ἐδάμασε. διὰ γὰρ σε λαβῶν ὁ τύραννος ἐν ὄλμῳ

κατέει

κατέει. τί συνέλαβεν; αὐτὸς αὐτὸν κατέει, οὐχ ἄλλο.

LAER. INTERP.

Tu bona que sisti crudelis scena tyranni,
Eleus ut populus, libera turba foret.
Fractus es atq; inter mortaria cæde tyranni
Non ego te Zeno, sed tua membra cano.

BENT.

Fortiter extincto uoluiti Zeno tyranno
Tristi Eleam patriam seruitio excutere.
Victus es infelix seui tamen arte tyranni,
Arreptum qui te contudat ære cano.

Eis Πρωταγόρου.

D. LAERTII.

Καί σε Πρωταγόρη, φάστιν ἔκλυον, ὡς ἀπ' ἀθηνῶν
ἔκρητ' ἰών, καὶ δὸν πρὸς βυβλῶν ἔθεονδον.
ἔλιξ γὰρ σε φυγῆν κέρως τῆλις. ἀλλὰ σὺ μὲν ἴπην
παλάσθ' ἄστυ φύγες, πλουτία δ' οὐκ ἔφυγες.

LAER. INTERP.

Te quoq; Protagoram redeuntem fertur Athenis
Nigra senem media regna perisse uia.
Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem
Linquere, non potuit styx uiolenta fugi.

BENT.

Te quoq; Protagoram redeuntem fertur Athenis
Iam uetulum media mortem obiisse uia.
Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem
Linquere non potuit styx uiolenta fugi.

Eis Κρατύτου δημοσίωλον

τοῦ εἰς Σαρδανίων

παλαίου.

Τίτας

Τόσας ἔχω ὄσας ἔμοσθον, καὶ ἐφρόνισα, καὶ μετῶν
σέμιν ἰδὲ ἔλω, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ἄλλοις τῶν βίου ἐμοσφεν.

BENTINVS.

Tantum habeo quantum didici, quantumq; labore
Percepi, & studio, rapuit sed cætera fastus.

Εἰς Ἐπίκτητον, ἰσοφύφον

Λεωνίδου.

Δούλος ἰδὲ κτηθεὶς γενέσθαι καὶ σώμ' ἀνόσιπρον,
καὶ πένω τῶν ἱερῶν, καὶ φίλος ἀθανάτοισιν.

GAZA.

Seruii Epicetius fueram qui corpore manui,
Pauperie pressus, charus eram superis.

VOLATER.

Seruii Epicetius genitus sum, corpore claudis,
Paupertate Tris, dijs & amicis ego.

Καλλιμάχου.

Εἴπε τις Ἡρόκλητε τὴν μόρον δὲ δέ με δόκρην
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ἀγαθῶν ἀμφοτέρων
ἤλιον ἐν λέξει καὶ τὴν ἀδυσμάχου. ἀλλὰ σὺ μὲν γὰρ
ξῆν' ἀλκίμων καὶ τὴν ἀδυσμάχου ἀποδίδῃ.
καὶ δὲ τὰς ἐξουσίαν ἀνδρόν. ἦτιν δὲ πάντων
ἀρπαστῆς ἀείμας, οὐκ ἰδὲ χεῖρα βαλέει.

INTERP. LAER.

Heraclite mihi quidam tua funera dixit

Et subito lachrymis immauere gene.

Venit & in mentem, quoties accessimus ambo

Ad solem, ut nobis mutua uerba forent.

Pulvis es exiguus nunc hospes, sed tua musa

Viuuit, Plutonis non timeatq; manus.

BENTINVS.

Hera

Heraclite mihi quidam tua funera dixit

Et subito lachrymis immauere gene.

Cum memini longos quous consumpsimus ambo

Soles, miscentes seria multa iocis.

Pulvis at es tenuis nunc hospes, sed tua musa

Viuuit, Plutonis nec timei illa manus.

Παύτων.

Νῦν ὅτε μιν δὲ ἀλλοίσι ἔσθ' ἄν μόνον ἔσθ' ὅτι κελδῆς,

ὡπιοὶ καὶ πάντι παύσι πῶς βαλέει.

θυμὲ τι μιν ὁσφί καὶ σὺν ὁσφί, εἴτ' ὁσφί

ὑπερον. οὐχ ὄντω φαίθρον ἀπωλίσσασθην.

LAER. INTERP.

Nunc quoniam nihil est, quo quod se uerter: omnis

Solum quod pulcher uisus Alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras, stercus cogis

Posterius, Phædrum non ita perdidimus.

Posterius d' stic' on sic

BENTINVS.

Quid mi anime os canibus tradis, mox inde molestus

Detrecias, Phædrum ficcine perdidimus?

FINIS EORVM QVAE

EX TERTIO.

CAPITA ΤΜΗΜΑΤΟΣ

τῶ τετάκτων, ex quibus po-
tissimū huc adscita sunt
epigrammata.

ΕΙΣ ΕΙΚΩΝΑΣ

Ανδρῶν ἀγαθῶν	243	Λίδου	289
Ακόλμοσταζῶν	244	Λούβου	290
Αρχαίων τινῶν	252	Ναού	302
Ἡραΐδου	257	Ξενοδοχεῖον	
Θεῶν	262	Ποιητῶν	303
Ἰατρῶν	285	Φιλοσόφου	305
Καίρου			

ΕΙΣ ΕΙΚΩΝΑΣ ΑΝΔΡῶΝ

ΑΓΑΘῶΝ.

Eis εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχου
ἐν Βυσαντίῳ.

Λιοντίου χαλαστικῶ.

Κ Αἱ Φαίδων γραφίδες ἐξήμισυ ἄλλο χαρῶν
ἤλειον τέχνη, κρυπτομένων φάτων. (σφ
κῶ, οἱ θεοὶ πολίταρχε γραφῆ Γαβριήλ τεχνη,
ἐκπὸ σῶν ἀριτῶν, ἐκπὸ δῶν κρημῶτων.

Artificia Phaëtonta manu solemq; serenum

Pingit, non lumen pinxerit illa tamen.

Sic tua describit pictor praeses Gabrieli

Ora, sed haud mentem pingere quibus iners,

Θιακτῆου.

Τούτων Ἰουλιανὸν νομικῶς φάτος, ἔπην ἰδούσασε

Εἰμίη, βίβου, πάντα φύσις δύνουσι.

ALCIATVS.

Iulianum Berodē, leges mirata docentem

Romaq; dijs possunt, omnia dixit agē.

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης.

Ασκληπιοῦ δίου, ἐκπὸ σῶν ἀριτῶν.

Κύπριδος ἔσθ' ἐμῶν. φέρε ἰδύμεθα, ἐν Βερενίκεσσι.

Δισαῖε, πρῆσαν φῆ πρὸ ὁμοτίρου.

ALCIATVS.

Ambigo an hec Veneris sit imago, vel Berenices,

Sit magis utri similis, hospes amice refer.

Εἰς εἰκόνα Ἰουστινιανοῦ βασιλέως.

Αντιπάλου.

Ζῶε, κῶδ' ἀπ' ἄλλων, ἢ ἀρετῆ, τέκνον ἀνάκτιω

R. ΕΠΕΛΘΕ

ἑλληνας ἔκτατοι καὶ κείνους ἰσοῦσι.
 πάντα τῶν ἐμοίων βασιλῆας, πάντα τέλα φε
 ἡλθιν· ἐπὶ μὲν δ' ἔργον ἄσποτων.
 Ζῶν σὺ πῆρην βασιλῆων, Ἀρης δόρυ, κελλασόντων
 Φοῦβος ἔχῃ· πῆρην δ' ἄσποτα πάντα κῆρυ.

Cum Ioue, cum Phœbo, par est cum Marte potestas
 Regia progenies Iustiniane tibi.

Maxima quæq; tibi uenerunt numine diuim
 Carmine doctiloqui nunc celebrande uiri.

Iuppiter est sceptro insignis, Mars cuspi le, Phœbus
 Cognatione, Sed hæc sunt data cuncta tibi.

Eis ἀρχαῖα Φιλίππου.

Ἢ θεὸς ἢ θεὸς ἢ γῆν ἢ οὐρανὸν εἰκόνας δειξέων
 φθίσις, ἢ σὺ γ' ἔβουξάν θῶν ὀφθαλμοῦ.

C. VRS. VELIUS.

Aut deus è caelo Phidie affuit ante uidendus,
 Aut hic spectatum uenit in astra deum.

Αδελφον.

Ὀὐκ ἀδελφὸς ἔρανος Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
 Μῶμοσ, ὃν οὐκ ἔρωσ Δοκίλοχος ἔξισυγεν.

Est opere in nullo non Minus teste Cimone,
 Hunc nec effugit Dædalus ipse euidem.

ΕΙΣ ΑΓΑΘΑΜΑΤΑ ΣΩΩΝ.

Εἰς πῶν Μύρωνος βοῦν.

In Myronis bouem multa sunt multorum epi-
 grammata, nos ut miræ pateant expe-
 rientie, omnia ordine subijcie-
 mur.

Βοῦδιον

Βοῦδιον ἐμὶ Μύρωνος. Ἰθὺ σῆλα δ' ἀνάκταται.
 Βούχοις, κενήσας εἰς ἀγέλας μ' ἀπαγα.
 Εἰς τὸ αὐτό.

Τίτῃς Μύρωνος τὸ βοῦδιον ἐνταυθα πῆρην Βωμοῦ
 Ἰδρυσοῦς; οὐκ ἐβλάψῃ εἰσαγγέλας μύραρον;
 Ἀνακρίωνος.

Βουχόλι τῶν ἀγέλων πῆρην νίμῃ, μὴ τὸ Μύρωνος
 βοῦδιον ἴσ' ἔμπροσθεν βοῦσὶ συνειλάσῃ.

AVSONIUS.

Pasce greges procul hinc, ne quis sububulce Myronis
 Aes ueluti spirans cum bubus exagites.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βοῦδιον οὐ χροῖναις τετοπιμύραρον, ἀλλ' ὑπὸ γήρας
 χαλκωδῶν, σφίτην ἑνὸς αἵματι Μύρωνος.

Εὐλαίου.

Ἢ τὸ ἄρας χαλκωδῶν ἔλον βοῦ τῶν ἐπιπύραρον
 ἐκβῆν, ἢ ἑνὸς αἵματι χαλκωδῶν ἔχῃ.

C. VRS. VELIUS.

Aut pecudem hanc circum uelauit athenæa pellis,
 Aut uis huic æri uiuida subit in ueste.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τὸς Μύρωνος οὐκ ἐπλάσσει ταύταν
 τὴν δόξακτιν, ταύτας δ' ἔχον' ἀπειπλάσσει.

IDEM.

Ipse Myron dicet, nostræ non bucina dextræ
 Ista, sed istius, sculpsimus effigiem.

Διονυσίου.

Ὀὐκ ἐπλάσσει με Μύρωνος ἑνὸς αἵματι
 ἢ ἀγέλας ἐλάσσει, δῖος βοῦσὶ λείνα.

IDEM.

R. 2. Nov

146 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Non ego mendaci sic sum celata Myroni,
Qui grege depulsam uinxit ad hunc lapidem.
Εἰς τὸ αὐτὸ.

Αντιπόλου σιδωνίου.
Εἰ μὴ μὲν ἦν τῶν Μύρων τῶν Δωκεῖς ἤρωτος πέδον,
ἄλλοις ἀνενέμοσαν βουσίν ἡμῶν Δωκεῖς.
C. VRS. VELIVS.

Ni mea membra Myron fixisset marmore duro,
Bucula cum reliquo pasceret ipsa grege.

~~.....~~
Isti fixa petre ni starem uacca Myronis,
Pascere cum reliqui herbida prata uelim.
Τοῦ αὐτοῦ.

Μόχε, τί μοι λαρόνεαι προσέρχου; τί πῆ εἰ μνηστῆρ,
ἃ τέχναι μοῖσ' οἶσ' οὐκ ἐπέσκε γάλακ.

AVSONIVS.
Errasti attendens hæc ilia nostra iuuençe.
Non manus artificis lac dedit uberibus.

~~.....~~
Qua spe sic properas modo ad ilia nostra iuuençe?
Nec etenim artificis lac mihi dextra dedit.
Εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὸν Δωκεῖαν βουφορβὴν παρέρχου. μή δ' ἀπάνευθεν
σπρίσθης. μάστ' ἤρτιν ὑπεκάλχευε.
Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἄ μολιβοὶ κρητέχ' με, καὶ εἰς ἄλλοι. ἔνιχα δ' ἀν σὺ
πλάσας Μύρων λατῶν, ἢ θρίον ἐδρετῆριαν.
Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἄ Δωκεῖαι Δωκεῖαι μνηστῆρ ἢν δὲ βροδύνη,
χαλκῆ δ' οὐ μὴ νοῖων αἴψ' ἔ, οὐχ ἰ Μύρων.
Αντι-

ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ. 147

Αντιπόλου.
Ἄ Δωκεῖαι Δωκεῖαι μνηστῆρ, ἢ εἰ δ' Προμηθεὺς
οὐχ ἰ μένος. πλάσθης ἔμπνοα καὶ οὐ Μύρων.

C. VRS. VELIVS.
Bucula, opinor, & hæc cito mugiet, ipse Prometheus
Haud solus, fugis tu quoq; uina Myron.

~~.....~~
Βούν' ἰδιον ἦν τῶν βουσὶ Μύρων μινθεῖσαν ἔρωτος.
ἔνιχα δ' ἀν τῶν ἢ βόας ἔρωτος.

VE-
Mista gregi reliquo sua uestigata Myroni
Vix alijs pulsus bucula nota fuit.

ΔΗ-
Ἄ βούς ἀτιχέου, ἀπ' ἡρώτος, ἔπλασε τὸν βούτ,
εἰ δὲ Μύρωνος χεῖρ, οὐ πλάσας, ἀλλ' ἔπεινε.

LI-
Aut hanc forda sua pariens bos finxit in aluo
At non artificis facta, sed orta manu est.

ΔΔ.
Καὶ χαλκῆ περ ἔουσα, λαλῶν ἀν ἡ κεραὶ βούτ,
εἰ δὲ σπλάγχχου Μύρων ἔνδον ἔτεχ' ἡρώτος.

VS.
Mugiet, quin sit ahenea uacca bicornis,
Viscera fecisset si interiora Myron.

Αντιπόλου.
Πικρὸν μοι τίς ἄροτον ἐπ' ἀνχένη, καὶ συγὰ βλάτῃ
ἔνιχα εἰ τέχναις σῆο Μύρων, ἀρίστω.

IDEM.
Et iuga, & huic aliquis ceruicem imponat aratro.
At in amore tuae cogor arare Myron.

R 3 Δνμ

Δημητρίου.

Ἦν μὲ ἰσίδην μόχθῳ, μινύσεται· ἢν δ' ἔταυρῶ,
βούσεται· ἢν ὅνομαις, εἰς ἀγέλιω ἐλάσῃ.

A V S O N I V S.

Me uuluis cernens immugiet, irruet in me
Taurin amans, pastor cum grege minet amans.

Si uideat uuluis, mugiet; Si taurin, imibit:
Si uideat pastor, Me quoq; falsus aget.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς δὲ Μύρων· μ' ἔσθου δὲ βοῦδιον, δι' ὅνομαις,
βόλλουσι με λίθοις, ὡς ἀπληγῆρ μῆνον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μάρκων Ἀργενταρίου.

Βουηλὸν ἢν ἰσίδην δὲ μὲν ξένε, πῆτ' ἔπρσ ἀι τῶ
ἔπρσ, ὅθ' ὁ πλάσσει ὡς μ' ἔδωκε Μύρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν βοῦν τένει' ὁ Μύρων ξένε' ἐπλάσσει· ἢν ὡς μὲν
ὡς ἴωσαν σάνη μιντέρα δεκῆ μῆνῶ.

Διωκίδῳ.

Ταυρε μάττω ἰδῆ τῆρην ἐπέγει· ἔσι δ' ἄπρως,
ἀλλά σ' ὁ βουπλάσσει ἔξασπότινε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σέο Μύρων λαμάτῃ, πῆτ' ἔπρσ μὲν μόχθῳ ἀνοσέει,
κῆσ γάλα πισυῶν χαλκῆν ἴσωθε ἔχην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ ὁ Μύρων πλάσσει, οὐκ ἔφασσει· ἀλλά σε χαλκῆ
πρην φυχῶν βαλῆν, ἔφ' ἄσει πηγνύμηνῶ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκῆν τύπῃσ δάμεικλιν, μέγα σ' ἢ παφῆ τέχνη
βουηλῆσ

βουηλῆσ, πῶν φυχῶν ἐν προσέθικη Μύρων.
Ιουλιανὸν ἀπ' ὑπερχῶν.

Πέρτιν πῶν δὲ Μύρωνος ἰδῶν, τάχα τῶδ βοῦσῃ
ἢ φύσις ἀπρὸς ἔστιν, ἢ ἐμπρὸς ἐπλάσσει τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουηλῆσ, πῆτ' προβῆν με βουηλῆσ; ἔχου νῶσων.
οὐ γάρ μοι τέχνη κῆσ, πῶν ἰδῶν ἔχην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ χαλκῆσ ζῶσσι Μύρων φῶσ, ἢ τάχα τῆρην
χαλκῆσ, ἔφ' ἄσει ἀγέλιος κῆσ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλάσει Μύρων, σέο τῆρην ὀλοῦτῳ ἤλεν ἐλάσσει
χαλκῆσ δὲ φάσσει, φῶρ κῆσ δὲ φῶρ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰφῶσ με λίων, χαλκῆσ φῶσ· χῆσ δὲ ἀείφῃ
χῆσ πῶν ἔχην ἄπρως, ἀπρὸς ἔχην κῆσ ἔχην.

C. VRS. VELINS.

Me leo conficiens imbiat, sustoat; araur
Mox iuga, mox clauū pastor ὅρ ipse mouet.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῆσσι Μύρων· τέχνησ βουηλῆσ ἀπρως ἔχην
ἐκ φύσις τέχνησ· οὐ δ' φῶσιν ἔχην τέχνησ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν βοῖ τῶδ', ἐμάχων ὁ φύσις, ἢ τῆρην τέχνησ.
ἀφῶσ τῆρην δὲ Μύρων· ἔχην ἔχην χῆσ.

δὲ κῆσ μῆνῶσ, φῶσ πῶν ἔχην ἔχην τέχνησ.
αὐτῶν ἔχην μῆνῶσ, ἢ φύσις ἔσσι φύσις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ παφῆσ, σὲ μῶσσι Μύρων, ὅπ κῆρην ἔχην ἔχην
κῆρην ἔχην χαλκῆσ τῆρην ἀπρὸς τῆρην βῆσ.

R. α. οὐ

ὄν νέμισις δὲ μύλων. τί δ' ἔδον, εἰ γε καὶ οὐτ'
ὀφθαλμοῖς νομίμων ὑπερόπται Μύρων
Γαίμων.

Ἡ Βόαισι ἢ κατέχουσαι ἢ Βοιδίον, ἢ πεπείληται,
ἢν ἀφ' αὐτῆς ταύτης φωνήετις εἰς ἀγέλα.
μυνοῦται δ' ὁ χαλαρός. Ἄδ' ἢν ἐμπνοὺν ὁ τεχνίτης
θῆκετο. καὶ ἐν ἑξῆς ἄλλον, ἴσως ἀρόσθ.
Τοῦ ἀντῶ.

Χαλαρὸς ἢ. ἰδὲ θ' ἢ γινώσκεις ἕλκεν ἄροστον,
καὶ ἢν ὀδισμοῦ φέρων φουδωδῆα διαμοιάσθ.
Ἐλλὰ Μύρων τῆς χαλαρῆς πρὸς ἄσπερον, ὡς σε δὲ ἔργων
ἐμπνοὺν, ὡς πῶς βούν ἐργασίαν ἐργασάσθ.

Εἰς τὸ ἀντῶ.

Φιλῆτιπον μεσοδόνθ'.

Ἀπαιρέμων τένοντος ὡ γεωτῆρε,
λεπτόδινος καὶ σιδερον ἀνλακεροῦς τῶ.
χαλαρὸν δ' ἄμῶν οὐκ ἐσάρκωσε Μύρων.
πῆκε δ' ἢ ζήτηντων ἢ τιν ἐμπνοὺν,
ὡς πρῶτα καὶ καὶ ἔργων καὶ ἄλλων θέλειν.
εἰς ἔργα δ' οὐκ εἶασε προδύνας Βοῶσθ.

IANVS IASCARIS.

Σεῖο Μύρων διαμοκλιν θινάμῶνθ' ἐννεπε Μῶμος.
σεῖτ' ἀνάθημα Μύρων. θύμα δ' ἐνθάδε θεοῖς.
ἐπὶ ἄμῶνθ' δ' ἢ, ἀνάθημα ἔργων ἢ δ' ἐνθάδε, ἀθῆσις ἔφη
θύμα μῶν οὐ. λακρῶν δ' ἄμῶν τῶν προφασίω.

In Buculam aeream Myronis, iussit praeterea
haec quae sequuntur epigrammata

AVSONIVS.

Bucula sum caelo genitoris facta Myronis
Aerea, nec factam me puto, sed genitam.

Sic

Sic me taurus inus, sic proxima Iucula mugit:
Sic unulus sitiens ubera nostra petit.

Miraris quod fallo gregem, gregis ipse magister
Inter pascentes me numerare solet.

IDEM.

Vbera quid pulsas frigentia matris abense
O unula, et succum lactis habere petis?
Hunc quoque praestarem, si me pro parte parasset
Exteriore Myron, interiore deus.

IDEM.

Daedale cur uana consumis in arte laborem?
Me potius clausae subijce Pasiphæe.
Illecebras uerae si uis dare Daedale uaccæ.
Viua tibi species uacca Myronis erit.

IDEM.

Atrea mugitum poterat dare uacca Myronis,
Sed timet artificis deterere ingenium.
Fingere nam similem uiuæ, quæ uiuere plus est.
Nec sunt facta dei mira, sed artificis.

IDEM.

Atrea los steteram, maculata est uacca Mineræ,
Sed dea proflata transfuit hic animam.
Et modo sum duplex, pars aerea, pars animata,
Hæc manus artificis dicitur, illa deæ.

IDEM.

Quid me taure paras specie deceptus inire?
Non sum ego Minosæ machina Pasiphæe.

IDEM.

Nec dum caduco sole iam sub uespere
Ageret iuuenas cum domum pastor suas.

R § Suam

ΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Suum relinquens, me monebat ut suam.

IDEM.

Vnam iuuentam pastor forte amiserat.
Numerumq; iustus reddere,
Me defuisse conquerebatur, sequi
Quae noluissem caeteras.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙ-
ΩΝ ΤΙΝΩΝ.

Eis Taintalon.

Γάλλου.

Οὐδὲ πρὶν μακρῶν συνείσεις, ὄψις ὁ γυλὸν
πρλοκίμ νικταρὸν πλοσάμωθ' τρμάσθ,
νῦν λιβαίος θνητῆς ἰμείρετ' ἠφθονεὶ δὲ
κράσις, αἰεὶ χεῖλις ἐστὶ ταπνότερη.
πίνε λυγρὰ τὸ χέρημα. ἐξ ὄργια μάνθανε σιγῆς.
οὐ γλώσση προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

C. VRS. VELIVS.

Hic coniuua prius superum, cui nectaris almi
Impleta est auide serpens in glutinies.
Hic guttam nunc poscit aquae mortalis, at imia
Defugit à labris inuida lympha uiri.
Haec monee effigies legum bibe gnare tacendi.
Has superis foenas garrula turba damus.

Eis Ἡρώδης καὶ ἄλλους
τῶ Ηρακλέους.

Δίερχο μυριόμοχθε τοῦς ἠρακλῶδ' ἀγῶνας
ὄντα δὲ, ἀθανάτων οἰκον δαμῆπρι ἔβασ.
σηρὺν νιν. καυτὰ μῦλον. μέγαν τρνον ἀνγείαο.
πάλους. ἱππολύτην. τρανηξερνον ὄφιν.
κρίπρον βινύτηρα. χόσμη κύναι. ἑώρα νεμείης.

αἰω

ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ. 253

οἰωνού. ταύρον. μακισαλὸν ἱλακθον.
τῶν δὲ κρετ' ἄμρα τρλως ἀτρηβίωτο βεβικῶς
πυργαμῆς, μετῶλες ρύο τριαφιδας.

Eis τῶ αὐτῶ.

Αθλων.

Πρῶτα ἰδῶ, ἐν νεμῆν βιαρὸν κρετ' ἐπιφνι λόντα.
ἀντίτρον, ἐν λήρην τρλακὺ χλινον ὠλκον ἴδρην.
τὸ τῶν αὐτ' ἰδῶ βῆς, ἑρμακῶνον ἕκτανε κρίπρον.
χρυσόκρων δὲ ἱλακθον μετὰ ταῦτα ἠερνσε τῶταρθ
πῆμπρον δὲ ἑρνεκς συμφιλίδας δὲ ἰδῶ βῆν.
ἕκτον, ἀμαζονίδας κόνιζε θεσῶρα φηφν.
ἔβλομον, ἀνγέου τρλλῆν κῶπρον δὲ κῶ θερην.
θῶδλον, ἐκ κρήτης ἢ πυρίπρον ἠλασει ταύρον.
εἶναθον, ἐκ τρῶακς Δαρμῶδ' ἠρακῶν ἱππου.
Γηρυόναυ δὲ κῶ βῆς ἠρακῶν δὲ ἑρνεκς.
κῶ βερην ἐν δὲ κῶ βῆν κύν ἀνῆρακῶν δὲ αἰδλαο.
δῶ τῶ κῶ βῆν δὲ ἐκῶ μισεν ὄν ἱλακθια χρύσοα μῦλον.
τὸ τρσθιδῶ κῶ βῆν. ἑῶν αὐτῶν ἕκτον ἕκτον.
μῶν νυχι πεντῆκοντα ἐκῶν ἕκτον ἕκτον.

Hosce laetores queritundis Hercules
ipse hinc in modum recenset, apud

OVIDIVM.

Ergo ego foedantem peregrino templa cruore
Basilim domuit seuoq; alimenta parentis
Anteo eripuit nec me pastoris Hiberi
Forma triplex, non forma triplex tua Cerbere mouit.
Vos ne manus ualidi pressistis cornua tauris
Vestrum opus Elis habet, uestrum Stymphalides undae
Partheniumq; nemus, uestra uirtute relatus
Thermodoonita celatus baltheus auro, &c.

Bis

Bifariam imitatus uidetur

VERGILIUS.

Prima Cleonei tolerata ærumna leoni.
 Proxima lernæam ferro, & face contudit hydram,
 Mox erymantheum uis tertia percudit aprum.
 Acripedis quarto tulit aurea cornua cerui.
 Stymphalidas pepulit uolucres discrimine quinto.
 Threiciam sexto spoliavit amazona balitheo.
 Septima in Augei stabulis impensa laboris.
 Octauo expulso numeratur adorea tauro.
 In Diomedæis uictoria nona quadrigis.
 Geryone extincto decimam dat Iberia palmam.
 Undecimum mala hesperidum distracta triumphum,
 Cerberus extra præsuprema est meta laboris.

IDEM.

Compressit Nemeæ prima uirgute leonem,
 Extincta est anguis, quæ pullulat hydra secundo,
 Tertius cuictus suis est erymanthius ingens.
 Cornibus auratis ceruum necat ordine quarto.
 Deicit horrifono quinto stymphalidas arcu,
 Abstrulit Hippolini sexto sua uincula uinæ.
 Septimus Augei stabulum labor egerit undis,
 Octauo domum magno luctamine taurum.
 Tum Diomedæis equos nono cum rege perempto.
 Geryonem decimo triplici cum corpore uicti.
 Undecimo abstractus uidit noua Cerberus astra,
 Postremo hesperidum uictor tulit aurea mala,

Eis δ' ἀντί.

Φιλίππου.

Πλάσσει δὲν κλέσσει ὑπὲρ ἄετλας, ἄλλασσι δὲ ὑδρῶν,

199

καὶ ταύρον· καὶ πρὸν δὲ ἀμφιτίνοισι χίτων.
 ἔσπυρ ἑλκυσσας πάλους Διομήδους ἔκλον.
 χρύσεια μῦλα κλάσσει, Γηρυόνην, ἑλαβον.
 αὐγείαν ἰστέλω, κελιάς οὐ φέρων. ἕκτατον ὄρνις.
 κέρβηρον ἠγαγόμεν. ἀντὶς ἄμυγρον ἔχει.

L V S C I N I V S.

Perdomui Nemees monstrum, mala bestia Lernæ
 Concidit, & taurus, deinde necatus aper.
 Threiciæ zonam rapui, Diomedis equos, hinc
 Geryonemq; premens aurea mala tuli.
 Augean noui, cecidit ceruus, atq; uolucres,
 Cerberus abductus, lætus in astra feror.

C. VRS. N E L I V S.

Extinxi Nemeesq; feram, Lernamq; peremi,
 Et taurum, cecidit dilaceratus aper.
 Balitheon abripui, Thraciæq; armenta cecidi.
 Geryonem stravi, pomaq; fulua tuli.
 Augean noui, capta est fera, auesq; fugate.
 Hinc, cane deducto, præmia cœlum habeo.
 Alter.

In festum Nemees monstrum, Lernamq; cecidi
 Et taurum malas dissecuiq; suis.
 Balitheon abstraxi, Diomedis equumq; fudi.
 Aurea mala ferens, Geryonen domui.
 Augean noui, pressa est fera, auesq; necate,
 Cerberon abduxī, hinc Diuus in astra feror.

Eis δ' ἂν ἀντί, καὶ Ἀντοῶν.

Καλλὸν ἀποιμῶσεντα τίς ἔπλασσε; τίς δὲ ὑπὲρ τέχνας
 καὶ τήνον ἐκ μορφῶν, ἢ θράσος ἐργασάσθαι;
 ἔμψυχον δὲ πλάσσει, καὶ οἰκτιρῶν μογιόντα,

199

ὅστις κρῆταιρον ἂν θρασὺν ἠρακλεῖται
 Αὐτοῖον ἢ ἔχῃ περριμῆσι, ὅν ἐι παλαμαίων.
 Ἰδὴνθαῖς δὲ, δουεῖ δὲ, σοναχῶν ἴνασι.

Quis uero lachrymas eri dedit; atq; labores
 Robur & arte sua duxit ab ere simul?
 Istud opus uiuū, doleō que in morte latantem.
 Viribus Alcides terret & ipse suis.
 Hic premis Antæi magno superata labore
 Membra, cadens que miser cernis ut ille gemit.
 Εἰς Ἰχέρον χαλκῶν ἐν λουζῷ
 Ἰσαρῶν.
 Ιουλιανού.

Ἰσχυρὸς κηρὸς ἰδοὺ σε διώλων. νῦν δὲ σε κηρὸς
 ἦρασι εἰς μορφῶν αὐθιῶ δὲ χαλκῶν τῆρε.
 ἄλλ' ἄγε μὴ πηρὸς πόλλε ἦρας, μὴ τὸ λοιπὸν
 ἠρόθων πῆτων, ἰχέριον τιλλέως.

Cera tibi uiuam prius abstulit Icare, sed nūc
 Te cera finxit denuo docta manus.
 Immotas liquidū seruata per aëra pennas,
 Balnea ne fiant nomine clara tuo,
 Εἰς εὐλίαν Ἀλεξάνδρου τῷ μοικεδῶν &.
 Ἀρχιλάου ὁ γ', Ἀσκληπιάδου.
 Τόλμοεν Ἀλεξάνδρου, δὲ, ἄνεον ἀπμαῖσας μορφῶν
 Δύσιππος, τιν' ὀδῶ χαλκῶν ἔχῃ δύνουμιν;
 ἀνδράσωντι δ' ἔοικεν ὁ χαλκῶν, ὅς Δία λείων,
 γὰν ἐπ' ἰμοὶ τίεμαι. Ζεῦ, σὺ δ' ἄνακτον ἔχε.
 Posterus distichon sic uertit
 BVDAEVS.

Aere-

Aerem in coelum suspirans, fare quid aiat.
 Iuppiter asserui terram mihi, iu asserere coeli.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ.

Εἰς ἄραμω Νιόβω.

Ἐκ ζωῆς με βωὶ ταῦρον λίθον. ἐκ δὲ λίθου,
 ζῶντι Πραξιτέλει, ζεμπολι ἐργάσασθ.

MORVS.

Dij ex uiua lapidem fecere, at quum lapis essem,
 Me uiuam fecit denuo Praxiteles.

LILIVS.

Ex uita saxum Dij me fecere, sed ipse
 Ex saxo uiuam denuo Praxiteles.

Ira deum uiolenta petram me fecit, At ipse
 Praxiteles hominis reddidit effigiem.

AVSONIVS.

Viuetam, sum facta flex, que deinde polita
 Praxiteli manibus uiuo iterum Niobe.
 Reddidit artificis manus omnia, sed sine sensu.
 Hunc ego cum laeti numina, non habui.

Εἰς εἰχῆνα Μυθελίας ἐν ῥώμῃ,

Αδύλων.

Τέχνη Τιμομάχου σφραγῆς, καὶ ζῶντι Ἰδῆ
 Μυθελίας, τῆνων εἰς μέτρον ἰλαχουδῶν.
 τῆ, ἰδοὺ δὲ συνένευσαν ἰδοὺ εἰσφῶ. ἢ δὲ ἀνακίς,
 σῶψη, καὶ κτείνην βουλοιδίη τίμα.

POMPO. GAVRICVS.

Quod natos feruura ferox Medea moratur,
 Praestitit hoc magni dextera Timomachi
 Tardat amor facinus, strictum dolor incitat enssem,
 Vult

Vult, non uult, natos perdere et ipsa suos.

Eis τὸ αὐτὸ.

Αντιφώνων βίβαντιόν.

Τὰν ὀλοὰν Μιδείαν ἔτ' ἔγραψ' Τιμομάχου χεῖρ
 ζάλα, καὶ τίκνοισ ἀντιφειληκῶδ' ἄν,
 μυρίον ἀράδ' ἄμυθον, ἴν' ἦσαι διατὰς χαράξῃ.
 ὦν τὸ μῦθον, εἰς ὄργαν νῦν, ἴδ' εἰς ἔλιον.
 ἔμφω δ' ἐπλήρωσεν. ἄρα τύγαν, ἐν τ' ἀπείλῃ,
 δάκρυον. ἐν δ' ἔλεω, θυμὸς ἄνας ριφίτη.
 ἤρκει δ' ἄμειλλιστ' ἔφαθ' ὅφρα. ἔμακ' ἕ τίκνων,
 ἔπρατι Μιδείην, καὶ χεῖρ Τιμομάχου.

AVSONIYS.

Medeam uelle cum pungere Timomachum

Volentem in natos crudum animo facinus.

Inmanem exhaust rerum in diuersa laborem

Fingeret affectum matris ut ambiguum.

Ira subest lachrymis, miseratio non caret ira.

Alter uir uideas ut sit in alter utro.

Cunctantem suis est, indigna est sanguine mater

Natorum, tua non dextera Timomache.

Eis τὸ αὐτὸ.

Φιλίππου.

Τίς σὺ χαλκίς ἄδισιμ' συνέγραψεν ἐκόνι θυμὸν
 τίς καὶ ἐν εἰδ' ὠλώ βάρβαρον εἰργάσασθαι.
 οἰεῖται δ' ἀνείλας βρεφῶν φόνον. ἢ τίς ἴσων
 δυνάτερος, ἢ γλαυκῆ; τίς πόλι' ἔτι πρόσσιπ
 ἔρρε καὶ ἐν κήρῳ παιδοκάνει. σῶν δ' ἀμείλων
 ἴληων εἰς ἀθλίφει, καὶ τραφίτ' ἀσιδ' ἀνετῆ.

Eis τὸ αὐτὸ.

Αἰσωνίου.

Διὺρ ἴδ' ἀπαιδοκίτταν ἐπέθην. Διὺρ ἴδ' ἀγαλλμα
 καλχίδια Τιμομάχου χεῖρ τυπωσάμεθ' ἴδου.

φάσγαγον ἐν ποταμίῳ. θυμὸς μέγας. ἄγριον ὄμμα
 πασιῖν ἐπ' οἰκίσις, δάκρυ καὶ τετραχόμηνον.
 πόντος δ' ὁμοῦ συνέχεν. ἀμικτὰ τι εἰς ἐν ἀγέρας,
 ἄματι μὴ χρώσῃ φρεσὶ μῦθ' ὀπολάμην.

Ex his duobus unum confinxit

AVSONIYS.

Quis te pictorum simulauit pessima Colchis

In natos crudum uoluerē mente nephasē

Vsq̄ uae deo ne sitis fuerorum haurire cruorem,

Vi ne picta quidem parcere caede uelis?

Num nā te pellex stimulat? num' ne alter Iason,

Altera iam Glauce sunt tibi causa necis?

Quin ne picta quidem sis barbara, uimq; tui amens

Cera tenax celi concipit immodicam.

Laudo Timomachum matrem quod pinxit in ense

Cunctantem proli sanguine ne maculet,

Eis ἐκόντα Διδού.

Αἰσωνίου.

Ἀρχέτορον Διδού εἰρηυόλος ὠξίην λένασθαι.

εἰκόντα θεασάτω καὶ λαλλί λαμπερῶδ' ἴδου.

βίην καὶ γυθόμην. ἀλλ' οὐ νόον, διον ἀκρόντῃ.

αἰχρὸν, ἐπ' ἐμφήμοις δίδξαν ἐν γυθόμην.

οὐδ' ἄ' Αἰνείας τῆρ' ἐσέδραμην, οὐδ' ἄ' χρονοσί

Τροίης περὶ βόμην, ἦλυθον δὲ λιβύδα.

ἄλλὰ βίος φάγουσα καὶ βόων ἠμυροίων,

πῆξαι καὶ κραδίης φάσγαγον ἀμφοῖδεον.

πικρὶ δὲ, τί μοι ἀγνὸν ἐρωπίσασθε Μάραναι;

ἔα καὶ ἡμῖν τῆρ' ἐνίσταθ' σωφροσύνης.

S I O.

~~ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΑΓΗΝ~~
 Olim talis eram uenerando splendida uultu,
 Quum populis dixi regia iura meis.
 Pectoribus non illa tamen mens insita nostris
 Qualem circumfert publica fama, sua.
 Aeneas etenim nunq̄ mihi uisus, & illo
 Nec Libya campus tempore noster erat.
 Ancipiti sed ego pectus mucrone peregi,
 Quum fugerem lectos improbe Hiarba tuos.
 Dicite Pierides, Quis enim furor iste, Maronem
 Carmine non meritam sic lacerare suos
 AVSONIVS.
 Illa ego sum Dido uultu quam conspicias hospes,
 Assimilata modis pulchraq̄ mirificis.
 Talis eram, sed non Maro quam mihi finxit erat mens,
 Vna nec incestis leta cupidinibus.
 Namq̄ nec Aeneas uidit me Troius unquam,
 Nec Libyam aduenit classibus Iliacis.
 Sed furias fugiens, atq̄ arma procacis Iarbæ
 Seruauit fateor morte pudicitiam,
 Pectore transfixo, castos quod pertulit enses,
 Non furor aut leso crudus amore dolor.
 Sic cecidisse iuuat, uixi sine uulnere fame,
 Vltia uirum, postis moenibus oppetij.
 Inuida cur in me stimulasti Musa Maronem?
 Fingeret ut nostræ damna pudicitiae.
 Vos magis historicis lectores credite de me,
 Quam qui furta deum concubitusq̄ canunt.
 Falsidici uates temerant qui carmine uerum,
 Humanisq̄ deos assimilant uirij.
 MARVLLVS.

Tu qui me casusq̄ meos in imagine parua
 Aspicias, & digno tristitia fata referas,
 Vera hæc effigies, nec uera est hospes Elyssæ,
 Sed non uera necis causa pudendus amor.
 Nec mihi Phryx nocuit, nec enim Phryga nouimus ulli,
 Cura sed antiqui casta tenaxq̄ thori.
 Quam ne coniugio Libyci uiolare tyranni
 Cogerer, hæc cecidi fortiter usa manu.
 At uos o uates si sunt hæc præmia laudi,
 Quæ feret incesti foemina adulterij?
 Eis ἔχου μοι ἠχού.
 Εὐόλου.

Ἐχὼ μιμολόγον, φωνῆς ἰδέου, ἑμῶν ἑσὶ οὐρα.
 Ego sic

ECHO DE SE.

Sum sermonise qua, ac uocis sex, caudaq̄; uerbi.
 In pictorem deæ Echus sic lusit

AVSONIVS.

Vane quid affectas faciem mihi ponere pictor,
 Ignoramq̄; oculis sollicitare deam?
 Aëris & lingue sum filia, mater inanis,
 Indicij uocem quæ sine mente gero.
 Extremos pereunte modos à fine reducens,
 Ludificata sequor uerba aliena mei.
 Auribus in uestris, habito penetrabilis Echo,
 At si uis similem pingere, pingesonum.
 Extat de Echo elegans epigramma,
 IO. GAZOLDI.

Nunquid in hoc Echo portu comes ipsa moneo est?
 Echo est, causa loci num puer est: puer est.

S 2 Nar.

Narcysſus formæ excellens qui ſpreuit amores?
Mores, qui dicit præmoriar? moriar.

Si lapis eſt uos unde uenit, ſi pectora deſunt?
Sunt, age quemam ſunt ora tua? ora a tua.

Dicit dea te tenet hoc incluſam marmore, Iunon?
Non, tu uana referſ: dic, ſunt hæc ſunt hæc.

Ille ſtupens tandem cognouit imagine falli.
Et comiti dixit nil habet iſta ſui.

Non diſſimile eſt huic hoc

Γωροῦ δόξα.

Αχὼ φίλα μοι, συγκροταίνεθον τίς τίς;
ἔρω Κορίσχα. ἔσ' δέ μ' οὐ φιλεῖ. φιλεῖ.
πρᾶξαι δ' ὃ κερὶ οὐκ κερὶ οὐ φέρει. φέρει.
τὸν βίνον αὐτὰ λέξον ὡς ἔρω. ἔρω.
καὶ πῶς ἰσὶν αὐτὰ κερμάτων τὸν δόξ. τὸν δόξ.
ἀχὼ, τί λογρὸν, ἢ τρῶον τυχεῖν; τυχεῖν.

EIS AGALMATATA THEON
KAI THEAINON.

Eis ἀγάλματις Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως.

Ἀρεως καὶ παφίλῳ ὁ θεράφους ὅς μείθον οἴκῳ
ἀμφοτέρω πλάγῳ γέροφους ἀμφοτέρους.
ἐν θυρίδῳ ἢ μοδῶν φασίθων, τρῶν πάμφους ἀγλῆ,
ἔτι ἀμυχανῶν ἀμφοτέρους σκηπτῶν.
ἦλιος βαρύνῳ ἔως τίνος; οὐδ' ἔτι κερῶ
ἦλιος ἀφ' ἡουρὸν χῶλον θ' ἑλεῖσται.

INCERTI.

Artifici fuerant mutuis complexibus unâ

Facti Marsq; Veniſq; ædibus in medijs.

Mox ardore ſuo medias penetravit in ædis

Sol genitor, quod ſic ſtaret uterq; fremens.

Huic

Huic odio quis finis erit? Nam ſol quoq; ceram

Corrumpit, Tanta eſt inſita uis animo.

Alluditur hoc epigrammate ad Martis ac Veneris adul-
terium, quod eſt apud Homerum Odysſæe 6'. Sed
locum ipſum quādo feſtius admodum eſt, nu-
perq; per C. Vrfinium Velium non
infeliciter uerſus, adſcribere libet.

HOMERVS.

Αὐτὰρ ὃ φροῖθον ἀνεβάλλεθ' κελὸν ἀείδην
ἀμφ' ἄριστος φιλότιος, ἐπιφρονὸν τ' ἀφροδίτης
ὡς τὰ πρῶτος μέγιστον ἐν ἡρώσισσι δόμοισιν
λάτρη, πρῶτος δέ δῶκε, λίχθ' δ' ἔχουε κ' ἐνὶ λῶ
ἡρώσισσι ἀνακτοῖς. ἀφροδ' δ' ἰοῖ ἀπὸ πῶλλον
ἦλιος. ὅς σφ' ἐθέσθον μεγαλήτορος φιλότιον.
ἡρώσιστος δ' ὡς οὐκ θυμολογία μῦθον ἀχρῶσται
βῆθ' ἡδῶν ὅς χαλκῶν, καὶ κερῶσται βυροδομῶν,
ἐν δ' ἔτιθ' ἀμυχανῶν μέγιστον ἀμυχανῶν καὶ πῶς ἢ δόμοις
ἀρῶσται, ἀλλῶσται, ὅφρ' ἐμπροσθεν αὐθι μῶσται.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν δόμων κηλομῶσται ἀρῶσται
βῆθ' ἡδῶν ὅς βάλκων, ὅφρ' ἡρώσιστος ἀμυχανῶν
ἀμφοδ' ἀρῶσται χεῖ δόμοσται κηλο ἀπόσται
πρῶτος δέ καὶ κερῶσται μεγαλήτορος φιλότιον
ἦντ' ἀρῶσται λατῶσται, τοῖς οὐκ ἔτι οὐδ' ἡδῶσται
οὐδ' ἔτιθ' μακρῶσται, πῶσται δ' ἀλλῶσται τέτιθ'.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόμων πῶσται δόμοσται χεῖσται.
ἔισσται ἡδῶν ὅς ἀμυχανῶν κηλομῶσται, πῶσται
ἦοι γαστῶσται πρῶτος φιλότιον ἐπὶ ἀπόσται,
οὐδ' ἀλλῶσται πῶσται ἔχει κηλομῶσται ἀρῶσται,
ὡς δ' ἡδῶν ἡρώσιστος κηλομῶσται ἡρώσιστος
βῆθ' δ' ἡδῶσται πρῶτος δόμων πῶσται ἡρώσιστος,

S 3 ἡρώσιστος

ἰχθυόντων φιλότιτος ἐνσεφάνου κυβέρινης.
 ἢ δὲ νέον πῆχε πατρὸς ἰριθιενέσθ κρωνίωνσθ,
 ἰρχουδίου κῆθ' ἰξέσθ'· ὁ δὲ εἶσω δλώμασθ εἶσι.
 ἐν δὲ ἀραοῖσι φῦ χφρὶ ἴπρς τε ἴφρατ' ἐκτ' ὄνομασθ
 δειύρο φίλι λίκιθουσε λακπέδαδην ἐννήθετθ,
 οὐ ῥ' ἐθ' ἡφαισος ματαδήμιος, ἀλλά τρου ἡδω
 αἴχετθ δθ λήμιον μῆ' στίσιος ἀτριοφόνους
 ὡς φάσθ, τῆ δὲ ἀσασσον εἰσασθ κωμιθθνασι
 τώδ' δθ δίμνια βάντε κητέδραθον. ἀμφὶ ᾗ δισμοῖ
 τεχνέντεθς ἴχνυθ τρλύφρονσθ ἰφαισίοιο,
 Οὐδὲ τι κινῆσαι μελιών ἦν, οὐδὲ ἀναείρωσι·
 κηθ' ἴτε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἐπιφουκὰ πέλοντεθ,
 ἀγχιμολον δὲ σφ' ἡλθε πδθμιλυεσ ἀμφιγύμης,
 αὐτπὶ ἡρσρέφασ πρὶν λήμιου γαισεν ἰκείαθ.
 ἡέλιος γάρ θὲ σκρπιλὴ ἔιχεν, ἐπί τε μῦθον,
 βῆ δὲ ἡδῆκασι πρὸς δλώμα φίλον τετιμῆνιου ἡδρ
 ἴση δὲ ἐν προθύροισι, χόλος δὲ μιν ἀτριοσ ἡρει
 σμερδλαλέον δὲ ἐβόησε, γίγωννέτε πασι θεοῖσι
 Ζεῦ πάτερ, ἠδὲ ἄλλοι μάχομαθε θεοὶ ἀνὲν ἐόντεθ,
 δειῦθ' ἴνα ἔργα γλασὰ κῆ, οὐκ ἰσηφικτὰ ἰδωθῆι.
 ὡς ἐμὲ χρωλὸν ἐόντα διδὸς θυοτῆρ ἀφροδίτη,
 ἀνὲν ἀπμάσθφ, φιλέθ δὲ ἀΐδιμλον ἄρνος.
 ἔυνεθ, ὁ μῆν κηλὸς τε κηθ', ἀρτίπρς, ἀντάρ ἔργωγε
 ἡπεδαλόνθ γουδμιθ. ἀτάρ οὐθ' μοι αἴπισθ ἄλλσθ
 ἀλλὰ ἐθῆ δλώμ, τῶ μὲ γέινεαθθ ὄφιλλον.
 ἀλλ' ὄφειθ' ἴνα τῶγε κηθῆνδύλθθ ἐν φιλότιπι
 εἰς ἐμὸ δέμινα βιάντεθ, ἐγὼ δὲ ὄρῶων ἀκηχῆμαισι.
 οὐ μῆν σφασ ἐτ' εὐλοπα μίνυθασθ κηθ' μῆν ὄνω
 κηθ' μόλασ περ φιλέοντε, τάχ'· οὐκ ἰθαλίσθθ ἄμφω
 ἐνδθθν, ἀλλὰ σφωε δάθλσθ κῆ δισμοσ ἐρύξθ,
 εἰσὸνά

εἰσὸν μοι μόλασ πάντα ποτῆρ ἀτρδλώσθ ἰδινεσ.
 ἴασα θὲ ἀπυόλθαε κινυθ πιδίσθ ἴνικησ κούρησ.
 ἔυνεθ θὲ κηλιθ θυοατῆρ, ἀτάρ οὐκ ἐχέμιθοσ.
 ὡς ἴφραθ, ἦ δὲ ἀγίρονθ θεοὶ τρπ' χαλαθθ βρατίε δλώ,
 ἡλθε τρσθδλαύνα γαισῆχοσ, ἠλθ' ἐρινῆνθ
 ἐρμείασ ἡλθεν δὲ ἀνάθ' ἐκείρηγοσ ἀτράλων.
 θηλυτέραι δὲ θεαὶ μῆνιον ἀθλοῖσθ ὄμχοι ἐχόσθμ
 ἴσαν δὲ ἐν προθύροισι θεοὶ δλωτῆρθσ εἰών.
 ἀσβισεσ δὲ ἀρ' ἐνώρωθ γέλωσ μακρηράσι θεοῖσι,
 τέχνας ἐπθρώωσι τρλύφρονσ ἡφαισίοιο.
 ὡσθ δὲ τῆσ ἐπισκην ἰδών θθ πασιθεν ἄλλον.
 οὐκ ἀρετὰ κηθῶ ἔργα, κηχάθθ θὲ βραδύσ ὠκύνθ,
 ὡς κῆ, νῦν ἡφαισος εἰών βραδύσ ἔιλεν ἄρνος,
 ὠκύντακῆν περ ἐόντασ θεῶν ἠὲ ὄλυμτρον ἔχουσι
 χρωλὸθ εἰών τέχνησθ, κῆ κηοχάτρησ ὀφείλθθ.
 ὡσ θὲ μῆν θιακύντα πρὸς ἀλλήλοσ ἀγρόρενον,
 ἐρμῆν δὲ προσέθπεν ἀνάθ' Διδὸς ὡσ ἀτράλων.
 ἐρμείασ, Διδὸς ἡθὲ δισκόθρε δλώθρ εἰών.
 ἦ ῥά κιν ἐν δισμοῖσθ θέλοισ κηκτεροῖσθ πιεθ εἶθ
 ἐνδθθν, ἐν λίκῆσισθ πῆχε χροσθ ἄφροδίτη.
 κῆν δὲ ἡμέθβητ' ἐπθτα δισκόθροσ ἀργθφόντῆσ
 ἀι ῥ' ἴσθθ γίνουθ ἀνάθ' ἐκείρηθ βόλ', ἀτράλων
 δισμοῖ μῆν πῆσ ῥασοῖσθ ἀπθέρωνθσ ἀμφίθ ἔχουθ,
 ἡμέθσ δὲ ἐθθρώωτε θεοῖ, παῖσασθ τε θέαινοσι,
 ἀντάρ ἐγὼν ἐνδλομ πῆχε χροσθ ἄφροδίτη
 ὡσ ἴφρατ' ἐν δὲ γέλωσ ὡρτ' ἀθανάτισθ θεοῖσθιν.
 οὐδὲ τρσθδλαύνα γέλωθ ἔχε, λισαθθ δὲ αἰέτ'
 ἡφαισος κλυθέρρον, ὅπωσ λύσθθν ἄρνος
 κηθ' μιν θωνῆσασθ ἐπασ πθέρωντα προσηδλασ,
 λῦθθν, ἐγὼ δὲ θὲ ἀντῶν ὑπῆχομασι ὡσ σὺ κελεύθς,
 S 4 πσθθ

τίστην αἰσίμα ποίνται μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 ἄν δ' αὖτε προσέειπε πειθευέης ἀμφιγυνής
 μή με προσέειδον γαυρόχευταύτου κίλινα,
 δῖφραϊ ῥι δῖφρών γι. κῆρ εἰδύου εἰδύοσας.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δόιομι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 εἴ κεν ἄρην ἵχοιτο, χρεῖ' ἔ, δλομόν ἀλύξας.
 ἄν δ' αὖτε προσέειπε προσφιλῶν ἐουσιχέων,
 ἴφραϊς, εἴ περ γάρ κεν ἄρην χρεῖ' ἔ, ἵπαλλέσας
 εἴχωντα φεύγων, ἄνδρες ῥι, ἐγὼ τόσῃ πῶω.
 ἄν δ' ἠμέλιβει' ἐπήτα πειθευέης ἀμφιγυνής,
 οὐκ ἔς' οὐδέ τοιοκί τῶν ἔγρσ ἀρνήσοσας.
 οἷς ἐπὶ ἄν δλομόν ἀνίγ' ἠμί' ἵφραϊσισι.
 τῷ δ' ἐπεί εἰ δλομοῖο λύθεν κρατεροῦ πῆρ ἰόντο,
 ἀντήγε ἀνοίξαντε, ὁ μῦθ' ἠρηκίω δλο βεβήκη,
 ἢ ἄρος κῆπρον ἴχωνε φιλομῆδῆς ἀφροδίτη
 ἄσ πάφρον, ἴθθα δ' ἰοί τῆμ' ἔ, βωμός τε θυήης,
 ἴνθα δ' ἰμιν χαίρειτο δλο λούσων, ἐ, χρεῖσων ἰλαίω
 ἀμβρότω, δλο θεοῦ ἐπενύωσθαι ἀνὴν ἰόντα.
 ἀμφὶ δ' ἴματ' ἴσων ἐπῆρατο βαῦμα ἰολῶθ.
 ταῦτ' ἔρ ἀοιδῶς ἄσῃ πειθευέης. ἀντῆρ δ' ἰδύσων
 τέρπει' ἐνὶ φρεσὶν ἴσων ἀκρόων, ἰδῃ κῆρ, ἄλλοι
 φραϊμῶδ, δλολιχρέτμοι νομισίλωδ' ἀνδρῶδ.

C. VRS. VELIYS.

Hic uero increpūas fudibus preludia blāda
 Martis, & eximie Veneris recitauit amores.
 Ac ueluti primum socialia gaudia furtim
 Tecta peregerunt Vulcania, plurima dono
 Ille dedit, lectos aufsus scelerare iugales,
 Sacraq; Lemniaci foedare cubilia Diui.
 At Phœbus deprehensa semel cum furta teneret,
 Detu

Detulit ad diuum crimēq; dolosq; marium.
 Que cum dicta deus prodentis tristitia Solis
 Audijt ignipotens, tecta ad fabrilla tendit
 Concitus, insidias imo iam pectore uersans.
 Hinc admoliri, ac prægrandem imponere trunco
 Incudem parat, & subito durissima format
 Vincula, non ulli texiumq; solubile cadū.
 Quo simul impliciti grauer uinctiq; iacerent.
 Ac postq; fabricauit opus, cassesq; Cradiao
 Infensus, subito petiū alta cubilia gressu.
 Gratiū ubi stabat ihorus, & iam uincula circum
 Fulcra locat, mirumq; simul concinnat in orbem.
 Plurima quinetiam tectum diffusa per altum
 Temia, ceu lepidas suspendū aranea telas.
 Ut quæ non hominum, non ipso lumine Diuum
 Cernere erat, mire abstrufis composita dolorum
 Nexibus. Hæc postq; per summa cubilia sparsit
 In Lemmon simulata uia est, quæ moenibus altis
 Illi præ cunctis multo gratissima terris
 Vna fuit, uanam haud speculam Cradiuum obibat.
 Interea, auratas laxans deus acer habenas,
 Protinus ut gratos sensu petijisse recessus
 Vulcanum egregium arificem, perniciter ædes
 Ignipotenti adū formosæ captum amore
 Coniugis, ipsa Ioue haud multo ante à patre reuersa
 Adsedū, porro ille domos tectumq; subiuit
 Comprensatq; manum, appellatq; & talia fatur.
 Huc age, dius precor lectum subeamus eundem.
 Non iam durus adest coniunx, modo nanq; manentes
 Simias in Lemno populos inuifit agrestes.

Sic aut, at Veneri amplexus & dulcia cordi
 Furta fuere, gradu petiere cubile cūcto.
 Extemplo incubuere doli ignipotenti, utriusq;
 Vincula connectuntq; ambos infusa, ligatq;
 Ut ne membra quidem motare ac tollere quiret.
 Hi uincula agnoscunt & ineuicibile textum
 Serius, aduersum hos extemplo Mulciber ibat
 Inclytus, ante reditū properans quā Lemnon adiret.
 Produione deus reuocatus, & indice Phoebo
 Maturauit ūer, curæ cui pectus amare
 Exagitant, animum cruciat dolor, inde sub alta
 Limine stans, furiaq; truciq; excanduit ira,
 Terribiliq; sono superos ciet ocyus omnes.
 Iuppiter atq; alij, quorum immortalia diuū
 Numina, turpe deū, facinus, facinus dignissima risū
 Crimina spectatum huc concedite protinus omnes.
 Dedita suum, ac dudum, pertæsa marinū
 Loripedem Ioue nata Venus, Martem ecce cruenū
 Deperit insignem, formaq; & curibus altis
 Cōspiciuum, sed enim claudo mihi nascier olim
 Contigū, at non est uicium hoc à crimine nostro,
 Ingens amborum potius, sed culpa parentum est,
 Qui sine defectū sobolem producere membris
 Debuerant, uerum huc conuertere lumina cuncti,
 Cernite ut optatis foueant amplexibus ignes,
 Nostraq; ad hæc ambo petiere cubilia, uerum
 Hanc postquam uidi magno mihi uisa dolori
 Res fuit, atqui illos spero non tempore paruo
 Tali concubū u frumuros, quamlibet acri
 Coniunctos in amore quidem, fortassis uterq;

Concubū

Concubuisse diu nolit, sed dura tenebunt
 Vinculaq; infidiasq; mee tantisper, ad unum
 Munera conubij, donec pater ipse remittat,
 In que uerecunda pro coniuge cuncta repente
 Præmia que dedimus nobis dotalia reddat.
 Quandoquidem ante alias forma præstator omnes
 Nata sibi est, sed mente carens, & pectore casto
 Dixit, at inde ruunt caelo ferrata que diui
 Testa adeunt, a dera Neptune tricuspide telo
 Grande solum quatiens, frugi Cyllenius una
 Venit & arcitenens iaculis que insignis Apollo.
 Porro uerecunde tanta ad spectacula diuæ,
 Ad que scelus non sunt dignatæ accedere tantum.
 Vestibulo in primo diuūq; in lumine cuncti
 Constitierant, qui corda beant mortalia donis.
 Omnibus inmensum dolus atq; industria diuis.
 Mulciberti exciuit risum, admirantibus illis.
 Atq; aliquis forte adstantis sic cominus, inquit,
 Ut nihil efficiunt uirtuti crimina, claudus
 Assequitur celerem, ueluti nunc Mulciber acrem
 Graduum obtinuit, quamuis præ coelitis dijs
 Curfibus ille pedes habiles agit ocyor unus.
 Claudus enim ipse doli usus, qui sic quoq; multas
 Auxit adulterij, & foedo pro crimine poenas.
 Hæc illi fuerant inter se forte locuti,
 Exin Mercurium natus Ioue diuus Apollo
 Talibus alloquitur dictis: Maia ædne summi
 Progenies o diua Iouis, certius que deorum
 Nuncius, optatiq; dator, num cassibus istis
 Implicius ueneri uelles sociariæ aureæ?

Hunc

270 EK TΩN EIS ENTA,
 Hunc breuiter contra leto clarissimus Argi,
 Interpres, præcoq; deum Cyllenius, inquit:
 O utinam uoi fiat mihi copia tanti,
 Ter licet astrictus uinculis grauioribus effem
 Vosq; adeo circum nos inspecteis euntes
 Diūq; deæq; omnes, certe non segnius ipse
 Formosam amplexus Venerem sic usq; iacrem.
 Dixi, & immenso diui sannere cachinno.
 At risu irato minime est illudere uisum
 Vndarum domino, sed inextricabile textum
 Soluat, & astrictum deus explicet orat amātem
 Vulcanum e gregium celeris ore locutus:
 Tolle modo nexus, & discute uincula lecto
 Hæc tibi promitto, quod par sit cunq; daturum,
 Concilio in nostro, & præsentî numine Diuum.
 Quem contra deus ignipotens est talibus usus,
 Desine nequicā hortari Neptune, timoris
 Sponso plena nocet, miserisq; pericula conflant.
 Qua te ui, quibus aut uinculis in gente deorum
 Arctarem, ipse fugā si forte capefferet Mauors
 Audeat explicatus, quod non mihi debita pendat?
 Suscipit hæc contra, sola qui deus ardua quassat:
 Ipse licet paret aufugium, neq; debita Mauors
 Dissoluat, tibi nos numerabimus omnia certo.
 Quem contra breuiter Vulcanus talibus infit:
 Nec phas nec licet ulterius tua temere dicta
 Mulcibero, ac uix dum dixit, compago repente
 Dissiliūt uinculorum, opera ignipotentis & arte,
 Tum uero explicati uinculorum nexibus ambo
 Protinus erumpunt. Thraces petit ille cruentos.

At

At Venus ipsa Cypri late in regione locata
 Læta Paphum a duoluit, lucus quâ pædatur ingens
 Huic sacer atq; aræ sacros uisuntur in usus.
 Quâ mox certatim contendunt abluere undis
 Aeternoq; dehinc perfundere membra liquore
 Formosæ Charites, quali immortalia mos est
 Corpora rite laui, posthæc mirabile uisu
 Intusum inducunt humeris, & corpus amictu
 Conuelat tenero. Diuinus talia uastes
 Personuâ cithara, porro auscultatîn Vlyssæi
 Interea tacitum pertentat gaudia pectus.
 Phæacumq; simul, quibus est ars nautica curæ,
 Remigioq; agnare rates, & findere pontum.

Fabellam hanc & Leucothoë hunc
 in modum recenset, apud

OVIDIUM.

Hunc quoq; sydereâ qui temperat omnia luce
 Coepit amor solem: solis referamus amores.
 Primus adulterium Veneris cum Marte putatur
 Hic uidisse deus, uidit hic deus omnia primus,
 Indoluit factio lunonigenæq; marino
 Furta thori furtiq; locum monstrauit: at illi
 Et mens & quod opus fabrilis dextra tenebat
 Excidit extemplo, gyaetes ex ære catenas
 Retiaq; & laqueos quæ lumina fallere possent
 Elimat, non illud opus tenuissima uincat
 Stamina, non summo quæ pendet aranea tigno.
 Vig leues tactus momentaq; parua sequatur
 Efficit, & lecto circumdata collocat apte.
 Ut uentre thorum coniunx & adulter in unum,

Artē

272 EK TON EIS EP TA,
Arte uiri uinculisq; noua ratione paratis
In medijs ambo deprensi amplexibus herent.
Lemnius extemplo ualuas patefecit eburnas,
Admisitq; deos illi iacuerunt ligati
Turpiter, atq; aliquis de dijs non tristibus optat
Sic fieri turpis: Superi risere, diuq;
Hæc fuit in toto notissima fabula coelo.

Eis ἄνακτος Ἀφροδίτης
ἔκ ἐκνίδω.

Πλάτωνος.

Ἡ παρῶν κνίδρος, δι' οὐδ' ἴδμενος ὅς κνίδρον ἦλθε,
Βουλομένη κνίδη ἰδέσθαι ἐκείνη πῶς ἰδίω.
πάντη δ' ἀβήρῳσσε παρὸς κνίδη ἐν γούρω,
φθὲ γὰρ ἔσθ' ἡρῶ γομνῶν εἰς Ἄμει Προξέτιλμης;
Προξέτιλμης οὐκ εἶδεν, ἀλλ' οὐκ ἴδμενος. ἀλλ' ὁ οὐδ' ἄλλος
ἔξω ἕσαν ἄριστος ἦθελε, πῶς παρῶν.

A VSON IVS.

Vera Venus fictam cum uidit Cypria, dixit,
Vidisti nudam me puto Praxiteles.
Non uidi, nec fas, sed ferro opus omne polium,
Ferrum gradiui Martis in arbutio.
Qualem igitur domino scierant placuisse Cytherem,
Talem fecerunt ferrea caela deam.

Cum propriam effigiem uellet Cytherea uidere,
Per medios fluctus appulsi illa Cnidum;
Et, simul ex alto partes lustrauerat omnes,
Praxiteles nudam men quoq; uidit: ait.
Praxiteles nudam non uidit, At ære politam
Tali nunc uellet Mars ferus esse suam.

Ei

TOY ΤΕΤΑΡΤΟΥ. 273
Eis ἄνακτος.

Γομνῶν εἰς Ἄμει Πάρις με, ἢ Ἀρχίονος ἢ Ἀδωνίς.
ἢ βῆσι οὐλοῦ μόνου. Προξέτιλμης δὲ ἡρῶν;
C. VRS. VELIVS.

Me Paris, Anchisesq; et nudam uidit Adonis,
Hos scio tres tantum, Praxiteles sed ubi
Eis ἄνακτος. καὶ εἰς πῶς ἐκ ἀβή-
ρως Ἀθηνῶν.

Ἀφροδίτης παρῶν ἰδέσθαι παρὸς Ἄμει καὶ ἄλλος.
καὶ ἄλλος, οἰνῶν ἄν Πάρις ἔκ κνίδρος.
ἀπὸ ἰδέσθαι Ἀρκηδῶνος πάλαι Παλλὰδα, τὸς ἑσθ' ἔσθ'
ὡς βούτμης ὁ Πάρις πῶς ἰδέσθαι παρὸς ἄρχονος.

ID EM.

Spumigenæ Veneris diuinos adspice uultus,
Et Paris, hic dices, arbiter æquus erat.
Ac rursus dices, ubi uisa sit Attica Pallas,
Spreuit ut hanc pastor præterieritq; Paris.

Spumigenæ Veneris diuinam conspice formam,
Et Paridem magna tu quoq; laude feres,
Cecropiam uideas contra si Pallada, dices.
Iudice quod fuerit spreta Minerva iudis.
Eis πῶς οὐκ ἴδω.

Ἀδωνίος.

Παλλὰς τῶν Κνίδρος ἔνοπλον ἔχον ἰδούσα,
Κύπρι, θέλεις ὄντως ὅς κνίδη ἐρχόμεθα;
ἢ δ' ἀπὸ κλον γαλάσσου, τί μοι σάκος ἀντίον ἀίψης;
εἰ γομνῶν νικῶ, πῶς ἔσαν ὄπλα λαίβω;

A VSON IVS.

Armata uidit Venerem Lacedæmone Pallas,

Nunc

Nunc certemus aut iudice uel Paride.
Cui Veni, armatam tu me temeraria tenuisti
Quae quo te uici tempore, nuda fui.

IDEM.

Armatam Pallas Venerem Lacedaemone uisens,
Vis'ne ut iudicium sic ineamus? ex.
Cui Veni aridens quid me galeata lacestis?
Vincere si possum nuda, quid arma gerens?

POLITIANVS.

Εστὶ σάκκος κροατῆς παφίας, λογγαὸν τε πινάκας
καὶ θώρακ' ἐνδύσας, καὶ χόρην ἀμφίφαλον;
μίμνωσ' ὅτ' οὐθὶ δολοῦσθ' ἠραμιῶος ἔργον
τὰ Ἰουφοῦ, δέπης δ' ἰμπερόντα γάμον.
ἀλλ' οὐκ εἰς δάκριν θωρήσασμαι, ἔπλεος δ' ἄρησθ'
ἐνδύσασ' ὡς κ' ἄρης ἐκλεαυτοῖς μόχθας.
ἐν δ' ἔμοι μῶνα καὶ τύχιας, καὶ Κύπριν ἐνυρῶν
οὐ γρη' ἐμῶν θαλάμων ἔσσει' ἀπομύθωντος.

Eis plura aut tuum auerch...
ἀπὸ θαλάμου.

Αντιπάζον σιδωνίου.

Τὰν ἀνακλυομένην ἀπὸ μακρότερος ἄρη θαλάσσης
Κύπριν ἀππλάσθον μύχθον ὄρασθ' ἰσχυρῶς,
ὡς χειρὶ συμμάχουσσε δισάβροχον ἴδραπ χαιάταιν,
ἐκβλήβη νοτράδων ἀφρῶν ἀπὸ πλοσφύμων,
ἀνταὶ νῦν ἐρύουσι, ἀθ' ἴωσιν τε καὶ ἔρη,
οὐκ ἔπ' ὅτι μορφαὶ εἰ ἔριν ἐρχόμενας.

AYSONIYS.

Emersam pelagi nuper genitalibus undis
Cypriam Apellae cerne laboris operis.
Vt complexa manu madidos salis aequore crimes

Humi-

Humidulis spumas stringit utraq; comis.
Iam tibi nos Cypri luno inquit & iunuba Pallas
Cedimus & formae praemia deserimus.

HERM. Α' ΜΟΝΑ. ΑΓΥΙΛΑ ΣΟ.

Cypriam materno scandentem ex aequore nuper
Praeclarum Chori cernis Apellae operis.
Vt manibus stringens resolutum flumine crinem,
Et spumae madidas exprimit illa comas.

Nos modo iudicio tecum contendere formae,
Dixerunt Pallas lunosq; definitimus.

Aspice, ut emergit ponto genitrice, uenusta
Cyprii Apellae nuper aratu manae.

Aspice stringentem madidos de more capillos,
Defluat ut capiti candida spuma suo.

Nunc igitur tacite Pallas lunosq; susurrant,
Cedimus, & formae iam tibi palma datur.

POLITIANVS.

Κύπριν ἀπυλλείας ἔργον χειρὸς ὡς ἴδρα, ἔσαν
δάκριν θομ θαλάσσης, τὰν ἀνακλυομένην.
τὰς ἀπὸ πλοσφύμων, ἀπὸ πλοσφύμων ἀνδρῶν
τὰν ἴδρα μύχθων ἔλασθον ἴδρα γλασ.
καὶ τὰ μύχθων ἀπὸ πλοσφύμων καὶ ἴδρα
ἀπὸ πλοσφύμων καὶ ἴδρα ἀπὸ πλοσφύμων.
ἢ δ' ἔρα τὰς νοτράδων τῆς ἐμοὶ φάβης. ἂν γὰρ λαοὶ
ἔσσει τὰν ἄβαν τὰν ἴδρα ἴδρα βρύχων.
καὶ ἴδρα λαγύμων ὕφαλος πύλας, καὶ πῆ ἴδρα φρεῖ
μαρτὰς ἀπ' ὀδύων ἠμφασθαι μάσθων ἔλεν.
εἰ βίαν γρη' ἄρης ἔχεται ἄρης, οὐκ ἀπὸ πλοσφύμων
οὐδ' ἄφους εἶας ἴδρα ἀνκλυομένης.

T EIS

Εἰς ἄρχαμος Διονύσου παλαιόν
 Ἀθῶαίς ἐσώτ.

Εἰπὶ τί θιξύνῃ κῶϊ Παλλὰδι· τί δ' ἀκρονθῆς,
 κῶϊ τράκωϊ· ἢ δ' εὐαδον εἰσάπιναι·
 μὴ προπνύῃς ὡς ἔστιν, θεῶν πέρι, βία μεταλλά·
 ἴδοι δ' ἔσθι ἴκλας δασυμονί τῆδε πύλω·
 κῶϊ δ' ἐμοὶ τράκωϊ φίλον κλέος· οἶον ἄσπετος μοι
 ἦεν δρυμβεῖς ἰνδῆς ἄπ' ὠκεανού·
 κῶϊ μὲρβῶν κῶϊ φυτῶν ἐγχεύραϊδου· ἢ μὲν ἑλαίῳ·
 αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βῶνυσιν ἡμερῖδ' ὄ·
 κῶϊ μὲν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μίτηρ ἰαδύτης μαιτάμ·
 λῦσα δ' ἐγὼ μύρον παρῖον, ἢ δ' ἡ κῶϊν·

Dictio, Quid commune tibi est cum Palladei nana;
 Spicula sunt illi, sed tibi uina sacra.

Talia ne temere diuos spectata quæras BACCHYS,
 Aduena, dicturi quin cape uerba prius.

Bella mihi curæ, tum belli gloria: Et istud
 India testatur robore uicta meo.

Prodest illa uiræ succo frondenis oliuæ,
 Pocula sed nostro munere læta bibis.

Per me nec genitrix ullos est passa dolores.
 Fœmur ego solui, sed caput illa patris.

Εἰς ἄρχαμος Διονύσου κ' Ἡρακλείους.

Ἀμφότεροι θύβινθε, κῶϊ ἀμφότεροι τράκωϊσας,
 κῶϊ Ζῆως θυρωσῶ δένος· ὃ δ' ἰσοπαίω·

ἔμφοιν δ' ἐσῆλαι συντέριμονθῆς, ἐίκελος δ' ὄπλων·
 νεβρῶς, ἀφοντῆ· κῶϊ βλακας δ' ἐπλατόν·

ἦρη δ' ἀμφοτεροῖς χαλεπὴ βία· εἰ δ' ἄπ' ἰσοπαίω
 ἄλλοθεν ὄσ' ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφοτέροι·

G. V R.

C. VRS. VELIVS.

Ortus uterq; Ioue, & Thebis; bellator uterq;
 Hic claua, Thyrsis ille tremenda erat.

Sudoribusq; pares metæ, paria arma, Ictonis
 Exuio, bimulcus, cymbala cum strepitu.

Imo dea ambobus gratiis & tellure relicta
 E' flamma ad superos uenit uterq; deos.

Εἰς Ἡρακλεῖδων ἐὼ λυγρῆς ἰσάδουον.

Ἀνδράσιν ἱρῆος ἐμῆ· τανοσῆ δ' ἐκῶν ἑρμῆ·
 ἀμφοτέρων δ' ἐφῆς σὺν βλάκῃ μαι βῶνυσιν·

ἔθρῆκος, οὐκ ἀλθῆως με τὸν Ἡρακλεῖδων ἔθερξ
 ἄνδρα τῶν λυγρῶν ποσειδάων ἀμφοβόλων·

Nos utcumq; sic reddidimus.

Me uir Mercurium, sed diem foemina Cyprii,
 Vtriusq; geram symbola quod generi.

Non temere huc igitur posuerunt Hermaphroditum
 Me ambigui sexus, balneo in ambiguo.

De Hermaphrodito hunc in modum

AVSONIUS.

Mercurio genitore satus, genitricis Cythere,
 Nominis ut mixti, sic corporis Hermaphroditum.

Concretus sexu, sed non perfectus utroq;
 Ambiguae ueneri, neutro potiundum amore.

OVIDIUS.

Nec duo sunt, sed forma duplex, nec foemina dicta,
 Nec puer ut possit, neutrumq; & utrumq; uidetur.

Extat de Hermaphrodito epigramma Latini
 num hoc Pulicis antiqui poetæ.

Cum mea me genitrix grauida pressaret in aluo,
 Quid pareret fertur consuluisse deos.

T 2 Mas

Mars est Phoebus autem, Mars foemina, Iunoque neutrum,
Cumque forem natum Hermaphroditum eram.

Quereenni leihum sic Iuno autem occidet armis,
Mars cruce, Phoebus aquis; fors rata queque sunt.

Arbor obumbrat aquas, ascendo, decidam enfis
Quem tuleram, casu labor et ipse super.

Pes haesit ramis, caput incidit amne, tullique
Foemina, uir, neutrum, flumina, tela, cruce.

Græcum fecit hunc in modum
POLITIANVS.

Εγκως οδσος τονη, τικς περι φοιβον, αριος,
ηρω, η αμοα ηεις ηεριφιη θεους.

αρισσα φοιβος, αριος, θυλων φοις, ηγυδελ, τερον δε
ηρη, πανθ' υγιω, ανδρουνος η εφου.

ειροδμης δε μερον, μορος οι εφοα εχραεν ηρη,
σοειρος αριος, φοιβος κυμοσας, πανθ' απεβι.

Ανδρω εφσθης, πικς δε εφοα, ανος επ' ανωθε
ηριπεν εις προταμων κυμβαχας, εν η προδων

ηρθι απ' ακρεμωνων, θανη γων θυλων τε, η, αρεφην,
ηγυδελ, τερον, σοανρω, κυμοσας, η, εφου.

Εις αγραμια Ερωτα δεδιδυμίου.
Σαπτερον.

Τον ηιρεντα τις εδε; τις εν δεσμοισι θοδν πηρ
ωχμασιν; αβορδμης ηφασ τις φοερημης

ηδη τας ωκνβλους περηνιους εσφηνωσε
χερας, ηρη σιβαρω νωνι δυνααμμη;

ψυχρα τοδ ανρωτης ηρεμυσιος. μη προ' ηκεινου
οδς δε δεσμωτης ανος εδισοι φριος.

~~.....~~

Pennisero quis uincla deo, flammæque nocenti
Iudic

Indidit igniam quis pharetram rapunt?
Quis uacillatrices tanta sub mole reuinxit,

Et uinctas uoluit sic quoque stare manum?
Parua quidem sunt hæc solamina, namque timendum,

Ne non et meniem inixerit ille dei.
Εις Ερωτος αροδιντος,

Μαχου.

Λαμπεδαλα θεης, η, ηφοα, βουλαστω εικε εραβολον
οδλας ερωτ. πηρω δε εηχη ηου ημοαδιλω.

ηδη τωθεα ταλαερρον ηρη (υρον ανηνα ταυρων,
εασφην δισω εδισοι ηεροφου.

επη δε ανω βλιφας ανωθε δει, παρηεν αεροφου,
μη σε τον ανρωτης βοδν επ' αροτος βοδλω.

POLITIANVS.

Peram inmeris habilem, posito nunc induit arcu,
Et posita baculum lampade sumpsit Amor.

Subque iugum missos stimulo citat ecce iuuenos
Improbos, et cultæ semina mandat humo.

Sufficiensque polos, imple, inquit, luppuer arua,
Ne cogam Eurozæ te iuga ferre bouem.

MARVILLVS.

Spreuerat Idalium rerum plebs indiga numen,
Lamque puer ueneris cesserat urbe, fame.

Ergo boues iungit, curuoque inmixta aratro
Pingua ruricolæ sufficit arua modo.

Semina restabat terræ dare, semina thomem
Non expectatis obrui auster aquis.

Ille iræ impatient agendum omnia luppuer inquit,
Sterne, neca, enecto tu boue taurum erit.

Εις Ερωτος ρωμην.

Παλλαδαί.

Τυμνὸν ἔρωι, Διὸς τὸς γαῖα, καὶ μέλιχος ἔσπ.
οὐκ ἔχῃ φέρον, καὶ πυρρῶτα βέλαι.
ἠὲ δὲ μάστιγα ποσειδάωνι χειρὶ χεῖρα φέρον, καὶ ἄνθος
τῆ δὲ Κ. γαῖαν, τῆ δὲ βέλαιαν ἔχῃ.

C. VRS. VELIVS.

Nudus amor blandis iccirco uidetur,
Non arcus, aut nunc ignea tela gerit.
Nec temere manibus florem, Delphinaq; trahat,
Illa etenim terris, hac ualet ipse mari.

Nudus Amor cur sic ridet blandiūq; uidetur?
Non Arcum, iam non ignea tela gerit.
Nec Delphina premia manibus, floremq; ne quicquam.
Hac terram, leua sed tenet ille freitum.

Εἰς ἀγάλματα ἑρώτων.

Σικυρνίδου.

Συλλοχαρεῖς ἰδὲ ἑρώται, ἰδὲ αἰς Βριαρροῖσιν ἐπ' ἡμῖσι
ἔπλα φέρουσι θεῶν νῆπι' ἀγαλλόμενα.
τύμπακος, καὶ θύρῃ Βρομίον, Ζεὺς δὲ Κεραιωνόν,
ἄσπιδ' Ἐὐκλείου, καὶ κέρυν ἠὲ Ἄρμον.
Φοῖβον δ' ἠὲ βέρον Φαερίδου, ἄλλου δὲ Ἰσίου,
καὶ Δευκαρίων χερῶν ἠρακλείου ῥόπαλον.
εἰ πλοῦν ἀνδρῶν τισιν, ἔρωι ἔτε καὶ ἄλλου ἔτε,
τύχῃ δ' ἀθανάτων Κύπρις ἑλπίσας

Aspice, ut exuuijs diuim latentur Amores,
Viq; ferant humeris rapta trophaea suis.
Tympana cum Thyrso Bacchi, Tum fulmina summi, ac
Splendentem galeam, scutaq; Martis habent.

Instru

Instructam Phoebi pharetram, Neptuniq; arma,
Herculeae clauae robora magna gerunt.
Quid faciant homines? quodq; Cupidine uictis
Tam facili diuis, abstulit arma Venus.

Εἰς τὸ ἀντ. Φιλίππου.

Συλλοχαρεῖς ἰδὲ ἑρώται, ἰδὲ αἰς Βριαρροῖσιν ἐπ' ἡμῖσι
ἔπλα φέρουσι θεῶν νῆπι' ἀγαλλόμενα.
Φοῖβον ἔτε φέρονσι, Διὸς δὲ Κεραιωνόν, Ἀρη-
ῆπλον, καὶ κέρυν ἠρακλείου ῥόπαλον,
εἰναλίον τε θύρῃ Διβλίου Δορυ, θύρῃ τε Βακχίων.
ἠὲ δὲ πίδαλ' ἑρμού, λαμπρότατα τ' ἀπείμυδ'
οὐκ ἔχῃ φέρονσι τισιν ἐπὶ βελίαν ἑρώτων,
λαίμωνος δὲ ἄλλων κέσμον ἰδιώγει ἔχῃ.

Huc perimet hoc ex Priapeis.

Notas habemus corporis uisq; formas,
Phoebum comosus, Hercules lacertosus.
Trahitq; uirginis tener Bacchus formam.
Minerua flauo lumine, Venus praeto.
Fronte crinitos Arcadas uidet Faunos.
Habet decentes nuntius deus plantas.
Tutela Lemni diffares mouet gressus.
Intosa semper Aesculapio barba est.
Nemo est feroci pefflorosior Marte.
Quod si quis inter haec locus mihi restat,
Deus Priapo mentulatio non est.

Et hoc.

Cur obscena mihi pars sit sine ueste requirit?
Quero teget nullus cur sua signa deum?
Fulmen habet mundi dominus, tenet illud aperte,
Non datur equorco suscima tecla deo.

T 4 Nec

Nec Maurus illum, per quem ualeat, oculū ensem.

Nec laet in tepido Palladis hasta sinu.

Num pudet auratas Phoebum portare sagittas?

Clam'ne solet pharetram ferre Diana suam?

Num tegit Alcides nodosa robora clauat?

Sub tunica uirgā num deus ales habet?

Quis Bacchum gracili uestem praetendere thyrsot?

Quis te celata cum face uidit Amor?

Nec mihi sit crimen quod menula semper aperta est.

Hoc mihi si telum desit, inermis ero.

QVINTIANVS.

Fulmē retorquet Iuppiter, Claua minatur Hercules,

Phoebus sagittas aureas, Thyrsos Lyaeus concutit,

Telū uincruae ē Pallados, Consus tridentem confremit,

Arcu ferocit Cynthia, Turget Priapus fascino.

Eis σύλλω Νημόσιω.

Η Νέμοσι προλήγῃ τῶν πῆχέων τῶν τε χαλκῶν,

μὴτ' ἀμείβοντ' ἄλλήλων, μὴτ' ἀχάλλινος ἀγῆν.

ERASMVS.

Innuū hoc Nemeſis cubito, frenoq; gerendū,

Sit modus in rebus, distatq; frenum habeant.

Eis ἰδούτ'.

Η Νέμοσι πῆχλω κατέχων - τίνος ὕνεκα λέξῃ;

πόσι πῆχ' ἄλλω, μὴδ' ἄν ὑπὲρ ἴδ' ἔστω.

IDEM.

Contineo Nemeſis cubitum, quae causa, requirer?

Nam cunctis iubeo rebus adesse modum.

Lusit in eandem & Antimachus

Εστ' ἂν τις Νέμοσι μεγάλῃ βεδοῖ ἢ τοῦδε πάντοτε

πρὸς μακρότερον ἔλασεν. βωμῶν δ' εἰ εἰσὸς πρῶτος

Adrius

Αδριος τετραμῶν ἔργῳ ἰδὸν ἀκούσας,
ἴδου τι τιμῶσι τὴν ἀδριος φοιτῶν.

ERASMVS.

Est quaedam Nemeſis dea magna, cui omnia quadam hec,

Sunt data sorte deum. Ad huc primis condidit aram

Adraſtus iuxta Aesopi sacra fluenta.

Atq; inibi colitur, teneiq; Adraſtia nomē.

Eis ἀγαλλία Πρίπρου.

Διών/Διον. δι' ἢ Πρίπρου.

Αὐτὸς ἐφ' ἀμείβασσι δὴν ἀγρῶν πνοῦντα Πρίπρου

ἔσταν λαχόντων Δφνοῦδ' ἢ Φύλακας.

ἀλλ' ὡς ἐπὶ ταμοῖ Φῶρ ἐμβλεπῶ. τὸ δ' ἰρωτῶ:

τῶν ἄλλων λαχόντων ἕνεκα; τῶν ἄλλων.

IN PRIAPEIS.

Hic me custodem fecundi uillicus hori,

Mādati curam iussit habere loci.

Eur habeas poenam, licet indignere, feramq;

Propter olus dicas, hoc ego propter olus.

Eis σάτυρον.

Η σάτυρος δὴν χαλκῶν ὑπὲρ δακτύλου, ἢ διὰ τὴν

χαλκῶν ἀναγκασθῆναι, ἀμφιχούου σατύρω.

LILLVS.

Aut Satyrus fufus circum aes, aut arte coactum

Illud idem circum fufum erat aes Satyro.

MORVS.

Prorsum admiranda dum circūfleſitur arte,

Aut Satyrū hoc tegū aes, aut Satyro aes tegitur.

IDEM.

Aut isti Satyrui iam circūfleſitur ari,

Aut isto satyrui iam circūfleſitur ere.

T 5 Eis

Eis ἕτερον.

Νέλιον χλακας κχθ.

Πόντες μὲν σόστυροι φλοῦν ἴβωμοι. ἐπὶ δὲ κ' ἔσθ,
τί πρῶτ' ἔκρεσον ὄρων τ' ἄλλ' ἡλιωτα χίψι,
θεῖμβος ἔχων. γλώσσῃ πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλως
συμφερέει, γονύμω θροσπίνας σάστυρ.

ALCIATVS.

Sunt Satyri, salicij, petulicij: ast age cur te
Ad nos uertentem lumina, risus habe. e
Admiror qua arte ex alijs alijsq; lapillis
Tam cito compositum transferim in Satyrum.

Eis Ἐρωτος.

Ἐταναθ πλοῦτον ἔρωτος ἄντιον ἔπλοσ' ἔρωτι
ἀνέμοισι, πῶς ἔξον ἀμννοιδῶσα,
ῶς κα πᾶθι τοῖς ἔρεθον. ὃ ὃ θρασύς, ὃ πρην ἄταρ βῆς
λακρής, πικρῶν γασσάμενος βελίων.
ῶς βαθὺν ἴδῃ χόλπην ἀκίπτισιν. ἀμίγα θαῦμος,
φλέξ' τίς πυρὶ πῦρ; ἢ φασ' ἔρωθ' ἔρωτ.

C. VRS. VELIUS.

Pennatum uolucris puero, atq; ultrica telis
Tela Cupidinei opposuim Nemesi.
Vt quae commisit ferret, qui fortis & audax
Ante, modo expertus spicula amara gemit
Terq; sinum spum in medium, proh, mira, quis ignem
Igni uret? flammas sensit amoris amor.

Eis Νέμισιν.

Καί με λίθον πέσσαι δειρὸ ἠγάγον, ὄφρα ἴδοποιον
σῶσαν τῆ νίχης. εἰμι δὲ νῦν Νέμισιν.
ἀμφοτέρους δ' ἔσηκε κ' ἑλλοίεας ἴδοποιον
νίχης, κ' πέσσαι τῶ πρᾶξιμιν νέμισιν.

AVSO.

AVSONIVS.

Me lapidem quondam Perse aduexere, trophaeum
Vt fierem bello, nunc ego sum Nemesi.
At sic ut Graecis uictoribus asto trophaeum,
Punio sic Persas uaniloquos Nemesi.
ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ.

Eis Σώσανδρον ἰατροῦ ἰδόν.

Αδελφόν.

Ἰντὸρ μέρωτων ἰατροῦ ἰδόν. ἀλλὰ κ' ἴππων
Σώσανδρος, κρυφίως ἴσορ ἄμωσος ἴν.
ἢ τέχνην ματῆμῆτον, ὃ οὐνομα. μὴ ὃ χηλείωθω
ἄτρεσι ἐκ τέχνης, ἢ ἴππερ κροτῆς.

LVSCIHVS.

Hippocrates hominum medicus, ὃ Sofander equorum,
Morbos edocti pelleret rite malos.

Nomina mutatae aut artem, male conuenit, alter
Ex arte alterius nomen ut accipiat.

C. VRS. VELIUS.

Hippocrates hominum medicus, Sofander equorum,
Doctus & occultis artis uterq; uias:
Aut artem inter uos mutatae, aut nomen, iniquum est,
Alter ab alterius nomen ut arte ferat.

Eis ἄγαλλος τῶ ΚΑΙΡΟΥ,

Προσδίδιππου.

Τίς; τῆθιν ὃ πλάκτις; σικυώνιος. οὐνομα δὲ τίς;
Δύσιππος. εὐ ὃ, τίς; Καίριος ὃ πανδιμακτωρ.
τί πῆ δ' ἐπ' αἴρα βέβηκε; αἰετὶ βολῶν. τί ὃ ταρσῶς
τραστὶ ἔχει διφρεῖς; ἴππομα ὑπνίμιθ.
Χερεῖ ὃ δὲ ξιτερῆ τι φέρει ξυρόν; ἀνδράσι δὲ ἔγμοια
ἠγ ἀκμῆ πᾶσι θῦντροσι τωλέθω.

ἢ δὲ

ἢ δὲ χροῖν, τὴν κατ' ὄψιν, ὑπαντιόσαντι λαβέσθαι,
 ἢ Δία τὸ δέξιόν τινος, πρὸς τὴν φλακκρὰ πλάγην,
 ἢν ἡ ἀπαξ πινυοῖσι πρὸς ἄρξαντος μὲν πρῶτον,
 οὐκ ἔστι μείρων ἀρξάντων δέξιόν τινος.
 Ἔϊον δὲ τοῦ χροῖντος μὲν ἀπὸ πλοσάντων ἑταίρων ὑμῶν
 ζῆντι, καὶ ἐν προθύροις ἑῶν ἀδελφῶν καλῶν.

ERASMVVS.

Quæ patria artificis? Sicyon. quo nomine? nomen

Lysippo dictum est, ipse quis est loqueret.

Illæ ego cuncta domans Occasio. cur age pinnis

Insistis uolueris, ac rotor assidue.

Cur gemina in pedibus gestas talaria dicam.

Huc illuc uolucrem me leuis aura rapit.

Quid dextere sibi uult inserta nouacula? signum hoc

Quod quauis acie sim mage acuta, docet.

Testa capillitio facies quid nam admonet illud

Quisq; uti me, quoties offeror, arripit.

Cur autem capitis pars posticaria caluet?

Quem semel, alatis præterit pedibus,

Is quamquam uolet inde cito me prendere cursu,

Haud liceat simul ac uertero terga uiro.

Hac itaq; idq; tua me finxit imagine causa

Hospes scalptoris ingeniosa manus,

Spectandamq; domus hic prima in fronte locauit,

Scilicet, ut cunctos & moneam & doceam.

MORVS.

Vnde erat hic plastes? Sicyonius. at quis erat? dic.

Lysippus. tu quis? tempus ego omne domans.

Cur summis instas dignis? roto semper. at alas

Cur pedibus gestas; ut leuis aura feror.

At

At dextram cur armat acuta nouacu? a? signum est,

Quod conferri acies non potis ulla mihi est.

Cur coma fronte iacet quod qui me prendere capiat,

Præueniat. caluæ est cur tibi retro caput?

Quod postq; leuibus præceps effugero pennis,

Nil aget à tergo qui renouare uolet.

Vnde igitur posses documentum sumere, talem

Artifici posuit me tibi docta manus.

AVSONIVS.

Cuius opus? Phidie. qui signum Palladas, eius

Quiq; louem fecit, tertia palma ego sum.

Sum dea quæ rara, & pauca occasio nota.

Quid rotule insistis? stare loco ne queo.

Quid talaria habes? uolucris sum. Mercurius quæ

Fortunare solet, tardo ego cum uolui.

Crime regis faciem? cognosci nolo. sed heus tu

Occipiti caluo es? ne teneare fugiens.

Quæ tibi iuncta comes? dicat tibi. dic rogo, quæ sis?

Sum dea, cui nomen nec Cicero ipse dedit.

Sum dea, quæ facti, non factiq; exigo poenas.

Nempe ut poeniteat, sic Metancca uocor.

Tu modo dic quid agat tecum? si quando uolauit

Hec manet: hanc retinent quos ego præterit.

Tu quoq; dum rogatas, dum percuntando moraris,

Elapsam dices, me tibi de manibus.

Est huic non al' simile in FAVOREM

pictum ab Apelle per B.

DARDANYM.

Pictor Apellea quid pingis ab arte Fauorem?

Vnde illi generis semina nota parum?

Hic

Hic genitum forma: fortune hic iactat aluminium

Casu ille, ille animi dotibus, esse satum.

Qui comes assiduum lateri: assentatio & ecque

Pone subis lenis passibus invidia.

Ecqui circumstanti: opulencia, fastus, honores,

Legesq; & scelerum sepe libido parens.

Cur facis aligerum? fortune elatus ab aura

Aduolat alta, imo nescius esse gradu.

Quare oculis captum pinguis non nouit amicos

Improbos ex humili, quum petiit alta loco.

Quid rotule infestis? fortunam imitatur & infert

Se socium, instabiles quæ tulit illa pedes.

Cur tumet, atq; extra sese ambulosum effert?

Obcæcare animos fata secunda solent.

Et hoc in amore

MARVILI.

Quis puer hic? veneris, plene quæ causa pharetræ est?

Non bene prouisus certa quod arma mouet.

Cur sine ueste deus? simplex puer odii opertum.

Vnde pueri? pueros quod facit ipse senes.

Quis pennas humeris dedisti? inconstantia, quare

Nulla deo frons est? signa inimica fuga.

Quæ fors eripuit lucem? immoderata libido.

Cur macies? uigiliis cura, dolorq; facit.

Quis cæcum prænit? ebrietas, sopor, otia, luxus.

Qui comites? rixæ, bella, odia, obprobrium.

Qui cælo dignatus? homines: quæ causa cogens?

Mitior autore est credita culpa deo.

Heu curuum genus, & ueri corda inscia: quo ista

Fasq; scelus miseri si scelere abluimus.

Εἰς εἰκόνας Μαρίας τῆς καλλιόου.

Παύλου Στρατηγείου.

Παύλου τῆς καλλιόου τῆς καλλιόου τῆς καλλιόου

κρούει δ' ἀμφοτέρους τῆς φρένας, καὶ τὸ

τλήμωνος, ὅτι τῆς ἀγνοίας τῆς καλλιόου τῆς καλλιόου

ἄλλος δ' ἀγγέλος, ἄλλος δ' ἄλλος δ' ἄλλος

εἰ δ' εἰλεται μὴ εἶναι καὶ ἀμφοτέρων ἀκούσας

ὄνομα, καὶ τὸ πάτρυν, καὶ φέρει, Μαρίας.

C. VRS. VELIYS.

Plectra mouet cytharæ, stimuluq; exercet amoris,

Atq; animi, atq; pyræ pulsat utroq; fides.

O miseros quoscumq; odii, cui riserit autem

Alter hic Anchises, alter Adonis hic est.

Cuius aues hospes clarum si noscere nomen

Et patriam, Mariæ est nobilis è Pharia.

Εἰς Αἰθούσας.

Πλάτωνος.

Εἰκόνας πάντων βοῶν μικρὸν λίθος εἶχεν ἰσάσσει,

ὡς ἡδὴ ποῖσαι ἔμπροσθεν βοῶν ἰσάσσει.

καὶ τὰς καὶ ἀπὸ φωνῆ τὰ βοῶν ἰσάσσει. ὅν τ' κρατεῖται

τῆς χροῦς μόνον τὸ βοῶν τὸ βοῶν ἰσάσσει.

IDEM.

Quinq; boi effigies arantur lasside parua,

Quæ propè uiuarum pabula morte perunt.

Inq; fugam ruerent, nisi clausas arte iuuenas

Exiguam teneant aurea septa gregem.

Εἰς Δρακίον.

Ἀρχίου.

Ἐὸς βοῶν, καὶ τὸν ἰσάσσει ἰδὼν πᾶσι χροῦς, ἀκούσας

τὰς καὶ ἀνοσπνεῖται, τὸν δὲ χαλκὸν ἰσάσσει.

IDEM

Bubus in articulo uisus est lappide, credes
Illas spirare, hanc gramina ferre noua.
Πλάτωνος.

Eis lithos, ἄρμ', ἐλατήρ, ἴπποι, ζυγόν, ἡνίοκ, μοῦσες.
Ego sic uerti.

Saxū unū aurigā, effedū, equi est, iugū, habena, flagellū.
Ad huius imitationem confinxit Cræ-
cum distichon

A V S O N I V S.

ἄξ, χίμαιρας, πύρη, γριμύ, ῥοβδλον, χορ, ἐλαίη,
εἰς λίθος ἐν πάντων λίθων ἐγὼ Κορυθίων.
BERGIVS.

Pastor, capra, pedum, caper, et cum carmine, pera,
Omnibus his Corydon sum lapis unius ego.

E I S Λ Ο Υ Τ Ρ Ο Ν.

Ἐν Ἰστωρὸς φιλέσμις ἄρμ, σκαπτοῖς ἐ Κυθέρῳ
εὐβοίῃσ' ἀλουμένῳ νόμῳσι φειδωπράσι.
Ἄρμω νυχνομήτω, μὴ δέιδωσι, οὐκ ἂν ἄθωτῳ
παρθένον εἰσθρόασι, δῶτα Τήριστοσι.

A R N O L. V E S A L I E N.

Quam prius arsisisti, Mars contemplare Cytheram
Purgantem uitreis nobile corpus aquis.

Vt natet aspicias, nihil exhorresce, pudicam
Non fugias ut quondam Pallada Tiresias.
Eis ὁ ἀνὸς.

Ἐ Ἰὼν κυθέρῳ ἕδωρ τίλει, ἢ Κυθέρῳ
Ἰὼν ἐτυξεν ἕδωρ, δὴ χροὸς λουθῶν.

I D E M

Nimirum Venerem talis uel protulū unda,
Vndam

Vndam uel talem reddidit alma Venus.

Eis ἕτερον ἐν Βυζαντίῳ.

Ἀῶν ἐρωτησάμενος, προτέρων οὐ φεύσας μύθεα
πίστιν ἀλαθῆναι πῶς ἢ λουθῶν ἐχθ.
εἰ δ' ἄποξ' ἠγεθοροῖσι λούσασθ' ἕδωρον ἀνὴρ,
οὐ γὰρ ἐξ ἀπείρου, οὐκ ἐδίει γνήσιος.

C. VRS. VELIUS.

Nil degustata mentina est fabula Loto,
Iam ueri faciunt ista lauacra fidem.

Nam semel is qui lauri aqua, non deinde parentum,
Nec desiderio tangitur hic patrie.

Fabula, Lotophagos que narrat, fabula non est.

Huic etenim faciunt ista lauacra fidem.

Si semel illorum se uir perfuderit undis,
Non cupit in patrias inde redire domos.

Eis ὁ ἀνὸς.

Κύπρις, ἔρω, χάριτες, νύμφαι, Διδυνοῖς, ἀγγέλων,
ἕμωσαν ἀλλήλοισι ἕδωρα νοεπτόν.

Ego sic.

Cyprius, amor, charites, nympha, Bacchus, et Apollo,
Iurant sese hec uelle habitare simul.

Eis ὁ ἀνὸς.

Ἀθόνασι λούονται, ἀνογόμενοι Βαλακείου.
πῶς ἢ δ' ἡμῶν, ματέπτα δὲ ἡμᾶς πεντα.

Libet hoc loco, quando ad lauacra uentum
est, ascribere hymnum Callimachi ele-
gantissimū εἰς λουθῶν ἢ Πάλλαδῳ
quē Angelus Politianus elegauit
me latinitate donauit.

V

ΚΑΑ

Οσκι λυδοχορτῆτας Παλλάδι' ἔξιτε πασαι.
 Ἐξίτε τῶν ἰππῶν ἄρτι φρυγῶσιν ὀμιχε.
 Τῶν κρῶν ἐσάκρουσα· καὶ σβήθ' ἐνυκτὸς ἐρπει.
 Ζουδὲ γυνὴ ξοιθῶσι, ζουδὲ πειλοσ γοαδῶσι.
 Οὐ πακ ἀνάγκη μεγαλῆσ ἀπενίφ' ἄβ' παχεῖ.
 Πριν κχῶν ἰππείκην ἐξέλασαι λαγόνων.
 Οὐδ' ὀχεθ' ἄν' ἄνδρῶν πεπολασ γυμνῶσ ποικτασ φρουσασ.
 Τενχεῶσ τῶν ἀδελικῶν ἠὲ ἀστρ' ἡμιγῶν.
 Ἄλλα ποδῶν πρακτισῶν ὑφ' ἀρμαῶσ ἀουχῆνοισ ἰππῶν
 Ἄνσ' ἀμύκασ παχ' αἰετ' ἐκλυσεν ἠκίονων,
 Ἰδρῶ κρεῖ ραθῶ κηφῶσ, κηφῶσιν δ' ἀμυγῶντος.
 Πᾶντοσ χυλοῖνο φάγῶν ἀφρον ἀστρ' τομαστων.
 Σιταχ' αἰτιάδῆσ κρεῖ μῆ μύροσ, μῆ δ' ἀλασ ἀσφρωσ.
 Συρηῶν αἰῶ φθοῶν ὑπαξονῶν.
 Μῆ μύροσ λυτ' ραχοῖσ ται παλλασδι μῆ δ' ἀλασ βας ρωσ.
 Οὐ γαρ ἀθανάτοσ χριμαστοσ μικτοσ φιλε.
 Οἶστε μῆδὲ κασθ' ἴπρον αἰετ' ἠέλον ὀμιχῶσ τινεσ,
 Οὐδ' ὀχεθ' τῶν ἰδῶν φρυξ' ἔδῆσασεν ἱρῶν.
 Οὐδὲσ ορηχ' ἀκλον μεγαλῶσ βεθ' οὐδὲ σιμονῶσ.
 Ἐβλεφ' ἐν ἰδῶν δὲσ διαφαινεθ' ἠμῶν.
 Οὐδ' ἠρη, κυπρισ δὲ δισαυγῶσ χαλικῶν ἐλισσασ.
 Πολλασ τῶν ἀντων δὲσ μετ' ἠμῶν κημοσν.
 Ἀδὲ δὲσ ἐκικοντοσ διασθρῆξασασ δισοκλυσ.
 Οἶσ παρ' ἐρωτῶσσι βίλο κηδ' ἀκίμονοισ.
 Ἀσπρῶσ, ἐμπροσμῶσ ἐτριφ' ἄβ' λιτασ λαβασασ.
 Χριμαστοσ ταισ ἰδῶσ ἐκρονσ φουταλασ.
 Ω κηροισ, ἐδ' ἐρενθ' ἀνὲ δ' ῥασμῶσ πρῶτον, οἶον.
 Ἡ ροδῶν ἠσὶ βδῶσ κηκῶσ ἐχει χροῖον.
 Τῶσ καὶ νῦν ἀρεντεσ κημοσασασετ' ἠμοῦνοσ ἐλαῖον.
 Ω κησ.

I Te foras agedum, quæcumq; liquenibus undis
 Membra lauaturæ Pallados; ne foras.
 Ipsa uenit, fremitus sacrorum audimus equorum,
 Ite agedum flauæ, o' ne Pelasgiades
 Non prius ingentes laui sibi dua lacertos,
 Ilia quam absterfit puluere cornipedum.
 Nec tum quando armis multa iam cæde cruentis
 Venit ab iniustis horrida terrigenis,
 Tum quoq; equum subducta iugis fumantia colle
 Perfusa largi fontibus Oceani,
 Dum sudor, guttæq; putres, dumq; omnis abiret
 Spuma oris circum mansa lupata rigens.
 Ite o' Achivæ, sed non unguenta, aut alabastris,
 Audio certe ipsum stridulum ab axe sonum,
 Palladi lotrices non unguenta, aut alabastris,
 Nulla etenim diuæ huic unguenta mista placent.
 Ferte nec huic speculum: uultu est pulcherrima semper,
 Nam nec in Ida olim iudice sub Phrygio,
 Se uel orichalco, magna hæc dea, uel Simoëncis
 Spectauit, quamquam uerice perspicuo.
 Nec luno, sed sola uenit, se splendido in ære
 Vidit, eandem iterum disposuitq; comam.
 Bis sexaginta spatij uerrum incita cursu,
 Stelle apud Eurotan ceu Lacedæmonicæ,
 Perficit tantum pingui se diua liquore,
 De baccis, arbor quem sua protulerat.
 O puere emicuit rubor illico, matuina
 Quem rosa, quem grano puica mala ferunt.
 Ergo marem nunc tantum olei quoq; ferte liquorem,
 V a Quo

Ω κηστρωμι και κρηται προσκελευσ.
 Οιστε κηι κτηνα ει παχυχρυσων ωσ ακρ χαιταρ
 Πηξτοι λιπαρον σμαξαιδης πολυθρομον
 Εξιβ ασθαναισ ηδω βι κησταυμιθ ιλα
 Παρβων κηι μεγαλων ποιιδωσ ακισοριδω
 Ωθωναι, φηρι τζ οκ κηι ακ διομιδω σσσις,
 Ωτ ιθωσ αργφων βυδω παλαιωτερον
 Ευμιδωισ εδιδωξαι τιν κηι χηρισμωσ ιρινε.
 Οσ γρτς βουλυβων γνωσ ωπ οι θοναβω
 Δαμον βωμαξοντα φυγας, τιον ιρον ακραμωσ
 Ωι χητ εχων, κρηον δι φε ορ σ ωικισαβ
 Κρηον οροσ, σε οκ Δακμον ακρρρωγασ ιν εθικην
 Εν περςωσ, ακισ νυν ονομοσ παλαισ πιδωσ
 Εξιβ ασθαναισ πηρεσ πωλι χηρισω πηλεξ
 Ιππων κηι σακων ακορδωσ ποστωγων
 Σακμερον υδροφοροι μη βακπειτζ, σακμερον ακρωσ
 Πινιτ ακρ κρηαν κηι ακρ των τρηαμων
 Σακμερον ω δλωαι τας κηι πιδωσ οδωσ φισαδξπ
 Η οδωσ ακμυωνωσ οιστε των Δαναωσ
 Και γαρ Δη χρυσωι, τε κηι ανθισιν υδατασ μξωσ
 Ηξφορ βασιων ινα χησ εφωρειω
 Ταβανωσ βω λωβον ακων κηλον, ακλασ πελασγε,
 Φρασσο μωικ εβελων των βασιλξων ιδωις
 Οσικω ιδωι, γμικω των παλαιδωσ των τρηλων χωσ
 Τωρρωσ εβωι τζ βυδω πανυσ ατιον.
 Ποτνι ασθαναισ σν μωη εξιβι μωσ φωσ Δεγω τι
 Ταισ Δερωσ, μωθωσ Δουκωμοσ ακλασ ετερων.
 Παιδωσ, ασθαναισ νημωφωσ μιαν εν τρηκω θη βασιω
 Πουλυ τι κηι ι πωσ Δη φιλασ των ετερων
 Ματρωσ τξρωσ ακω, κηι ον τρηκω χωρις εγενω

ΑΛΛΗ

Quo se unguis Castor, quo Amphuryaniades.
 Ferte etiam solido ex auro, quo pecune crimes
 Explicet, & pinguem caesariem dirimat.
 Exi age iam o Pallas, praesto tibi utrigeniis grex
 Natæ magnorum choris Aceffloridum.
 O Pallas, quin iam clypeus Diomedis & ipse
 Fertur, ut Argivum mosuetus obtinuit.
 Eumedes docuit, medians tibi grata sacerdos,
 Cum in se composito cerneret interitu
 Ire malam sortem, fugi quippe ille, tuamq;
 Ad montem Crion substulit effigiem.
 Ad montem Crion, tum abruptis impositu te
 Cautibus, hasq; uocant nunc quoq; Pallatidas,
 Exi age quæ expugnas urbes, cuiq; aurea cordi
 Cassi, equumq; fremor, cum sonitu clypeum.
 Vos hodie undiferæ ne imguite, uos hodie Argos
 Fontibus ex ipsis, non fluuijs bibite.
 Vos hodie ancillæ ferte urnas ad Phyladean,
 Aut ad Amymonen progeniem Danaï.
 Namq; auro & multis permistis floribus undas
 Defluet è lethiis Inachus ipse iugis,
 Et purum feret huic laticem, caue tu ergo Pelasge,
 Ne nudam imprudens aspicias dominam.
 Aspiciet nudam qui Pallada, quæ tenet urbem,
 Ultra iam hoc Argos cernere non poterit.
 Iam ueneranda exi Pallas, dum quiddam ego istis
 Dicam, nec meus hic sermo, sed alterius.
 Vnam olim o puerae Thebis dea Pallas amatat
 Nympham, præ cunctis quas habuit amoues,
 Matrem Tirefiæ, nunquamq; futre scorsum,

V 3

Sed

Αλλὰ καὶ ἀρχαίων ὑπέπι βασίλων
 Ἡπι χρωμένεσι καὶ ἀλκίβοι ἐνταυνοῖσι
 Ἰππῶσι βωιωτῶν ἔργα διέχοντο
 Ἡπι χρωμένεσι καὶ οἱ τεύχεσσι βωιωτῶν
 καὶ βωιωτῶν κέντροι ἐνταυνοῖσι
 Πολλὰ κεν ἀδικίμων μνηστῶν ἐπὶ βωιωτῶν
 οὐδ' ἄρα νομοφύλαξ ἀποροσσοῖσι
 Ἀδελφικὴν τελευτῶν ἄνοιχ' ἔχει χαρμῶν
 Ἄλλ' ἔτι καὶ τῶν ἀδικίμων τῶν ἀλλοτῶν
 Καὶ πρὸ ἀνομοφύλαξ ἀποροσσοῖσι
 Δι' ἄρα γὰρ πικρῶν ἀνομοφύλαξ
 Ἰππῶσι πικρῶν ἀνομοφύλαξ
 Δι' ἄρα γὰρ πικρῶν ἀνομοφύλαξ
 Ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Πολλὰ κεν ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Τελευτῶν ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Πικρῶν ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Δι' ἄρα γὰρ πικρῶν ἀνομοφύλαξ
 Σχετλ' ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Τὸν δὲ χαλκῶν ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Τὸν δὲ χαλκῶν ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Ὡς ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Ἐσθλ' ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Γνωστὰ καὶ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Πόντος ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Ὀμοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Εἶδ' ἄρα ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ
 Ἄλλ' ἔτι καὶ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ ἀνομοφύλαξ

Ω, ορ

Sed siue ad uterum moenia Thebaidum,
 Siue Coronas, seu tendere illa Halarton
 Boeotum uisus uicta iugis populos,
 Siue Coronas, uti pulcher odoribus halat
 Lucis, ubi ara ipsi Curalium ad fluium.
 Saep̄ illam curru secum dea uerxit eodem.
 Nullaq̄ Nympharum colloquia, aut Thyasi
 Grata fuere satū, nisi praeforet ipsa Chariclo.
 Verum & ei multae debita erant lachrymae,
 Quamuis chara comes magnae foret usq̄ Mimeruae.
 Nam se olim pepin utraq̄ depositis
 Dum lauat in lymphis Heliconidos Hippocrenes,
 Viḡ die uacuuus mons tacet in medio.
 Dum lauat ergo utraq̄, & mediae sunt tempora lucis,
 Dumq̄ est in toto plurima monte quies,
 Tiresias unus canibus comitantibus ibat
 Per loca sacra, leui flore genas nitidū,
 Immensamq̄ sitim cupiens releuare, petito
 Fonte, uidet auae non cernere fas homini.
 Hic irata licet sic illum affata Mimerua est,
 Quis te non ullis iam rediturum oculis,
 O Euerida malis haec deus in loca duxit?
 Sic ait: at pueri lumina nox pepulit.
 Astiit, obtulit, dolor illi ut glutine uinxit
 Genus, sonum tenuit uocis inops animus.
 At Nympha exclamans, quid nato ait o dea factum estis
 Nunquid uestra deae talis auicinia?
 Lumina mi pueri rapuisti, pecciora nate
 Vidisti infelix Pallados iliaq̄
 At non & solem cernes iterum, heu misera o mons

V 4

O He

Προς ἡλικίων οὐκί μοι παρτίτε.
 Ἡμεγάλ' αὐτ' ολίγων ἐπράξαο. Δορξὸς οὐκ ἔλασας
 Καὶ προξέσ' οὐ τράλας, φάσαι ποιδίος ἐχφί.
 Ἀμῆν' ἐπ' ἀμφότεραῖσι φίλον πῶδ' ποιδίλα λαβοῖσθαι
 Μαστιγῶν γούρων οἴβη ἀνδρονίδων.
 Ἀγε βαρὺ κλειύσσα θεὰ δ' ἐκλειύσεταιραν
 Καὶ μιν ἀθανάτοιο προξέσ' δ' ἐλεξέσεταιρ.
 Δίος γοναί μῦτα πάντα βάλων παλιν οὐαίσι δι' οργῶν
 Ἐπάλσ' ἐγὼ δ' οὐδ' οἶ τεκνον' ἐμῆς λαόν.
 Οὐ γὰρ ἀθανάτοιο γλυκίρον πάλσ' οἴμματα ποιδίων
 Ἀρπαξίφν' κρονιοὶ δ' ὡσεὶ λήγοντι νόμοι.
 Ὅσπερ τιν' ἀθανάτων οἴχεσ' μὴ θεῶ' αὐτῶς ἐληήτῃ
 Ἀθρησι' μιδῶι βουβῶν ἰδίφν' μεγαλῶν.
 Δίος γυναιὶ β' μῶν παλιν ἀρρεβῶν ἀσθί γουοῖσθαι
 Ἐργον' ἐπ' ἡμοῖραν ὡσεὶ πένευσαι λινος.
 Ἡνίκε β' πρῶτον νιν ἐχφάσας. νυν δ' ἐχφάσας
 Ὡ ἐν ἡρόδοτος τέλεσθ' σφραγισθῶν
 Οὐαί μῶν ἀσθί δ' μῆτις ἐστ' ἐρονεμπυραὶ κείνησ',
 Οὐαί δ' ἀρισταῖσθ' ἔν' ἡμον ἐν χροῖσθαι
 Παιδίλα β' ἀβόσταν ἀκταῖωνος τοφλον ἰδελῶν
 Καὶ τιν' ὄ μεγαλαὶ συνδραμῶν ἀρτεμίδος
 Ἐσπερτῆ, ἀλλ' οὐκ αὐθῶν ὅτε ἀρξῆσθ' αἰτ' ἐν οὐραῖσι
 Ρυσσύντῃ ξυνοῖτα μῶν ἐν βολαῖσι.
 Ὅπποταν οὐκ ἐβελων πῶδ' ἐμ' ἀρισταῖσθαι λείξαι
 Δαίμωνσθ' ἀλλ' αὐταὶ β' πρὶν ἀνακταῖ κινῶσθαι
 Τῶν τοσ' ἰδελῶν πησῶντι. τὰς δ' ἰδελῶν ὅσας μαστρη
 Δεῖξάντῃ ἀρμῶσ' πάντας ἐπερχομένησθαι
 Ὁλβισσῶν ἐρεφ' ἐσ' ἐμ' ἐνοκίονα γενεῶσθαι
 Ἐξ ὀριων ἀλαόν ποιδίλ' ὑπὸ λείξαι μῶν
 Ὡ ἐπείροσθαι μῆτι μιν ἡροδοτος δ' ἐγὼ ἀλλας

Του

O' Helicon rursus non peragrande mihi.
 Magna nimis paruis mutas, qui lumina nati
 Pro ceruis paucis dorcadibusq; habeas.
 Sic puerum ambobus charum complexa lacertis
 Mater, flebilium carmen Aedonidon
 Triste gemens iterat: sed enim miserata Minerva
 Tunc sociam uerbis talibus alloquitur.
 Dia, inquit, mulier, uerte haec quae protulim ira.
 Non per me captus luminibus puer est,
 Nam pueris auferre oculos haud dulce Minerua,
 Verum Saturni legibus haec rata sunt.
 Ut quicumq; deum afficiat, nisi iusserit ipse,
 Mercede ingenti scilicet afficiat.
 Dia igitur mulier fieri haec infecta nequit res,
 Quippe haec Parcarum fila uoluta manu,
 Aedonum ut primum puer est, sed tu accipe contra
 O' Euerida quod maneat pretium.
 Munera Cadmeis pro quanta adolebit in ignes
 Quanta & Aristaeum, uotaq; suscipient,
 Natus ut impubes Aetion, unicus illis
 Tantum oculis careat: namq; erit & Triuia
 Concurfor, sed non cursus, non emulus illum
 Tela arcus iacientis montibus eripiet,
 Cum diuam (licet inuictus) se fonte lauante
 Viderit. At fiet qui modo erat dominus,
 Esca suis canibus. Sed enim nemora omnia iustrans
 Dum genetrix nati colliget ossa sui,
 Tunc te felicem, tunc dixerit esse beatam,
 Cui mons uel caelum reddiderit puerum.
 Parce queri mea grata comes, nam plurima contra

V 5

Huic

Τὴν χάριν ἐμὴν πρὸς πάντας ἡμετέρας
 Μάντιν ἐπὶ βίῳ νῆσσοισιν ἐποικισμένοις
 Ἐμὸς τῶν ἀλλῶν διὰ τι πλεονεκτήμων
 Ἐννοσὶς δ' ὀρνέως οὐκ αἰσθῆται, οἷ τε πύργου
 Ἡ λίβα καὶ πρῶτον οὐκ ἀγαθὴν πῆρυξός
 Πολλὰ δὲ βουβόισι νεοτροπαί, πρὸς δὲ κρομμύων
 Χρυσὸν καὶ μαγδαλῆς ὑπερβαλλόμενον
 Δώσω καὶ μέγας Βακχίου οἰτρῶδες δὲ δλον ἀξίον
 Δώσω δὲ βίβου τερμα πρὸς χρονον
 Καὶ μοι δ' ἔντι θάκην, πῆρυξός τε κενεῖσι
 Φοιτῶσι, μαγδαλῆς τε καὶ ἀριστοῦ
 Ως φάσμα, κατ' ἐννοσὶ δ' ἔσται, ὡς ἐπὶ νῆσσοις
 Πολλὰς ἐπὶ μόνον ζῆλον βουβόων
 Δωκὴν ἀνομοῦ πατρῴα πάντα φέρει
 Δωτρεχοί, ματὴρ δ' οὐτὶς ἐτίκτε θάκην
 Ἄλλα δὲ δ' ἄριστος, ἄριστος δὲ δ' ὡς ἐπὶ νῆσσοις
 θουατῆρ,
 Ἐρχετ' ἀνομοῦ νῆσσοις, ἀλλὰ δὲ χεῖρ
 Τὸν βῆλον ὡς καὶ τῶν δ' ὄσσει μελέσσει
 Σύντ' ἐκαχόριος συντεταχῆσσι συντ' ὀλοοῦσι
 Χαίρει θάκην, καὶ δὲν ἀργὸν ἰναχίου
 Χαίρει καὶ ἐξέλασσει καὶ δὲν πάλιν αὐτὶς ἐλασσει
 Ἰππῶν καὶ δάκων κλάρον ἀπῆλτο σάκην

Εἰς ἕτρον λουτρὸν
 μικρόν.

Μὴ νῆσσοις Βακχίου, χάρις Βακχίου ὀπιδῆ.
 Βακχίου καὶ Πάφου ἐπὶ δ' ἄριστος ἔρωτος.

Huic

Huic ego te propter praemia contribuam,
 Esse dabo egregium uatem, quem proinim omnis
 Perpetuo celebret nomine post erinas,
 Cognoscat uolucrum quae prospera, quaeque uolatu
 Irrua, cuius nem triste fit augurium.
 Plurima Baeotia omnia, plurima Cadmo
 Huc canet, et magnis plurima Labdacidis.
 Huic ingens baculum dabo, quod us fugia ducat
 Quae uelit, huc unae tempora longa dabo,
 Mox et honoratus Diu, colet infera regna,
 Inter et extimatos unicum hic sapiet.
 Adnuc his Pallas dicitis, quodque adnuc illa
 Perficitur, soli Iuppiter hoc tribuit
 Natarum est turba, quae fini patris omnia ferre
 Lotrices, mater nulla deam peperit.
 Immo Iouis uertex, uertex Iouis omnia nutu
 Perficit, et natae profusum idem licium est.
 En uere nunc Pallas adest. Eia ergo puella
 Quis Argos cura est, ne deam accipere,
 Cumque bonis uerbis, et cum prece, cumque ululatu.
 Salue o diua, urbem prolege, et Inachiam,
 Salue hinc abscedens, iterumque huc flecte iugales,
 Ac rebus Danaum sis precor auxilio.

Paruula ne contemito, inest sua gratia paruus,
 Filius est Veneris sic quoque paruus, Amor
 IANVS LASCARIS.
 Paruula ne temnas, paruus nam gratia iuncta est.
 Paruulus et Paphiae filius ales Amor.

EIS

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Εἰς ναὸν τῷ Διὸς κτιζέμενοι
 κικροπιδῶν.

Αὐτὸ Ζηνὸς δὲ οἴκῳ ἐπέσθης, οὐδ' ἔ' ἄλυμπος
 μίμνετ' οὐρανὸν Ζήνα κειτερχόμενον.

*Ista quidem digna est Ioue regia, Iuppiter istuc
 Si migret, fuerit uana querela poli.*

Εἰς τὸ αὐτό.

Κικροπιδῶν Διὶ τ' ἄνδ' ἔεισαν δόμον, ὡς ἄπ' ἄλυμπον
 νῆσ' ἀδύσους τρῆ γῆν, ἄλλεν ἄλυμπον ἔχου.

HERM. A' NOVA AQUILA CO.

*Hanc tibi Cecropidae posuerunt Iuppiter ædem,
 In terram ut ueniens, alterum olympum habeas.*

VEL SIC.

*Cecropidae hanc posuere Ioui ædem, ut lapsus olympo
 Iuppiter in terras, alterum olympum habeat.*

Ego sic uerti.

*Cecropidae excelsam hanc posuere Ioui domū, olympo
 Si in terram redeat, sic & olympum habeat.*

Εἰς ἀγαλλμα Νέως ἀπέρων ἐν Ρώμῃ,
 εἰ τὰ πῆρ' ἀ κερωνδ' ἡσπερὶ χέει.

Πομπήιον.

Ρώμῃ παμβασίλῃσ', τὸν κλέος οὐ τρ' ὀλεῖτ',
 Νέων γὰρ σε φουγέειν ἀπέρῳ οὐ δύνειτ'.

Ego.

*Aeterna est tibi Roma potens iam gloria parta,
 Aufugere implumis nam à te Victoria nescit.*

Εἰς Ξουδοχέιον.

Ἀσοι ἐμοί, κρὸς ξέινος, ἀεὶ φίλῳ, οὐτ' ἔρευνᾶν,

πίε

πίε; τρῶσιν; ἢ τίτων; ἔστι φιλοξενίης.

C. VRS. VELIUS.

*Ciuis & hospes eris gratum, nam qualis & unde
 Natus es, hospitiū quæret iura uctant.*

Ego.

*Charus erit mihi hospes ut ciuis, nempe rogare,
 Quisnam, unde, aut quorum? non decet hospitiū.*

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς ἑκτόνα Ομήρου.

Υἱὲ Μένελοιο Ομήρε, σὺ δὲ κλέῳ ἑλλάδι πόσον,
 κρὸς κροσφῶνι παρῆ, θύχου δὲ ἀίδιον.

κρὸς τούδ' ἀντιβῆναι φύχῃ γωνίσοο κρύσας,
 διασᾶς ἐκ σπυρίων τραφόμενῳ σελίδαε.

ἕμνεϊ δ' ἡ μῦθος, νέσον Οδυσσεύῳ τράπλοκόν.
 ἡ δὲ, τὸν ἰλιαχθὸν διαρδανίων τρέμεον.

GVA. VERONEN.

*Nate Melete decus Graiorum ac splendor Homere,
 Nobilitas patriam qui Colophona tuam.*

*Diuina geminas genuisti mente puellas
 Semideūm scribens inclitya gesta uirūm.*

*Altera multiuagi reditum cantauit Ulyssis,
 Altera Graiungas Dardaniosq; duces.*

Ἀντιπόλεον.

Οἰ μῦθ' σεν κροσφῶνικ' πῆλιν ἠέφραν Ομήρε,
 δι δὲ, κροσφῶνι σμύρναν, εἰ δὲ ἐν ἠρσι χέιον.

εἰ δὲ τόν, εἰ δὲ ἐβόασαν ἐμλαρον σαλαμίνος.

εἰ δὲ νῦ, τῷ λαοπυρίωνι ἠντίροε τρωακίλλω.

ἄλλοι δὲ ἄλλω γάων ἀνάχων, εἰ δὲ με Φοῖβου
 χρῆ λῆσαι πινωτός ἀνδρα μανθόντας,

παρῆσ' ὅτι τελείβ' ἡμῶσ' οὐρανός, ἐν δὲ τεκνύσιν

εὐ

οὐ θνατῶς, μάριος δ' ἔπλοο Καλλιόπας.

Ciatur paulo diuersius a Poluiano.

GVA. VERONEN.

Diceris à multis Colophonis alumnus Homere

Hic te Smyrneum credit, at ille Chium.

Quin & Ion quidam, quidam Salamina superbam,

Thessaliam multi te genuisse ferunt.

Sunt & qui memorent alijs te sedibus ortum.

Sic uarijs natus crederis esse locis.

Dicere si liceat mihi Phoebi oracula, caelum

Certa tibi patria est, Calliopea parens.

MARVLLVS.

Vane quid affectas patriam mihi dicere terram?

Metirisq; hominum condicione deos?

Non me Smyrna creat, non me Colophonia tellus,

Non Pylos, æquoreis non Chios icta minis,

Non Ithace prænobile equis non Argos alendis,

Non quæ de dominæ nomine dicta deæ est.

Non Salamis, non chara suo Rhodos aurea Phœbo,

Aut Ius, aut Pharij fertilis ora soli.

Mortalis sunt ista uiri: me lucidus æther

Parturiv, enatum terra fretumq; colunt.

Eis τὸν αὐτὸν.

Ἐπὶ δὲ ἱριδιαιόνουσι τῆρας διὰ ῥίζαν Ομήρου,

κίμμι, σμύρνας, χίος, κολοφῶν, πύλος, ἄργος, ἀθήνας,

Eis τὸν αὐτὸν.

Ἐπὶ δὲ τῆρας μάριον ὅσθ' ἔπλοο διὰ ῥίζαν Ομήρου,

σμύρνας χίος, κολοφῶν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθήνας.

Est in eum & hoc

quod cibat

GEL.

GELLIUS.

Ἐπὶ δὲ τῆρας διερξουσι πρὸς ῥίζαν Ομήρου,

σμύρνας, ῥόδου, κολοφῶν, σαλαμίν, ἰθ, ἄργος ἀθήνας.

Latine sic.

Septem urbes certant de stirpe insignis Homeri,

Smyrna, Rhodus, Colopho, Salamin, Ius, Argos Athense.

Eis τὸν αὐτὸν.

Ἀντιπόδου.

Διεξιὼν Ομήρου τῆς κικαμωδύτου,

φθονεῖν ἀφῆκε τὰς ἀντιπόδους τῆρας.

POLITIANVS.

Troiam canens Homere flammis erutam,

Vrbes graui liuore stantes concutis.

ΕΙΣ ΦΙΑΟΣΟΦΟΥΣ.

Eis Διογίνην.

Ἀνθίλου βιβαντίου.

Ἐπιπόσην ἡδὲ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου. ἀλλὰ σὸν οὐ π

κῦδες ὁ παῖς αἰῶν Δόγωναθ' ἡσθελεῖ.

μῶνος ἂν βιοτὸν ἀνταρτίοι δόξαν ἐδίδεας

θνητοῖς, ἔπ' ὅσον ἐλαφροτάτω.

BENTINVS.

Aera quidem absumit tempus, sed tempore nunquam

Interitura tua est gloria Diogenes.

Quandoquidem ad uitam miseris mortalibus æquam

Monstrata est facilis te duce, & ampla uita.

FINIS HORVM QVAE

EX QVARTO.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΗΠΤΑ,
ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ.
ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΟΝ

Καίσορα.
Χριστοδώρου.

Καίσορ δ' ἔστι λαμπρὸν ἰούλιος, ὃς τρεῖς ῥώμῃσιν
ἀντιβίων ἔστ' ἐφ' ἑκατέρῃσι Βορέαισι
ἀγρίδα μὲν ἑλοσύρῳπιον ἐπωμασθὸν ἦν ἀείρων.
Δεξιτέρῃ δ' ἠεροειδήν ἀγέλας χεῖρ' κομίζων,
δίκαιον ἔσ' ἄλλ' ἐν ἀνθίστην ἀχρῶν.

IO. BAR. PIVS.

Iulius insigni radiabat imagine Caesar,
Sæpe coronavit qui Romam hostilibus armis.
Aegida terrificam læva sustollit: at ipsa
Dextra quærit rutilum exultanti robore fulgur.
Hic nouis Ausonijs celebratur Iuppiter oris.

ΣΑΡΤΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ
τημῶσδς, ε quibus sequentia
desumpsum.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ.

Ἀπ' ἀλλήλων 307 Κυννηῶν.
Γερόντων. Κεθύσων.
Γεωργῶν. Νουαγῶν.
Θηρῶν 308

311

ΑΠΟ ΛΑΙΕΩΝ.

Θυλιανῶ ἀπὸ παρχῶν ἀντιπῶν.

Ταῖς νύμφαις Κινύρας φέρε δάκτυλον. οὐκ ἀείρω
γυρας ἀχρῶν τὴν μέχθον ἐπιβοκίης.
ἰχθῶσδς, ἀλλὰ νύμφαις γαμβρῶσδς, ὅτι θαλάσσης
δάκνεν ἰχθῶν Κινύρου γυρας ἐλευθέρων.

Hoc Cinyras nymphis sacrauit rete, Labores
Non etenim tantos ferre senecta potest.
Nunc igitur sub aequis tremuli colludite pisces,
Debilitas Cinyre nam freta iuta sacra.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Αγροβίου χελακιστῶν.

Σὺς τῶσιν ἀχρῶσιν, τὸ ἔινεναι τὴν αἰὶν Κύνρη
ἔσπριν δὲ ἰδαίβησιν ἰχθῶσδς ἰδύων.
νῦν μόλις ἐπιμέλαιον ἄπ' ἰσοπέδων βίχθ' ἰχθῶσδς.
ὅπως δὲ ἔσπριν τῶσιν ἀείρων ἰλιγῶσδς.
ἀλλὰ θεὸς ἀνέσσει δὲ ἰβντιπῶσδς μετῶσδς.
ἰχθῶσδς τῶσιν ἰλιγῶσδς νύμφαισδς ἀχρῶσδς.

Vir tuus Anchises hic, cuius amare soleas
Littus ad Idaum sæpe redire Venis.
Hunc tibi sic posui cano de uerice crimem.
Frateris uicæ pars tibi criminis adest.
O' dea, namq; potes, iuuenilem aut redituro florem,
Aut modo sit cura nostra senecta tibi.

ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΩΝ.

Σαβίνου.

Πανὶ βίτων χιμαρον, νύμφαισδς φέρε δάκτυλον, εὐρσκα λυαίης,
βιασῶν δὲ π' ἐπιπέταλις δάκτυλον ἰλιγῶσδς.
δακνόνδς, ἀλλὰ ἀχρῶσδς ἰλιγῶσδς ἰλιγῶσδς, ἀείρω δὲ αἰὶν.
X Πάνω

Πάν, ἀγρίων νόμφων, πίδακχα. Βάκχε, γάνθ.

C. VRS. VELIVS.

Pani caprum, nymphae rosas, thyrsūq; Lyco

Arbore sub uidi: dat tria dona Eton.

Aequamintes carice hęc Diui, semperq; fouete

Pan pecudes, nymphę flumina, Bacche solum.

ΘΗΡΩΝ.

Γαίω.

Πάλα πατήρ δακων δαδ σφιχθέντα δροίεσσι

ἀφίεσσι, δειλή κέυν έχομε χερί.

Βιρὸς δ' ὄνι ἀφάμαρτε. Διὰ σόμας θ' γὰρ ὄϊσδε

ἤξεν, τυτθὸν βοῶν ὑπὲρ βρέφους.

πανσάμην θ' δὲ φόνου, πρὸ δρυὶ τῆσδε φασίεσιν

σημα καὶ ὠτυχίαι δίκαι, καὶ ὠσοχίαι.

Cum pater afficeret natum serpente teneri

Alcon, mox arcum, fidęq; tela capri.

Ictus erat certus, patulo qui læferat ora

Vulnere, quod ferme senserat ipse puer.

Hofteq; prostrato, quercu suspendū ab ista

Mox pharetram, θ' duplici nomine lætus erat.

ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Πλάτωνθ.

Ἐσοβαρὸν γελόσασα καὶ ἑλλάδθ' ἢ τῶν ἐρώτων

ἔσμον ἐπὶ προθύροις Δακί' ἔχουσα νέων,

τῆ Παφίῃ τὸ καὶ ὠπρον ἐπέεσι βίῃ κῆρ ὄρξοθ

οὐκ ἐθέλω. οὐ δ' ἢν πάρθ' οὐ δύνωμαι.

MORVS.

Nequiter arrisi tibi, que modo gratia, amantium

Turbam in uestibus Laïs habens iuuenum,

Hoc

Hoc Veneri speculum dico, nam me cernere talem

Qualis sum nolo, qualis eram nequeo.

Ιουλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων ἀγύπτου.

Δαίς ἀμαλθινυθεῖσα χρόνῳ πρὸς ἑλλάδα μορφῶν,

γυραλῶν συγῆ μαρτυρῶν ὑπὲρ δλων.

ἔθνη πικρὸν ἔλαχον ἀπεχθέρσασα καὶ πρῶν,

ἀνθὺς δὲ παοίην τῆσ παρθ' ἀγλαίης.

ἀλλὰ σύ μοι Κυβέρτα, δέχου νῶτι βεταίτρον

δίσκον, ἐπεὶ μορφῶν σὴ, χρόνον οὐ πομάει.

Του ἀνθῶ.

Κάλλθ' κῆρ Κυβέρτα χαρίζεαι, ἀλλὰ μαρμαίνει.

ὁ χρόνθ' ἐρπίτων σὺν βασιλῆος χάριν.

δῶρον δ' ἡμῆστροιο πρὸς παμίναν μα Κυβέρτα,

δέχου καὶ δῶρον πότνη μαρτυρῶν.

Δουκιανού.

Ἐλλάδδα νηόσασαν ὑπὲρ βίον ἀσπίδα μῦθων,

Δαίς θῆκεν ἔδ' ἑλλάδι ληίδλων.

μῦθῶν ἐν κῆρ ὑπὲρ γυραί, καὶ τὸν ἔλαχον

ἀνθὺς βί Παφίῃ, τὸν νῶτι τι φιλον.

ἔσ δ' ἔδεν συγῆ τραίης πακαλῆος μορφῶν,

τῆσ δὲ συνεχθαίρει καὶ σκιδόντα τύπον.

Ex his omnibus unum fecit

AVSONIVS.

Lais anni Veneri speculum dico, dignum habeat se

Aeterna aeternum forma ministerium.

At mihi nullus in hoc usui, quia cernere talem

Qualis sum, nolo: qualis eram, nequeo.

ΚΥΝΗΓΩΝ.

Εἰς βέτς ἀλελφούς.

Ιουλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων.

X 2 Γνωτῶν

Γνωστὸν διασπών ἐκ διασπώνων λίθος θύρας
 Διχνοῦ Πάν. Πύργος ὅτι ἔσπερ πτερόφων
 ταῦτα φέρει. θυρῶν, Δάμις. Κλείτωρ ὅ, θεολόγος.
 καὶ σφί δὲς ἐκαστῶν, ἕτρα, γαίαν, ὕδωρ.

C. VRS. VELIVS.

Accipe tergemini triplicis quæ Pan tibi præde
 Texta ferunt, pennis dat tibi facta Bion,
 Deq; feræ exuuijs Damis, sed æquatica Cletoꝝ.
 Hinc capiant quicquid, terra, fretum, aura ferunt.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀρχίου.

Τριφυλοῦς οὐρασιῶν κροστῶνθοι τόσα τέχνας,
 ἄλλος ἄπ' ἄλλοις ὅτι τόσῳ Πάν, ἔβησαν.
 καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων Πύργος. τὸ δ', ἀκτύκ θυρῶν
 Δάμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰνακίων ἐτρην.
 τὸ δὲ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὅδ' ἐν ἰρίστοις ἐν ἄγραις
 αἰέν. ὅδ' ἐν πελάγοις ἔστραυ ἔχου.

IDEM.

Tergemini fratres, uario montane, paratu
 Pan, tibi quisq; suæ dedicat artis opus.
 Atq; hæc aliuum Figres, hæc retia Damis
 Quadrupedum, Cletoꝝ piscium & ista dedisti.
 Hunc igitur saltus uenatibus, æriu illum,
 Hunc maris ubertim commoditate bea.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀλφειῶν Μιτυληναίου.

Πανὶ κροστῶντων ἱερῶν λίθος, ἄλλος ἄπ' ἄλλοις
 ἀνθετ' ἄπ' οἰκίης σὺν βολον ἐργασίας.
 Πύργος, ὀρνίθων. ἄλλων ἀπρμόρσις, Κλείτωρ.
 ζυπακλιν ἰθυσιῶν Δάμις ἄπ' ἐσολίων.

αὐτὸ

ἀνθ' ὧν ἐκαστῶν, ὁ μὲν χθονὸς, ὁ δὲ ἀδελφῶν
 ὁ δὲ ἄλλος. ὁ δὲ νημοῖς ἕτρας ὠφελίαν.

IDEM.

Pani sacer fratrum dat terminus, ab arte
 Quisq; sua, atq; alius dedicat ex alijs.
 Dat Figres auium prædam, dat ab æquore Cletoꝝ
 Capta sibi, at Damis retia tensa feris.
 Pro quibus hic diues nemorum uenatibus, ille
 Piscatu, diues fiat hic aucupio.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ.

Ἐρατοῦ Ἰνους.

Οἰνοπότης Ἐρατοῦν κενὸν πτόν ἀνθ' ἑσέβη.
 Διχνοῦ δ' ἰμωλάτωρ, ἄλλο δ' οὐδὲν ἔχου.

IDEM.

Bacche cadum, tibi quem Xenophon uinosum inanem
 Donat, habe placide, nil habet hic aliud.

Quem Xenophon tibi sacrauit potator inanem
 Suscipe Bacche cadum, nil habet ille aliud.

ΑΠΟ ΝΑΥΑΤΩΝ.

Δουκίανου.

Γλαύκος, καὶ Νηρέϊς, καὶ Ἰνοῦ, καὶ Μεληκέρτη,
 καὶ Βυθίω Κρωπίδῳ, καὶ Σαμοθρακῆς θεοῖς,
 σωθεῖς ἐν πελάγοις Δουκίανου, ὅδ' ἐκ κρησσοῖς
 τὰς ψυχὰς ἐκ κρησσοῖς, ἄλλο δ' οὐδὲν ἔχου.

C. VRS. VELIVS.

Glauce, tibi & Nereo, Inoq; tibi & Melicertæ
 Et Neptune tibi, & quos Samotheses habent,
 Seruatus pelago Lucillius, hanc ego tonsus
 Nil aliud cum sit, dedico cesariem.

FINIS,

X 2

Αγαθὸν χολακτικόν.

ΕΙ φιλέεις, μὴ πομπικὸν ὑπερβαίνειν χολακτικὸν
 θυμὸν, ἀλλὰ ἡρῶς ἐμπλεῖον ἰσότητος.
 ἄλλα τι, καὶ φρονίως ἐγγυατέρον, ἔσται ἐρύσσει
 ὄφρατος, ἔσται ἰδέειν βλάμματα φηλοειδῆ.
 ἔργον γὰρ πυνναίειν ὑπερβολῆς ἀδερῆς,
 καὶ κατὰ γυμνασίον ἔστιν ἔργον ἀποδοτικῶν.
 μένθ' ἂν ἐστὶν ἀφ' ἑσπερίων, ὅτι τὰ δὲ μίσει
 οὐκ ἔχωρ' ἄλλ' ἔστιν ἀγνορίῳ.

C. VRS. VELIVS.

*Si quis amas ne sis nimium, caue, pectore fracto,
 Nec timidus ritu supplicis esse uelis.
 Verum animus tibi sit praesentior, & tua sunt
 Lumina contracto parca supercilio.
 Namq; puellarum est & fasti dire superbos,
 Et ludum paridae mentis habere uiros.*

*Optimus ille ergo laudabitur inter amantes
 Qui fastum timido temperat ingenio,
 Μασχολοῦν ὑπέβου.*

Εκ' ἔχω δὲν ἔρωτος, εἴτε δὲ μοι ἔλκε' ἔχωρ'
 δασκρῶν, ὡτε λῆς ὑπάρτε τερσῶν.
 ἐμὶ καὶ ἐκ' ἑσπερίων ἀμύχαν' οὐδὲ μοι χόων
 ἦ πῶς μοι πάσσει φάρμακ' ἀνωιδῶν.
 πᾶσι δὲ ἐμὶ χόων, οὐδὲ γίνομ' ἵσος ἀχιλλεύς
 καὶ ἀλλοῖσ' ἀποῦσον τὸν ἄθρον, ὡς ἔβαλλε.

C. VRS. VELIVS.

*Hulcus amor nostrum est, lachrymæq; ex ulcere manant
 Ceu sanies, usq; & uulneris ora madet
 Atq; animus cura despondeo, & ipse Machaon*

Nulla

*Nulla laboranti pharmaca grata ferat.
 Acacides fidus mihi, qui sum Thelephus, esto
 Quam facis, & uultu cura leuanda tuo est.*

Παύλου στανταρίου.

Ο πρὶν ἀμαρτωλοῦσιν ἐπιφρονεῖν ὑλὸν ἐν ἡβῃ
 οἷς προφρονὸς παρὶς τὸ μὲν ἀπ' ἐπαίρει.
 Ἐγὼ βέροισ' βλάμωσιν ἐν τῷ Βαίωσ' ἢ πρὶν ἐρώτων
 ἀνχίνοι σοὶ κλίω κῆρυ μισοκρίβη.
 Ἄλλο μὲν καὶ γυμνασία, ὅφρα ἐπὶ πολλοῖσ' ἀνέσσει
 νῦν παύου, ἢ τὸ πᾶρ' ὄ μάλω ἐφ' ἐσπερίων.

C. VRS. VELIVS.

*Acer eram & primis inuicta mente sub annis
 Ostriferæ styreni dulcia iura deæ.
 Missilibus, nec etiam diris uiolandus amorum
 Qui tua nunc cenus sub iuga uado Venus
 Suscipe ouans, tetrica uicta tibi Pallade cessit
 Quam prius Eesperidum munere maior honos.*

LYSCINIUS.

Qui potui iuuenis sapienter temere leges
 Quondam prædulces ὀ Venus alma tuas,
 Spicula carniuotium uirare edoctus amorum
 En mea colla senex sub iuga mitto tua.
 Victa iacet Pallas, magis hæc cape læta trophæa,
 Aurea quam pastor cum tibi mala dedisse.

Παύλου στανταρίου.

Εγὼ ἐπὶ φθινόπωρον ὑπερτέρον ἔαρ' ἄλλης,
 Χέμαισ' ὄν ἀλλοῖσ' ἀνέσσει βερμότερον θέρει.
 C. VRS. VELIVS.

*Næ tuus alterius autumnus purpureum uer,
 Alterius messes & tua uincin hyems.*

X 4 ΦΙΛΙ-

Φιλολόγου.

Platoni tribuit Laertius.

Μῶλον ἐγὼ, βόλλω με φίλων σέ τις. ἀλλ' ἰδὼν αὖθις
 Ξανθίππην, κάγω μὲν σὺ μακροθύμωτα.

L A E R. I N T E R P.

Malum ego, me mibi, qui te succenditur unus,
 Annue Xanthippe, linquit uirumq; decor.

B E N T I N V S.

Malum ego, me iaculatur, amat qui te: annue que so
 Xanthippe, tibi mox nam & mihi forma perit.
 Sed & tetraſtichon quod apud Laertiu distichon hoc
 precedit, & Platoni ab eodem tribuitur, quoniam
 huc pertinet, adscribere non pigebit.

P L A T O N I S.

Τὸ μῶλον βόλλω σε, σὺ δ' εἰ μὲν ἐχθρὸς φιλεῖς με
 Δι' ἔκαστον τ' οὐκ παρθεῖναις μετόπισθε.
 εἰ δ' ἄρ' εἰ μὴ γένοιτο, νοεῖ, τὸτ' ἀνὸ λαβούσας
 Σκίφασι πῶ ἔρασαν ὡς ὀλιγοχρόνι.

I N T E R P. L A E R T I I

Malo ego te ferio, cape si sum gratus amator,
 Et me participem uirginitatis habe.
 Sin fieri dubitas hoc ipsum, mente reuolue
 Suscipiens formæ quam breue tempus inest.

B E N T I N V S.

Malo ego te ferio, tu si me diligis, illud
 Suscipe, & me impari uirginitate tua.
 Hoc fieri si posse negas, hoc suscipe malum, &
 Quam pereat paruo tempore forma uide.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράκλεις πλουτῶν Σωτήροισι, ἀλλὰ πένις ὦν,
 οὐκ

οὐκ ἔτ' ἔρασε λιμὸς φέρμακρον ὄνον ἔχου.
 ἢ ὅ παροι σε κελεύσας μύρον ἢ, τερπνὸν ἄδωνιν
 Μίωφιλος, νῦν ἐπιβύνομα πυννύοντι.
 τίς; τῶς εἰς ἀνδρῶν, τῶς ἐπιβύνομα ἡμίλις ἔχου
 τὸτ' ἔρασε, οὐδέ τις οὐδ' ἔχου φιλος.

C. V R S. V E L I V S.

Diues amabarū, modo nec Soficrates ullam
 Pauper amas, uis est qualis in esurie.
 Que te delicias, dulcemq; uocauit Adonim
 Menophile, nomen nunc rogat illa tuum.
 Vnde hominum cuias: que paritiam uetus illud
 Non nescis, inopi nullus amicus adest.

Μιλαόγρου.

Δφνὸς ἔρασε, Δφνός. τί δ' ἐπὶ πλείον; ἢν πάλιν εἶπω,
 καὶ πάλιν οἰμώζων, τῆρα δφνὸς ἔρασε;
 ἢ ἢ ὅ παρθεῖναις γὰρ ἢ, πυννύοντα κελεύσας,
 ἢ δ' ἔρασε. ἢν δ' εἶπω λοιδορα, καὶ βίφου.
 θαῦμα δ' μοι, πῶς ἔρασε δ' ἀγλαυχιστορα εἶσε
 κήμασιν, ἔξ ὑγροῦ Κύπρι σὺ, πῦρ τέλεισε.

I D E M.

Sæuis amor: quid tum, si talia mœrens
 Conquerar, atq; iterum talia sæuis amor?
 Nimirum puer hæc conuicia ridet, & ipse
 Gaudet, & insultat iurgia si qua loquar.
 Ast ego demiror glauco Venus ædria ponto,
 Qui flammam ex unda progenerasse potes.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίξινον, εἰ βραβλοιογὸς ἔρασε τὰ πυρίπνοος ἔξσε
 βόλλω, καὶ λαμυροῖς ἄμμασι πυννύοντα γὰρ
 σὺ μίτηρ σίτηρ μὲν ἄρη, γὰρ ἐπὶ τίς δ' ἐπίπνοος
 X 5 ἠφούσων,

Ἡφαίστου, κρηνη κρη, πυρη, κρη, ἔφωσιν;
Μηδαι δ' ἂν μήτηρ ἀνέμωσι μοῖσαι θεάσασσασθε
τρηχὺ βοῶν, γενίτιος δ' οὐτέ τις, οὔτε τίς θ;
τοῦτον ἡφαίστου, μῆν' ἔχει φλόγα, κούμοσι δ' ὄργισσά
Στρεφὲν ἴσλα, ἄρσι θ' δ' ἄμμοσ' ὄφουρα βέλιν.

C. VRS. VELIVS.

Tela nihil mirum si leuifer ignea torquet
Illicibusq; oculis usq; lubescit amor.

An non Martem amat, & non est Vulcania coniux
Mater, & hinc ferrum trahat & inde focum?

Non ne mare est huius, uentorum uerberare, mater
Vasta fremens, genitor nemo, nec alterius?

Quare Mulciberi flammam dea, fluctibus iram
Aequam amat, & Martis tela cruenta gerit.

Τοῦ αὐτοῦ

Ἐἰ μῆν' ἡφαίστου ἔχει φλόγα, κούμοσι δ' ὄργισσά
εἰ δὲ μῆν' ἔχει φλόγα, κούμοσι δ' ὄργισσά

C. VRS. VELIVS.

Si perit, impartire prius quam forma senescat.
Sin manet, an dubias id dare quod remanet

IDEM.

Vtere temporibus, uariant cito cuncta, pilosum
Aestas ex hœdo sic facit una caprum,

Ἀσκληπιάδου.

Ἀλχνη, σέτ' ἀπαρτίσασσας ἴσλα, κούμοσι δ' ὄργισσά
ἦσεν, κούμ' ἦσεν, ἄλχνη, σὺ δ' εἰ εὐδ' εἰ,
τὴν Δολιχὴν ἐπὶ μιννον. ἕταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
ποιεῖ, ἀπρὸς θεῶν, μικρὴ φῶς πᾶρχει.

MORVS.

Lychne reuersuram ter te iurauit amica.
Hæc

Hæc redit, & poenas det tibi, si deus es.
Ludenti cum nocti places, extinguere, & aufer

Tam sacra tam sacris lumina luminibus.
Εὐφύην.

Παλλὰς ἰσοδρόμοισι, κρη, ἦν χρυσοπιδίῳ
μοῖσιν, ἰσοδρόμοισι, κρη, ἦν χρυσοπιδίῳ
νῦν ἔπ' ἡμεῖς μῆν' ἔχει φλόγα, κούμοσι δ' ὄργισσά
οὐ κελὸν ἠπείσοι δὲ πᾶσι κελαιότῳ.

C. VRS. VELIVS.

Meonim intuæ fors Pallas, & aurea Iuno
Hanc imo uocem è pectore protulerant:

Sat nudas cecidisse semel, damnante bubulco,
Tarpe bis ob speciem succubuisse foret.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀπισμοῖσι πρὸς ἔρωτα πᾶσι σφραγίσσασσας
οὐ δὲ μενέσασσας μόν' ἴων πρὸς ἔρωτα.
Ἰσοδρόμοισι δ' ἰσοδρόμοισι, κρη, ἦν χρυσοπιδίῳ
βοῶν ἔχει, τί ποιῆν πρὸς δὲ ἔρωτα ἰσοδρόμοισι

IDEM.

Ex animo armatus ratione relictor amori
Non unum contra uictor hic unum erit.

Mortalis pugnabo deo, quem sicubi Bacchus
Inuerti, aduersus quid faciam ipse duos?

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀμμοσ' ἔχει ἦρσι κελίτη, τῶν χεῖρας ἀθλάσας,
ὄν μᾶλλον Ποσειδῶν, τὰ σφραγίσσασσας
ἐν δαίμων ὀβελίτων σε, ἰσοδρόμοισι ὄν πρὸς ἀκούει,
Ἡμῖθε δ' ὀβελίτων, ἀθλάσας δ' ὀβελίτων.

IDEM.

Lumina Iunonia Melite, dignosq; Minerva,
Pectus

*Pectus habes Paphies, Nerëidosq; pedes.
Felix te quicumq; uidet, felicior audis,
Bastia semidei, caetera facta dei.*

Οἷσσι.

Οὐτὶ με παρθενικῶς τέρπει γάμος, οὔτε γυναικῶν.
πῶς μὲν ἴσθρι κτείνω, πῶς δὲ χρυσαλαμοῖς.
ἔτι μὲν ἔμφορῶς, μὲν ἄσφασι, ἢ δὲ πέπφορας,
ὄν Κύνπριδ' ὀλοομένου ἴριος κτελλοσύνου.

IDEM.

*Non ego uel uetulae tangor, uel amore puellae,
Illius miseret prosum, at hanc ueneror.
Vna nec agrestis, nec passa, sed aucta iuuabit,
Matura Paphies aptaq; forma thoro est.*

Βρασιῶν.

Οὐ μέλλω βρασιῶν, χρυσοῖς γὰρ. βούς δὲ γένοιτο
ἄλλος, χῶς μελίθρουσι δὲ κύνπριδ' ἢ ἰόνθ'.
Ζῆνι Φυλακαῶν τῶν τοῦ παύρινα, τῆ δὲ Καρίνου
Ζῆνι ὀλοομένου δῶσι τῆ δὲ ἴριος, χρῶς πέπφορας.

IDEM.

*Non aurum in pluuium ueritar, bos alter & udo
Dulciter argutus littore fiat olor.
Ista Ioui curae sunt ludicra, non opus alii
Est mihi, cum capri era Corynna duo.*

Αδελφόν.

Μὴν μοι χρῶς ἀγῶν, ὅτε ἔνι τὸ πρόσωπον ἀπὸ πλῆθους
κύνπριδ' ἢ ἀγῶν βρασιῶν κτείνω.
ὄν μοι προσέειπες, ὅτε τὰς διχῶς ἠφάνις ἔνι
τὰς ἴριος ὀλοομένου ἀγῶν πλοσῶν.
μηνίετι μοι μετῴρι προσέειπες, μὴ δὲ συνάνα.
ἀντὶ τῶν ὀλοομένου ἢ ἴριος ὀλοομένου ἀγῶν.

IDEM.

IDEM.

*Nunc tua cum perijt facies, ingrata salutas,
Illa quidem lygdo tersa nitensq; magis.
Nunc ultro arrides, postquam ceruice superba
Olim quassate d' uertere comae.
Ne mihi nunc elata ueni, ne' ue obuius isto.*

Horrida decerpit quod mihi spina rosis

Παύλου Σκαπτοκρίτου.

Χρῶς ἀγῶν δὲ κύνπριδ' ὀλοομένου ἴριος κτείνω.
Ζῆνι, Διὸς δὲ Δανῶν χρῶς κτείνω ὀλοομένου.
Φαμί ἀγῶν μῦθον ἴριος τῶν χρῶς κτείνω.
Δοσπέδα ἢ δὲ κύνπριδ' χρῶς δὲ πανδοκτωρ.
Χρῶς, ὄλοομένου ἴριος, ἢ δὲ κύνπριδ' ἢ ἀγῶν.
Χρῶς ἴριος ἢ ἀγῶν τῶν ὀλοομένου Βρασιῶν.
Κῶς Δανῶν ἢ ἀγῶν ὀλοομένου ἴριος. μῦθις ἴριος ὀλοομένου
κτείνω.

*Iuppiter illapsus per ferrea lecta, puellam
Aureis intactam fregit amore sui.
Fundamenta potest aurum perumpere fuluum
Ferreæ, quod rerum perdomat omne genus.
Aurum dissoluit duro connexa labore.*

Flectitur atq; auro foemina compta dato.

Sic Danaë cessit, valeat Cytheræa, precesq;

Fidit, nummatus quisquis amator eris.

Μακροδονίου ὀλοομένου.

Δῖον ἴριος κτείνω, ἢ δὲ κύνπριδ' ἢ ἀγῶν.
Βρασιῶν, ἢ ἀγῶν τῶν μῦθων κτείνω.

Arripe Amor quoduis nostro de corpore membrum,

Linque

Lingue sed illa sum corq; incurq; mihi.

Αντιότρον βιασκαλονικίας.

Ο Ζεύς ἄλλυ Δαναίων. χρυσῷ. χρῆν δ' ἄ. χρῆν δ' ἄ. πλείονα γὰρ δίδουσι ἢ Διὸς οὐ δύναμαι.

Iuppiter ut Danaën, sic te quoq; fallimus auro,
Nam Ioue non possum splendidiore dare.

Ιουλιανὸν ἀπὸ ὑπὸ χρῶν αἰτροπῆων.

Στίβ' παλίων τῶν ἔργων

ἐν τοῖς ἑβδόμοις ἔρωτα.

κῆρ τῶν πτερῶν κῆρα χῶν,

ἔβόπῃσ' εἰς τὸν οἶνον.

Δαβίων δ' ἔπιθον ἀνόν.

κῆρ νῦν ζωῶν μελῶν μου,

Πτεροῖσι γαργαλίσει.

Cum neciterem corollam,

Inter rofas repertum

Cupidinem prehendi

Ala, meroq; mergens

Vnā imbibi procacem.

Nunc ille seuit imis

Puer mihi in medullis.

FINIS EORVM QVAE

EX SEPTIMO.

Pagina 59. linea 24. lege seuosq; 94. 22 pro salutato,
lege cognomen. 101. 13. privignum. 103. 14. hinc, abundat.

30. χθίσ' 106. 23. Imbre abundat. 108. 2. pro magna,
lege plurima. 118. 29. pro pieris, lege Lesbia. 122. 9. φν-
γῶν. 127. 24. ἀδύκῃσ' 127. 28. Dumq; studeo uentura

alijs. 186. 8. corpora, lege tempora. 20. alia. 187. 2. ri-
dendoq;. 193. 22. χθίσ' 197. 7. Sortis ἔ' impatiens hu-
mane. 223. 13. cum ἔ' offa. 29. uita. 227. 14. dolore

123. 25. βρήμον. 27. πατακῶσαν. 29. ἀπολλεῖν. 256.

16. πόλλε κῆρ ἄρα. 21. seruato. 259. 25. αἰνεῖται. 29.

ἰφωπλασάδι. 272. 13. χῶρα. 276. 3. Παλλᾶδῃ ibidē

9. κῆρ μάρτων 3. 16. Talia, spectabilia. 277. 9. ἀνδρῶ-
σιν. 278. 16. τῶνρον. 319. 13. ἐλίτ' χθ.

73. 23. Silibum sequerer fugientem ut in auia taurum.
73. 26. Te errantem, placui si me insequi, in auia taurū,

104. 20. Pinus ego a uobis fabri quid ducor.
106. 20. Nuper me platani ualida cum stirpe reuulsam.

Εκκατά; nouis precipitant humi.
108. 39. E tauro nascuntur apes, uespēq; caballo.

148. 8. Si uinulus me, immugiet, at si taurus, imibit.
303. 6. Ut ciuem, sic hospitem amo, nanq; ista rogare.

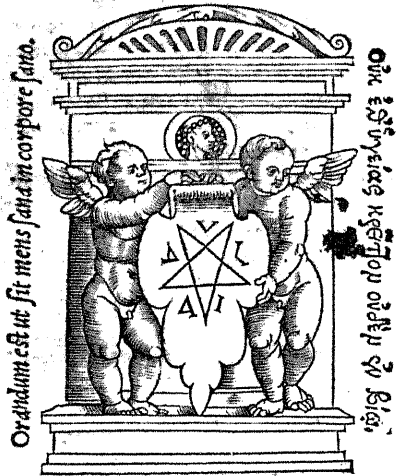
94. post graecum Antipbali, adde
Τῶν ὄντων.

Ἀνίρα ἕρ' χρῆσῶν δ' ἔρηνπ' ἔπνεον ἔπνεον,
ἀρῶνδῃσ' λοφῆς ὑγρὸν ὑπερὶ ἔκινον,

ἔσ' ἑκατόδου ἐκείνου. τ' ὃ πλῆον, ἔλ' ἀλάτ' εἰς γῆν
νικαίμους, φέρων μῆδ' ἄν' ἔχω θάνατον.
Δαίμονα δ' ἀλλήλων ἕμει-ἑαίμων. ἢ μῆδ' ἐκείνου
χθῶν, ἐμὲ τὸν δ' ἀπὸ γῆς, ἔπνεον ἔπνεον ἔπνεον.

Leonid. Caplan. del. Lucid.
1919.

צויד אמונים לפרפא

אחז:חבפן-ן:ב.ו:ח::

